

ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูด
ภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษและความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม

โดย

นางสาวอัจฉรา โภษาแสง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-653-845-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTIVENESS OF INSTRUCTIONAL MODULES FOR TEACHING CULTURE
RELATED IN HOLIDAYS OF THE SPEAKERS OF ENGLISH FOR MATTAYOMSUKSA
THREE STUDENTS, CHOOMCHON TESSABAN 3 (PINITPITTAYANUSORN),
NAKHON PHANOM PROVINCE

By

Atchara Kosasang

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2003

ISBN 974-653-845-4

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิภาพของ
บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสนทนาวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ
ที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษและความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม” เสนอโดย นางสาวอัจฉรา
โกษาแสง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงคล้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ไตรรัตน์
3. รองศาสตราจารย์ วัฒนา เกาศัลย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา เบญจกาญจน์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ วัฒนา เกาศัลย์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ไตรรัตน์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศรี จันทสิงห์)

...../...../.....

K 42466009 : สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำสำคัญ : บทเรียนโมดูล/การสอนวัฒนธรรมวันหยุด/ชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

อัจฉรา โภษาแสง : ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษและความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3(พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม(THE EFFECTIVENESS OF INSTRUCTIONAL MODULES FOR TEACHING CULTURE RELATED IN HOLIDAYS OF THE SPEAKERS OF ENGLISH FOR MATTAYOMSUKSA THREE STUDENTS, CHOOMCHON TESSABAN 3 (PINITPITAYANUSORN),NAKHON PHANOM PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ :

ผศ. ดร. เสงี่ยม ไตรรัตน์, ผศ. ดร. บำรุง ไตรรัตน์ และ รศ. วัฒนา เกาศัลย์. 276 หน้า ISBN 974-653-845-4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง การสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของนักเรียนก่อนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน ได้มา โดยการสุ่มห้องเรียน ใช้วิธีการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนบทเรียนโมดูลจำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 5 คาบเรียน คาบเรียน ละ 50 นาที รวม 25 คาบเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1)บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอน วัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง 3) แบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดก่อนและหลังการทดลอง 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโมดูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนโมดูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมบทเรียนโมดูล

1) ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 77.50/75.83 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดี

2) ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูลสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลอยู่ในระดับดี

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2546

ลายมือชื่อนักศึกษา .....

ลายมือชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1.....2.....3.....

K 42466009 : MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

KEY WORD : INSTRUCTIONAL MODULES/ TEACHING CULTURE RELATED IN HOLIDAYS/ THE
SPEAKERS OF ENGLISH.

ATCHARA KOSASANG : THE EFFECTIVENESS OF INSTRUCTIONAL MODULES FOR
TEACHING CULTURE RELATED IN HOLIDAYS OF THE SPEAKERS OF ENGLISH FOR MATTAYOMSUKSA
THREE STUDENTS, CHOOMCHON TESSABAN 3 (PINITPITTAYANUSORN), NAKHON PHANOM
PROVINCE. THESIS ADVISORS: ASST. PROF. SA-NGIAM TORUT, Ph.D., ASST. PROF. BAMRUNG TORUT,
Ph.D.,AND ASSO. PROF. WATANA KAOSAL. 276 PP. ISBN 974-653-845-4

The purposes of this research were to develop and test the efficiency of instructional modules
focusing on understanding English Speakers' cultural knowledge related in holidays in Core English 9 for
Mattayoumsuksa 3 students, Chomchon Tassaban 3 School, Nakhon Phanom province, to compare students'
English ability and the understanding in English Speakers' cultural knowledge related in holidays before and
after studying instructional modules, and to study students' opinions toward the instructional modules'
activities.

The subjects consisted of 30 Muttayoumsuksa students who enrolled in the Core English 9 during
the first term of academic year 2003. The students studied 5 instructional modules. The duration of the
experiment covered 25 class sessions over a five-week period.

The instruments used for gathering data were : 1) the instructional modules for teaching culture
related in holidays of the speakers of English and teacher's manuals; 2) an English ability test used as a
pretest and a posttest ; 3) the understanding in English speakers' culture related in holidays ability test, used
as a pretest and a posttest and 4) a questionnaire used for measuring students' opinions toward the
instructional modules activities.

The t-test was applied to analyze the data in order to measure the students' English ability before
and after using the instructional modules. In addition, the mean and standard deviation of scores were used to
evaluate student's opinions toward the instructional modules activities. The results of the study were as follows:

- 1) The average score of the instructional modules was 77.50 percent; whereas, that of the
posttest was 75.83 percent. This means that the efficiency of materials were good.
- 2) The students' English ability after studying the instructional modules was significantly higher
than that before studying with the materials at the 0.05 level.
- 3) The students' cultural understanding related in holidays ability after studying the instructional
modules was significantly higher at the 0.05 level.
- 4) The students' opinions toward the five lesson materials was highly positive

---

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2003

Student's signature.....

Thesis Advisors' signature 1..... 2..... 3.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม โตรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง โตรัตน์ รองศาสตราจารย์ วัฒนา เกาศัลย์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำและปรับปรุงแก้ไข ซึ่งช่วยให้งานวิจัยครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของอาจารย์ทั้ง 3 ท่านเป็นอย่างสูง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา เบญจกาญจน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศรี จันทสิงห์ ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการและกรรมการในการสอบ ตลอดจนกรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ Linda Sukarat ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาอังกฤษและให้คำแนะนำด้วยดีเสมอมา

กราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนเทศบาล (พินิจพิทยานุสรณ์) อาจารย์สุนันท์ สิทธิกานต์ และคณะครู-อาจารย์ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจอำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณอาจารย์อโนมา ोजनाพงษ์ และ อาจารย์ประสพชัย พสุนนท์ กัลยาณมิตรที่ให้คำปรึกษาและกรุณาตรวจเครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ทั้งนี้ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อสุเมธ โกษาแสง คุณแม่แสงมณี โกษาแสง คุณสุปราณี สิทธิกานต์ คุณอภิญา วงศ์เพียง และนายเกรียงศักดิ์ โกษาแสง พร้อมทั้ง หลาน ๆ ทุกคนที่ให้การสนับสนุนการศึกษาและให้กำลังใจจนสามารถบรรลุผลสำเร็จในครั้งนี้

คุณความดีและคุณประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ดวงวิญญาณของ ปู่ ย่า ตา ยาย ตลอดจนครูอาจารย์ผู้ประสทาวิชาความรู้ทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ปัญหาการวิจัย.....	8
สมมุติฐานของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
วัฒนธรรม.....	14
ความหมายของวัฒนธรรม.....	14
ลักษณะและองค์ประกอบทั่วไปทางวัฒนธรรม.....	17
ความสำคัญของวัฒนธรรมต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	19
บทบาทของวัฒนธรรมที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ... ..	26
บทบาทของครูในการสอนวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศ.....	27
หัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียน.....	31
ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวันหยุด.....	35
ความหมายของวัฒนธรรมวันหยุด.....	35
ประเภทของวันหยุด.....	36
วิธีสอน กิจกรรม และอุปกรณ์การเรียนการสอนวัฒนธรรมทั่วไป และวัฒนธรรมวันหยุด.....	49

บทที่	หน้า
บทเรียนโมดูล.....	55
ความหมายของบทเรียนโมดูล.....	55
องค์ประกอบของบทเรียนโมดูล.....	56
คุณสมบัติที่สำคัญของบทเรียนโมดูล.....	62
วิธีสร้างบทเรียนแบบโมดูล.....	64
ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโมดูล.....	67
เกณฑ์ในการประเมินบทเรียนโมดูล.....	71
ประโยชน์ของบทเรียนโมดูล.....	73
ความคิดเห็น.....	74
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	75
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.....	75
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษา.....	78
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาด้านวัฒนธรรมภาษา อังกฤษและหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียนภาษา.....	82
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล.....	86
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	90
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	90
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	92
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	92
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	125
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	127
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก.....	127
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ.....	131
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรม วันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ.....	132
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบสอบถาม ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนโมดูล.....	134

บทที่	หน้า
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 142
	สรุปผลการวิจัย..... 144
	การอภิปรายผล..... 146
	ปัญหาที่พบในการวิจัย..... 161
	ข้อเสนอแนะ..... 163
	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาบทเรียนโมดูล..... 163
	ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนวัฒนธรรม..... 163
	ข้อเสนอแนะในการนำบทเรียนโมดูลไปใช้..... 165
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป..... 165
	บรรณานุกรม..... 166
	ภาคผนวก..... 177
	ภาคผนวก ก แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกรอบ
	เนื้อหาของบทเรียนโมดูล และค่าดัชนีความสอดคล้องของ
	แบบสอบถามความเหมาะสมของกรอบเนื้อหาบทเรียน..... 178
	ภาคผนวก ข กรอบเนื้อหาบทเรียนโมดูล..... 191
	ภาคผนวก ค บทเรียนโมดูลเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติ
	ที่พูดภาษาอังกฤษและคู่มือครู..... 202
	ภาคผนวก ง ตารางกำหนดลักษณะข้อสอบและแบบทดสอบวัดความ
	สามารถทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรม
	วันหยุด..... 227
	ภาคผนวก จ ตารางแสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
	ของแบบทดสอบ..... 260
	ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนโมดูล
	และแบบสอบถามความคิดเห็นหัวข้อวัฒนธรรมวันหยุด
	จากชาวต่างประเทศและครูสอนภาษาอังกฤษ..... 263
	ภาคผนวก ช หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือวิจัยและหนังสือเชิญ
	ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย..... 271
	ประวัติผู้วิจัย..... 276

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	37
2	94
3	95
4	96
5	97
6	122
7	128
8	129
9	131
10	132
11	133
12	134
13	135

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	องค์ประกอบของวัฒนธรรม.....	18
2	องค์ประกอบของบทเรียนโมดูล.....	56
3.	องค์ประกอบและขั้นตอนของบทเรียนโมดูล.....	58
4	รูปแบบของการวางแผนกิจกรรมของลอเรนซ์.....	64
5	ขั้นตอนการสร้างบทเรียนโมดูล.....	68

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ผสมผสานกันโดยแยกออกจากกันไม่ได้ ต่างเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อกันและกัน เพราะภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรม ขณะเดียวกันก็เป็นสื่อในการถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไป ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงหมายถึง การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาควบคู่กันไปด้วย (Brown, quoted in Allen 2000 : 51) เม็ท และ ไบแรม (Met and Byram 1999 : 64) กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการสื่อสาร จะต้องมีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมหลากหลาย นั่นคือ มีความรู้ทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการเรียนภาษา จึงจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าวัฒนธรรมไว้อย่างหลากหลาย บรูคส์ (Brooks, quoted in Uraula S. Hendon 1980 : 191) ได้ให้ความหมายของคำว่าวัฒนธรรมโดยแบ่งเป็น 5 ประการคือ วัฒนธรรมหมายถึง 1) ความเจริญเติบโตทางชีววิทยา 2) ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคล 3) วรรณคดีและศิลปกรรม 4) รูปแบบการดำเนินชีวิต 5) วิถีชีวิตทุกด้านของคนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ เฮนดอน (Hendon 1980 : 191) ได้กล่าวถึงคำว่า วัฒนธรรม ว่ามีสองความหมายหลัก ซึ่งได้แก่สัมฤทธิ์ผลของอารยธรรมชั้นสูง เช่น ศิลปดนตรี วรรณคดี ปรัชญา ซึ่งมักกล่าวถึงว่าเป็น “Culture with a capital C” (วัฒนธรรมซึ่งขึ้นต้นด้วย C ตัวพิมพ์ใหญ่) อีกความหมายหนึ่งคือ รูปแบบพฤติกรรม หรือการดำเนินชีวิตของผู้คนซึ่งมักกล่าวถึงว่าเป็น “culture with a small c” (วัฒนธรรมที่ขึ้นต้นด้วย c ตัวพิมพ์เล็ก) โดยที่ความหมายแรกเกี่ยวข้องกับอย่างมากกับอดีต ในขณะที่ความหมายหลังเน้นในชีวิตประจำวัน เทอร์มินาโซวา (Ter Minasova 1994 : 62) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าวัฒนธรรมในความหมายทางมนุษยวิทยา หมายถึง แบบแผนชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ประวัติศาสตร์ และศีลธรรมของผู้ใช้ภาษา นอกจากนั้น วัฒนธรรมอาจนิยามตามความหมายกว้าง ๆ ว่า หมายถึงองค์ประกอบทั้งหมดของสังคมหรือกลุ่มคน ได้แก่ องค์ประกอบทางจิตวิญญาณ ทางวัตถุ ทางความคิด ทางอารมณ์ ทั้งนี้โดยหมายรวมถึงวิถีชีวิตแบบต่าง ๆ อาทิ ระบบความเชื่อ ระบบคุณค่า

ระบบการดำรงชีวิต ระบบการให้การศึกษาในลักษณะพื้นเมือง ทั้งระบบภาษาและวรรณกรรม ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้และวัฒนธรรมด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ 2540 : 16)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า วัฒนธรรมไว้ข้างต้น จึงสรุปได้ว่า วัฒนธรรมหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของคนในสังคม รวมทั้งวิถีชีวิตทุกด้านของคนในสังคมนั้น เป็นสิ่งที่กำหนดสิ่งที่คนในสังคมนั้นจะพูดหรือทำอย่างเหมาะสม ได้แก่ การใช้ภาษา การสื่อสาร ธรรมเนียมปฏิบัติทางสังคม ทศนคติ การประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตประจำวัน กฎหมาย ประเพณี เศรษฐกิจ สถาบันในสังคม การเมือง ภูมิศาสตร์ ปรัชญา ศิลปะ วรรณคดี ดนตรี ขนบประเพณี สถาปัตยกรรม รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในสังคม เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ ค่านิยม ความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี ข้อกำหนดทางสังคมของเจ้าของภาษา และแสดงความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน หรือ อาจกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมเป็นบ่อเกิดของภาษาและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา ดังที่ จิราวัต (Girard 1990 : 201) กล่าวว่า “ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คือการเข้าไปติดต่อสัมพันธ์กับวัฒนธรรมใหม่ ” ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจพื้นฐานทางด้านวัฒนธรรมของภาษานั้น และควรได้รับการสอนเรื่องราวทางวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเรียนตั้งแต่วันแรกที่เริ่มเรียนภาษานั้น นอกจากนั้น แฟนทีนี (Fantini 1991 : 117) กล่าวว่า “เจ้าของภาษามักจะมองข้ามความผิดพลาดทางไวยากรณ์ แต่มักไม่ให้อภัยในความไม่เหมาะสมของลีลา และพฤติกรรมในการแสดงออก ดังนั้นในการสื่อสารภาษาที่มีประสิทธิผลนั้น ความถูกต้องของตัวภาษา นับว่าสำคัญน้อยกว่าการใช้บริบทที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งทำได้โดยการให้ความสนใจกับบริบททางวัฒนธรรม (cultural context)” เทอร์มินาโซวา (Ter Minasova 1994 : 62) กล่าวว่า ถ้าขาดพื้นฐานความรู้ทางวัฒนธรรมจะเป็นการทำลายภาษาต่างประเทศให้เป็นภาษาที่ตายแล้ว การศึกษาวรรณกรรมเปรียบเสมือนเป็นไม้เท้าวิเศษซึ่งพินคินซีพีให้กับภาษา พร้อมทั้งยังส่งผลให้การศึกษามีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกับออกซ์ฟอร์ดและแอนเดอร์สัน (Oxford and Anderson 1995 : 201-215) กล่าวว่า ความเข้าใจวัฒนธรรมระหว่างประเทศ โดยเฉพาะรูปแบบการเรียนรู้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการสอนภาษาและการเรียนรู้ เป็นการเพิ่มความเข้าใจการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม และช่วยให้สมาชิกพัฒนาความสามารถในการสื่อสารจากวัฒนธรรมหนึ่งสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงอาจสรุปได้ว่า การเรียนรู้วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไม่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

จากความสำคัญดังกล่าว การสอนภาษาจึงไม่สามารถแยกออกจากการสอนวัฒนธรรมได้ อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา พบว่า ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมของผู้เรียนในประเทศไทยยังอยู่ในระดับต่ำ ดังที่ กัณฑ์ทิพย์ สิงหนะเนติ และผ่าน บาลโพธิ์ (2526 : 1) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยว่าเป็นสิ่งที่ยากมาก ทั้งนี้มีสาเหตุเพราะภาษาไทยกับภาษาอังกฤษมีโครงสร้างที่แตกต่างกันเท่านั้น ยังมีสาเหตุอื่นอีกหลายประการ โดยอุปสรรคที่สำคัญส่วนหนึ่งก็คือความแตกต่างกันในเรื่องวัฒนธรรมและสังคมของประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ดังผลงานวิจัยของ พนิดา สุนทรวิภาค (2533) ได้ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาของผู้เรียน พบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและความเข้าใจทางภาษาอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความเข้าใจวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ จารุมาลย์ ตริมาศ (2538) ได้ศึกษาความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ รติกร สิริสถิต (2536) ได้ศึกษาความรู้ด้านวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรมภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทางด้านความรู้เกี่ยวกับการสนทนาในชีวิตประจำวัน ความรู้เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูด และความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทัศนคติ และค่านิยมต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่านิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 จากวิทยาลัยครูมีความรู้เกี่ยวกับการสนทนาในชีวิตประจำวันอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ด้านความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทัศนคติและค่านิยมต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลางเท่านั้น จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า นักเรียนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษ

จากสาเหตุดังกล่าวจึงควรมีการสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษา เพราะการที่จะศึกษาภาษาใดภาษาหนึ่งได้ จำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้น ๆ ด้วย เพราะภาษาและวัฒนธรรมมีอาจแยกออกจากกันได้ การเข้าใจวัฒนธรรมจะทำให้เกิดความเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้ง และซ่อนเร้นอยู่ในภาษานั้น ๆ ได้ (เสาวลักษณ์ รัตนาวิชัย 2531 : 10) ซึ่งสอดคล้องกับ เพสโซลา (Pesola 1991 : 331) กล่าวว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ การมีทักษะในการใช้ภาษาใดก็เป็นหนทางทำให้เข้าถึงวัฒนธรรมของภาษานั้น และวัฒนธรรมนั่นเองที่วางรูปแบบของการใช้ภาษาและพัฒนาการทางภาษานั้นขึ้น จากผลการ

วิจัยในประเทศเกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ หรือการสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่ามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษามากขึ้น ดังที่ สมจิต วรรณวิไล (2527) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ากลุ่มทดลองที่เรียนจากแผนการสอนภาษาอังกฤษที่เสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่เสริมเนื้อหาวัฒนธรรม นอกจากนี้ บรรเจิด พฤตวรรัตน์ (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครูพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่มีการสอนเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่า และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัยในต่างประเทศ คาอิกโคเนน (Kaikkonen 1997) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประเทศฟินแลนด์ ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบของการเรียนรู้วัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานเขียนของนักเรียน และบันทึกเทปวีดีโอระหว่างที่มีกิจกรรมในห้องเรียน พร้อมทั้งสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมมากขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้โดยมีประสบการณ์ร่วมกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษาวิจัยด้านการเรียนการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษานั้นสามารถสรุปได้ว่า การสอนวัฒนธรรมสอดแทรกในการเรียนคำศัพท์ หรือวิธีการสอนโดยตรง รวมทั้งการสอนวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาทักษะต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษา และสามารถนำภาษาไปใช้ได้ดีขึ้นตลอดจนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จึงต้องสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาควบคู่ไปด้วย ดังที่ เคสเทิน และ เวีย (Kersten and Weir 1994 : 36) กล่าวว่า ถ้าครูต้องการช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร วัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษา นอกจากนั้นครูควรให้ความรู้ ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปพร้อม ๆ กับการสอนทักษะทางภาษา โดยให้ความสนใจและศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาของบทเรียน

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น (Brooks 1988 : 123-124 ; สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 : 15)

อย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น ครูยังขาดความเข้าใจด้านวัฒนธรรม รวมทั้งขาดสื่ออุปกรณ์การสอนวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษ ดังผลการวิจัยของประพิมพ์พรณ มีลักษณะ (2530) พบว่า ครูมีความต้องการเนื้อหาวัฒนธรรม สื่อการสอน คู่มือการสอน รวมทั้งแหล่งค้นคว้าต่าง ๆ และ งานวิจัยของ นวลสมร เพื่อนปฐม (2541) พบว่า ครูมีความรู้ด้านวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คืบวันพฤษ์ที่ 29 เม.ย. 47 และยังได้เสนอว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูควรให้ความสำคัญด้านเนื้อหาวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในแบบเรียน และควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา หรือมีการสอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ

ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนควรพิจารณาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแก่ผู้เรียนให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะทางภาษาทุกทักษะด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531 : 97) ถ้าผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม จัดให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่งเพียงพอ และใช้วิธีสอนที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี จากลักษณะการแก้ไขปัญหา ครูผู้สอนจึงต้องนำเอานวัตกรรม (Innovation) เข้ามาช่วย ซึ่งมีอยู่หลายอย่างด้วยกัน เช่น บทเรียนโปรแกรมศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Package) ชุดการสอนมินิคอร์ส (Minicourses) และโดยเฉพาะบทเรียนโมดูล (Instructional Modules) เป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้แนะนำ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตามความถนัด และความสามารถ ของแต่ละบุคคล ผู้เรียนจะทราบความสามารถของตนเองทุกกระยะ และกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนจากกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกตามความสามารถของตนเอง ควรจัดให้เป็นการเรียนการสอนเฉพาะบุคคล กิจกรรมแต่ละกิจกรรมควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกหัดเท่าเทียมกัน (วิชัย ดิสสระ 2535 : 144) ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 89) ที่กล่าวถึงบทเรียนโมดูล (Module) ว่าเป็นบทเรียนหน่วยใดหน่วยหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาโดยประกอบไปด้วยกิจกรรม และสื่อการเรียนต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เกิด การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของบทเรียน ซึ่งบทเรียนโมดูลประกอบด้วย หลักการและเหตุผล (Rationale) จุดประสงค์ (Objectives) การประเมินผลก่อนเรียน (Pre-Assessment) กิจกรรม การเรียน (Learning Activities) การประเมินผลหลังเรียน (Post Assessment)

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้สื่อสำเร็จรูปมีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา นั่นคือช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังผลการวิจัยของ พิศาล อินทรทอง (2541) ได้สร้างบทเรียนอ่านเสริมวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะบทเรียนอ่านเสริมที่สร้างขึ้นนั้นมีลักษณะเป็นบทเรียนโมดูล เป็นหน่วยการสอนที่มีเนื้อหาจบในตัวเอง สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาเอง ครูเป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นหลังจากใช้บทเรียนอ่านเสริม นอกจากนี้ เปรมวดี รัตกุล (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการเรียนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูลมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากความสำคัญของบทเรียนโมดูลที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนภาษา และปัญหาที่นักเรียนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษ และแบบฝึกเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรมในหัวข้อต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้จึงมีนักการศึกษาหลายท่านแนะนำหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียนดังต่อไปนี้ การสนทนาในชีวิตประจำวัน ค่านิยมของครอบครัวและสังคม ประเพณีการเฉลิมฉลองในโอกาสต่าง ๆ อาหารและเครื่องนุ่งห่ม การใช้เวลาร่างและการแสดงออกโดยไม่ใช้คำพูด (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 : 34-35) นอกจากนี้ บรู๊คส์ (Brooks 1964 : 90-95) แคลสเตียน (Chastian 1971 : 389-392) และ ฟิน็อคเชียโรและโฟโมนโน (Finocchiaro and Fomono 1973 : 60-63) ได้เสนอหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรนำมาสอนดังนี้ การทักทาย การสนทนา และการอำลา อาชีพ การศึกษา กิจกรรมยามว่าง อาหารและเครื่องดื่ม ครอบครัว การรักษาพยาบาล สุขภาพอนามัย วันหยุดและเทศกาลต่าง ๆ การขนส่ง ศาสนา เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย มิตรภาพ ดนตรี กีฬา มัวร์ (Moore, quoted in Allen 2000 : 52) พบว่าการเรียนวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานทำให้เข้าใจในเรื่องวิถีชีวิตประจำวัน อาหาร ดนตรี และการเฉลิมฉลองตามเทศกาลวันหยุดต่าง ๆ ซึ่งหัวข้อเหล่านี้พบมากในหนังสือเรียนทั่ว ๆ ไป

จากหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียน พบว่ามีหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนมากมายและหนึ่งในหัวข้อที่มีความสำคัญ และควรนำมาสอนคือ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดและวันสำคัญ รวมทั้งประเพณีการเฉลิมฉลองของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ ริโบลซี (Riboldzi 1988 : 9) ได้ให้ความหมายของคำว่า ฮอลิเดย์ (Holiday) หรือวันหยุด ว่ามาจากคำว่า (Holy) ที่แปลว่าศักดิ์สิทธิ์ กับเดย์ (day) ที่แปลว่าวัน และพจนานุกรมของ

ลองแมน (Longman Language Activator 1993 : 624-625) ได้ให้ความหมายของคำว่า Holiday ไว้ว่า เป็นช่วงเวลาที่ได้ไปในสถานที่อื่น ๆ เพื่อพักผ่อนและเพื่อความสนุกสนาน เป็นช่วงเวลาที่ไม่ต้องทำงานหรือไปโรงเรียน จากผลการวิจัยของ โบว์เวอร์ (Brower 1990) ได้สร้างบทเรียนโมดูลเพื่อแนะนำการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง ซึ่งบทเรียนโมดูลประกอบด้วยเรื่องทั่ว ๆ ไปในการดำรงชีวิต และโมดูลสุดท้ายเป็นเรื่องของวันหยุด ซึ่งประกอบด้วย วันขอบคุณพระเจ้า วันเกิดของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น วันแห่งอิสระภาพ วันเกิดของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น วันเกิดของมาตินน์ ลูเธอร์คิง วันแห่งความทรงจำ และวันทหารผ่านศึก และเมื่อสำเร็จหลักสูตรพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยทางด้านประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรนำมาวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพราะนักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ และผู้วิจัยต้องการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาเพื่อช่วยในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งคาดว่าบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และความเข้าใจทางวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 134-137)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนและหลังของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูล เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดก่อนและหลังของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูลเรื่อง การสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ
4. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

ปัญหาในการวิจัย

1. บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 134-137)
2. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังจากได้เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถก่อนเรียน โดยบทเรียนโมดูลหรือไม่
3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ หลังจากได้เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียนโดยบทเรียนโมดูลหรือไม่
4. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานงานวิจัย

1. บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 134-137)
2. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังจากได้เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถก่อนเรียน โดยใช้บทเรียนโมดูล
3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของผู้เรียน หลังจากได้เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล
4. นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับดีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ.015 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 2 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 76 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ.015 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ได้มาโดยการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเลือกมา 1 ห้องเรียน จำนวน 37 คน แต่เหลือกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เนื่องจากนักเรียนอีก 7 คน นั้นมีบ้านอยู่นอกเขตเทศบาลทำให้ไม่สะดวกในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองในคาบสุดท้ายของแต่ละวัน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

3.2 ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อบทเรียนโมดูล วิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สำหรับการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ 75/75 ตามเกณฑ์ของชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520 : 134-142) ซึ่งให้ถือค่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของกิจกรรมบทเรียนโมดูลไว้ร้อยละ 2.5-5 กล่าวคือ

1.1 เมื่อประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าบทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพดีมาก

1.2 เมื่อประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่าบทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพดี

1.3 เมื่อประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าบทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในระดับพอใช้ แต่ถ้าประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลต่ำกว่าเกณฑ์และมากกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าบทเรียนโมดูลนั้นมีประสิทธิภาพต่ำ

2. คะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรก (Pretest) เป็นเครื่องชี้บอกถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนเรียนด้วยบทเรียนโมดูล

3. คะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งหลัง (Posttest) เป็นเครื่องชี้บอกถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ** หมายถึง วัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติทั้งในการติดต่อสื่อสารภายในประเทศ และระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย

2. **วัฒนธรรมวันหยุด** หมายถึง วัฒนธรรมและความเป็นมาของวันหยุดที่ได้จากการเรียงลำดับความสำคัญโดยชาวต่างประเทศ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ จากการวิเคราะห์เนื้อหาทางวัฒนธรรมวันหยุดจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ได้หัวข้อวัฒนธรรมวันหยุดที่ควรสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ วันคริสต์มาส วันขอบคุณพระเจ้า วันวาเลนไทน์ วันอีสเตอร์ และวันฮาโลวีน ซึ่งวันเหล่านี้เป็นวันสำคัญที่แสดงออกถึงความศรัทธาที่ประชาชนมีต่อศาสนาบุคคลสำคัญ นอกจากนี้ยังรวมถึงประเพณีการเฉลิมฉลองที่มีความสนุกสนานรื่นเริง นอกจากนี้ยังมีการรับประทานอาหารร่วมกัน มีขบวนแห่ที่สวยงาม มีการจุดดอกไม้ไฟ มีการร้องเพลงและร่วมเต้นรำ เป็นต้น

3. **บทเรียนโมดูล** หมายถึง บทเรียนหน่วยใดหน่วยหนึ่งที่สำเร็จในตัวเอง สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มย่อยตามความสามารถและความสนใจของตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่บทเรียนโมดูลกำหนดไว้ บทเรียนโมดูลประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ (บุญชม ศรีสะอาด 2537 : 89)

1. หลักการและเหตุผล (Rationale)
2. จุดมุ่งหมาย (Objectives)
3. การประเมินผลก่อนเรียน (Pre-Test)
4. กิจกรรมการเรียน (Learning Activities)
5. การประเมินผลหลังการเรียน (Post-Test)

4. **ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล** หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัด และการทดสอบการเรียนบทเรียนโมดูล โดยถือเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 49) นั่นคือ

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบทหลังจากเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการสอบหลังจากการเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเสร็จสิ้นแล้ว

5. **ความสามารถทางภาษาอังกฤษ** หมายถึง คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

6. **แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ** หมายถึง แบบทดสอบ จำนวน 60 ข้อ 60 คะแนน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถาม ตอนที่ 2 อ่านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตอนที่ 3 อ่านบทความและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ตอนที่ 4 อ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถาม ข้อสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก คะแนนเต็ม 60 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที ข้อสอบนี้สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 (อ.015-อ.016) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนครพนม ตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 และเนื้อหาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ที่ปรากฏในหนังสือเรียนประกอบรายวิชาดังกล่าวจำนวน 4 เล่ม ได้แก่ English for a Changing World Book III , Compass III, Discoveries Book III และ Let's use English III ได้ขอข่ายจุดประสงค์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ และครอบคลุมหน้าที่ภาษา (Language Function) และรูปแบบภาษา (Language Forms) และองค์ประกอบภาษาได้มาจากการวิเคราะห์ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้ทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนจากบทเรียนโมดูล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม

7. **แบบทดสอบวัดความเข้าใจทางวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ** หมายถึง แบบทดสอบ 1 ฉบับจำนวน 60 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ

วัฒนธรรมวันหยุด รวมทั้งประเพณีการเฉลิมฉลอง สัญลักษณ์ของวันหยุดและวันสำคัญต่าง ๆ แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นเป็นภาษาไทย โดยศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดในหนังสือเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ Discoveries, Compass , English For A Changing World และ Let's use English เพื่อใช้วัดความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 จังหวัดนครพนม ก่อน และหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล

8. **แบบสอบถามความคิดเห็น** หมายถึง แบบสอบถามแบบประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ซึ่งถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านจุดประสงค์ของบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม ด้านความรู้ความสามารถ และด้านรูปแบบ โดยใช้บทเรียนโมดูล วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา " ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรม วันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจ วัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 จังหวัดนครพนม" ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรม

1.1 ความหมายของวัฒนธรรม

1.2 ลักษณะและองค์ประกอบทั่วไปทางวัฒนธรรม

1.3 ความสำคัญของวัฒนธรรมต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.4 บทบาทของวัฒนธรรมที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

1.5 บทบาทของครูในการสอนวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศ

1.6 หัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียน

2. ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวันหยุด

2.1 ความหมายของวัฒนธรรมวันหยุด

2.2 ประเภทของวันหยุด

2.3 วิธีสอน กิจกรรม และอุปกรณ์การเรียนการสอนวัฒนธรรมทั่วไป และวัฒนธรรม

วันหยุด

3. บทเรียนโมดูล

3.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล

3.2 องค์ประกอบของบทเรียนโมดูล

3.3 คุณสมบัติที่สำคัญของบทเรียนโมดูล

3.4 วิธีสร้างบทเรียนแบบโมดูล

3.5 ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโมดูล

3.6 เกณฑ์ในการประเมินบทเรียนโมดูล

3.7 ประโยชน์ของบทเรียนโมดูล

4. ความคิดเห็น
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษา
  - 5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษและหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียนภาษา
  - 5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล

วัฒนธรรม

ความหมายของวัฒนธรรม

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "วัฒนธรรม" ไว้อย่างหลากหลาย ฟิโนคเชียโร และ โบโนโม (Finocchiaro and Bonomo 1973: 58) กล่าวว่า วัฒนธรรมคือ สิ่งที่มีผสมผสานกันทั้งหมด รวมทั้ง ความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม จรรยา ประเพณี ลักษณะนิสัย และความงามต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้มาจากการเป็นสมาชิกของสังคมนั้น ๆ แอลเลนและแวลเลท (Allen and Valette 1972 : 325) ได้ให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรมไว้อย่างชัดเจนและครอบคลุมว่า วัฒนธรรมมี 2 ความหมาย และเขียนแตกต่างกัน ความหมายแรกเขียนด้วยอักษร C ตัวใหญ่ (Culture) หมายถึงผลรวมทั้งหมดอันเป็นสิ่งที่แสดงความสำเร็จของมนุษย์ในการสร้างเทคโนโลยี การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และ ประชญา ส่วนความหมายที่สองนั้น เขียนด้วยอักษร c ตัวเล็ก (culture) หมายถึงรูปแบบของพฤติกรรมหรือการดำเนินชีวิตของคนในแต่ละสังคมซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เขารับประทานอาหารอะไรกันบ้างในโอกาสใด ดำเนินชีวิตอย่างไร วิธีทางในการสร้างเสริมสังคม เจตคติที่บุคคลแสดงต่อเพื่อนฝูง และสมาชิกในครอบครัว การแสดงออกในสถานการณ์ต่าง ๆ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความยินดี เศร้าโศก ผิดหวัง ระเบียบประเพณีที่ต้องเรียนรู้และปฏิบัติ ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ อันเป็นวิถีทางที่เกี่ยวกับเรื่องมานุษยวิทยา เลวไนน์ และ อเดลแมน (Levine and Adelman 1982 : XVI) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า วัฒนธรรม หมายถึง ภูมิหลังที่มีร่วมกันของบุคคลในสังคมเช่นเรื่องของชาติ เผ่าพันธุ์ ศาสนา เป็นต้น ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของภาษา และการสื่อความหมายที่เหมือนกัน ตลอดจนธรรมเนียมปฏิบัติ ความ

เชื้อ ทักษะคติ และค่านิยมต่าง ๆ ทั้งนี้ มีความหมายรวมถึง พฤติกรรมการแสดงออกทางคำพูด (verbal behavior) และพฤติกรรมแสดงออกที่ไม่ใช้คำพูด (non-verbal behavior) ซีลลี่ (Seelye 1984 : 26) ได้กล่าวสรุปความหมายของคำว่าวัฒนธรรมไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า “ คำว่า วัฒนธรรมนั้นรวมเอาวิถีชีวิตของมนุษย์ในทุก ๆ ด้านไว้ด้วยกัน (all aspects of the life of man) ตลอดจนรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวัน (patterns of everyday life) ซึ่งเชื่อมโยงแต่ละบุคคลให้เข้ากับสังคมที่เขาอยู่” อดาสคู บริทเทน และ ฟาห์ซี (Adaskou Britten and Fahsi 1990 : 3-4) ได้แยกความหมายของวัฒนธรรมเป็น 4 ด้าน โดยคำนึงถึงความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภาษาได้แก่

1. ด้านความสวยงาม (the aesthetic sense) หรือวัฒนธรรมที่ขึ้นต้นด้วย C ตัวใหญ่ (Culture with a capital C) หมายถึง สื่อ ภาพยนตร์ เพลง และวรรณคดี ซึ่งนับว่าเป็น แหล่งข้อมูลของวัฒนธรรมด้านสังคมวิทยา

2. ด้านสังคมวิทยา (the sociological sense) หรือวัฒนธรรมที่ขึ้นต้นด้วย c ตัวเล็ก (culture with a small c) หมายถึง เรื่องของการดำเนินชีวิต ครอบครัว ชีวิตภายในบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การทำงาน การใช้เวลาว่าง และ ธรรมเนียมปฏิบัติทางสังคมต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นความหมายที่กว้างมาก

3. ด้านความหมาย (the semantic sense) หมายถึง ระบบความคิดที่แฝงอยู่ใน ภาษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้และขบวนการคิดของคนในสังคมหนึ่ง ๆ ทั้งนี้ความหมายของคำ ๆ เดียวกันในเรื่องหนึ่ง ๆ อาจแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ

4. ด้านภาษาเชิงปฏิบัตินิยม หรือสังคมศาสตร์ (the pragmatic or sociolinguistic sense) หมายถึงพื้นฐานความรู้เดิม ทักษะทางสังคม ทักษะภาษาที่ไม่ใช้คำพูด เป็นเรื่องราวของความเหมาะสมในการใช้ภาษาที่ต้องคำนึงถึงคุณภาพ สถานภาพ จุดประสงค์ในการสื่อสาร และรูปแบบที่เหมาะสมของการสื่อสารภาษา

วัฒนธรรม คือข้อตกลงระหว่างสมาชิกของชุมชน ในเรื่องของค่านิยม บรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ ที่จะนำไปสู่ความประพฤติ และการสื่อสารกันระหว่างสมาชิก ยิ่งไปกว่านั้นยังรวมเอา พฤติกรรม และผลที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มอีกด้วย (Nicklas and Kaikkonen 1991, qouted in Kaikkonen 1997 : 49) ซึ่งสอดคล้องกับไคร์โคเนน (Kaikkonen 1997 : 48) ที่กล่าวว่า วัฒนธรรมแสดงให้เห็นถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่มีผลมาจาก การมีปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสารที่ได้รับการยอมรับในสังคม วัฒนธรรมมีมุมมอง 2 ลักษณะ คือ

1. มุมมองของทฤษฎีทางสังคม ซึ่งต้องการคำอธิบายความแตกต่างของวัฒนธรรมในระบบชนชั้นของสังคม

2. เราควรเรียนรู้วัฒนธรรม จากมุมมองของพฤติกรรม และทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร เพราะวัฒนธรรมทำให้เรารู้กระบวนการปฏิสัมพันธ์เฉพาะกลุ่ม

ลอฟทิน และคณะ (Loftin and others, quoted in Oxford and Anderson 1995 : 201-202) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า เป็นกลวิธีแห่งความอยู่รอดของชีวิต เป็นสิ่งที่ไม่คงที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และไม่ใช่อุปกรณ์ที่พร้อมที่ปรับปรุงแก้ไข อาจเป็นกฎเกณฑ์ ความคิด หรือค่านิยม ซึ่งประชาชนยึดถือและปฏิบัติ สืบต่อกันมาจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตความเป็นอยู่ของแต่ละกลุ่มสังคม และวัฒนธรรมยังหมายถึงตัวเชื่อมทางสังคมของความสัมพันธ์ของมนุษยชาติซึ่งเป็นสื่อในการทำให้มนุษย์เคลื่อนไหว หายใจ และมีชีวิตอยู่ นอกจากนี้วัฒนธรรมยังหมายถึง ขอบเขตของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ เช่น นิสัย การใช้เวลาว่าง ประเพณี การแต่งงาน เช่นเดียวกับนักมานุษยวิทยาากล่าวว่า “วัฒนธรรม” คือ พฤติกรรมแห่งการเรียนรู้ทั้งหมดตามความต้องการของสังคม หรืออาจหมายถึงระบบสัญลักษณ์และความหมาย การวิเคราะห์เป็นรายบุคคล ดังนั้นวัฒนธรรมจึงไม่ใช่เพียงพฤติกรรมเท่านั้น แต่รวมถึงกฎเกณฑ์ ความหมาย ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมที่ทำให้เกิดพฤติกรรม

ในปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาทุกระดับของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Multicultural Education) เริ่มจากการรู้จักท้องถิ่นของตนเอง เรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมรัฐหรือชาติที่อยู่ร่วมกันและหลังจากนั้นก็ควรเรียนรู้วัฒนธรรมของประชาชนและวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ในภูมิภาคและในโลก หลักสูตรเหล่านี้จะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อมีหนังสือเรียน และสื่อการสอน และมีสถานที่จัดแสดงทางวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ 2540 : 23)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ให้คำจำกัดความของคำว่าวัฒนธรรมไว้ข้างต้น จึงสรุปได้ว่าวัฒนธรรมหมายถึงทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมหนึ่ง ๆ วิธีชีวิตทุกด้านของกลุ่มนั้นเป็นสิ่งที่กำหนดสิ่งที่คนในสังคมนั้นจะพูดหรือทำอย่างเหมาะสม ได้แก่การใช้ภาษา การสื่อสาร ธรรมเนียมปฏิบัติทางสังคม ทศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ การประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตประจำวัน กฎหมาย ประเพณี เศรษฐกิจ สถาบันในสังคม การเมือง ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ปรัชญา ศิลปะ วรรณคดี ขนบประเพณี สถาปัตยกรรม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ลักษณะและองค์ประกอบทั่วไปทางวัฒนธรรม

โดยทั่วไปลักษณะและองค์ประกอบทางวัฒนธรรม จะสัมพันธ์กับวิถีชีวิตและระบบการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม ซึ่งนียบพรรณ วรณศิริ (2540 : 44-45) ได้สรุปลักษณะของวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมเป็นผลผลิตของระบบความคิดของมนุษย์ (Cognitive Systems) ซึ่งถือได้ว่าเป็นระบบทางชีวภาพ (Biological System) เพราะระบบความคิดอันเกิดมาจากระบบสมอง ระบบประสาทและระบบจิตใจรวมกัน อย่างไรก็ตามทุกคนต่างก็ช่วยกันคิดและสร้างวัฒนธรรมขึ้นมาเสมอ

2. วัฒนธรรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ไม่ใช่สิ่งที่คงที่ตายตัว วัฒนธรรมเป็นผลผลิตของระบบความคิดและแสดงออกมาทางพฤติกรรมอันได้แก่การกระทำในแง่ของการสร้างวัตถุและระบบต่าง ๆ ทางสังคม

3. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลได้มาด้วยการเรียนรู้ วัฒนธรรมไม่ใช่เรื่องของชีวภาพแต่เป็นเพียงส่วนเดียว เป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมเรียนรู้มาจากสมาชิกรุ่นก่อน ซึ่งเป็นผู้อบรมสั่งสอนบอกกล่าวเล่ากันต่อ ๆ กันมา การอบรมสั่งสอนและสืบทอดวัฒนธรรมนั้น มนุษย์มีวิธีการที่ดีที่สุดที่สัตว์อื่น ๆ ไม่มีใช้นั้นคือการใช้ภาษา ภาษานั้นสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการส่งต่อวัฒนธรรมให้คนรุ่นหลัง ๆ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมเป็นขบวนการเรียนรู้และการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพก็โดยการผ่านเครื่องมือที่เรียกว่าภาษานั้นเอง

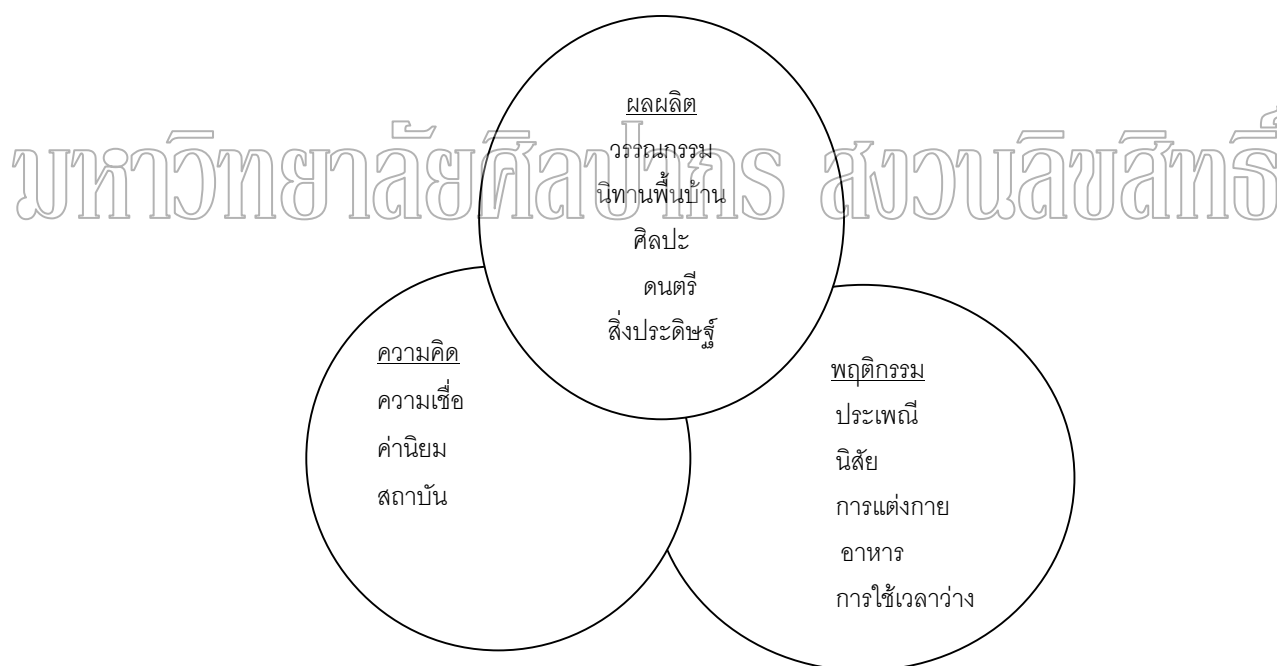
4. วัฒนธรรมเป็นสมบัติส่วนรวม ตรวจสอบหรือระบบการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม ต้องสอดคล้องกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม บุคคลต้องเรียนรู้ที่จะประพฤติปฏิบัติให้เป็นที่ยอมรับของผู้อื่นจึงจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี

เดเมน (Damen 1987 : 88-89) ได้ศึกษาความหมายของวัฒนธรรม สามารถสรุปลักษณะของวัฒนธรรมได้เป็น 6 ประการดังนี้

1. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้ได้ สามารถจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมได้
2. รูปแบบวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิธีการเรียนรู้วัฒนธรรมและการปรับตัวในการยอมรับตลอดจนการปรับตนเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมได้ นอกจากการเรียนรู้ข้อเท็จจริงทางวัฒนธรรมเพียงอย่างเดียว
3. วัฒนธรรมเป็นความจริงสากลของชีวิตมนุษย์ รูปแบบวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อความต้องการและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตมนุษย์

4. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินชีวิต รวมทั้งค่านิยมและความเชื่อทางสังคม
5. ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ต่อกันไม่สามารถแยกออกจากกันได้
6. วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดขอบเขตหรือกรอบที่มนุษย์ในแต่ละวัฒนธรรมจะยอมรับและเรียนรู้ระบบของวัฒนธรรมอื่นหรือไม่

นอกจากนี้ โทมอลิน (Tomalin 1993 : 5-8) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 2 ด้าน คือ 'C' หมายถึงความสำเร็จด้านวัฒนธรรม ในขณะที่ 'c' หมายถึง วัฒนธรรมที่เป็นพฤติกรรม รวมถึงความเชื่อ การรับรู้ โดยเฉพาะการแสดงออกทางภาษาผ่านพฤติกรรมซึ่งเป็นวัฒนธรรมและมีผลต่อการยอมรับหรือปฏิเสธจากชุมชนเจ้าของประเทศ โทมอลินได้แบ่งองค์ประกอบทางวัฒนธรรมออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของวัฒนธรรม

ที่มา : Barry Tomalin and Susan Stempleski, Cultural Awareness (Hong Kong : Oxford University Press, 1993), 5-8.

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบของวัฒนธรรม ซึ่งมีแนวคิดสอดคล้องกับการจัดกลุ่มรูปแบบวัฒนธรรมของโรบินสัน (Robinson 1988 : 7) คือ

<u>ความคิด</u>	<u>พฤติกรรม</u>	<u>ผลผลิต</u>
ความเชื่อ	ภาษา	วรรณกรรม
ค่านิยม	ท่าทาง	นิทานพื้นบ้าน
สถาบัน	ประเพณี/ลักษณะนิสัย	ศิลปะ
	อาหาร	ดนตรี
		สิ่งประดิษฐ์

ลักษณะและองค์ประกอบทางวัฒนธรรมนั้นอาจสรุปได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ 1) วัฒนธรรมทางวัตถุ ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง สิ่งประดิษฐ์ เทคโนโลยี และ 2) วัฒนธรรมทางจิตใจ ได้แก่ ประเพณี ความเชื่อ ความคิด อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิถีความเป็นอยู่ของมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน และมีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสังคม อีกทั้งยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้

ความสำคัญของวัฒนธรรมต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นเรื่องของพฤติกรรม เป็นวิถีชีวิต เป็นวัตรปฏิบัติของมนุษย์ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สืบทอด เกิดแล้วตาย และมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ภาษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจึงเป็นไปในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือภาษาเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ มีการสืบทอดเปลี่ยนแปลง เกิดใหม่และตาย ที่สำคัญคือมีความผูกพันเกี่ยวโยงถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างยิ่งยวด เพราะถ้าขาดภาษามนุษย์ก็ไม่สามารถสร้างวัฒนธรรมให้เจริญงอกงามแก่สังคมได้ ไม่สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่ชนรุ่นหลังได้ อีกทั้งไม่สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมของตนให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวโลกได้ และหากไม่มีภาษามนุษย์จากสังคมหนึ่งก็ไม่สามารถเข้าใจหรือเรียนรู้วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมอีกแห่งหนึ่งได้ (สุขุมาวดี ขำหิรัญ 2537 : 5-6) ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ (2535 : 1) กล่าวว่า ภาษาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งมนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความคิด ความต้องการ และอารมณ์ต่าง ๆ ภาษามีอยู่ทุกหนแห่งในสังคมมนุษย์ ซึ่งมีการติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลาชีวิตมนุษย์รับและถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ จากบรรพบุรุษด้วยภาษา ภาษาจึงช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงวัฒนธรรมไว้ได้

ภาษากับวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ผสมผสานกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และต่างก็เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อกันและกัน (Brown 1980 : 124) และแคสชัน (Cassion 1981:19) กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางภาษาและวัฒนธรรมว่า ภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรม แต่วัฒนธรรมเป็นระบบที่กว้างกว่าภาษา ภาษาเป็นระบบย่อย (Subsystem) ของวัฒนธรรม ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นรูปแบบหนึ่งของความสามารถด้านวัฒนธรรม (Cultural Competence) นอกจากนี้ เออร์วิง (Irving 1986:4) ก็กล่าวสอดคล้องกันถึงความสัมพันธ์ของภาษากับวัฒนธรรมว่า “ความหมายของคำที่ใช้ในการสื่อสารได้รับอิทธิพลอย่างมากจากวัฒนธรรม เพราะความหมายมาจากบุคคลที่สื่อสารไม่ใช่จากคำ ๆ นั้น และบุคคล ก็เป็นผลิตผลของวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดกันมาทางความหมายที่ใช้ร่วมกัน และเป็นที่ยอมรับว่าเหมาะสม ดังนั้นถ้าต้องการสื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างดี ก็ต้องเข้าใจวัฒนธรรมซึ่งให้ความหมายต่อภาษาด้วยวัฒนธรรมให้ความหมายและบริบทต่อการสื่อสาร และความสามารถในการสื่อสารก็ทำให้สามารถแสดงค่านิยมทางวัฒนธรรมและภาษาได้

เมื่อภาษามีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การสอนเรื่องวัฒนธรรมควบคู่กันไปกับการสอนภาษาจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากและจำเป็นอย่างยิ่งดังที่สุขุมาวดี ขำหิรัญ (2537 :5-6) ได้ให้ความเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมอาจกล่าวได้ว่าสืบเนื่องมาจากระบบสื่อสารพื้นฐานของมนุษย์ (Primary Message System หรือ PMS) ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 10 ชนิด และจำเป็นต้องอาศัยภาษาเป็นสื่อกลาง ก่อให้เกิดการใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน 10 ประการที่มนุษย์ใช้ในการเรียนรู้และถ่ายทอดกิจกรรมทางวัฒนธรรมจากชนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ได้แก่

1. ภาษากับการมีปฏิสัมพันธ์ (Language and interaction) หมายถึงภาษาที่ใช้เพื่อการสื่อสารการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม เป็นภาษาที่แสดงสถานภาพของบุคคล
2. ภาษากับการรวมกลุ่ม (Language and association) หมายถึงภาษาที่ใช้เพื่อบ่งบอกความเป็นกลุ่มสังคมเดียวกัน อาจเกี่ยวเนื่องกับอาชีพเชื้อชาติทางภูมิศาสตร์ ชนชั้นต่าง ๆ รวมทั้งสังคมครอบครัว
3. ภาษากับการครองชีพ (Language and subsistence) หมายถึงภาษาที่แสดงถึงกิจกรรมทางวัฒนธรรมในการครองชีพ ซึ่งรวมการค้าการให้บริการต่าง ๆ อาหารการกิน ลักษณะความเป็นอยู่
4. ภาษากับเพศ (Language and bisexuality) หมายถึงภาษาที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างระหว่างภาษาของผู้หญิงกับภาษาของผู้ชาย

5. ภาษากับการบอกอาณาเขต (Language and territoriality) หมายถึงภาษาที่ใช้บอกอาณาเขตของมนุษย์ในอันที่จะสื่อถึงอาณาจักรส่วนตัวและเพื่อแสดงความสัมพันธ์ทางสังคมที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ๆ บอกความสนิทสนม ความใกล้ชิดและความห่างเหินระหว่างบุคคล

6. ภาษากับเวลา (Language and temporality) หมายถึงภาษาที่ใช้เพื่อบอกเวลาซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ว่าให้ความสำคัญแก่เวลาหรือไม่

7. ภาษากับการเรียนรู้ (Language and learning) หมายถึงภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดและการเรียนรู้ในสาขาวิชาการต่าง ๆ

8. ภาษากับการเล่น (Language and play) หมายถึงภาษาที่สัมพันธ์กับการเล่นหรือการหาความเพลิดเพลินให้แก่ชีวิต

9. ภาษากับการป้องกัน (Language and defense) หมายถึงการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดกิจกรรมทางวัฒนธรรมในเรื่องการป้องกัน การห้ามปรามและการเผยแพร่รณรงค์สิ่งอันควรกระทำต่าง ๆ รวมถึงคำสอนทางศาสนาอีกด้วย

10. ภาษากับสิ่งแสวงหาล้าง (Language and exploitation) หมายถึงการใช้ภาษาเพื่อปกป้องลักษณะของสภาพแวดล้อม สถานที่ ทรัพยากรธรรมชาติที่มนุษย์ใช้เพื่อกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ

ทั้งหมดนี้เป็นวัฒนธรรมการสื่อสารขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกสังคม ซึ่งจะต้องอาศัย

ภาษาเป็นสื่อในการแสดงออก จึงกล่าวได้ว่าภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกันจากพฤติกรรมพื้นฐานของมนุษย์นั่นเอง อัจฉรา วงศ์โสธร (2539:64) ได้ให้ความเห็นว่า “ภาษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมที่ได้รับจากวัฒนธรรมของบุคคลในสังคมการเรียนรู้ภาษามีใช่เป็นการเรียนเกี่ยวกับสัญลักษณ์ทางภาษาเหล่านั้น แต่ต้องเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษาตลอดจนวัฒนธรรมของภาษานั้นด้วย” ซึ่งสอดคล้องกับ บราวน์และยูล (Brown and Yule 1983:75-76) ซึ่งเสนอแนะว่า “วัฒนธรรมเป็นเรื่องของค่านิยมของบุคคลในสังคม ผู้เรียนภาษาต้องมีพื้นฐาน ความรู้ทางวัฒนธรรมอย่างพอเพียง เพื่อจะเข้าใจว่าเหตุใดบุคคลในวัฒนธรรมนั้นจึงกล่าวเช่นนั้น” นอกจากนี้ วอลเดส (Valdes 1986:1-2) สรุปได้ว่านอกจากภาษาแรกแล้ววัฒนธรรมของภาษาแรกก็มีบทบาทในการแทรกแซงผู้เรียนภาษาได้เช่นเดียวกัน และเมื่อมีความคล้ายคลึงกัน และความแตกต่างระหว่างภาษาแรกกับภาษาต่างประเทศมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาที่เรียน ความคล้ายคลึงและความแตกต่างทางวัฒนธรรมทั้งในด้านความเข้าใจและความหมาย จึงมีผลต่อการเรียนเช่นกัน บราวน์ (Brown 1980:124-129) อธิบายว่า การเรียนภาษาที่สองคือ การเรียนวัฒนธรรมของภาษาที่สองเพราะทั้งภาษาและวัฒนธรรมเป็นองค์

ประกอบที่ช่วยคงความสำคัญของมันและกันไว้โดยภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรมและในขณะที่เดียวกันภาษาก็มีบทบาทเป็นสื่อในการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ทางวัฒนธรรมให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่ว ๆ ไป

จากการศึกษาความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรม สุวิไล เปรมศรีรัตน์ (2534 : 9-12) สรุปว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการแสดงพัฒนาการความเป็นมนุษย์ โดยใช้ระบบสัญลักษณ์เพื่อการพูด การเขียน และการใช้ภาษาท่าทางในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความเชื่อเพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในชีวิตประจำวัน การศึกษาเรื่องของภาษานอกจากเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้วยังใช้เพื่อความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ด้วย

การเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการสอนภาษาเพราะการจะสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้พูด และช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ย่อมต้องอาศัยความเข้าใจในวัฒนธรรมแห่งองค์กรหรือสังคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับ เนื่องจากในหลาย ๆ กรณีสิ่งที่เป็นที่ยอมรับในวัฒนธรรมหนึ่งอาจเป็นที่รังเกียจในอีวัฒนธรรมหนึ่งก็ได้ การใช้ภาษาในฐานะเป็นสื่อถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมจึงต้องเป็นไปตามบริบทของวัฒนธรรมนั้น ๆ การได้มาซึ่งสมรรถวิสัยทางการสื่อสารและสมรรถวิสัยทางวัฒนธรรม เป็นผลจากองค์ประกอบต่าง ๆ เช่นที่ ทรอยค์ (Troike, quoted in Marcus and Slansky 1994 : 306-313) ได้แบ่งองค์ประกอบทางการสื่อสารออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1. ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้คำพูด และไม่ใช้คำพูด เน้นด้านโครงสร้าง การสะกดคำ และความหมาย
2. ทักษะการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Skills) รวมกฎสำหรับการใช้คำในหน้าที่ต่าง ๆ องค์ประกอบทางบริบท กระบวนการ บรรทัดฐานของปฏิสัมพันธ์ การวิเคราะห์และกลยุทธ์สำหรับเป้าหมายด้านผลสัมฤทธิ์
3. ความรู้ด้านวัฒนธรรม (Cultural Knowledge) รวมถึงวัฒนธรรมทางสังคม ค่านิยมทัศนคติ ความรู้เดิม และกระบวนการทางวัฒนธรรม

ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจึงต้องสอนความรู้ด้านวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนไปพร้อมกันด้วย โดยอาจให้เหตุผลในการสอนวัฒนธรรมควบคู่กันไปกับการสอนภาษาได้ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจภาษาอย่างลึกซึ้งซึ่งจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากผู้เรียนไม่เข้าใจหรือไม่มีความรู้ทางวัฒนธรรม ดังที่ บัคแมน (Bachman 1990 : 97) กล่าวว่า ความสามารถในการตีความ หรือข้อความที่มีการอ้างอิงทางวัฒนธรรม ถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากคำศัพท์ในภาษาหนึ่ง ๆ มีที่มาจากวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติ อาจเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ สถานที่ สถาบัน หรือผู้คน นอกจากนี้ ซุพพิอาร์ (Suppiah 1993 : 52 อ้างถึงใน รติกร สิริสถิต 2538 : 68) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการนำเรื่องของวัฒนธรรมมาสอนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า การที่ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความ รูปภาพ เรื่องตลก สุภาษิต หรือ เพลง ซึ่งมีนัยทางวัฒนธรรมรวมอยู่ด้วย ซึ่งซุพพิอาร์ ได้ยกตัวอย่างรูปภาพการ์ตูนต่อไปนี้ เพื่ออธิบายว่าถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ทางวัฒนธรรมวันหยุดเกี่ยวกับวัน Thanksgiving (วันขอบคุณพระเจ้า) ก็จะไม่สามารถเข้าใจอารมณ์ขันที่อยู่ในการ์ตูนได้

THE BORN LOSER

(The Straits Times 28.11.92)

จากรูปภาพจะเห็นได้ว่า คู่สามีภรรยาต้องการไปรับประทานอาหารตามประเพณีของวันขอบคุณพระเจ้า ซึ่งฝ่ายสามีคาดหวังว่าคงได้รับประทาน ไก่วง มันฝรั่งบดพร้อมน้ำมันจากเนื้ออย่าง ซอสแครนเบอร์รี่ ผัก ขนมันฝรั่ง ขนมหอยพิงทอนขนาดใหญ่ แต่ภริยากลับเสิร์ฟ อาหารปลาแทน

ซึ่งสอดคล้องกับ เบสเมอท์ยี (Bessmertnyi 1994 : 24) ได้ยกตัวอย่างเรื่องตลกดังต่อไปนี้ที่เขาได้ใช้สอนกิจกรรมการฟังกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

NOT IN A THEATER

When my husband walks down the street, he is often stopped by people who comment on his resemblance to Abraham Lincoln. One evening a man leaned over and whispered the new familiar "Do you realize how much you resemble Abraham Lincoln?" during a play we were attending.

My husband protested, " Please, sir—not in a theater!"

การที่นักเรียนจะเข้าใจในเรื่องนี้และมีอารมณ์ขัน ต้องมีความรู้และเข้าใจว่า อับราฮัม ลินคอล์น คือใคร? เสียชีวิตอย่างไร? ในเรื่องนี้ผู้พูดซึ่งเป็นสามีไม่ยอมยกย่องเสียชีวิตในโรงละคร เหมือนกับอับราฮัม ลินคอล์น ซึ่งเป็นประธานาธิบดีคนหนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกา

2. การขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมของภาษา อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิด หรือการไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะแต่ละวัฒนธรรมก็มีลักษณะเฉพาะของตนเอง สิ่งที่มีความหมายอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมหนึ่งอาจมีความหมายอีกอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมอื่นก็ได้ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดต่อกัน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 : 26) เพราะบุคคลผู้ทำการสื่อสารภาษาใดก็ได้เรียนรู้วัฒนธรรมในสังคมที่ตนเกิดมา ดังนั้นในการสื่อสารภาษา บุคคลนั้นก็ จะแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมด้วย ทั้งนี้เพโซลา (Pesola 1991 : 331) ได้กล่าวว่าวัฒนธรรมของภาษานั้นเป็นสิ่งที่กำหนดความหมายที่กำลังสื่อสารแลกเปลี่ยนกันอยู่ ถ้าปราศจากทักษะและความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมแล้วแม้แต่ผู้ที่เก่งภาษาก็อาจตีความข้อความที่ได้ยินหรือได้อ่าน ผิดพลาดอย่างมากได้ และสารที่สื่อออกไปก็อาจทำให้เข้าใจผิดกันได้

3. ความรู้ความสามารถทางวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ แฮมเมอร์ลี (Hammerly 1982 : 513) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง (Second Language Competence) ประกอบด้วยความสามารถในการใช้ภาษาทางไวยากรณ์ (Linguistic Competence) ซึ่งอำนวยให้ฝึกฝนความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) ภายในโครงสร้างที่กำหนดโดยความสามารถทางวัฒนธรรม (Cultural Competence) ความสามารถทั้งสามนี้เกี่ยวพันกันและมีความสำคัญต่อผู้เรียนภาษาที่สอง ซึ่งปรารถนาจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม นอกจากนี้ ซอง-ชู และ สตีเฟนส์ (Song-chu and Stephens 1991 : 29) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่า “แม้ว่าผู้เรียนจะมีสมรรถวิสัยทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency) ในระดับสูง ก็ไม่สามารถประกันได้เสมอไปว่า จะมีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้นั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการสื่อสารภาษาอังกฤษข้ามวัฒนธรรมเพื่อไม่ให้เข้าใจผิดกันด้วย”

4. ความรู้ทางวัฒนธรรมมีผลต่อแรงจูงใจ สัมฤทธิผล และทัศนคติในการเรียนภาษาของผู้เรียน ดังที่ ฮาร์เมอร์ (Harmer 1983 : 3) กล่าวถึงแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (integrative motivation) ว่ามีผลต่อความปรารถนาที่จะเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน กล่าวคือแรงจูงใจแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนซึ่งสนใจในวัฒนธรรมของสังคมที่ใช้ภาษาเป้าหมายมีความปรารถนาที่จะเรียนรู้ภาษานั้นให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ อินแกรม และ โอนีล (Ingram and O' Neill 1999)

ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติข้ามวัฒนธรรมในโปรแกรมภาษาต่างประเทศ กับนักเรียนเกรด 10 จำนวน 598 คน จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทัศนคติที่มีต่อกลุ่มวัฒนธรรมอื่นค่อนข้างน่าพอใจ เป็นไปในทางบวกมากกว่าทางลบ และนักเรียนร้อยละ 59 ต้องการให้มีการสอนวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นในการเรียนภาษา เพราะความเข้าใจทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาระบบความหมายของภาษา ความรู้และความเข้าใจทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นที่ก่อให้เกิดการพัฒนาความเข้าใจข้ามวัฒนธรรมและมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมอื่นในทางบวก

จากประโยชน์และความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมควบคู่กับการเรียนภาษานั้นสรุปได้ว่าจำเป็นที่ผู้สอนภาษาต้องมีบทบาทในการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ซึ่งไม่ใช่การสอนเพียงไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียงเท่านั้น ผู้สอนภาษาต้องสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปด้วย ดังนั้นผู้สอนภาษาจึงต้องมีความรู้ในภาษาและเข้าใจบริบททางสังคมของภาษาซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมและข้อปฏิบัติทางสังคมของเจ้าของภาษา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนภาษาจะต้องให้ความสนใจศึกษาและส่งเสริมให้เพิ่มพูนตลอดเวลา เพื่อที่จะถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้เข้าใจและใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม

นอกจากนี้ วอลเดส (Valdes 1990:49-51) ได้กำหนดเป้าหมายการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาไว้ 4 ประการซึ่งเหมือนกับเป้าหมายการสอนวัฒนธรรมของฟินอคเชียโร (Finocchiaro 1989:130-133) ดังนี้คือ

1. เป็นการเพิ่มความเข้าใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป้าหมาย
2. กระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนภาษาต่างประเทศ
3. พัฒนาความสามารถทางภาษาตามหน้าที่ในวัฒนธรรมเป้าหมาย
4. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอดแทรกวัฒนธรรมทางภาษาทางด้านค่านิยมและทัศนคติ

ทัศนคติ

ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 2-3) จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรทั้งในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม

2. เพื่อให้สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องตลอดแนว สามารถนำไปใช้ในการศึกษา หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพโดยมีมาตรฐานขั้นพื้นฐาน

3. เพื่อให้มีความสามารถในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสาร และการแสวงหาความรู้

4. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เป็นเบื้องต้น และพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ในระดับปลาย

5. เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

กล่าวโดยสรุป วัฒนธรรมมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษา เพราะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ และสื่อความหมายได้ตรงนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้ทางวัฒนธรรมของภาษา ประเพณี ความเชื่อ ความคิด ค่านิยม และอุปนิสัยของเจ้าของภาษา เพื่อจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ และเพื่อการสื่อสารได้โดยถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์จริงหรือบริบทต่าง ๆ ของสังคมเจ้าของภาษา

บทบาทของวัฒนธรรมที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

ถึงแม้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันหรือในสังคมไทยก็ตาม แต่การเรียนภาษาเพื่อประโยชน์และความก้าวหน้าของผู้เรียนในด้านการเพิ่มพูนความรู้และติดต่อกับประเทศอื่น ๆ ในด้านการประกอบอาชีพ หรือการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งยังช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณี อุปนิสัยใจคอของเจ้าของภาษา ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจซึ่งกันและกันอีกด้วย (REFF, อ้างถึงใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 : 14)

นอกจากนั้น การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษายังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน 6 ประการ (Allen and Vallette 1979 : 326) ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มพูนความสำนึกในเรื่องของวัฒนธรรม
2. กระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ
3. มีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมของชนชาติอื่น
4. เป็นการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายในวัฒนธรรมเจ้าของภาษาอย่าง

ถูกต้องเหมาะสม

5. สามารถปรับปรุงตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ในสถานการณ์จริง

6. ปลูกฝังความเข้าใจในการตีความการอ้างอิงทางวัฒนธรรม ค่านิยม และทัศนคติของเจ้าของภาษา

ดังนั้นการสอนภาษาพร้อมกับการสอนวัฒนธรรม นอกจากจะเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนแล้ว ยังทำให้ใจกว้าง มองโลกในแง่ดี ยอมรับสิ่งที่แปลกไปจากตน และยังมีผลต่อความเข้าใจภาษาดีกว่าการเรียนรู้อัตโนมัติเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ความรู้ทางวัฒนธรรมยังส่งผลอย่างมากต่อการอ่าน ซึ่งความรู้ภูมิหลังทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจต่อสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของนักการศึกษาหลายคน เช่น Jason, Au, Stevens, Joag-Dev and Anderson (quoted in Floyd and Carrell 1987:-90-91) ซึ่งพบว่า การสอนอ่านแบบให้ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนด้วยวิธีนี้ ดังนั้นความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีบทบาทที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของผู้เรียนเป็นอย่างมาก และยังเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะทำให้ผู้เรียนหันมาสนใจวัฒนธรรมของตนเองอีกด้วย โดยในขณะที่สอนผู้สอนจะต้องทำการเปรียบเทียบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของตนเองไปพร้อม ๆ ซึ่งจุดนี้เองทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประจำชาติของตนเอง และเป็นการสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไว้ให้คนรุ่นหลังต่อไป (วิไลพร ธนสุวรรณ 2537 : 6)

จากการศึกษาวิจัยด้านการเรียนการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษานั้น สามารถสรุปได้ว่า การสอนวัฒนธรรมสอดแทรกในการเรียนคำศัพท์ หรือวิธีการสอนโดยตรง รวมทั้งการสอนวัฒนธรรมในการสอนภาษาทักษะต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษา และสามารถนำภาษาไปใช้ให้ดีขึ้น ตลอดจนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูงขึ้นด้วย

บทบาทของครูในการสอนวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศ

ความไม่รู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดขึ้นได้ ดังนั้นผู้สอนจึงควรมีความรู้ ความสามารถ ในการเชื่อมวัฒนธรรมทั้งสองเข้าด้วยกัน ควรพยายามปรับบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน การพูดถึงเรื่องระหว่างวัฒนธรรม จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพขึ้น ครูควรปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับความเชื่อและค่านิยมทางวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ เพราะการสอนกิจกรรมที่นักเรียนไม่คุ้นเคยจะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสอนเพื่อการสื่อสาร

ดังนั้นกิจกรรมในการสอนควรเน้นในเรื่องของการนำเอาความรู้ใหม่ผสมผสานกับพื้นฐานความเชื่อและความรู้เดิม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น (Ellis 1996 : 213-214)

เม็ท และ ไบแรม (Met and Byram 1999 : 68) ยังพบว่า ครูสอนภาษาหลาย ๆ คน รู้สึกว่า พวกเขาไม่มีความรู้ทางวัฒนธรรมที่จะสอนนักเรียนได้ เนื่องจากมีข้อมูลมากมายที่จะต้องรู้เกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรม เพราะวัฒนธรรม และความรู้ทางวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แม้จะอยู่ในกลุ่มที่ใช้ภาษาเดียวกันก็ตาม

ดังนั้นครูสอนภาษาควรตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนภาษา และคำนึงถึงบทบาทของตนเองในฐานะผู้สอนภาษาต่างประเทศ เช่นที่ ไซด์ (Syed, Muhammad Abdur Rauf 1988 : 44-46) กล่าวว่า ภาษาและวัฒนธรรมไม่สามารถแยกจากกันได้ ดังนั้นบทบาทของครูในฐานะผู้สอนภาษาต่างประเทศคือ

1. ลดความอคติทางวัฒนธรรมของภาษาที่สอง
2. พัฒนาการยอมรับพฤติกรรมของกลุ่มสังคมอื่น ๆ
3. สร้างความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่สอง
4. จัดเตรียมสื่อในการสอนวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และโทรทัศน์
5. สร้างมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้
6. นำเสนอเนื้อหาทางวัฒนธรรมในชั้นเรียนอย่างเป็นกลางให้สมบูรณ์ที่สุด

กล่าวโดยสรุป ครูสอนภาษาต่างประเทศจะต้องมีความเข้าใจวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของชนต่างชาติได้เป็นอย่างดี เมื่อครูมีความเข้าใจอย่างชัดเจน จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างเข้าใจ ถ้าได้ทราบถึงความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม นักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก ประสพการณ์ คนตรี วันหยุดประจำชาติรวมถึงวันสำคัญต่าง ๆ ด้วย เพื่อสามารถนำมาใช้สอนเปรียบเทียบและเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณีที่มีอยู่ในอดีต และที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่าการสอนวัฒนธรรมในการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยความสนใจและจริงจัง อินแกรม และโอเนล (Ingram and O'Neill 1999 : 25-26) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนว่า มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อทัศนคติข้ามวัฒนธรรม ดังนั้นหลักการดังต่อไปนี้ จะช่วยให้วิธีการเรียนการสอนภาษาได้ผลมากขึ้น

1. การมีปฏิสัมพันธ์ หรือ “การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชน” ควรเป็นพื้นฐานต่อการปฏิบัติ การสอนภาษาเมื่อเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนต้องได้รับโอกาสในการฝึกภาษาทั้งอย่างเป็น

ทางการและไม่เป็นทางการ เช่นนักเรียนควรมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษา หรือสื่อสารกันทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชน ไม่ใช่ฝึกแค่ภาษาเท่านั้น แต่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์กับวัฒนธรรมอื่นอีกด้วย

2. ผู้เรียนต้องการโอกาสเพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจทางวัฒนธรรม ไม่ใช่กับวัฒนธรรมอื่นเท่านั้น แต่เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของตนเองด้วย และควรมีการสอนแบบบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ เช่น สอนภาษาโดยสอดแทรกเนื้อหาวิชาดนตรี วิชาสังคม เป็นต้น

3. ผู้เรียนต้องเข้าใจถึงธรรมชาติของระบบวัฒนธรรม และมีโอกาสได้บอกเล่าถึงแนวความคิดและประสบการณ์ของตนเองให้กับเจ้าของภาษาได้รับรู้ โดยผ่านทางสนทนา หรือการเขียน

4. การเฉลิมฉลอง เป็นสิ่งจำเป็นต่อจิตใจเพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอีกทั้งยังเป็นองค์ประกอบพื้นฐานต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และผู้เรียนควรรับรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อจะได้ไม่เกิดความตระหนกทางวัฒนธรรม (Culture Shock)

เม็ท และ ไบรแรม (Met and Byram 1999 : 62-63) ได้พูดถึงมาตรฐานระดับชาติของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่ามี 11 มาตรฐาน ใน 5 หัวข้อใหญ่ ๆ ซึ่งครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาได้

1. การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารในภาษาอื่น

1.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในบทสนทนา การให้ข้อมูล แสดงอารมณ์และความรู้สึก และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้

1.2 นักเรียนเข้าใจและสามารถตีความหมายในการอ่าน การเขียน ในหลาย ๆ หัวข้อได้

1.3 นักเรียนรายงานข้อมูล แนวความคิดสู่ผู้ฟังและผู้อ่านในหลาย ๆ หัวข้อได้

2. วัฒนธรรม (Cultures) เพิ่มความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมอื่น

2.1 นักเรียนสาธิตความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติ และแนวความคิดของวัฒนธรรมที่เรียนได้

2.2 นักเรียนสาธิตความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์และแนวความคิดของวัฒนธรรมที่เรียนได้

3. การติดต่อ (Connections) ติดต่อและรับเอาข้อมูลข่าวสารจากวัฒนธรรมอื่น

3.1 นักเรียนเพิ่มความรู้ทางวัฒนธรรม โดยผ่านทางภาษาต่างประเทศ

3.2 ได้รับข้อมูล และจดจำมโนทัศน์ของวัฒนธรรม โดยผ่านทางภาษาต่างประเทศ และวัฒนธรรมของภาษา

4. การเปรียบเทียบ (Comparisons) เพิ่มความเข้าใจในธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรม

4.1 นักเรียนสาธิตความเข้าใจของธรรมชาติของภาษาโดยการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายกับภาษาของตนเอง

4.2 นักเรียนสาธิตความเข้าใจของมโนทัศน์ทางวัฒนธรรม โดยเปรียบเทียบการเรียนรู้วัฒนธรรมเป้าหมายกับวัฒนธรรมของตนเอง

5. ชุมชน (Communities) มีส่วนร่วมในชุมชนที่มีหลายภาษาทั้งที่บ้าน และทั่วโลก

5.1 นักเรียนใช้ภาษาทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน

5.2 นักเรียนแสดงออกถึงความต้องการในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการใช้ภาษาอย่างพอใจ

นอกจากนี้ครูผู้สอนภาษายังต้องเข้าใจว่าการสอนวัฒนธรรมเป็นการผสมผสานกันของ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ ทัศนคติส่วนตัว ความสนใจ ความสามารถ และประสบการณ์ในชั้นเรียนของครู ซึ่งสามารถแบ่งเป็นลักษณะต่าง ๆ ได้ดังนี้ (Byram 1991)

1. ครูควรให้ความสำคัญในการสอนเนื้อหาทางวัฒนธรรม
2. ครูควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่กำลังสอน
3. ครูควรใช้สื่อการสอนที่เป็นเอกสารจริง
4. ครูควรตกแต่งห้องเรียนและส่งเสริมการใช้ภาษาเป้าหมายในชั้นเรียน
5. ครูควรมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย

สรุปได้ว่าวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา นอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาแล้ว ยังมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพก็คือ ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวัฒนธรรมของครู ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศสำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ครูควรจะทำการศึกษาเนื้อหาวัฒนธรรมในแบบเรียนภาษาอังกฤษและทำการรวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการที่ครูจะนำมาสอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้อง

หัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียน

จากการศึกษาแบบเรียนที่ใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยพบว่าได้รับอิทธิพลทางภาษาจากประเทศสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศในสหราชอาณาจักรซึ่งมีลักษณะพื้นฐานทางวัฒนธรรมต่าง ๆ สามารถสรุปได้เป็น 11 หัวข้อ (Kantatip 1985 : 41-53) ดังนี้

1. วันสำคัญและพิธีกรรม
2. การเลือกใช้คำและประโยคในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น สนามบิน สนวนสัตว์ ตู้โทรศัพท์
3. น้ำเสียง ความรู้สึก และทัศนคติ
4. ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ใช้ภาษา เช่น ลูกค้ำกับพนักงานขาย ซึ่งพนักงานขายจำเป็นต้องใช้คำพูดที่สุภาพต่อลูกค้ำ
5. ชื่อเฉพาะทางวัฒนธรรม เช่น ชื่อคน ชื่ออาหาร ชื่อสถานที่
6. การใช้ภาษาตามหน้าที่เพื่อการสื่อสาร เช่น การถามทิศทาง การกล่าวชื่อเชิญ
7. การเข้าสู่สังคมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ร้านถ่ายรูป
8. งานอดิเรก
9. แหล่งข้อมูล เช่น ใบประกอบอาหาร ใบสั่งยา โฆษณา
10. รูปแบบข้อมูลที่แตกต่างกัน เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อสรุป การถ่ายโอนเพื่อความเข้าใจในการอ่านหรือฟัง
11. ลักษณะพิเศษของวรรณกรรม เช่น การอ่านโคลงกลอน ผู้เรียนต้องเข้าใจความสัมพันธ์ของชีวิต ความเป็นอยู่หรือคำศัพท์ที่กล่าวถึงในบทอ่านอย่างชัดเจน ซึ่งไม่ใช่เพียงการรู้ความหมายของคำศัพท์เท่านั้น

จากการศึกษาหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ในปัจจุบันทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายจะเห็นว่าหัวข้อวัฒนธรรมเดียวกันปรากฏอยู่ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่มีเนื้อหาที่ซับซ้อนมากขึ้นสามารถจัดเป็นหมวดหมู่ได้ดังนี้ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 :34-35)

1. การสนทนาในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตัว (Introduction) การยอมรับและปฏิเสธการเชิญ (Accepting and Refusing an Invitation) การขอโทษ (Apologizing) การสนทนาทางโทรศัพท์ (Making a telephone call) การสมัครงาน (Applying for a job) การจ่ายของ (Shopping) เป็นต้น

2. ค่านิยมของครอบครัวและสังคม (Family and Social Values) เช่น การอยู่ร่วมกันของครอบครัว (Family) การมีนัดกับการแต่งงาน (Dating and Marriages) การศึกษา (Education) การทำงาน (Work Value) เป็นต้น

3. ประเพณีการเฉลิมฉลองในโอกาสต่าง ๆ (Customs and Celebrations) เช่น วันวาเลนไทน์ (Valentine's Day) วันฮาโลวีน (Halloween) วันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving's Day) วันคริสต์มาส (Christmas) รวมทั้งบุคคลและสถานที่ที่สำคัญต่าง ๆ

4. อาหารและเครื่องนุ่งห่ม (Food and Clothes) เช่น อาหารมื้อต่าง ๆ (Meals) มารยาทในการรับประทานอาหาร (Manner at the Table) การใช้เครื่องนุ่งห่มสำหรับอากาศหนาว (Winter Clothes) เป็นต้น

5. การใช้เวลาว่าง (Daily Pastime Use) เช่น นันทนาการและกีฬา (Recreation and Sports) งานอดิเรก (Hobbies) และการเดินทาง (Travelling)

6. การแสดงออกโดยไม่ใช้คำพูด (Non-Verbal) เช่น น้ำเสียง (Tone) ความรู้สึก (Feeling) ทักษะคติ (Attitude) เป็นต้น

สิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศ คือ บรู๊คส์ (Brooks 1964 : 90-95) แคลสเตียน (Chastian 1971 : 389-392) และ ฟิน็อคเซียโร และ โบนโนโม (Finocchiaro and Bonomo 1973 : 60-63) ได้เสนอหัวข้อวัฒนธรรมที่ควรนำมาสอนไว้ตรงกันดังนี้

1. การทักทาย การสนทนา และการอำลา
2. อาชีพ
3. การศึกษา
4. กิจกรรม
5. อาหารและเครื่องดื่ม
6. กิจกรรมยามว่าง
7. ครอบครัว (สมาชิก และสภาพที่อยู่อาศัย)
8. การรักษาพยาบาล
9. สุขภาพอนามัย
10. วันหยุดและเทศกาลต่าง ๆ
11. การขนส่ง
12. ศาสนา
13. เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

14. มิตรภาพ

15. คนตรี

16. กีฬา

เนื่องจากหัวข้อทางวัฒนธรรมมีขอบเขตกว้างมาก โยริโอ (Yorio, อ้างถึงใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 : 34-35) ให้ข้อเสนอแนะว่าผู้สอนอาจใช้เกณฑ์ในการเลือกหัวข้อทางวัฒนธรรมดังนี้

1. ความจำเป็น (need) พิจารณาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์กับทักษะต่าง ๆ เช่น การอ่าน เขียน ฟัง พูด และการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social interaction)

2. ประโยชน์ (usefulness) พิจารณาการนำไปใช้ (applicability) ผู้เรียนควรเริ่มพัฒนาความสำนึกทางภาษาศาสตร์สังคมในจุดนี้

3. การนำไปใช้ (productivity) พิจารณาตามช่วงของการนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น goodbye มีที่ใช้ได้มากกว่า take it easy ในการกล่าวลา เป็นต้น

4. เรื่องที่เกิดขึ้นประจำและบ่อย ๆ (currency and frequency) เกี่ยวข้องกับความจำเป็นในการนำมาใช้

5. ความสะดวกในการนำมาใช้ (ease) ซึ่งพิจารณาในแง่ของผู้เรียนในการนำไปใช้ โดยการศึกษาผู้เรียนในการออกเสียงประโยคได้ถูกต้อง ถ้าเป็นสำนวนที่มีความหมายเดียวกันจะต้องเป็นสำนวนที่มีการใช้บ่อยและได้รับการยอมรับ

ฟินอคเชียโร และโบโนโม (Finocchiaro and Bonomo 1977 : 68) ที่กล่าวว่า การเลือกหัวข้อทางวัฒนธรรมในการสอนภาษาควรคำนึงถึงจุดประสงค์สำคัญ 2 ประการคือ

1. ครูควรส่งเสริมความรู้ทางสติปัญญา สังคม ศิลธรรม พลเมือง และการพัฒนาอารมณ์ของนักเรียนแต่ละคน

2. ครูควรส่งเสริมนักเรียนให้เข้าใจวิถีชีวิตของชุมชนอื่น ซึ่งเป็นการนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ด้วยความประทับใจ รวมทั้งควรพัฒนาความรู้ที่เป็นเนื้อหาวัฒนธรรมของผู้เรียนให้สมบูรณ์มากขึ้นด้วย

เมื่อคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการนำเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมไปใช้ในการสอนภาษา ได้มีผู้แบ่งความรู้ด้านวัฒนธรรมเป็นประเภทต่าง ๆ แตกต่างกันไป ซึ่งเนื้อหา และรายละเอียดคล้ายคลึงกันหรือสอดคล้องกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้ แฮมเมอร์ลี (Hammerly 1982:513-515) ได้แบ่งความรู้ด้านวัฒนธรรมซึ่งครูควรจะนำไปใช้สอนเป็น 3 ประเภทคือ

1. วัฒนธรรมเชิงข้อมูล (informational culture) หมายถึงข้อมูลหรือความจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับสังคม ภาษาศาสตร์ และประวัติศาสตร์ของเจ้าของภาษา รวมถึงวีรบุรุษหรือบุคคลสำคัญ เป็นต้น ซึ่งเจ้าของภาษาถือเป็นเรื่องสำคัญและภาคภูมิใจ

2. วัฒนธรรมเชิงพฤติกรรม (behavioral culture) หมายถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของเจ้าของภาษาในชีวิตประจำวันโดยเน้นในเรื่องพฤติกรรมหรือธรรมเนียมปฏิบัติโดยทั่วไปมากกว่าเฉพาะบุคคล ได้แก่เรื่องแบบแผนการสนทนา (conversational formulas) การแสดงออกด้วยท่าทาง (kinesics) และแบบแผนพฤติกรรม (patterns of behavior) รวมถึงทัศนคติ (attitudes) และค่านิยมต่าง ๆ (values) เป็นต้น

3. วัฒนธรรมเชิงสัมฤทธิ์ผล (achievement culture) หมายถึง วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับศิลปะ วรรณกรรม และดนตรี ซึ่งผู้เรียนภาษาพึงรู้ไว้

ทาวาเรส และ คาวอลคานติ (Tavares and Cavalcanti 1996 : 19) ได้ยกตัวอย่างครูชาวบราซิลกล่าวว่าได้สอนวัฒนธรรมของชาวอังกฤษ โดยสอนหัวข้อที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ลักษณะทางสังคม เช่น ลักษณะชนชั้นทางสังคม ชนกลุ่มน้อย
2. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ขึ้นอยู่กับระดับความคุ้นเคยที่มีต่อกัน
3. ความเชื่อ และพฤติกรรม เช่น รูปแบบของการใช้ชีวิตประจำวัน การขออนุญาต
4. สถาบันสังคมและการเมือง เช่น สถาบันที่แสดงให้เห็นถึงสังคม พิธีการต่าง ๆ

สถาบันทางรัฐบาล

5. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของชาติ เช่น เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ สถานที่ทางภูมิศาสตร์

6. สื่อ เช่น ทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ

7. ศิลปะ เช่น วรรณกรรม ภาพยนตร์

8. ความหลากหลายของภาษา เช่น ภาษาอังกฤษที่คนผิวดำในกรุงลอนดอนใช้

สรุปได้ว่าวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา และมีหัวข้อวัฒนธรรมมากมายที่ควรสอนในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง วันสำคัญทางศาสนา การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ อาหารและเครื่องนุ่งห่ม การแสดงออกโดยไม่ใช้คำพูด และ ประเพณีการเฉลิมฉลองในโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ครูผู้สอนจึงควรเลือกหัวข้อวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ เพราะวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งยังช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้น ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีความหมายอีกด้วย

ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวันหยุด

ความหมายของวัฒนธรรมวันหยุด

จากหัวข้อวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียน มีหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนมากมาย และหนึ่งในหัวข้อที่มีความสำคัญและควรนำมาสอน คือความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดและวันสำคัญของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ เนื่องจากประเทศไทยมีหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีการสอนวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมที่น่าสนใจและสามารถนำมาสอนได้คือ วัฒนธรรมวันหยุด

ริโบลซี (Ribolzi 1988 : 9) ให้ความหมายของคำว่า ฮอลิเดย์ (Holiday) หรือวันหยุด มาจากคำว่า โฮลี (Holy) ที่แปลว่าศักดิ์สิทธิ์ กับเดย์ (day) ที่แปลว่าวัน และวันหยุดเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยโบราณก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์ในสมัยก่อนมีความเชื่อเรื่องผีสิงนางไม้กันอยู่มาก พวกเขากลัวและกราบไหว้บูชาธรรมชาติ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ฟาร์มิ่ง และฟ้าผ่า มนุษย์นับถือทั้งเทพเจ้าและปีศาจ เมื่อพวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากธรรมชาติหรือต้องการให้เทพเจ้าประทานความเมตตา พวกเขาจะประกอบพิธีกรรมบางอย่างในฤดูเก็บเกี่ยวหรือ ระยะเวลาเปลี่ยนฤดูกาล พวกเขาจะประกอบพิธีกรรมเป็นพิเศษ จนในที่สุดพิธีกรรมเหล่านี้ก็กลายเป็นพิธีที่ยึดถือปฏิบัติเป็นประจำทุกปี ในระยะเริ่มแรกนั้น วันหยุดบางประการเกี่ยวข้องกับศาสนา เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ ต่อมาเมื่อมีการก่อตั้งประเทศชาติกันขึ้น ประชาชนในประเทศต่าง ๆ ก็เริ่มฉลองวันหยุดประจำชาติด้วย เช่นวันหยุดเนื่องในโอกาสประกาศอิสรภาพหรือวันเกิดของวีรบุรุษ ของชาติ ปัจจุบันนี้ทั่วโลกมีวันหยุดหลายชนิด รวมทั้งวันสำคัญทางศาสนา บางอย่างก็เป็นพิธีการ บางอย่างก็เป็นวันสนุกสนานรื่นเริง วันหยุดที่มีเหมือนกันทั่วโลกก็คือวันหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ วันหยุดมีบทบาทสำคัญในสังคมเพราะช่วยรวมคนในสังคมให้มาร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการสวดมนต์ การแสดงความรักชาติ หรือแม้จะเป็นเพียงการมาสนุกสนานร่วมกันก็ตาม ไม่ว่าจะวัตถุประสงค์นั้นจะเป็นอะไรก็ตาม วันหยุดก็ช่วยเสริมสร้างให้คนในสังคม ไม่ว่าจะชายหรือหญิง มีความรู้สึกที่ดีต่อกันยิ่งขึ้น

พจนานุกรมของลองแมน (Longman Language Activator 1993 : 624-625) ได้ให้ความหมายของ Holiday (วันหยุด) ไว้ดังนี้

1. เป็นเวลาที่ใช้ในสถานที่อื่นหรือประเทศอื่นเพื่อการพักผ่อนและความสนุกสนาน
2. เพื่อไปสถานที่ใดที่หนึ่งสำหรับวันหยุด
3. เป็นเวลาที่ไม่ต้องทำงานหรือไปโรงเรียน

4. เป็นวันหยุดอย่างเป็นทางการ 1 วัน เมื่อทุกคนได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการว่าไม่ต้องไปทำงานหรือไปโรงเรียน

5. การใช้เวลาช่วงหนึ่งของวันหรือสัปดาห์โดยที่ไม่ต้องทำงาน

6. เพื่อไปสถานที่อื่น ๆ หรือการหยุดทำงานเพราะว่าเป็นวันหยุด

7. บุคคลที่ใช้เวลาในช่วงวันหยุด

นอกจากนั้น พจนานุกรมเคมบริดจ์ (Cambridge International Dictionary of English 1995 : 677-678) ได้ให้ความหมายของ Holiday (วันหยุด) ไว้ว่า เป็นช่วงเวลาหนึ่งวันหรือ 2 สัปดาห์เมื่อไม่ต้องไปทำงานหรือไปโรงเรียน แต่มีอิสระในการทำในสิ่งที่ต้องการ เช่น เดินทางท่องเที่ยวหรือไปพักผ่อน และยังหมายถึงวันหยุดอย่างเป็นทางการที่อนุญาตให้ทุกคนไม่ต้องทำงาน

กล่าวโดยสรุป วันหยุดจึงหมายถึง วันหยุดอย่างเป็นทางการซึ่งประชาชนไม่จำเป็นต้องไปทำงาน นอกจากนั้นยังหมายรวมวันสำคัญต่างๆ ที่มีพิธีการเฉลิมฉลอง มีการละเล่น มีการระลึกถึงบุคคลสำคัญ และการทำกิจกรรมร่วมกันของครอบครัว

ประเภทของวันหยุด

ริโบลซี (Ribolzi 1988 : 9) ได้แบ่งวันหยุดออกเป็น 4 ประเภทดังต่อไปนี้

1. วันหยุดทางศาสนา ได้แก่ เทศกาลอีสเตอร์ วันแอสเซนชันและวันเพนตากอสต์

วันฉลองนักบุญ วันรามาดอน วันหยุดของชาวยิว เทศกาลคริสต์มาส

2. วันหยุดเพื่อรำลึกถึงบุคคลสำคัญ ได้แก่ วันหยุดในฤดูหนาวเพื่อรำลึกถึงบุคคลสำคัญ เช่น ประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น สาธุคุณมาร์ติน ลูเธอร์คิง จูเนียร์ ประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีงานฉลองในฤดูใบไม้ผลิ วันหยุดในฤดูใบไม้ร่วงเพื่อรำลึกถึงนักบุญคนบาป นักสำรวจ และรัฐบุรุษ เช่น คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส

3. วันหยุดประจำชาติ ได้แก่ วันประกาศอิสรภาพในสหรัฐอเมริกา วันขอบคุณพระเจ้า วันชาติของประเทศต่าง ๆ

4. งานเทศกาล วันหยุดที่แสนสุข และงานเฉลิมฉลอง ได้แก่ วันฮาโลวีน วันเอพริล ฟูลส์วันวาเลนไทน์

นวลสมร เพื่อนปฐม (2541) ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ และสามารถจัดกลุ่มวันสำคัญได้ 3 กลุ่ม คือ

1. วันสำคัญทางศาสนา ได้แก่ วันคริสต์มาส วันอีสเตอร์ วันขอบคุณพระเจ้า

2. วันที่เกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญ ได้แก่ วันแม่และวันพ่อ วันทหารผ่านศึก วันโคลัมบัส วันเกิดของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น วันเกิดของประธานาธิบดียอร์จ วอชิงตัน วันเซนต์ แพททริก.

3. วันสำหรับความสนุกสนานรื่นเริง ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันประกาศอิสรภาพหรือวันชาติอเมริกา วันกรรมกรหรือวันแรงงานแห่งชาติ วันแห่งฤดูใบไม้ผลิต วันฮาโลวีน วันวาเลนไทน์ วันเอพริลฟูลส์

นอกจากนั้นนวนลสมร เพื่อนปฐม (2541 : 101-102) ได้ศึกษาโดยรวบรวมเนื้อหาวัฒนธรรมด้านวันสำคัญและการเฉลิมฉลองพบว่า วันสำคัญที่มักกล่าวถึงจะเป็นวันหยุดแห่งชาติ รวมถึงวันที่มีการจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองทุก ๆ ปี เป็นประเพณีปฏิบัติสืบต่อกันมา นอกจากนี้ก็เป็นวันสำคัญที่ไม่ใช่วันหยุดแต่จะมีการร่วมกิจกรรมเฉลิมฉลองตามประเพณีและเพื่อความสนุกสนาน

ตารางที่ 1 วันสำคัญในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย

อเมริกา	อังกฤษ	ออสเตรเลีย
วันขึ้นปีใหม่	วันขึ้นปีใหม่	วันขึ้นปีใหม่
วันประกาศอิสรภาพ	วันกูดฟรายเดย์	วันกูดฟรายเดย์
วันแรงงานแห่งชาติ	วันอีสเตอร์	วันเมย์เดย์
วันขอบคุณพระเจ้า	วันเมย์เดย์	วันค้นพบประเทศออสเตรเลีย
วันคริสต์มาส	วันหยุดช่วงฤดูใบไม้ผลิ	วันประสูติพระราชินีอาลิซาเบธ
วันเมย์เดย์	วันหยุดช่วงฤดูร้อน	วันชาติ
วันพ่อและวันแม่	วันคริสต์มาส	วันข้าราชการ
วันทหารผ่านศึก	วันมอบของขวัญ	วันแสดงสินค้าทางการเกษตร
วันโคลัมบัส		วันคริสต์มาส
วันฮาโลวีน		วันมอบของขวัญ
วันอับราฮัม ลินคอล์น		วันทหารผ่านศึก
วันวาเลนไทน์		
วันยอร์จ วอชิงตัน		
วันเซนต์แพทริก		
วันเอพริลฟูลส์		

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าวันสำคัญอันเป็นสากลซึ่งประเทศทางตะวันตกร่วมกันเฉลิมฉลองได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันชาติของแต่ละประเทศ วันคริสต์มาส วันอีสเตอร์ วันแรงงานแห่งชาติ นอกจากนี้ก็จะเป็นวันหยุดที่มีช่วงเวลายาวนานสามารถพักผ่อนหลังจากตรากตรำการทำงานมาในช่วงหนึ่ง เช่น วันหยุดช่วงฤดูร้อน วันหยุดช่วงฤดูใบไม้ผลิ และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษชาวไทยและชาวต่างประเทศซึ่งเป็นชาวอเมริกัน ชาวอังกฤษ และชาวออสเตรเลีย พบว่า วันสำคัญของแต่ละประเทศซึ่งแตกต่างกันนั้นก็เนื่องมาจากประวัติความเป็นมาของแต่ละประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับบุคคลสำคัญของประเทศด้วย อย่างไรก็ตามพบว่า การเฉลิมฉลองเทศกาลต่าง ๆ ในแต่ละวันนั้น อาจจัดขึ้นไม่ตรงกันในแต่ละพื้นที่ของประเทศ ตลอดจนจำนวนวันที่หยุดก็อาจแตกต่างกันไป ตัวอย่าง โดยทั่วไปเทศกาลคริสต์มาสจะหยุดประมาณ 10 วัน เทศกาลอีสเตอร์จะหยุดประมาณ 10 วัน วันหยุดภาคฤดูร้อนประมาณปลายเดือนกรกฎาคมถึงต้นเดือนกันยายนประมาณ 6 สัปดาห์

นอกจากนั้นในประเทศแคนาดามีวันหยุดซึ่งถือว่าเป็นวันหยุดอย่างเป็นทางการวันหยุดของประเทศมี 9 วันดังต่อไปนี้ (Compton's Encyclopaedia 1994 : 60-61)

1. วันขึ้นปีใหม่
2. วันกูดฟรายเดย์
3. วันอีสเตอร์
4. วันวิคตอเรีย (วันจันทร์ก่อนวันที่ 25 เดือนพฤษภาคม)
5. วันแคนาดารู้จักอย่างเป็นทางการในวัน Dominion Day (กรกฎาคมวันที่ 1)
6. วันแรงงานแห่งชาติ (วันจันทร์แรกของเดือนกันยายน)
7. วันแห่งความทรงจำ (Remembrance Day)
8. วันคริสต์มาส
9. วันมอบของขวัญ

จากวันสำคัญที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นพบว่าในแต่ละวันมีความสำคัญและมีความน่าสนใจในด้านกิจกรรมการเฉลิมฉลอง น่าสนใจในการนำมาศึกษาหาความรู้เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมในการสื่อสารกับบุคคลในประเทศเหล่านั้น

จากการศึกษาและรวบรวมเนื้อหาวัฒนธรรมด้านวันหยุด วันสำคัญและเทศกาลการเฉลิมฉลองจากเอกสารของ ทอมส์ชา (Tomscha 1990) ริโบลซี (Ribalzi 1988) แคร้ (Claire 1990) ไฮแมน และ ไดเฟนแบคเซอร์ (Hyman and Diefenbacher 1992) อีชีบาชิ และ นากาโมโต้

(Ishibashi and Magamoto 1998) และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (Internet 1996-2000) พอจะสรุปได้ว่า วันหยุดเป็นการแสดงออกถึงความศรัทธาที่ประชาชนมีต่อศาสนาหรือ แสดงออกถึงความรักชาติที่ประชาชนในประเทศต่างร่วมกันเฉลิมฉลอง นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงวันสำคัญที่มีประวัติความเป็นมายาวนานและเป็นประเพณีปฏิบัติที่สืบทอดกันมาในเรื่องของการเฉลิมฉลองของประชาชนในวันสำคัญเหล่านั้น

จากการศึกษาเพิ่มเติมจากสารานุกรมอเมริกา (Encyclopedia Americana 1993) และสารานุกรมคอมป์ตัน (Compton's Encyclopedia 1994) พบว่า ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีวันหยุดอย่างเป็นทางการ (Legal holidays) อยู่ทั้งหมด 10 วัน ซึ่งวันหยุดอย่างเป็นทางการดังต่อไปนี้สำหรับสถานที่ราชการ โรงเรียน ธนาคาร ฯลฯ หยุดทำการ

1. วันขึ้นปีใหม่ (New Year's Day)
2. วันเกิดของมาร์ติน ลูเธอร์คิง (Martin Luther King's Birthday)
3. วันเกิดของประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน (Washington's Birthday)
4. วันแห่งความทรงจำ (Memorial Day)
5. วันประกาศอิสรภาพ (Independence Day)
6. วันแรงงานแห่งชาติ (Labor Day)
7. วันโคลัมบัส (Columbus Day)
8. วันทหารผ่านศึก (Veterans Day)
9. วันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving Day)
10. วันคริสต์มาส (Christmas Day)

จากการศึกษาและรวบรวมเนื้อหาวัฒนธรรมด้านวันหยุด วันสำคัญและเทศกาล การเฉลิมฉลองจากเอกสารของ ริโบลซี (Ribolzi 1988) แครี (Claire 1990) ไฮแมน และ ไดเฟนแบคเชอร์ (Hyman and Diefenbacher 1992) อิชิบาชิและนากาโมโต้ (Ishibashi and Magamoto 1998) แอนนี่ (Annie's Home Page 1998-2004) สามารถสรุปวันหยุดและวันสำคัญของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษได้ดังนี้

วันคริสต์มาส (Christmas)

วันคริสต์มาสตามหลักฐานพระคัมภีร์ (ลก. 2 : 1-3) บันทึกไว้ว่า ชายผู้หนึ่งชื่อ Jesus เกิดในสมัยที่จักรพรรดิซีซาร์ ออกัสตัส ให้จดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้งแผ่นดิน โดยมีคีรีนัส เป็นเจ้าครองเมืองซีเรีย ในพระคัมภีร์ไม่ได้ระบุวันหรือเดือนอะไร แต่นักประวัติศาสตร์ให้เหตุผลว่า

ที่คริสตชนเลือกเอาวันที่ 25 ธันวาคม เป็นวันฉลองคริสต์มาสตั้งแต่ศตวรรษที่ 4 เป็นต้นมา เนื่องจากจากในปี ค.ศ. 274 จักรพรรดิเอาเรเลียนได้กำหนดให้วันที่ 25 ธันวาคม เป็นวันฉลองวันเกิดของสุริยเทพผู้ทรงพลัง และถือเสมือนว่าเป็นวันฉลองจักรพรรดิไปในตัวด้วย เพราะจักรพรรดิเปรียบเสมือนดวงอาทิตย์ ที่ให้ความสว่างแก่ชีวิตมนุษย์ คริสตชนที่อยู่ในจักรวรรดิโรมัน รู้สึก อึดอัดใจที่จะฉลองวันเกิดของสุริยเทพ ตามประเพณีของชาวโรมันจึงหันมาฉลองการบังเกิดของพระเยซูเจ้าแทน จนถึงวันที่ 25 ธันวาคม ค.ศ.330 จึงเริ่มการฉลองคริสต์มาสอย่างเป็นทางการ

คริสต์มาสเป็นวันหยุดที่สำคัญวันหนึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศทั่วโลก แม้จะมีการฉลองเทศกาลแตกต่างกันไปบ้างก็ตาม แต่เหตุผลในการจัดการเฉลิมฉลองและจัดงานรื่นเริงนั้นเหมือนกันทุกแห่ง ในวันที่ 25 ธันวาคม ของทุกปีชาวคริสต์เชื่อกันว่าวันคริสต์มาสเป็นวันหยุดเพื่อระลึกถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและคำสอน อย่างไรก็ตามวันคริสต์มาสก็เป็นหยุดที่สนุกสนานด้วยกันเช่น เป็นวันที่แสดงมิตรภาพและการให้ ทุกคนจะมีการให้ของขวัญซึ่งไม่เพียงแต่การให้ระหว่างเพื่อนและญาติมิตรเท่านั้นยังมีการให้ของขวัญกับผู้ยากจนหรือเจ็บป่วย ในช่วงเดือนธันวาคมหรือตั้งแต่พฤศจิกายนทุกคนจะยุ่งอยู่กับการเตรียมการสำหรับเทศกาลคริสต์มาส เช่น การซื้อของขวัญ การส่งบัตรอวยพร การทำขนมเค้ก ขนมคุกกี้ และตกแต่งบ้านเรือนให้สวยงาม—ในวันนี้ทุกคนจะไปเยี่ยมเยียนเพื่อนและญาติมิตรเพื่อให้และรับของขวัญ และสมาชิกในครอบครัวจะร่วมรับประทานอาหารมื้อค่ำด้วยกัน เด็กบางคนเชื่อว่ามีซานตาครอส ซึ่งเป็นชายอ้วนใจดี ไร้หนวดเครายาวสีขาว แต่งชุดสีแดง มีบ้านเรือนที่อยู่ทางขั้วโลกเหนือ ซานตาครอสเดินทางโดยใช้เลื่อนลากผ่านท้องฟ้าโดยกวางเรนเดียร์ในเวลากลางคืน ซานตาครอสจะไปตามบ้านทุกแห่งรอบโลก และนำถุงใบใหญ่บรรจุของขวัญสำหรับเด็ก ๆ ทุกคน เด็ก ๆ จึงแขวนถุงเท้ายาวไว้เพื่อให้ซานตาครอสมาใส่ของขวัญ

ประเพณีอื่น ๆ ในวันนี้คือ การประดับตกแต่งบ้านเรือนโดยใช้สีสันที่สวยงาม สีประจำเทศกาลวันคริสต์มาสคือ สีเขียวและสีแดง ในห้องนั่งเล่นมักจะมีต้นคริสต์มาสขนาดใหญ่ประดับตกแต่งด้วยลูกบอลหลากสี กระดาษเงิน และไฟสี บนยอดจะมีนางฟ้า มีฝ้ายหรือสำลีสีขาวแทนหิมะด้านล่าง พร้อมของขวัญ และบัตรอวยพรซึ่งจะไม่เปิดก่อนถึงเวลา

คริสต์มาสเป็นวันสำหรับเสียงเพลงและเสียงดนตรี ในช่วงเดือนธันวาคมจะเป็นบรรยากาศที่เต็มไปด้วยดนตรีและเพลงวันคริสต์มาส เพลงพิเศษสำหรับเทศกาลคือเพลงฉลองวันคริสต์มาส ซึ่งเกี่ยวกับกำเนิดของพระเยซู และเพลงอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับซานตาครอส กระดิ่ง และหิมะ สัญลักษณ์ในวันนี้คือ สีแดงและสีเขียว นอกจากนั้นยังมี ถุงเท้ายาว ต้นคริสต์มาส และซานตาครอส

วันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving Day)

ในประเทศอเมริกา ทุกวันพฤหัสบดีที่ 4 ของเดือนพฤศจิกายน จะเป็นวันขอบคุณพระเจ้าซึ่งชาวอเมริกันจะฉลองขอบคุณสรรเสริญพระเจ้าที่อวยพระพรพวกเขาทั้งหลายให้มีความสุขทั้งกายและใจตลอดปีที่ผ่านมา และนับเป็นวันสำคัญสำหรับครอบครัวที่จะอยู่พร้อมหน้ากันทุกคนเพื่อรับประทานอาหารเย็น รวมทั้งพูดคุยถึงสิ่งที่ต้องการขอบคุณพระเจ้า ตามความเป็นจริงแล้ว วันขอบคุณพระเจ้านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์เลย แต่เป็นวันที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของการอพยพตั้งถิ่นฐานครั้งแรกในอเมริกาในปี ค.ศ. 1620 เริ่มจากชาวอังกฤษกลุ่มหนึ่งซึ่งเรียกตนเองว่า พิวริแทน (Puritans) นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ซึ่งหลีกเลี่ยงปัญหาด้านการถือศาสนาไปอยู่ในประเทศฮอลแลนด์ ก่อนจะอพยพมาอยู่ที่ประเทศใหม่

โดยกลุ่มพิวริแทน พร้อมกับผู้โดยสารอื่น ๆ ทั้งชายหญิงและเด็ก บนเรือเมย์ฟลาวเวอร์ (Mayflower) ออกเดินทางมุ่งหน้าสู่โลกใหม่และพวกพิวริแทนเริ่มเรียกตัวเองว่าพิลกริม (Pilgrims) เนื่องมาจากการท่องเที่ยวดินแดนแห่งเสรีภาพทางศาสนา

ต่อมาพวกพิลกริมแล่นเรือเมย์ฟลาวเวอร์ข้ามอ่าวเคพคอดไปยังท่าเรือพลีมัธ เทียบที่ชายฝั่งบนหินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งในภายหลังหินก้อนนี้ได้รับการเรียกขานว่า หินพลีมัธ (Plymouth Rock) ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการตั้งถิ่นฐานถาวรครั้งที่สองของชาวอังกฤษในอเมริกา

ในเช้าวันหนึ่งของฤดูใบไม้ผลิ ชายชาวอินเดียคนหนึ่งเดินเข้ามาในหมู่บ้านเล็ก ๆ ของพลีมัธ และแนะนำตัวเองอย่างเป็นมิตรซึ่งในเวลาต่อมาเขาได้นำหัวหน้าเผ่าอินเดียนแดงชื่อแมสซาชอยท์ (Massasoit) นำของกำนัลต่างๆ มามอบให้พวกพิลกริม และยังเสนอความช่วยเหลืออีกด้วย โดยสมาชิกในเผ่าของแมสซาชอยท์ได้สอนวิธีการล่าสัตว์ จับปลาและปลูกพืชให้กับพวกพิลกริม ต่อมาผู้ว่าการวิลเลียม แบรดฟอร์ด (William Bradford) เจริญรอยตามแบบแผนประเพณีเก่าแก่ที่เคยปฏิบัติกันมาได้กำหนดวันเพื่อขอบคุณพระเจ้าในฤดูใบไม้ร่วงปี ค.ศ. 1621 และยังสามารถใช้โอกาสทางศาสนานี้สร้างสายสัมพันธ์อันดีงามระหว่างพวกพิลกริม และเพื่อนบ้านชาวอินเดียนแดงเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้ผู้ว่าการวิลเลียมจึงเชิญชาวอินเดียนแดง ให้มาร่วมงานสังสรรค์การเฉลิมฉลองวันขอบคุณพระเจ้านี้ ซึ่งพวกอินเดียนแดงรับคำเชิญด้วยความยินดี

อาหารหลักในเทศกาลนี้คือ ไก่วงอบขนาดใหญ่ และมีอาหารอร่อย อื่นๆ เช่น มันฝรั่งบดพร้อมน้ำมันจากเนื้ออย่าง ซอสแครนเบอร์รี่ ผัก ขนมปัง สำหรับอาหารหวานตามประเพณีคือขนมพายฟักทองขนาดใหญ่

ประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์นเป็นบุคคลแรกที่กำหนดวันขอบคุณพระเจ้าเป็นวันหยุดแห่งชาติ ในโรงเรียนเด็ก ๆ จะแต่งห้องเรียนสำหรับการขอบคุณพระเจ้า ด้วยภาพผู้แสวง

บุญและชาวอินเดีย ตัดกระดาษเป็นรูปโค้งวง พักทอง ผัก และใบไม้ แล้วติดประดับฝาผนังห้อง
สีสำหรับการฉลองวันขอบคุณพระเจ้าเป็นสีในฤดูใบไม้ร่วงคือ สีน้ำตาล สีส้ม สีเหลือง สีแดง
และสีทอง

สัญลักษณ์ในวันนี้คือ รูปผู้แสวงบุญ รูปชาวอินเดียแดง และ โกงวง

วันวาเลนไทน์

วันวาเลนไทน์มาจากชื่อของนักบุญวาเลนไทน์ (St.Valentine) ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัย
กษัตริย์ Claudius ที่ 2 แห่งกรุงโรม ในสมัยนั้นกษัตริย์ Claudius ออกกฎ ห้ามให้มีการแต่งงานใน
เมืองของพระองค์ เพราะกษัตริย์ทรงต้องการทำศึกสงคราม ทรงต้องการให้ผู้ชายทุกคนไปเป็น
ทหาร พระองค์เชื่อว่าถ้าไม่มีการแต่งงานผู้ชายจะสนใจกับการรบมากขึ้น นักบุญวาเลนไทน์ขัดบ
บัญญัติแห่งกฎหมายของกษัตริย์ ด้วยการเป็นบาทหลวงในพิธีแต่งงานให้หนุ่มสาวที่ต้องการแต่ง
งานอย่างลับๆ และแล้ววันหนึ่งข่าวการทำ พิธีสมรสของนักบุญวาเลนไทน์ก็รู้ถึงหูของพระเจ้า
Claudius พระองค์จึงทรงสั่งทหารไปจับเขาไปประหารชีวิต ระหว่างอยู่ในคุกมีคู่แต่งงานที่ท่านเคย
ทำพิธีให้หลายคู่ลอบไปเยี่ยมเยียนท่านอย่างสม่ำเสมอ และที่นั่นท่านยังได้รู้จักกับหญิงสาวคนหนึ่ง
ซึ่งเป็นลูกสาวของผู้คุมเธอมาทักทายกับท่านและบอกท่านเสมอ "ว่าการกระทำของท่านถูกต้อง
แล้ว นักบุญวาเลนไทน์เสียชีวิตเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ในปี 296 A.D. ในคุกแห่งนั้นเอง ก่อนตาย
ท่านได้ฝากโน้ตสั้น ๆ ถึงเพื่อนของท่านและลงท้ายว่า "Love from your Valentine"...ในปี 496
A.D. ปิปปิ Gelasius ได้ยกย่องให้วันที่ 14 กุมภาพันธ์ เป็นวันวาเลนไทน์ เพื่อเป็นอนุสรณ์ให้
รำลึกถึงคุณความดี ความกล้าหาญ และความเสียสละของนักบุญวาเลนไทน์.

เมื่อประมาณ 2000 กว่าปีมาแล้ว มีการจัดประเพณีหนึ่งขึ้นทุกปีในกรุงโรมซึ่งตรงกับวัน
ที่ 15 กุมภาพันธ์ เรียกว่า วันลูเปอร์คาเลีย ในเทศกาลนี้จะมีการเขียนชื่อหญิงสาวใส่กระดาษและ
แต่ละชื่อจะนำมาพับแล้วใส่ลงในกล่องเพื่อให้เด็กหนุ่มจับชื่อของหญิงสาวขึ้นมาและเมื่อจับได้ใคร
ผู้นั้นจะเป็นคู่ของเขาในช่วงระยะเวลาของปีนั้น เป็นเทศกาลที่สนุกสนานมีการเต้นรำและการเล่น
เกม และบางคนได้พบบุคคลที่ตนจะแต่งงานด้วย

ต่อมาชาวคริสเตียนเปลี่ยนชื่อเทศกาลนี้ใหม่เพื่อเป็นการระลึกถึงนักบวชชาวคริสเตียน
คนหนึ่งชื่อนักบวชวาเลนไทน์ และเปลี่ยนจากวันที่ 15 กุมภาพันธ์ เป็นวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็น
วันที่นักบวชวาเลนไทน์เสียชีวิต แต่ไม่มีการเปลี่ยนความหมายของเทศกาลนี้ เพราะเป็นความเชื่อ
ว่าวันแรกที่เริ่มจับคู่หลังจากฤดูหนาว และเป็นฤดูของเทศกาลแห่งความรัก

วันวาเลนไทน์ ไม่ใช่เป็นวันสำหรับการมอบความรักเฉพาะระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิง
เท่านั้น ยังเป็นการให้ความรักกับเพื่อน พ่อแม่ และครู สามีให้ความรักกับภรรยาด้วยบัตรอวยพร

หรือช่อดอกไม้สวย ๆ วันนี้จึงเป็นวันสำคัญสำหรับการระลึกถึงความรัก บัตรอวยพรวันวาเลนไทน์ มักทำด้วยกระดาษสีแดงและสีขาว โดยมีรูปหัวใจติดอยู่พร้อมโคลงกลอนสำหรับความรัก นอกจากนี้บางคนยังมอบกล่องแดงรูปหัวใจซึ่งเต็มไปด้วยช็อคโกแลตให้กับคนพิเศษอีกด้วย

สัญลักษณ์ในวันนี้คือ สีแดง สีขาว รูปหัวใจ และบัตรอวยพร

วันศุกร์พรายเดย์ (Good Friday)

วันศุกร์พรายเดย์หรือวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ ถือกันว่าเป็นวันที่พระเยซูถูกตรึงไม้กางเขน และสิ้นพระชนม์ สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์สิ้นสุดลงในวันฟื้นคืนชีพ หรือวันคืนพระชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์ ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์จะระลึกถึงความทุกข์ทรมานที่พระเยซูคริสต์ได้รับในช่วงที่ถูกตรึงอยู่บนไม้กางเขน และอยู่หลุมฝังศพถึง 40 ชั่วโมง

การสักการะบูชาในวันศุกร์พรายเดย์ยังคงนิยมและยึดถือปฏิบัติกันมาจนถึงทุกวันนี้คือ มีการสวดสรรเสริญพระเจ้า การกล่าวสุนทรพจน์ และสวดมนต์ ต่อจากนั้นจะมีการอ่านการประกาศคำสอนของพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์ไบเบิลฉบับใหม่หนึ่งในจำนวนสี่เล่มที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิต คำสั่งสอน ความตาย และการฟื้นคืนชีพของพระเยซู

วันอีสเตอร์ (Easter Day)

เทศกาลทางศาสนาที่สำคัญที่สุดวันหนึ่งของผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์คือวันอีสเตอร์ เป็นการเฉลิมฉลองความเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ฟื้นคืนชีพ รุ่งสว่างของเช้าวันอาทิตย์ 3 วันหลังจากสิ้นชีวิต ก่อนจะถึงวันอีสเตอร์ คริสตชนจะเริ่มต้นสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ (Holy week) ซึ่งในสัปดาห์นี้ คริสตชนถือว่าสำคัญมาก ซึ่งทุก ๆ วันมีความสำคัญที่จะทบทวนชีวิตของตัวเอง และความรักของพระเยซู เมื่อผ่านวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ (Good Friday) สำหรับคาทอลิกวันเสาร์มีการเสกไฟ เทียน บัสดกา และน้ำสำหรับใช้ในพิธีล้างบาป และมีการเข้าศีลมหาสนิท ต่อจากนั้นคือเช้ามีต์วันอาทิตย์ คือวันอีสเตอร์ หรือสมโภชบัสดกา (Easter or Passover)

ศาสนจักรถือเอาวันอาทิตย์แรกหลังวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำเดือน 5 เป็นวันคืนพระชนม์ โดยปกติแล้วมักจะอยู่หลังวันที่ 21 ของเดือนมีนาคม คำว่า "Easter" มาจากชื่อเดิมของพระเจ้าแห่งฤดูใบไม้ผลิ คือ "Eostre" ฤดูใบไม้ผลิเปรียบเสมือนชีวิตใหม่ของธรรมชาติ

กิจกรรมในวันอีสเตอร์นั้นจะมีประเพณีแตกต่างกันไปเพื่อทำให้วันนี้เป็นวันที่สนุกสนานสำหรับเด็ก ๆ คอยการมาของกระต่ายอีสเตอร์ ซึ่งเป็นกระต่ายตัวใหญ่สีขาวและจะเดินทางมาเยี่ยมทุก ๆ บ้านในตอนเช้าของวันอีสเตอร์ กระต่ายจะมีตะกร้าที่เต็มไปด้วยไข่สีสวย ๆ สำหรับเด็ก ๆ เมื่อเด็ก ๆ ตื่น พวกเขาจะวิ่งออกไปข้างนอกบ้านเพื่อค้นหาไข่ และเด็กทุกคนจะสามารถ

เก็บไข่สีสวยได้เต็มตะกร้า บางครั้งไข่ที่เก็บได้ก็จะเป็นขนมหวานหรือชอคโกแลต กระจ่ายจึงเป็นส่วนหนึ่งของประเพณีวันอีสเตอร์เพราะกระจ่ายเป็นสัญลักษณ์ของดวงจันทร์ และวันอีสเตอร์ตรงกับวันพระจันทร์เต็มดวง

อีสเตอร์จึงเป็นวันต้อนรับการเริ่มต้นของฤดูใบไม้ผลิ โบสถ์ทุกแห่งจะได้รับการประดับตกแต่งด้วยดอกไม้สวยงาม โดยเฉพาะดอกไม้วันอีสเตอร์คือ ลิลลี่อีสเตอร์ นอกจากนี้ยังมีขบวนพาเหรดและประชาชนนับพันคน ด้วยชุดที่ใช้ในฤดูใบไม้ผลิที่สวยงามที่สุด เป็นสีที่แสดงถึงธรรมชาติของดอกไม้และใบไม้ในฤดูใบไม้ผลิ พร้อมทั้งสีฟ้าสดใสของท้องฟ้าด้วย มาร่วมสนุกสนานกันตามถนนในเมืองต่าง ๆ

สัญลักษณ์ของวันอีสเตอร์คือ ไข่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการบังเกิดใหม่หรือมีชีวิตใหม่ กระจ่าย เป็นสัญลักษณ์ของดวงจันทร์ กางเขนและอุโมงค์ที่ว่างเปล่าเป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์

วันฮาโลวีน (Halloween)

คำว่า ฮาโลวีน เป็นคำที่มีต้นกำเนิดในโบสถ์แคทอลิก ทุก ๆ วันฮาโลวีน จะเป็นวันของชาวแคทอลิกที่จะเฉลิมฉลอง เซนต์เกียรดแกเหลานิกนุญ แต่ในศตวรรษที่ 5 ที่เกาะ Celtic Ireland นั้น ฤดูร้อนจะสิ้นสุดลงในวันที่ 31 ตุลาคม ซึ่งจะมีวันหยุดที่เรียกว่าวันปีใหม่ของชาวเซลติคมีเรื่องเล่าขานกันมาว่า ในวันนั้น วิญญาณที่หลุดออกจากร่างของผู้ตายจะกลับมาเพื่อหาร่างใหม่ ดังนั้นคืนวันที่ 31 ตุลาคม ชาวบ้านจะดับไฟทุกดวงในบ้าน ทำร่างกายให้เย็นเพื่อที่จะได้ไม่เป็นที่ปรารถนาของวิญญาณ แล้วก็จะแต่งตัวเป็นผี นอกจากนี้ยังมีขบวนพาเหรดแห่ไปรอบ ๆ บ้านของเพื่อนบ้าน

ประเพณีวัน ฮาโลวีน ได้ถูกนำมาที่ประเทศอเมริกาเมื่อปี 1840 โดยชาวไอริช

ส่วนประเพณี Jack-o-lantern นั้น มาจากความเชื่อของชาวไอริช ซึ่งในตำนานเล่าว่ามีชายคนหนึ่งชื่อว่า แจ็ค เขาเป็นคนที่มึนเมาโง่เขลา เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นคนขี้เมาและเป็นยอดคนขี้โกง เขาหลอกให้ซาตานปีนขึ้นไปบนต้นไม้ แล้วก็แกะสลักรูปไม้กางเขนลงบนต้นไม้ ทำให้ปีศาจตนนั้นลงมาไม่ได้ เขามีข้อตกลงกับปีศาจว่า ถ้าเจ้าปีศาจสัญญาว่าจะไม่มาหลอกเขาอีก เขาก็จะปล่อยปีศาจลงจากต้นไม้ และจากตำนานนี้เอง หลังจากที่แจ็คตายแล้ว เขาถูกปฏิเสธไม่ให้ขึ้นสวรรค์ เพราะเขาได้ทำบาปเอาไว้ แต่เขาก็ถูกปฏิเสธที่จะไม่ให้ลงนรกเหมือนกันเพราะเขาสามารถโกงปีศาจได้ แต่ปีศาจก็ได้ให้ดวงไฟเขาไว้แทนเพื่อจะส่องแสงสว่างให้เขาไปตามความมืดอันหนาวเหน็บ ดวงไฟนั้นถูกวางไว้ในหัวผักกาดกลวง ๆ ซึ่งสามารถ ส่องแสงได้ยาวนานขึ้น.

ดังนั้น ชาวไอริชจึงได้ใช้หัวผักกาดมาทำเป็นเหมือนโคมไฟของแจ๊คตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แต่เมื่อชาวไอริชที่เข้าไปยังประเทศอเมริกานั้นได้พบว่า หัวผักกาดที่มีอยู่มากและอุดมสมบูรณ์มากกว่าหัวผักกาด ดังนั้น Jack-O-Lantern ในประเทศอเมริกาจึงเป็นหัวผักกาดใส่ดวงไฟไว้แทนฮาโลวีนเป็นวันเพื่อความสนุกสนาน สำหรับเด็ก ๆ สีของวันฮาโลวีนคือ สีดำและสีส้ม สีดำเป็นสีของวิญญาณชั่วร้าย และสีส้มเป็นสีของแสงสว่างจากไฟ หลายครอบครัวจัดงานปาร์ตี้ในวันนี้ที่บ้าน หรือเด็ก ๆ จัดงานที่โรงเรียน เด็ก ๆ จะใส่เสื้อผ้าเช่นเดียวกับหน้ากากที่สวมใส่อยู่ เช่นแม่มดใส่ชุดสีดำ หมวกทรงสูง และถือไม้กวาด บางคนตกแต่งบ้านด้วยสีดำและสีส้ม และติดรูปภาพปีศาจไว้ที่ฝาผนังของบ้าน ที่หน้าต่างของทุกบ้านจะเห็นผักกาดซึ่งแกะเป็นรูปหน้าคนใส่ไฟสว่างไว้ในความมืด

กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานของเด็ก คือ การรอกอยวันแห่งความมืด และจะสวมใส่เสื้อผ้าที่เตรียมไว้ มีการแต่งหน้า และสวมหน้ากาก เด็กหญิงเล็ก ๆ อาจแต่งตัวเป็นเจ้าหญิงผู้น่ารัก เด็ก ๆ จะเดินทางจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่งพร้อมถุงกระดาษ จากนั้นเคาะประตูหรือตบกริ่งหน้าบ้าน เมื่อเจ้าของบ้านออกมาเขาจะตะโกนว่า “Trick or treat” เกือบทุกบ้านจะ treat เด็ก ๆ โดยการให้ขนม คูกี้ หรือแอปเปิ้ล บางคนให้เงินหรือเกม

สัญลักษณ์ในวันนี้คือ สีดำและสีส้ม การแต่งกายชุดผี และ Jack-O-Lantern

วันแม่ และ วันพ่อ (Mother's Day and Father's Day)

วันแม่จัดขึ้นเพื่อประกาศเกียรติคุณ และสรรเสริญผู้เป็นแม่ ในวันอาทิตย์ที่สองของเดือนพฤษภาคม หลาย ๆ ครอบครัวได้มารวมตัวกันที่โบสถ์เพื่อร่วมพิธีทางศาสนา และทำพิธีสรรเสริญแม่ของพวกเขา หลายคนนิยมติดดอกคาร์เนชั่น ซึ่งเชื่อกันว่าถ้าคนใดติดดอกคาร์เนชั่นที่มีสีส้ม แสดงว่าแม่ของพวกเขายังมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าคนใดติดดอกคาร์เนชั่นสีขาว แสดงว่าแม่ของพวกเขาได้เสียชีวิตแล้ว

ส่วนวันพ่อนั้นเริ่มเฉลิมฉลองครั้งแรกในวันที่ 19 เดือนมิถุนายน 1910 โดย ซโนรา หลุยส์ สมาร์ท ดีออตต์ แห่งเมืองสโปเคน

วันพ่อเป็นวันที่ผู้คนทั่วไปในหลาย ๆ ประเทศแสดงความรู้สึกซาบซึ้งกับพ่อโดยการมอบของขวัญ การ์ด หรือช่อดอกไม้ให้กับพ่อของพวกเขา ในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือในประเทศแคนาดา วันพ่อตรงกับวันอาทิตย์ที่สามของเดือนมิถุนายน

ซโนรา หลุยส์ สมาร์ท ดีออตต์ แห่งเมืองสโปเคน รัฐวอชิงตัน ได้แนวคิดที่จะจัดวันระลึกถึงผู้เป็นพ่อขึ้นในปี 1909 หลังจากได้ฟังบทสวดสรรเสริญในวันแม่ (Mother's Day) ซึ่งตัวเอง

ต้องการที่จะสรรเสริญพ่อของเธอ คือ วิลเลียม แจ็คสัน สมาร์ท ที่ได้เลี้ยงดูลูก ๆ ทั้ง 6 คน โดยที่ภรรยาของเธอได้เสียชีวิตตั้งแต่ลูก ๆ ยังเล็ก ดังนั้นเธอจึงคิดจัดตั้งวันพ่อขึ้นมาโดยได้รับการสนับสนุนจากองค์กร Young Men's Christian Association (YMCA) ด้วยความพยายามของโซโนรา จึงได้มีวันพ่อขึ้นครั้งแรกในวันที่ 19 เดือนมิถุนายน 1910 ต่อมาได้มีการลงนามอย่างเป็นทางการในปี 1972

วันแห่งความทรงจำ (Memorial Day)

ในรัฐทางตอนเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดวันที่ 30 พฤษภาคม เป็นวันเพื่อประกาศเกียรติคุณให้กับทหารที่สละชีพในสงครามกลางเมืองระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้เนื่องจากปัญหาเรื่องทาสนิโกร ระหว่าง ค.ศ. 1861 ถึง 1865 ในวันที่ 5 พฤษภาคม 1868 แมททาจอร์น เอ. โดแกนได้ลงนามให้วันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 1868 ให้วันนี้เป็นวันแห่งความทรงจำ (Memorial Day) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมอบดอกไม้ หรือของตกแต่งอื่น ๆ ในการตกแต่งหลุมฝังศพของเพื่อนทหารผู้สละชีพในสงครามกลางเมืองครั้งนี้

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 1 วันนี้ถือเป็นการประกาศเกียรติคุณอีกวันหนึ่งให้กับทหารผู้สละชีพในสงครามเพื่อประเทศสหรัฐอเมริกา และเป็นประเพณีในการระลึกถึงคุณงามความดีของญาติพี่น้องหรือเพื่อนที่เป็นทหารซึ่งจากไปในสงคราม พิธีการสำคัญในวันนี้คือการวางพวงพุดบนหลุมฝังศพในสุสานแห่งชาติอารลิงตัน (Arlington National Cemetery)

วันที่ 30 พฤษภาคมได้ถูกกำหนดขึ้นอย่างเป็นทางการในรัฐโรดไอแลนด์ (Rhode Island) ในปี ค.ศ. 1874 รัฐเวอร์มอนท์ (Vermont) ในปี ค.ศ. 1876 และในรัฐนิวแฮมป์เชียร์ (New Hampshire) ในปี ค.ศ. 1877 ต่อมาก็มีการเฉลิมฉลองในเกือบทุกรัฐของประเทศสหรัฐอเมริกา ยกเว้น รัฐอะลาบามา (Alabama) รัฐจอร์เจีย (Georgia) รัฐหลุยส์เซียน่า (Louisiana) รัฐมิสซิสซิปปี (Mississippi) รัฐเซาท์ คาโรไลน่า (South Carolina) และรัฐเท็กซัส (Texas)

วันที่ 30 พฤษภาคมมีการเฉลิมฉลองในรัฐเวอร์จิเนีย (Virginia) ซึ่งถือว่าวันนี้เป็นวันแห่งความทรงจำสำหรับทหารฝ่ายใต้ (Confederate Memorial Day) นอกจากนี้วันแห่งความทรงจำสำหรับฝ่ายใต้ยังมีการเฉลิมฉลองในรัฐหลุยส์เซียน่า (Louisiana) รัฐเทนเนสซี (Tennessee) และรัฐอาร์คันซอ (Arkansas) ส่วนรัฐอะลาบามา (Alabama) รัฐฟลอริดา (Florida) รัฐจอร์เจีย (Georgia) รัฐมิสซิสซิปปี (Mississippi) มีการเฉลิมฉลองในวันที่ 3 มิถุนายน และในรัฐเซาท์ คาโรไลน่า (South Carolina) และในนอร์ท คาโรไลน่า (North Carolina) มีการเฉลิมฉลองในวันที่ 10 พฤษภาคม

วันทหารผ่านศึก (Veterans Day)

วันทหารผ่านศึก หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าวันสงบศึก (Armistice Day) ของสงครามโลกครั้งที่หนึ่งคือวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ.1918 วันนี้ถือว่าเป็นวันลงนามสงบศึกกันระหว่างฝ่ายพันธมิตรและประเทศเยอรมันนี หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ และประเทศฝรั่งเศส ถือว่าวันที่ 11 พฤศจิกายน เป็นวันที่ระลึกถึงชีวิตทหารที่ได้สละชีพในสงครามโลกครั้งที่ 1 และหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ถือว่าวันนี้เป็นวันที่ระลึกถึงการสละชีพของทหารหาญเหมือนกับสงครามโลกครั้งที่ 1

ในประเทศแคนาดา รู้จักวันนี้ในนาม “Remembrance Day” ในประเทศอังกฤษ ประกาศให้วันอาทิตย์ก่อนวันที่ 11 พฤศจิกายน เป็นวัน “Remembrance Sunday” และมีการประกาศเกียรติคุณให้กับทหารหาญที่สละชีพในสงครามโลกทั้ง 2 ครั้ง หลังจากสงครามเกาหลี ประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ลงนามในวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ.1954 ให้วันที่ 11 พฤศจิกายนเป็นวันทหารผ่านศึก (Veterans Day) เพื่อประกาศเกียรติคุณแก่ทหารผ่านศึกที่ผ่านสงครามมาทุก ๆ สงคราม ในวันนี้จะมีขบวนพาเหรด การกล่าวสุนทรพจน์ และมอบดอกไม้บนหลุมฝังศพของเหล่าทหาร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วันประกาศอิสรภาพหรือวันชาติอเมริกา (The Fourth of July)

ในวันนี้จะมีเสียงพลุในทุก ๆ แห่งสิ่งที่นิยมทำกันคือ การจุดพลุซึ่งมีเสียงดัง ผู้คนจะทำเสียงให้ดังเพื่อการเฉลิมฉลองอิสรภาพ แสดงถึงการที่อเมริกาเป็นอิสรภาพจากประเทศอังกฤษ

ในปี ค.ศ. 1670 ประเทศอังกฤษตั้งประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเมืองขึ้นแห่งแรก และยังมีเมืองขึ้นจำนวนมากตามฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกา

ในปี ค.ศ. 1774 ประเทศอังกฤษออกกฎหมายและเก็บภาษีอย่างไม่ยุติธรรมสำหรับประชาชนที่อยู่ในเมืองขึ้น และชาวเมืองขึ้นต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎต่าง ๆ แต่นักกฎหมายในประเทศอังกฤษไม่ยินยอม พวกเขาเมืองขึ้นจำนวนมากต้องการเป็นอิสระและออกกฎหมายต่าง ๆ สำหรับพวกเขาเอง จากนั้นพวกเขาได้เขียนคำประกาศอิสรภาพและ ประกาศอิสรภาพเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 1776 และเรียกวันนี้ว่า วันประกาศอิสรภาพ (Independence Day)

กิจกรรมของประชาชนชาวอเมริกันคือ ครอบครัวจำนวนมากพากันไปเที่ยว เนื่องจากกรกฎาคมเป็นเดือนฤดูร้อน มีขบวนตกแต่งด้วยสีสันทวยงามด้วยดอกไม้และธงจำนวนมาก และมีการแข่งขันขบวนที่สวยงามที่สุดด้วย สีที่ใช้ในการฉลองครั้งนี้คือสีขาว แดง และน้ำเงิน ซึ่งเป็นสีธงชาติสหรัฐอเมริกา

ในช่วงเวลาค่ำจะมีการแสดงชุดพิเศษสำหรับวันนี้ เกือบทุกเมืองในสหรัฐอเมริกาคือ การจุดพลุซึ่งจะยิงขึ้นสู่ท้องฟ้าและระเบิดพร้อมความสวยงาม สีสีสันสดใสสวยงามและมีรูปแบบ หลากหลาย ประชาชนจำนวนมากมาชุมนุมกันเพื่อชมพลุ ทุกคนจะยืนมองท้องฟ้าและสังเสียด แสดงความตื่นเต้นกับความสวยงามที่ปรากฏบนท้องฟ้า

วันกรรมกรหรือวันแรงงานแห่งชาติ (Labor Day)

ทุกคนจะมีวันหยุดในวันจันทร์สัปดาห์แรกของเดือนกันยายนซึ่งเป็นวันกรรมกรหรือวันแรงงานแห่งชาติ เป็นวันพิเศษเพื่อเป็นเกียรติกับกลุ่มคนผู้ใช้แรงงาน

ในประเทศอเมริกามีความคิดเกี่ยวกับวันกรรมกรเริ่มต้นประมาณ 110 ปีมาแล้วในกรุงนิวยอร์ก ผู้ใช้แรงงานบางคนคิดว่าควรมีวันพิเศษของการพักผ่อนเพื่อให้เกียรติกับพวกเขา ซึ่งทำงานหนักมาโดยตลอดทั้งในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และธุรกิจเล็ก ๆ นับว่าเป็นผู้ที่ช่วยให้ประเทศมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีการจัดขบวนแห่โดยองค์การผู้ใช้แรงงานต่าง ๆ บางคนร่วมกับวงดนตรี ถือป้ายแสดงความคิดของพวกเขา เช่น “มนุษย์มีความเท่าเทียมกัน” (All Men Are Equal) “ผู้ใช้แรงงานเป็นผู้สร้างสรรค์ความมั่งคั่งให้กับประเทศ (Labor Creates All Wealth)” หลังจากที่ถูกคนชมขบวนพาเหรดแล้วจะไปปีนคิงกันที่สวนสาธารณะของเมืองนิวยอร์ก ประชาชนในนิวยอร์กจะสนุกสนานกับงานรื่นเริงในวันนั้นมาก ทุกคนต้องการให้มีการจัดงานขึ้นทุกปี และประชาชนในเมืองอื่น ๆ ก็ชอบความคิดนี้ หลังจากนั้น 10 ปี รัฐบาลกำหนดให้ผู้ใช้แรงงานมีวันหยุด ซึ่งเป็นวันหยุดแห่งชาติ

ปัจจุบันประชาชนนิยมทำกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานสำหรับการฉลองในวันนี้ซึ่งเป็นวันหยุดพักผ่อนติดต่อกัน 3 วัน เพราะวันกรรมกรตรงกับวันจันทร์ พวกเขาจึงได้หยุดวันเสาร์และวันอาทิตย์ด้วย

วันแห่งฤดูใบไม้ผลิ (May Day)

พฤษภาคม เป็นเดือนที่มีบรรยากาศสวยงามมากในอเมริกาเพราะเป็นเดือนแห่งฤดูใบไม้ผลิ สภาพอากาศอบอุ่น มีแสงแดด ดอกไม้ผลิบานด้วยสีสันสดใส และต้นไม้สีเขียวผลิบานใหม่ ๆ สีเขียว วันที่ 1 พฤษภาคม จึงเป็นวันพิเศษสำหรับการชื่นชมฤดูใบไม้ผลิ

กลุ่มบุคคลแรกที่ทำกรฉลองเทศกาลวันแห่งฤดูใบไม้ผลิ (May Day) คือชาวโรมัน เมื่อ 1,800 ปี มาแล้ว ชาวโรมันมีประเพณีการระลึกถึงพระเจ้าแห่งฤดูใบไม้ผลิ พวกเขานำดอกไม้ไปยังวัดของพระเจ้าและมีการเต้นรำรอบ ๆ วัดและตามถนนประเพณีในปัจจุบันก็ยังคงมีอยู่ วันนี้จึงเป็นการฉลองด้วยดอกไม้และการเต้นรำ

การเต้นรำ (The Maypole Dance) เป็นประเพณีที่เด็ก ๆ ชอบ มีการใช้ริบบิ้นที่มีความยาวมากผูกติดกับปลายยอดของเสาหลักที่สูงมาก ปลายริบบิ้นด้านหนึ่งถูกปล่อยลงมายังพื้น เด็กแต่ละคนจะถือปลายริบบิ้นและเต้นรำรอบ ๆ เสาหลักนั้นจนกระทั่งริบบิ้นพันรอบเสาหลักทั้งหมด แสดงถึงการสิ้นสุดของการเต้นรำ ริบบิ้นเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสีสันของฤดูใบไม้ผลิ คือ สีเหลือง สีชมพู สีขาว สีฟ้า สีเขียว สีลาเวนเดอร์ และสีสันของเสื้อผ้าเด็ก ๆ ที่สดใส

วันเอพริลฟูลส์ (April Fool's Day)

วัน April Fool's Day ตรงกับ วันที่ 1 เมษายน โดยไม่มีใครทราบแน่ชัดว่าวันนี้เกิดขึ้นที่ไหน วันนี้ไม่ใช่วันหยุดเช่นเดียวกับวันคริสต์มาสหรือวันขอบคุณพระเจ้า แต่เป็นวันพิเศษเพราะเป็นประเพณีการเล่นหยอกล้อกับคนอื่น ๆ คนที่ลืมวันนี้จะจำได้เมื่อถูกใครคนหนึ่งเล่นตลกกับตัวเอง การหยอกล้อที่มีในวันนี้ เช่น การโกหกในบางสิ่งบางอย่างกับผู้อื่น เช่น เด็กชายบอกเด็กหญิงว่ามีแมงมุมอยู่บนไหล่เด็กหญิง เมื่อเด็กหญิงร้องด้วยความกลัวหรือสำรวจดูแล้วไม่พบแมงมุมนั้น เด็กชาย จะบอกว่า "April Fool"

วันมอบของขวัญ (Boxing Day)

ตรงกับวันที่ 26 ธันวาคม โดยทั่วไปในวันนี้ประชาชนในประเทศอังกฤษ ในแคว้นเวลส์ บางพื้นที่ในประเทศแคนาดา และบางประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ ได้ปฏิบัติจนเป็นประเพณีสืบต่อกันมาคือ วันนี้เป็นวันที่ผู้คนจะให้ของขวัญ สิ่งที่นิยมให้กันโดยทั่วไปคือเงิน มีการมอบของขวัญให้กับคนรับใช้ บุรุษไปรษณีย์ เด็กสงฆ์ของ เจ้าหน้าที่ให้บริการตามสถานที่ต่าง ๆ แม้กระทั่งชนชั้นที่ขายของย่อย ๆ ทั่วไป และผู้คนที่ใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่ต่ำต้อยกว่า ซึ่งของขวัญเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันดีในนามของ "Christmas boxes" วันนี้ถือว่าเป็นวันหยุดอย่างเป็นทางการของธนาคาร

จะเห็นได้ว่าประวัติความเป็นมาของวันหยุดเหล่านี้ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการประเพณีและวัฒนธรรมที่ได้ปฏิบัติกันมายาวนาน ซึ่งความรู้เหล่านี้สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

วิธีสอน กิจกรรม และอุปกรณ์การเรียนการสอนวัฒนธรรมทั่วไป และวัฒนธรรมวันหยุด

สเตราส์ (Straus 1999 : 2-5) ได้กล่าวถึงหลักสูตรกิจกรรม และวิธีการสอน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความรู้เพื่อการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งได้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะ และความเข้าใจถึงการใช้ชีวิตในต่างประเทศของผู้เรียน ซึ่งการสอนแบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่หนึ่ง : วัฒนธรรมในบ้าน ในส่วนนี้ผู้สอนจะให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงความหมายของวัฒนธรรม ความหมายความต้องการของมนุษย์ พฤติกรรม มิตรภาพ สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมและพิธีต่าง ๆ วิธีสอน โดยใช้วิธีการสอนที่ยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประโยชน์ที่ได้รับคือผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนได้ฝึกใช้ภาษา และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ส่วนที่สอง : วัฒนธรรมเป้าหมาย เน้นกิจกรรมในเรื่องการเพิ่มพูนความรู้ในการดำเนินชีวิตโดยให้ความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรม และสอนการวิเคราะห์ถึงสถานการณ์และสิ่งที่พบเห็นในวัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งครอบคลุมถึงหัวข้อดังต่อไปนี้ การสื่อสารโดยใช้ภาษาท่าทาง ข้อสันนิษฐานที่เกี่ยวกับความจริงขั้นพื้นฐาน คุณค่าทางวัฒนธรรม ความเข้าใจของมนุษย์ ลักษณะเฉพาะของแต่ละวัฒนธรรม ความตระหนกทางวัฒนธรรม การสื่อสารในวัฒนธรรมที่ตรงกันข้าม วิธีสอนที่ใช้คือยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนได้พูดและทำกิจกรรมด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจะเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ได้

เทย์เลอร์ และ ฟอกส์ (Taylor and Fox 1996 : 88) ได้แนะนำกิจกรรมที่เคยใช้สอนและประสบผลสำเร็จมาแล้วคือ

1. ครูสร้างกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้สนทนาและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่อสร้างความคุ้นเคย เช่น จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนถามคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรม 25 ข้อ และให้หาว่าใครสามารถตอบคำถามเหล่านั้นได้

2. ให้นักเรียนนำเครื่องหมายหรือสิ่งของที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมของพวกเขามานำเสนอในห้องเรียนคนละ 3 ชิ้น เช่น ธงชาติ หน้ากาก เครื่องดนตรีพื้นเมือง ฯลฯ

3. ให้นักเรียนนำบทเรียนที่แสดงให้เห็นถึงมรดกทางวัฒนธรรมของพวกเขามานำเสนอในห้องเรียน เช่น นิทาน กลอน ร้อยแก้ว รูปภาพ ฯลฯ

ผ่าน บาลโพธิ์ (2531) ได้เสนอแนวคิดของวิธีสอน กิจกรรมและอุปกรณ์การเรียนการสอนวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

1. การอธิบายเพิ่มเติม ผู้สอนต้องรอบรู้หรือต้องศึกษาค้นคว้าความรู้เรื่องวัฒนธรรมและสังคมที่ต้องการสอน การอธิบายควรกะทัดรัด ได้ใจความ ควรอธิบายด้วยลีลาที่น่าสนใจ นอกจากนี้การใช้ภาพประกอบก็จะช่วยให้การอธิบายน่าในใจยิ่งขึ้น

2. การเล่าประสบการณ์ ผู้สอนต้องเล่าประสบการณ์ของผู้สอนหรือการเล่าจากเรื่องที่เคยได้รับฟังมาจะช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ และยังคงช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาที่เรียนได้ดีขึ้นด้วย ผู้สอนควรกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและควรกำหนดเวลาให้เหมาะสม จึงจะทำให้การเล่าตรงจุดและกระชับ ในการเล่าผู้สอนอาจใช้สื่อภาพหรือเสียงประกอบด้วยก็ได้

3. การอาศัยข่าวหรือเหตุการณ์ ตลอดจนรายการวิทยุและโทรทัศน์ ผู้สอนต้องหยิบยกประเด็นที่ต้องการสอนมาพูดคุยกับนักเรียน และชี้ให้เห็นความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างของวัฒนธรรมของผู้เรียนกับเจ้าของภาษา

4. การเชิญวิทยากร วิทยากรนี้อาจไม่ใช่คนในชุมชนนั้นก็ได้ วิทยากรจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ คือ วิทยากรจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถให้ความกระจ่างในเรื่องที่เป็นประเด็นสำคัญของวัฒนธรรม ดังนั้น การเชิญวิทยากรต้องทำอย่างรอบคอบ ต้องบอกจุดมุ่งหมายของการเชิญอย่างชัดเจน

5. การสัมภาษณ์ หากการเชิญวิทยากรทำได้ยาก เราต้องใช้การสัมภาษณ์ ผู้มีความรู้ผู้เกี่ยวข้องกับหัวข้อ และสังคมที่เราต้องการ การเตรียมสัมภาษณ์ คำถามต้องรัดกุม จึงจะได้ข้อมูลที่ตรงประเด็น ผู้สอนควรทำการติดต่อนัดหมายผู้ให้สัมภาษณ์ก่อน อาจนัดโดยทางโทรศัพท์ จดหมาย หรือนัดด้วยตนเอง ผู้สอนควรเตรียมคำถามไว้ก่อนเสมอ การบันทึกการสัมภาษณ์อาจใช้วิธีจดบันทึก ถ่ายทำวีดิทัศน์ การใช้เทปเสียง หรือใช้เทปโทรทัศน์

6. การแจกเอกสารประกอบ ผู้สอนสามารถควบคุมได้ทั้งเนื้อหาที่ต้องการสอนและเวลา ผู้เรียนจะได้รับเนื้อหาอย่างครบถ้วน

7. การจัดป้ายนิเทศ ในการสอนอาจใช้ป้ายนิเทศในการนำเข้าสู่เรื่องและผู้สอนต้องการอธิบาย หรือจะใช้ข้อมูลบนป้ายนิเทศเป็นเนื้อหาด้านวัฒนธรรมและสังคมที่ต้องการสอนเลยก็ได้

8. การจัดนิทรรศการ ในการสอนอาจทำได้โดยการให้ผู้เรียนไปดูและจดบันทึกเนื้อหาที่เสนอไว้แล้วนำกลับมาอภิปราย หรือคุยกันในช่วงสอน

9. การให้ผู้เรียนทำรายงาน ผู้สอนอาจกำหนดหัวข้อเรื่องให้ผู้เรียนทำรายงานส่ง และควรแนะนำแหล่งข้อมูล หรือจัดเตรียมข้อมูลจำนวนหนึ่งไว้ในห้องสมุดแล้วให้ผู้เรียนไปศึกษา ผู้สอนควรเลือกผลงานที่ดีและให้ผู้ทำรายงานเสนอข้อมูลในช่วงที่ผู้สอนกำหนด

10. เกม การเล่นเกมก่อให้เกิดความสนุกสนาน จึงนับเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน แต่ผู้สอนต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเล่นเพื่ออะไร แล้วจึงเลือกเกมให้เหมาะสม เกมบางอย่างหาได้ในหนังสือต่าง ๆ หากผู้สอนรู้จักดัดแปลง เสริม หรือใช้จินตนาการสร้างขึ้นมาใหม่ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากขึ้น

11. การสาธิต เนื่องจากวัฒนธรรมครอบคลุมกิจกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์ ดังนั้นจึงมีกิจกรรมจำนวนมากที่ไม่สามารถแสดงหรือสาธิตให้ดูได้ เช่น การประดิษฐ์ การทำข้าวของเครื่องใช้ การทำอาหาร ตลอดจนการสาธิตเกี่ยวกับเรื่องมารยาท ผู้สาธิตอาจเป็นวิทยากรที่ได้รับเชิญ หรืออาจเป็นผู้สอนหรือผู้เรียนที่มีความสามารถ

12. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาทางภาษา วิธีนี้ได้แก่ การพยายามทำให้กิจกรรมการฟัง พูด อ่าน และเขียนเกี่ยวข้องกับเรื่องวัฒนธรรม เช่น อาจให้ย่อเรื่องมารยาทในการทักทาย หรือ เล่าเรื่องกิจกรรมในวัน Easter หรือ อาจให้ดูภาพยนตร์ หรือ โทรทัศน์เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือประเพณีที่มีอยู่ในบทเรียนแล้วอาจให้สรุปจากการฟังคำบรรยายที่เป็นภาษาอังกฤษ สื่อที่จะนำมาใช้เป็นสิ่งเร้าได้ก็มี เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เทปเสียง โปสเตอร์ และภาพวาด

13. การศึกษานอกสถานที่ วิธีนี้อาจใช้เวลามากกว่าวิธีอื่น ๆ แต่หากจัดรายการให้ดีก็จะได้ประโยชน์ เพราะในเรื่องของการเรียนการศึกษานอกสถานที่ที่เป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ และการเรียนรู้ได้มากกว่าการฟังคำอธิบายของผู้สอน การใช้กิจกรรมนี้ผู้สอนต้องเตรียมการในระยะยาว เพราะต้องปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษาด้วย ส่วนการหาสถานที่ที่จะไปทัศนศึกษาก็ยอมเป็นไปตามเนื้อหาในบทเรียน อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญคือ ผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่า ผู้เรียนจะต้องไปศึกษาอะไร เมื่อกลับมาแล้วจะต้องทำกิจกรรมอะไร

14. การอยู่ค่าย มีงานวิจัยในประเทศเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่าการสอนเรื่องวัฒนธรรม โดยการอยู่ค่ายพักแรมให้ผลดีมาก การจัดกิจกรรมต้องพยายามเน้นเนื้อหาในด้านการใช้ภาษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และประเพณีของเจ้าของภาษา อาจเริ่มตั้งแต่การทักทาย การแนะนำ การพูดคุย การลา การแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือความคิด การแต่งกาย และกิจกรรมที่เหมาะสมอื่น ๆ

ไฮน์แมน และ ไดร์เฟนเบคเซอร์ (Hyman and Diebacher 1992 : XV-XVI) ได้จัดทำสื่อเกี่ยวกับเพลงขึ้นมา โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ ของวัฒนธรรม และเพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาการสังเกต และทักษะต่าง ๆ เพื่อปรับตัวเองให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ และสื่อสารอย่างมีความหมายกับบุคคลที่ต่างวัฒนธรรมกัน นักเรียนจะได้รับการฝึกให้คิด และสามารถวิจารณ์เปรียบเทียบวัฒนธรรมอเมริกันกับวัฒนธรรมประเทศอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ เครเมอร์ (Kramer 1993) ที่ใช้เพลง ภาพวาด วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างของวัฒนธรรมเป้าหมาย และสามารถทำกิจกรรมแบบฝึกหัดที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

นอกจากนั้น ซิมป์สัน (Simpson 1996 : 43) ได้แนะนำว่า การเรียนการสอนวัฒนธรรมสามารถทำได้โดยการใช้กิจกรรมโครงงาน ซึ่งวิธีนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเป้าหมายได้ลึกซึ้งมากขึ้น อีกวิธีหนึ่งคือ การสร้างบทเรียนโมดูล และประมวลการสอนแบบ บูรณาการ คือในแต่ละโมดูลนั้นนอกจากให้ความรู้ในการใช้ภาษาต่างประเทศแล้ว ยัง

บูรณาการเพื่อให้ความรู้ในวิชาอื่นเข้าไปด้วย เช่น วิชาจิตวิทยา การศึกษาวัฒนธรรม สังคมศึกษา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกันนอกจากนั้น โบว์เวอร์ (Brower 1990) ได้จัดทำบทเรียนโมดูลเพื่อสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดและวันสำคัญขึ้นมาทั้งหมด 4 โมดูลซึ่งครอบคลุมในเรื่องของ วันขอบคุณพระเจ้า วันเกิดของประธานาธิบดี จอร์จ วอชิงตัน วันแห่งอิสรภาพ วันเกิดของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น วันเกิดของมาร์ติน ลูเธอร์คิง วันแห่งความทรงจำ และวันทหารผ่านศึก จากการศึกษพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

จะเห็นได้ว่า มีวิธีการมากมาย และหลากหลายวิธีในการสอนวัฒนธรรม ซึ่งครูสอนภาษาอังกฤษสามารถประยุกต์วิธีการและกิจกรรมดังที่กล่าวไปแล้วในการสอนวัฒนธรรมในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง ตัวอย่างเช่น สอนวัฒนธรรมวันหยุดและวันสำคัญ ดังที่ ชาร์ลตัน (Charlton 1979 :4-5) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของ English Holiday หรือวันหยุดของชาวอังกฤษว่าเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษทั่วไปสำหรับนักเรียน และครูสอนภาษาเชื่อว่าวิธีการสอนทั้ง 5 ประการนี้ประสบความสำเร็จมากที่สุดในการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนเกี่ยวกับวันหยุดของประเทศอังกฤษ ซึ่งมีวิธีดำเนินการสอนดังนี้

1. การฝึกภาษาของนักเรียนควรเน้นในเรื่องทักษะการพูดให้มากที่สุด
2. นักเรียนควรมีแรงจูงใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในหัวข้อที่พวกเขาสนใจ
3. สนับสนุนให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสารภาษาโดยเน้นที่ความหมายมากกว่ารูปแบบ
4. นักเรียนควรเรียนรู้โครงสร้างภาษาจากง่าย ก่อนที่จะเรียนรู้โครงสร้างภาษาที่ยาก
5. นักเรียนควรเรียนรู้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน

นอกจากนั้น แคลร์ (Claire 1990) ยังได้แนะนำวิธีการสอนกิจกรรมวันหยุดและวันสำคัญให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. ก่อนจะถึงวันหยุดหรือวันสำคัญวันใดวันหนึ่งก็ตาม ครูควรมีการตกแต่งห้องเรียน หรือมีการจัดบอร์ดสำหรับวันนั้นเพื่อเป็นแรงจูงใจ และเป็นการเสริมแรงอย่างเป็นธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษา
2. ครูเลือกวันหยุดหรือวันสำคัญที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน แล้วเตรียมกิจกรรมและแบบฝึกหัดให้นักเรียน
3. ครูสามารถสร้างหนังสือเล่มเล็ก ๆ ที่มีภาพประกอบ และมีคำศัพท์เกี่ยวกับวันหยุดและวันสำคัญ และอาจเพิ่มรูปภาพเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมระบายสีก็ได้

4. สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ควรใช้สื่อที่เข้าใจง่ายและใช้ได้จริง (comprehensible input) โดยใช้ ภาษาท่าทาง สิ่งของจริง และใช้ภาพประกอบความหมายคำศัพท์

5. ระบายสีรูปภาพในหนังสือ และตกแต่งรูปภาพเกี่ยวกับวันหยุดและวันสำคัญต่าง ๆ สำหรับห้องเรียน

6. สำหรับนักเรียนมัธยม ครูอาจเพิ่มเติมข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวันนั้น ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจ โดยครูให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับการเฉลิมฉลองต่าง ๆ ที่สำคัญในประเทศของตนเอง และเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมวันหยุดและวันสำคัญของเจ้าของภาษา

7. ครูควรตรวจสอบว่า ห้องสมุดของนักเรียนมีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดและวันสำคัญเพียงพอหรือไม่ ซึ่งข้อมูลเหล่านั้น ได้แก่ หนังสือ ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง วีดีโอ สื่อเหล่านี้จะทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

8. ควรให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติที่เกี่ยวข้องกับวันหยุดและวันสำคัญเหล่านั้น

9. ควรเชิญชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ มาพูดคุยและเล่าถึงการเฉลิมฉลอง และประวัติความเป็นมาของวันหยุดนั้น และให้นักเรียนได้มีโอกาสถามคำถามกับชาวต่างประเทศบ้าง

10. จัดการฉลองวันหยุดหรือวันสำคัญนั้นในห้องเรียน โดยให้นักเรียนเตรียมอาหารสำหรับประเพณีวันหยุดหรือวันสำคัญนั้น หรือถ้ามีโอกาส ควรจะบันทึกวีดีโอเทปภาพการฉลองเอาไว้

11. รวบรวมรูปภาพจากนิตยสารที่เกี่ยวข้องกับการเฉลิมฉลองวันหยุดหรือวันสำคัญต่าง ๆ และมอบหมายให้นักเรียนดูเป็นการบ้าน หรืออาจดูพร้อมกันในช่วงพักกลางวันก็ได้

12. แนะนำรายการโทรทัศน์ หรือม้วนวีดีโอที่เกี่ยวข้องกับวันหยุดและวันสำคัญต่าง ๆ

13. สนับสนุนให้นักเรียนแสดงความรู้สึกที่มีต่อวันหยุดและวันสำคัญของประเทศสหรัฐอเมริกา

14. ให้นักเรียนได้แนะนำถึงวันหยุดและวันสำคัญต่าง ๆ ตามประเพณีของตนเองนอกจากนั้น

กล่าวโดยสรุปผู้สอนอาจสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมได้หลายวิธี และหลายรูปแบบ และแต่ละวิธีก็มีการเตรียมการต่างกัน เทคนิคแต่ละแบบก็ให้ผลที่ต่างกันไปด้วย การเลือกเทคนิคผู้สอนควรคำนึงถึงความตรงกับเนื้อหาที่ต้องการสอนตามความเหมาะสม ความประหยัด และความปลอดภัยจากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้สอนควรตระหนักอยู่เสมอว่า ในการสอนเรื่องวัฒนธรรมและสังคมของเจ้าของภาษานั้น มิได้มุ่งสั่งสอนอบรมให้ผู้เรียนยอมรับเอาวัฒนธรรมนั้นมาปฏิบัติเพียงแต่สอนเพื่อให้เข้าใจและทราบว่าชาติอื่นมีแนวประเพณีปฏิบัติอย่างไร

บทเรียนโมดูล

ความหมายของบทเรียนโมดูล

บทเรียนโมดูลหรือหน่วยการเรียนรู้ (Instructional Module) จัดว่าเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย โมดูลอาจจะอยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกันไป เช่น สไลด์ ภาพ การทดลอง หนังสือหรือเอกสาร ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแต่ละสาขาวิชา บทเรียนโมดูลจัดว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่งที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ตามความต้องการโดยที่บทเรียนนั้นจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์เอาไว้อย่างแน่นอน มีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัดและความสามารถของแต่ละคน มีการประเมินผลก่อนและหลังเรียน มีการทดสอบย่อยในทุก ๆ หน่วยของโมดูลและการเรียนซ่อมเสริมด้วย กระบวนการเรียนการสอนจะเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญมากกว่าการสอน (บุญเกื้อ ควรหาเวช 2542 : 78)

ความหมายของบทเรียนแบบโมดูล อิจิ (Eiji 1976 : 33) กล่าวว่า บทเรียนแบบโมดูลคือบทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เรียนได้อย่างอิสระซึ่งบทเรียนที่ได้จัดเรียงลำดับการสอนไว้ตามลำดับอย่างมีระบบ อาจจะถือว่างบเรียนโมดูลเป็นส่วนหนึ่งของต้นแบบการเรียนอย่างมีระบบการเรียนตามลำดับขั้นตอน (Master Learning System) นั้นเอง ลอว์เรนซ์ (Lawrence 1973:10) ให้ความหมายของบทเรียนโมดูลว่า บทเรียนโมดูลคือหน่วยวัตถุประสงค์การเรียนการสอน และขบวนการซึ่งมีส่วนประกอบพื้นฐานของการเรียนการสอนคือจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียน (Learning Activities) และการประเมินผลซึ่งโดยปกติมักจะอยู่ในรูปเอกสาร สุสตันและคณะ (Houston and others 1973 : 11) แสดงความเห็นว่างบเรียนโมดูลเป็นบทเรียนสำเร็จรูปที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน เน้นที่กระบวนการและเน้นตัวผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมได้ตามความสามารถและความสนใจของตน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520) ได้กล่าวถึงชุดฝึกอบรมโมดูลว่า เป็นหน่วยการฝึกอบรมที่มีความสมบูรณ์ในตัว นักเรียนสามารถศึกษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ได้อย่างอิสระเพราะส่วนใหญ่เป็นการศึกษาด้วยตนเอง ชุดฝึกอบรมโมดูลนั้น ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะได้แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

1. โมดูลที่เป็นสิ่งพิมพ์ เป็นโมดูลที่เสนอเนื้อหาเป็นตัวพิมพ์อาจมีภาพประกอบ นิยมกันมากเพราะสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ผลิตง่ายและราคาถูกกว่าสื่อประเภทอื่นเมื่อผลิตออกมามาก ๆ ก็สามารถแยกสีปกตามวิชาได้ โดยปกติแต่ละวิชาจะมี 60-80 โมดูล

2. โมดูลที่ใช้สื่ออื่น เป็นโมดูลที่ใช้สื่อการสอนอื่น เช่น สไลด์ เทปเป็นสื่อ ให้คุณค่าการเรียนสูงกว่าประเภทที่เป็นสิ่งพิมพ์ แต่ผลิตได้ยากเพราะราคาแพง

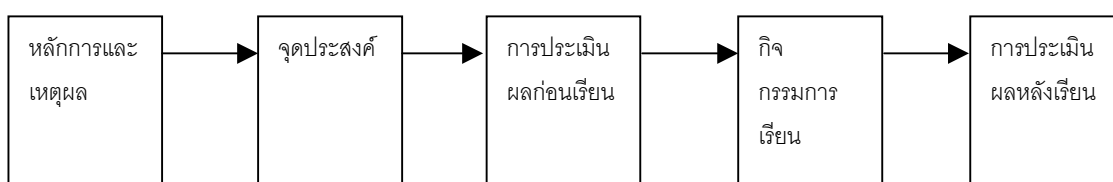
ชุดฝึกโมดูลทั้งสองชนิดนี้จะมีส่วนประกอบที่สำคัญอยู่ด้วยกันคือ

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
2. คำชี้แจงการใช้โมดูล
3. ตัวบทเรียนที่เป็นโมดูลซึ่งประกอบด้วย
  - 3.1 ข้อมูลที่เป็นเนื้อหา
  - 3.2 คำถามเพื่อให้ผู้ฝึกปฏิบัติตาม
  - 3.3 เฉลยคำตอบเพื่อให้ผู้ฝึกตรวจสอบ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าบทเรียนโมดูลหมายถึงบทเรียนสำเร็จรูปในตัวเอง ที่สร้างขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อย ผู้เรียนสามารถเลือกกิจกรรมการเรียนได้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง นอกจากนั้นบทเรียนโมดูลยังประกอบด้วยสื่อการเรียนต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนด้วย

องค์ประกอบของบทเรียนโมดูล

บุญชม ศรีสะอาด (2537) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของบทเรียนโมดูลดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของบทเรียนโมดูล

ที่มา : บุญชม ศรีสะอาด, การพัฒนาการสอน (กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น , 2537), 89.

1. หลักการและเหตุผล (Rationale) เป็นการกล่าวถึงหลักการและเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังบทเรียนนั้น มุ่งให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของเรื่องที่เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาต่าง ๆ ในบทเรียนและความสัมพันธ์กับเนื้อหาอื่น ๆ

2. จุดประสงค์ (Objectives) จุดประสงค์ของบทเรียน คาดหวังไว้ว่าเมื่อเรียนจบบทเรียนนั้นแล้วผู้เรียนจะมีสมรรถภาพหรือพฤติกรรมอะไร จุดประสงค์ของบทเรียนโมดูลจะเป็น

แนวและเป็นหลักยึดสำหรับการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียน การกำหนดจุดประสงค์ของบทเรียนโมดูลจะต้องกำหนดอย่างชัดเจน

3. การประเมินผลก่อนการเรียนรู้ (Pre-Assessment) เป็นการประเมินผลก่อนเรียนบทเรียนโมดูล เพื่อทราบว่าก่อนเรียนผู้เรียนมีความรู้และสมรรถภาพพื้นฐานมากน้อยเพียงใด เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลก่อนเรียนควรวัดในสองส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ ส่วนที่เป็นสมรรถภาพพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนบทเรียน และส่วนที่เป็นความรู้และสมรรถภาพตามจุดประสงค์ของบทเรียนเพื่อที่จะให้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลก่อนเรียน เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลก่อนเรียนนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนดังนี้

3.1 ข้อมูลด้านความรู้และสมรรถภาพพื้นฐาน เป็นข้อมูลที่จะช่วยชี้แนะผู้เรียนที่ขาดพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนเรื่องนั้นให้ศึกษาหรือฝึก เพื่อให้มีความรู้และสมรรถภาพพื้นฐานที่จำเป็นดังกล่าว ก่อนที่จะเริ่มเรียนบทเรียนโมดูล

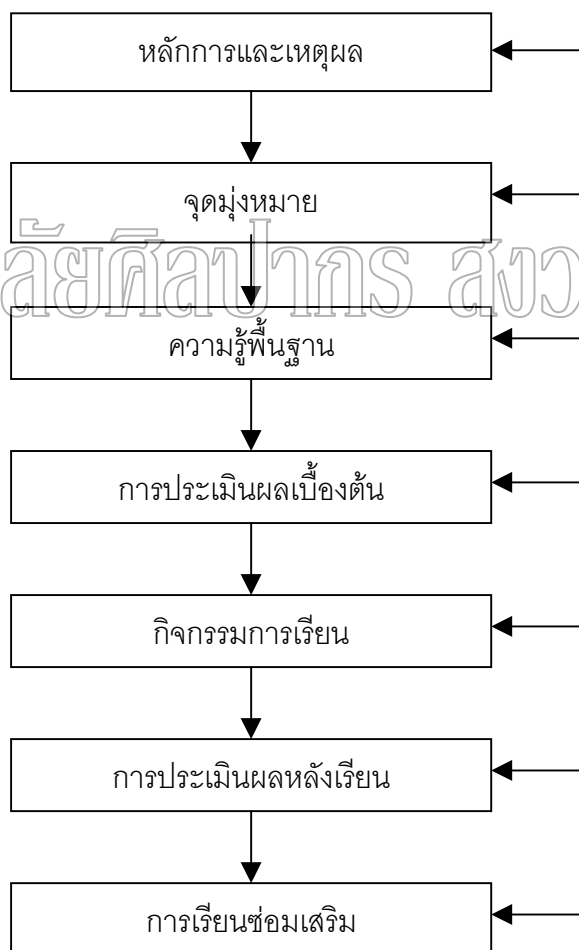
3.2 ข้อมูลด้านความรู้หรือสมรรถภาพตามจุดประสงค์ของบทเรียน เป็นข้อมูลที่จะช่วยชี้แนะผู้เรียนที่มีความรู้และสมรรถภาพในบางส่วนตามจุดประสงค์ของบทเรียนว่าอาจเลือกเรียนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพที่ตนยังไม่มี นอกจากนี้แล้วข้อมูลจากการประเมินผลก่อนเรียนยังใช้สำหรับพิจารณาความงอกงามหรือผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนในบทเรียนโมดูลนั้น โดยนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลจากการประเมินผลหลังเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning activities) เป็นกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นสื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของบทเรียน โดยจะมีกิจกรรมต่าง ๆ หลายกิจกรรม แต่ละกิจกรรมอาจมีรูปแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบประกอบกัน อันได้แก่ ให้อ่านเนื้อหาการเรียนในโมดูลนั้นหรือในตำราวารสารต่าง ๆ ให้อภิปรายกลุ่ม ให้ศึกษาจากสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น ภาพยนตร์ ฟิล์ม สตรีปเทปโทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง ฯลฯ บางกิจกรรมเป็นการเรียนเป็นรายบุคคล บางกิจกรรมเป็นการเรียนเป็นกลุ่ม ผู้เรียนควรเลือกกิจกรรมตามความสนใจความสามารถและความพร้อมของตนเองสำหรับความสามารถและความพร้อมของผู้เรียนนั้นพิจารณาได้จากข้อมูลการวัดผลก่อนเรียน ผู้สร้างบทเรียนโมดูลอาจจะบ่งไว้ก่อนว่าในกิจกรรมนั้นจะเน้นให้ศึกษาเรื่องใด จะให้นำเอาเนื้อหาบางส่วนไปวิเคราะห์เปรียบเทียบในด้านใด

5. การประเมินผลหลังเรียน (Post assessment) เป็นการประเมินผลหลังจากเรียนบทเรียนโมดูลจบแล้ว เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่า ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนหรือไม่ในระดับใด ข้อมูลจากการประเมินผลหลังเรียนจะเป็นประโยชน์สำหรับชี้แนะการเรียนซ่อมเสริมในจุดที่ยังไม่บรรลุตามจุดประสงค์ของบทเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลหลังเรียนอาจ

เป็นเครื่องมือเดียวกันกับที่ใช้ประเมินผลก่อนเรียน หรือจะเป็นคนละชุดก็ได้ กรณีที่ใช้เครื่องมือเดียวกัน เมื่อนำเอาคะแนนจากการประเมินผลก่อนเรียนมาเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากการประเมินผลหลังเรียนจะช่วยให้ทราบความงอกงามหรือการพัฒนาของผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลหลังเรียนจะต้องวัดให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ของบทเรียน

นอกจากนั้น ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา (2525 : 78-82) ได้นำบทเรียนโมดูลรูปแบบของเอเรนดส์ (Arends) และคนอื่นๆ มาใช้ในการเรียนการสอนในประเทศไทย โดยเรียกชื่อว่า หน่วยการเรียนการสอน และกล่าวถึงรายละเอียดของบทเรียนโมดูลว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ประการ ดังปรากฏในภาพต่อไปนี้ (วิชัย ดิสสระ 2535 : 142-146)

ภาพที่ 3 องค์ประกอบและขั้นตอนของบทเรียนโมดูล

ที่มา : วิชัย ดิสสระ, การพัฒนาหลักสูตรและการสอน (กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น , 2535), 142.

หลักการและเหตุผล

หลักการและเหตุผลมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ

1. เมื่ออธิบายวัตถุประสงค์และความสำคัญของจุดมุ่งหมายของบทเรียนในแง่ของการสำรวจทฤษฎีหรือการปฏิบัติ
2. เพื่อจัดบทเรียนและจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับหลักสูตรทั้งหมด หลักการและเหตุผลจะช่วยอธิบายความสำคัญของสมรรถภาพที่ต้องการจะฝึกในบทเรียนโมดูล และจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความคาดหวังของหลักสูตรทั้งหมด และได้เห็นอย่างชัดแจ้งถึงความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้นตามบทบาทความรับผิดชอบและหน้าที่ของผู้ที่ประกอบอาชีพครู นอกจากนี้หลักการและเหตุผลยังช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพในบทเรียนโมดูลที่กำลังเรียนก่อนกับสมรรถภาพของหน่วยอื่น ๆ ที่เขาต้องการแสดงความสามารถก่อนที่จะจบหลักสูตร

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน (Instructional Objectives) ระบบสมรรถภาพที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออก
2. จุดมุ่งหมายที่ต้องแสดงออก (Expressive Objectives) ระบุเหตุการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์ จุดมุ่งหมายทำหน้าที่สำคัญ 2 ประการคือ
  - 2.1 ช่วยเป็นสื่อที่โยงจุดมุ่งหมายหลักสูตร ความคาดหวังและวิธีการสอนต่าง ๆ ให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบ
  - 2.2 ช่วยให้ผู้สอนได้วางแผน และประเมินผลจุดมุ่งหมายวิธีสอน และผลการสอนของตน จุดมุ่งหมายจึงเป็นส่วนที่ช่วยวางโครงสร้างของบทเรียนโมดูล นอกจากระบุถึงสมรรถภาพที่ระบุไว้และจุดมุ่งหมายควรเขียนในลักษณะที่สามารถประเมินผลได้ด้วยความมั่นใจว่า จุดมุ่งหมายได้บรรลุถึงความสำเร็จ

ความรู้พื้นฐาน

ความรู้พื้นฐานแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ คือ

1. สมรรถภาพพื้นฐานทั่วไปที่จำเป็นในการเริ่มต้นบทเรียนโมดูล
2. สมรรถภาพเฉพาะซึ่งได้เรียนมาแล้วในบทเรียนโมดูลหน่วยก่อน ๆ โดยทั่วไปผู้สร้างบทเรียนโมดูลจะพยายามจัดให้มีการกำหนดความรู้พื้นฐานก่อนการเรียนให้น้อยที่สุด ทั้งนี้เพื่อ

สะดวกในการยืดหยุ่นโปรแกรมการเรียนรู้ นอกจากนี้การสร้างแบบประเมินผลเบื้องต้นก็ควรให้ครอบคลุมถึงความรู้พื้นฐานที่จำเป็นด้วย

การประเมินผลเบื้องต้น

การประเมินผลเบื้องต้น หมายถึง การวัดในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อดูว่าผู้เรียนสามารถแสดงสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนที่กำลังจะเรียนต่อไปได้หรือไม่ หรือควรจะต้องฝึกสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานนั้นก่อนเริ่มเรียน
2. เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูลที่กำลังจะเรียนหรือยัง หรือเขาควรจะต้องร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูลนั้น
3. เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในบางส่วนของสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูลที่กำลังจะเรียนหรือยัง หรือเขาควรจะต้องร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพียงบางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ยังไม่ได้เรียนรู้เท่านั้น

การประเมินผลเบื้องต้นจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ความสามารถในสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูล ก่อนเริ่มการสอน ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลเบื้องต้นยังช่วยชี้ให้ผู้เรียนทราบว่า อาจจะไม่พร้อมที่จะเรียนในบทเรียนโมดูลนี้

ดังนั้น การประเมินผลเบื้องต้นควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการทดสอบที่ผู้เรียนอาจจะเลือกเพียงบางส่วนหรือไม่ทำเลยก็ได้
2. เป็นการประเมินผลสมรรถภาพทั้งหมดที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้
3. เป็นการประเมินผลเฉพาะสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายหรือที่ระบุไว้เป็นพื้นฐานก่อนการเรียนบทเรียนโมดูลนั้น หรือก่อนเริ่มโปรแกรม
4. ช่วยในการวิจัยโดยการใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้
5. การประเมินผลเบื้องต้นจะต้องเป็นจริงและมีเหตุผล โดยคำนึงถึงเวลาทั้งของผู้สอนและผู้เรียน

โดยปกติการประเมินผลเบื้องต้น มักใช้การทดสอบโดยการเขียน อย่างไรก็ตาม ผู้สร้างบทเรียนควรพิจารณาถึงประโยชน์ของการทดสอบอย่างอื่นด้วย ทั้งชนิดที่เป็นทางการและไม่เป็น

ทางการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งแบบปรนัยทั้งหมด การอภิปรายระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และการสังเกตของบุคคลอื่นก็อาจจะให้เป็นการประเมินผลเบื้องต้นได้

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง งานที่จะให้ผู้เรียนทำเพื่อช่วยให้ได้เรียนรู้และบรรลุ จุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ กิจกรรมการเรียนรู้ควรมีลักษณะดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ควรช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตน
2. ถ้าเป็นไปได้ กิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดให้เป็นการเรียนเฉพาะบุคคลทั้งนี้ หมายความว่า กิจกรรมการเรียนรู้ควรจะได้สนองความต้องการ ความสามารถ ทักษะ ทักษะ ความพร้อมของผู้เรียนแต่ละคน
3. ถึงแม้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้จะชี้เฉพาะและแคบ แต่ก็ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนจากกิจกรรมหลาย ๆ อย่างที่จัดให้

4. กิจกรรมแต่ละชนิดควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกหัดเท่าเทียมกัน หมายความว่า กิจกรรมแต่ละชนิดควรจะได้ผลเท่าเทียมกัน

กิจกรรมการเรียนรู้ ควรให้ทางเลือกหลาย ๆ ทางเพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสามารถของตนเพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ นอกเหนือจากประสบการณ์ที่อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้จัดทำแล้ว ผู้เรียนควรจะได้มีอิสระในการที่จะคิดสร้างกิจกรรมของตนเอง ความรับผิดชอบของผู้เรียนอยู่ที่การเรียนเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย มิใช่อยู่ที่การเรียนกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ ด้วยเหตุนี้กิจกรรมการเรียนรู้จึงควรจัดดังนี้

1. ควรจัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้หลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียน รวมทั้งให้ผู้เรียนได้จัดกิจกรรมของตนเองด้วย
2. ประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดขึ้นควรจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. ควรจะได้ทำแผนผังหรือคำอธิบายของการจัดลำดับกิจกรรมที่จะต้องเรียน ถ้าหากจุดมุ่งหมายหรือกิจกรรมการเรียนรู้มีลักษณะต่อเนื่องกัน
4. ควรจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดเท่าเทียมกันในการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมาย

การประเมินผลหลังการเรียนรู้

การประเมินผลหลังการเรียนรู้เป็นการประเมินผลเพื่อพิจารณาว่า ผู้เรียนสามารถแสดงสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายได้ตามกำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้การประเมินผลหลังการเรียนรู้ยังช่วยชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการเรียนการสอน และช่วยชี้แนวทางที่จะแก้ไขด้วยข้อมูลที่ได้จาก

การประเมินผลหลังการเรียนจะเป็นประโยชน์ในการแสดงถึงพัฒนาการทางการเรียนของผู้เรียน และประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล ดังนั้น การประเมินผลหลังการเรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. ประเมินผลสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้
2. ประเมินผลเฉพาะสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายหรือที่ระบุไว้เป็นสมรรถภาพพื้นฐานก่อนเริ่มบทเรียนโมดูลหรือก่อนเริ่มโปรแกรม
3. การประเมินผลหลังการเรียน ควรจัดทำทั้งในระหว่างเรียน (Formative) และหลังการเรียน (Summative)
4. การประเมินผลหลังการเรียนจะต้องเป็นจริงและมีเหตุผล โดยคำนึงถึงเวลาทั้งหมดของผู้สอนและผู้เรียนรู้

ในการที่ผู้เรียนไม่สามารถแสดงสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายได้อาจมีสาเหตุมาจาก

- 4.1 ผู้เรียนไม่มีความสามารถ แรงจูงใจหรือความพยายาม
- 4.2 การจัดกิจกรรมไม่เหมาะสมหรือไม่มีประสิทธิภาพ
- 4.3 จุดมุ่งหมายที่คาดหวังไว้ไม่เป็นความจริง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การเรียนซ่อมเสริม

การเรียนซ่อมเสริม อาจกำหนดไว้ในบทเรียนหรือไม่ก็ได้ การเรียนซ่อมเสริมเป็นกิจกรรมการเรียนที่ช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่ผ่านการทดลองภายหลังการเรียน การเรียนซ่อมเสริมอาจดำเนินตามแบบเดิมหรืออาจเปลี่ยนแปลงได้ วัตถุประสงค์การเรียนซ่อมเสริมก็เพื่อช่วยเหลือมิใช่ลงโทษ และเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้บรรลุผลสำเร็จโดยทั่วไป กิจกรรมการเรียนซ่อมเสริมนี้ผู้สอนและผู้เรียนจะกำหนดร่วมกัน โดยพิจารณาจากความสามารถในเชิงปฏิบัติงานของผู้เรียน ที่สัมพันธ์กับการประเมินผลหลังการเรียน แล้วช่วยกันตัดสินใจว่าควรจะใช้วิธีสอนอย่างไร จึงจะเป็นประโยชน์และได้ผลดีที่สุด

คุณสมบัติที่สำคัญของบทเรียนโมดูล

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 80-81) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของบทเรียนโมดูลไว้ดังนี้

1. โปรแกรมทั้งหมดจะถูกขยายเป็นส่วน ๆ เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนกันและสามารถช่วยให้มองเห็นโครงร่างทั้งหมดของโปรแกรม ในลักษณะเช่นนี้จะเห็นว่าบทเรียนโมดูลจะเป็นส่วนย่อย ๆ ของโปรแกรมทั้งหมด

2. ยึดตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดระบบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนได้ตามความสามารถและความสนใจของเขา
3. มีจุดประสงค์ในการเรียนที่ชัดเจนในลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งนักเรียนจะให้ความสนใจก่อนกิจกรรมที่จะจัดขึ้น
4. เน้นการเรียนด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมอย่างเดียวกันในเวลาเท่า ๆ กัน การประเมินผลจะใช้วิธีการเรียนกับคนอื่น ๆ
5. ใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ ไว้หลายอย่าง รวมทั้งการใช้สื่อการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้
6. เน้นวิธีนับเชิงระบบ (System Approach) ในการพัฒนาเพื่อให้นักเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กาญจนา เกียรติประวัติ (อ้างถึงใน วิชัย ดิสสระ 2538 : 149-150) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของบทเรียนโมดูลไว้ดังนี้

1. โปรแกรมทั้งหมดจะถูกขยายเป็นส่วน ๆ เพื่อมิให้มีความซ้ำซ้อนในเนื้อหาเกิดขึ้นได้ และมองเห็นโครงร่างของกิจกรรมทั้งหมดติดต่อกันตลอดโปรแกรม นับเป็นการเริ่มต้นอย่างมีระบบ ตามแนวคิดนี้ บทเรียนโมดูลแต่ละหน่วยจึงเป็นส่วนย่อยของโปรแกรมทั้งหมด
2. เน้นตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเชิงกิจกรรม ไม่ใช่ตัวผู้สอน ความต้องการของผู้เรียน เป็นสิ่งที่กำหนดจุดประสงค์ไม่ใช่ความถนัดของครูหรือวัตถุ วัสดุอุปกรณ์เป็นตัวกำหนด
3. เน้นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ในการสอนทั่วไปครูมักคิดถึงกิจกรรมการเรียนหรืองานที่ผู้เรียนจะต้องทำก่อน แต่ในบทเรียนโมดูลครูต้องระบุจุดมุ่งหมายก่อน แล้วจึงพิจารณากิจกรรมหรืองานที่ต้องทำ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพตามที่ได้ระบุไว้
4. เน้นการเรียนด้วยตนเอง (Individualized) และเป็นส่วนบุคคล (Personalized) ที่ว่าเป็นการเรียนด้วยตนเอง เพราะผู้เรียนสามารถใช้เวลาเรียนรู้มากน้อยตามความสามารถของตนเอง ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาเท่ากัน และเป็นส่วนบุคคลเพราะว่าผู้เรียนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมเหมือนกันหมด ขึ้นอยู่กับการทดสอบก่อนเรียน และการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลใช้วิธีวัดผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference) คือไม่เปรียบเทียบผู้เรียนกับคนอื่น ๆ แต่ผู้เรียนจะถูกเปรียบเทียบตรวจสอบกับจุดประสงค์ของโมดูลโดยตรง
5. บทเรียนโมดูลรวมวิธีสอนแบบต่าง ๆ ไว้หลายอย่างไม่จำกัดว่า ครูจะต้องใช้วิธีสอนแบบใดโดยเฉพาะเทคนิคบางอย่าง เช่น การอภิปรายกลุ่มย่อย อาจมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนทัศนคติ และสร้างกลุ่มสัมพันธ์ วิธีอื่นอาจรวมการแนะนำเป็นรายบุคคล การฝึกงานหรือการใช้

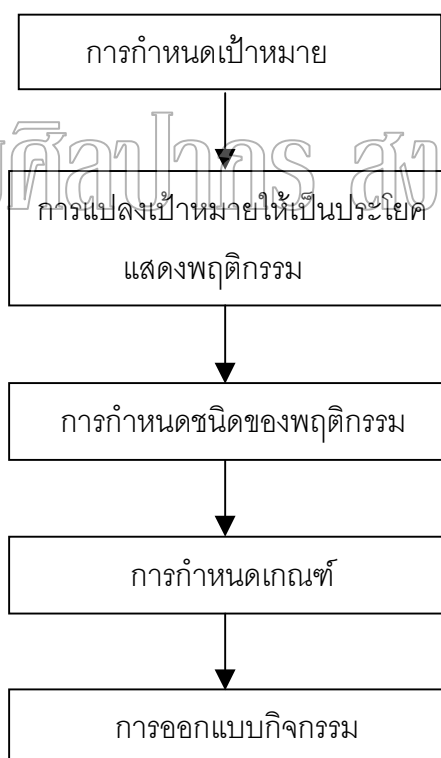
สไตล์ทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ การใช้บทเรียนโมดูลมิได้หมายความว่า จะทำให้การสอนเป็นเครื่องจักร เพียงแต่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือโมดูลเท่านั้น

6. เน้นกระบวนการ (Process) คือ การสร้างบทเรียนโมดูลจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาอยู่เป็นระยะ ถ้าผลการใช้หรือทดสอบแสดงว่ายังมีข้อบกพร่องก็ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข

วิธีสร้างบทเรียนแบบโมดูล

ในการสร้างสื่อการสอนแบบบทเรียนโมดูล ซึ่งเป็นบทเรียนที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนแบบพึ่งตนเองนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางในการสร้างไว้ดังนี้

ลอว์เรนซ์ (Lawrence 1973 : 18-19) ได้กล่าวว่า สิ่งที่ยากที่สุดในการสร้างบทเรียนโมดูล คือ การสร้างส่วนย่อยต่าง ๆ ให้สอดคล้องกัน โดยได้เสนอรูปแบบการวางแผนกิจกรรมง่าย ๆ แต่มีประสิทธิภาพ ดังนี้คือ

ภาพที่ 4 รูปแบบการวางแผนกิจกรรมของลอว์เรนซ์

ที่มา : G. Lawrence, Florida Modules on Generic Teaching Competence: Module on Modules (Tallahassee, Florida : University of Florida, 1973), 18-19.

แมสัน (Mason 1984:175-178) กล่าวว่า สื่อการสอนแบบบทเรียนโมดูลเพื่อการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองควรประกอบด้วย

1. มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน
2. มีความชัดเจนด้านรูปแบบและเนื้อหา เนื่องจากผู้เรียนต้องพึ่งตนเองส่วนใหญ่ในการใช้สื่อ
3. สื่อจะต้องมีรูปแบบที่น่าสนใจ และดึงดูดความสนใจของนักเรียน
4. กิจกรรมที่นักเรียนทำจะต้องมีประโยชน์ และท้าทายความสามารถของนักเรียน
5. กิจกรรมควรมีตัวเลือกในการทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ
6. ควรมีการประเมินกิจกรรมหลังจากนักเรียนได้ศึกษาบทเรียน
7. บทเรียนหรือกิจกรรมควรมีความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ส่วนที่เป็นเนื้อหา และส่วนที่เป็นกิจกรรม

ฮุสตัน และคณะ (Houston and others, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด 2537 : 68) ได้เสนอวิธีการสร้างบทเรียนโมดูลหรือหน่วยการเรียนรู้ว่ามีวิธีการสร้างตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) ในขั้นนี้ผู้สร้างบทเรียน จะต้องพิจารณาสิ่งต่าง ๆ คือ ปรวิษญาที่ยึดถือในการเรียนการสอน ปัญหาของการเรียนการสอน กลุ่มผู้เรียน แหล่งค้นคว้าจุดมุ่งหมายขั้นสุดท้าย จุดมุ่งหมายย่อย กิจกรรมการเรียนการสอน ขบวนการประเมินผล ข้อกำหนดหรือรายละเอียดสำหรับการใช้บทเรียน และคำแนะนำสำหรับผู้ใช้บทเรียน ซึ่งขั้นสุดท้ายนี้จะเป็นการเขียนรายละเอียดของบทเรียนโมดูลในขั้นวางแผนอาจสรุปได้ว่ามี 5 ขั้นตอน คือ

1.1 การระบุหลักปรัชญาใหญ่ ๆ ซึ่งยึดการเรียนการสอน ข้อสมมุติฐานและเป้าหมายของโปรแกรมการเรียน

1.2 การระบุจุดมุ่งหมายเฉพาะ

1.3 การระบุวิธีการเรียนการสอน

1.4 การระบุรูปแบบการประเมินผล (Evaluation mode)

1.5 การเขียนคำอธิบายเกี่ยวกับบทเรียนโมดูลสำหรับผู้เรียนและอาจารย์

2. การผลิต (Production) ในขั้นนี้จะมีการรวบรวม วัสดุอุปกรณ์และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบุในขั้นแรก โดยอาจจะได้มาด้วยการซื้อ การเช่า การสร้างขึ้นเอง หรือ การดัดแปลงของที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับรูปแบบที่วางไว้ในขั้นต้น ในขั้นนี้อาจมีการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) หรือ วิเคราะห์ราคา (Cost Analysis) ฯลฯ และผู้สร้างบทเรียนอาจทดสอบกิจกรรมบางอย่างหรือวัสดุอุปกรณ์บางอย่างกับกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่จะใช้บทเรียน ก่อนตัดสินใจบรรจุสิ่งนั้น ๆ ไว้ในบทเรียนโมดูล และบทเรียนจะสำเร็จเรียบร้อยในช่วงสุดท้ายของขั้นนี้

3. การทดลองต้นฉบับ (Prototype Testing) เมื่อสร้างบทเรียนแล้ว ก่อนที่จะนำไปใช้จริงจะต้องทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของนักเรียนที่จะใช้หน่วยการเรียนการสอนเสียก่อน ระหว่างการทดลอง ผู้สร้างจะเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินผลประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล และเพื่อประเมินผลกิจกรรมแต่ละอย่างด้วย

4. การประเมินผล (Evaluation) เมื่อมีการเก็บข้อมูลได้เพียงพอและอย่างถูกต้องแล้ว จะมีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมาย วิธีการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ ขบวนการและผลที่ได้รับจริง โดยเปรียบเทียบกับผลที่คาดว่าจะได้รับการประเมินผลจะพิจารณารวมถึงการทดสอบอย่างเป็นทางการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนกิจกรรมที่นักเรียนเลือก และเวลาที่ใช้ในการเรียน และจะมีการพิจารณา ขบวนการจัดการแหล่งวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ (Accessibility of Materials)

นอกจากนี้พิมพ์ กฤษกร ณ อัญญา (2535 : 83-85) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างบทเรียนโมดูลไว้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างบทเรียนโมดูล ผู้สร้างจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตร ผู้สร้างควรพิจารณาอย่างรอบคอบว่าจุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นนั้นได้สร้างให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรหรือไม่ และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็ต้องสอดคล้องกับปรัชญาในการเรียนการสอนตามหลักสูตรโดยให้ระบุให้ชัดเจนในการเขียนหลักการและเหตุผล

2. การกำหนดสมรรถภาพที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และแสดงให้เห็นนั้น ควรจะคำนึงถึงคำถามต่อไปนี้

2.1 ถ้าจะเป็นการวัดความรู้ จะต้องคำนึงถึงว่าความรู้อะไรที่จะต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างแท้จริง

2.2 ถ้าเป็นการวัดทัศนคติจะต้องคำนึงถึงว่าพฤติกรรมที่เกี่ยวกับทัศนคติอะไรที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออก

2.3 ถ้าจะเป็นการวัดพฤติกรรมการสอน จะต้องคำนึงว่า พฤติกรรมการสอนอะไรที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติให้เห็นได้

3. หลังจากที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายแล้ว ผู้สร้างบทเรียนโมดูลจะต้องกำหนดสมรรถภาพพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน สมรรถภาพพื้นฐานควรมีน้อยที่สุด เพื่อให้โปรแกรมการเรียนยืดหยุ่นได้และเพื่อให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่จะเลือกเรียนได้มากที่สุด

4. การสร้างแบบประเมินผลเบื้องต้น ผู้สร้างควรสร้างด้วยความมั่นใจว่าเกณฑ์ที่สร้างขึ้นนั้นใช้วัดสมรรถภาพของผู้เรียนที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายอย่างแท้จริง และจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน วิธีการวัดผลจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด หากคำนึงถึงภาคปฏิบัติ และมีลักษณะที่จะช่วยในการวินิจฉัยข้อบกพร่อง

5. การสร้างกิจกรรมการเรียน ผู้สร้างควรพยายามให้มีทางเลือกหลาย ๆ ทางแก่ผู้เรียน เพื่อที่จะช่วยให้เขาได้ประสบความสำเร็จมากที่สุด

6. ควรจัดเรียงลำดับกิจกรรมการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงลักษณะแผนงานทั้งหมด

7. กิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ที่ให้ผู้เรียนเลือกเรียนนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดเท่าเทียมกัน

8. วิธีการสร้างการประเมินผลหลังเรียน ควรใช้วิธีการตามที่เสนอในการสร้างการประเมินผลเบื้องต้น และข้อทดสอบควรเชื่อถือได้

9. ผู้สร้างบทเรียนโมดูลอาจจะนำมาใช้เป็นกิจกรรมการเรียนที่ให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้

10. คำอธิบายบทเรียนโมดูลควรสั้นและชัดเจน

11. ผู้สร้างบทเรียนโมดูลควรให้ผู้ร่วมงานหลาย ๆ ท่าน และผู้เรียนช่วยกันวิจารณ์เพื่อจะได้นำข้อวิจารณ์เหล่านั้นมาปรับปรุงแก้ไขได้ดีขึ้น

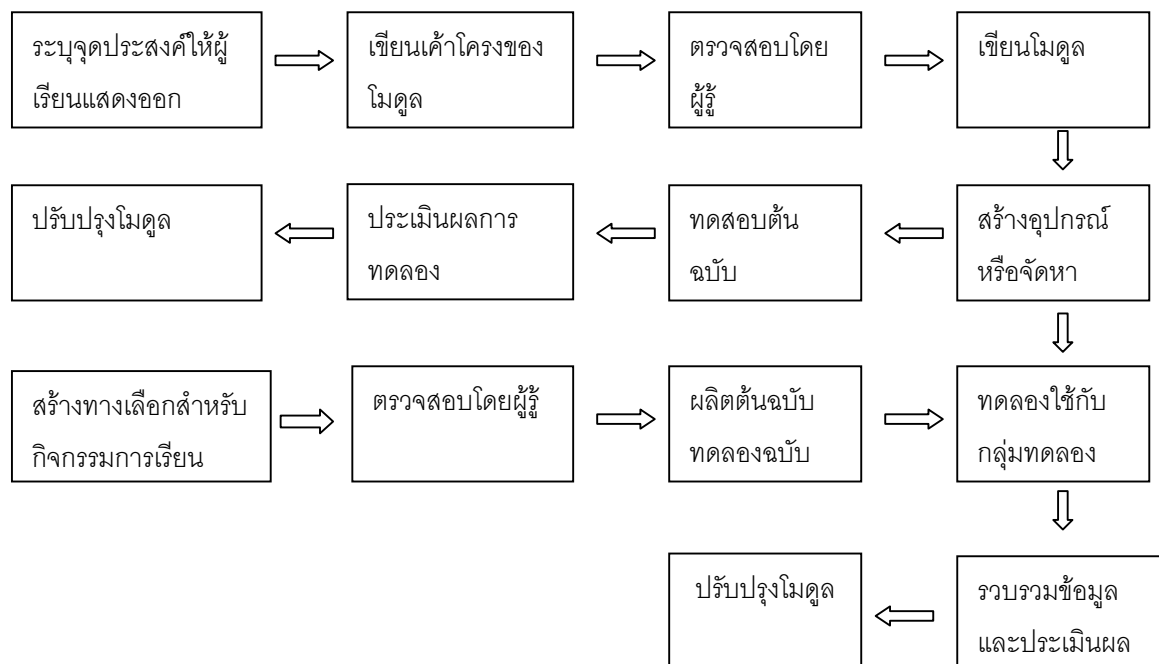
12. เมื่อสร้างบทเรียนโมดูลเสร็จแล้วผู้สร้างควรทบทวนอีกครั้งว่า ได้เน้นถึงสมรรถภาพที่สัมพันธ์กับพัฒนาการของผู้เรียนหรือไม่และเป็นตัวอย่างที่ดี มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนหรือไม่

13. ในขั้นสุดท้าย ผู้สร้างบทเรียนโมดูลจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่าบทเรียนที่สร้างขึ้นนั้นยอมเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของบทเรียนโมดูลสามารถเลือกแบบใดแบบหนึ่ง ที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดมาใช้ หรือจะนำหลาย ๆ แบบมาผสมผสานกันให้ได้รับผลสูงสุดที่ต้องการก็ได้

ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโมดูล

ฮุสตัน (Houston , อ้างถึงใน บุญเกิด ควรหาเวช 2542 : 85) ได้กล่าวไว้ว่า ไม่มีบทเรียนโมดูลใดที่จะสมบูรณ์ในตัวเองมากที่สุด จึงต้องมีการประเมินผลการใช้และปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ และได้ลำดับขั้นของการสร้างบทเรียนโมดูลเอาไว้ ดังนี้

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนโมดูล
 ที่มา : บุญเกื้อ ครอบหาเวช, นวัตกรรมการศึกษา (กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542) , 85.

บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 91-94) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโมดูลว่ามี 11 ขั้นตอน ดังนี้ทั้งนี้แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) การกำหนดเรื่องที่จะสร้างบทเรียน ขั้นแรกผู้สร้างบทเรียนโมดูลต้องตัดสินใจว่า จะสร้างบทเรียนเรื่องใด ควรเลือกเรื่องที่ตนมีความสนใจ มีความถนัดและรอบรู้ในเรื่องนั้น
- 2) เขียนหลักการและเหตุผล อธิบายถึงหลักการและเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังบทเรียนนั้น ความสำคัญของบทเรียน ขอบเขตของเนื้อหาการเรียนและความสัมพันธ์กับเรื่องอื่น ๆ
- 3) กำหนดจุดประสงค์ เมื่อได้กำหนดเรื่องที่จะสร้างบทเรียนและเขียนหลักการและเหตุผลแล้ว ต่อไปก็กำหนดจุดประสงค์ของบทเรียนซึ่งจะเป็นแนวและหลักยึดในการเขียนเนื้อหาการเรียนในการกำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนต่าง ๆ และในการสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนควรกำหนดในรูปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) และกำหนดเกณฑ์ที่ใช้สำหรับพิจารณาว่าผู้เรียนบรรลุผลการเรียนในระดับที่พอใจหรือยัง

4) สํารวจสื่อการเรียนและแหล่งคําคว่า ผู้สร้างบทเรียนโมดูลจะต้องศึกษาคําคว่าตำรา เอกสาร วารสาร โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ในเรื่องที่จะสร้างบทเรียนนั้นอย่างกว้างขวางเพื่อที่จะนำ ข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณากําหนดกิจกรรม และสื่อการเรียนต่าง ๆ

นักการศึกษาพยายามปรับปรุงรูปแบบโมดูลให้มีสื่อหลายประเภท เพื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาโดยใช้สื่อประสม สื่อประสม (Multi-Media) หมายถึง การนำสื่อการสอน หลาย ๆ อย่าง มาสัมพันธ์กันแต่ละอย่างมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ การใช้สื่อ ประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสผสมผสานกัน ให้นักเรียนได้ค้นพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ดังที่ประหยัด จิระวรพงษ์ (อ้างถึงใน บุญ ชม ศรีสะอาด 2537 : 92) กล่าวถึงทฤษฎี สื่อประสม (Multi-Media Approach) ที่ใช้กับบท เรียนโมดูลว่า ทฤษฎีสื่อประสมจะมุ่งเน้นลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้วิธีการหลายอย่าง เช่น การ สอนเป็นกลุ่ม การอภิปราย การสาธิต การทดลอง ศูนย์การเรียน บทเรียนสำเร็จรูป และใช้สื่อ ประสมหลายชนิดที่เหมาะสมแก่เนื้อหาของกิจกรรม และผู้เรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองและรับ ประสบการณ์ใหม่ ๆ

5) วิเคราะห์ภารกิจ (Task analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อทราบว่าการเรียนเรื่อง นั้น ๆ จะต้องอาศัยความรู้และสมรรถภาพพื้นฐานอะไรบ้างระหว่างที่เรียนจะต้องเรียนรู้อะไร จุดประสงค์แต่ละข้อควรใช้กิจกรรมอะไรในลักษณะใด

6) กําหนดกิจกรรมการเรียนและสื่อการเรียน ขั้นนี้จะเป็นการพิจารณากําหนดที่จะให้ ผู้เรียนทำเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของบทเรียน ควรจัดให้มีกิจกรรมการเรียน หลาย ๆ อย่าง ใช้สื่อการเรียนหลายชนิด เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียน ผู้สร้างบทเรียนอาจเรียบ เรียงเนื้อหาการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของโมดูล หรืออาจเลือกสื่อการเรียนที่ผู้อื่นจัดทำไว้ได้

7) สร้างเครื่องมือประเมินผล ทำการสร้างเครื่องมือประเมินผลสำหรับก่อนและหลังเรียน โดยวัดทั้งส่วนที่เป็นความรู้และสมรรถภาพพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนบทเรียนและเป็นส่วนที่เป็น ความรู้และสมรรถภาพครอบคลุมตามจุดประสงค์ของบทเรียน

8) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำบทเรียนที่ได้สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ในการพัฒนาหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างบทเรียนโมดูลพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไข

9) ทดลองกลุ่มเล็ก นำบทเรียนที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขในขั้นที่ 8 มาทดลองใช้กับผู้ เรียนกลุ่มเล็กประมาณ 5-10 คน ให้ผู้เรียนจดบันทึกปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนบทเรียนโมดูลนั้น และอภิปรายปัญหาเหล่านั้นหลังจากเรียนจบและประเมินผลหลังเรียนแล้ว เพื่อที่จะได้ข้อมูลใน

การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง พิจารณาข้อมูลการประเมินผลหลังเรียนและเปรียบเทียบผลการประเมินก่อนเรียน เพื่อทราบประสิทธิภาพของบทเรียนฉบับทดลอง ทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

10) ทดลองใช้ในห้องเรียน นำบทเรียนโมดูลที่ผ่านการปรับปรุงในขั้นที่ 9 มาทดลองใช้กับผู้เรียนในสภาพจริง นั่นคือใช้กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทั้งชั้น ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบความเที่ยงตรง (Validity) ในการทำหน้าที่ของบทเรียน เนื่องจากว่าได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้งจึงคาดว่าในขั้นนี้อาจจะมีการแก้ไขน้อย

11) พิมพ์ฉบับจริง นำบทเรียนพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นเป้าหมายต่อไป

นอกจากนั้น วิชัย ดิสสระ (2535 : 142-146) ได้แบ่งขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโมดูลออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

1. การวางแผน สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในขั้นนี้คือ หลักสูตร จุดมุ่งหมาย ปัญหาการสอน จำนวนนักเรียน แหล่งความรู้ที่มี จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การทดสอบก่อนและหลังเรียน กิจกรรมการเรียนและทางเลือกของผู้เรียน แผนการนำไปใช้ คำแนะนำในการใช้ ระยะเวลาใช้ แผนนี้จะจบด้วยรายละเอียดต่างๆ ของบทเรียน

2. ขั้นสร้าง ในขั้นนี้จะมีการสะสม รวบรวมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามที่ได้วางแผนไว้ในขั้นแรก รวมทั้งการคำนวณราคา ในระยะการสร้าง บางคนอาจทดสอบกิจกรรมบางอย่างไปหรือทดสอบวัสดุอุปกรณ์เสียก่อนกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาก่อนจบระยะนี้ บทเรียนโมดูลจะต้องเรียบร้อยพร้อมที่จะทำการทดสอบได้

3. การทดสอบต้นแบบ โดยนำบทเรียนโมดูลที่สร้างแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในระดับที่ต้องการ เพื่อรวบรวมข้อมูล รายละเอียดต่าง ๆ ที่พบในการปฏิบัติของผู้เรียนต่อบทเรียนตั้งแต่ต้นจนจบ

4. การประเมินผลบทเรียน นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาวิเคราะห์ดูความสอดคล้องกันขององค์ประกอบต่าง ๆ ในโมดูล สัมรวจพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของผู้เรียนว่าตรงกับความคาดหวังหรือไม่ รวมทั้งเวลาที่ใช้ การจัดการกับบทเรียนและปฏิกิริยาของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนด้วย เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต้นแบบของบทเรียนให้เหมาะสม แต่ก็มีข้อคิดว่าไม่มีบทเรียนโมดูลใดที่สมบูรณ์แบบที่สุด บทเรียนที่สร้างขึ้นควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงอยู่เป็นระยะ

จากแนวคิดของนักการศึกษาจะพบว่า แต่ละคนจะมีแนวความคิดเป็นของตนเองและมีความแตกต่างกัน แต่สิ่งที่คล้ายกันเพื่อเป็นเกณฑ์ในการสร้างบทเรียนโมดูลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองควรประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายในการใช้สื่อ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการเน้น เนื้อหาและรูปแบบของบทเรียนที่มีความน่าสนใจ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำทนายต่อความสามารถของนักเรียนซึ่งควรมีตัวเลือกในการทำกิจกรรม มีการประเมินผลตนเองหลังจากทำการศึกษบทเรียนและควรมีการอธิบายเพิ่มเติมเป็นต้น

เกณฑ์ในการประเมินบทเรียนโมดูล

ลอว์เรนซ์ (Lawrence 1973 : 18-19) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินบทเรียนโมดูลไว้ 2 แบบด้วยกันคือ

เกณฑ์แบบที่ 1 ใช้ประเมินลักษณะที่พึงประสงค์ของบทเรียนโมดูล โดยผู้สร้างบทเรียนจะต้องไม่ให้นักเรียนขาดลักษณะที่กำหนดไว้เกินกว่า 3 ประการ บทเรียนโมดูลควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งให้ชัดเจน กล่าวคือสามารถชี้ให้เห็นถึงทักษะที่ต้องการเน้นให้ชัดเจน และอาจมุ่งเน้นผลที่ต้องการอย่างอื่นอีกด้วยก็ได้
2. ควรมีลักษณะค่อนข้างสั้น ยิ่งสั้นเท่าไรยิ่งดี และไม่ควรมีสร้างลักษณะของสมุดแบบฝึกหัดซึ่งให้นักเรียนทำไปเรื่อย ๆ ควรให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับการใช้เวลาของนักเรียน
3. ควรเป็นการสอนตนเอง (Self-Teaching) หรือการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access) โดยผู้เรียนอาจใช้ตามลำพังหรือเป็นกลุ่มย่อย โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยครูผู้สอนในฐานะผู้ให้ความรู้
4. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนแก้ไขด้วยตนเอง (Self-Monitoring) หรืออาศัยบุคคลอื่น และอาจใช้ทั้งสองวิธีด้วยกันก็ได้
5. ควรมีรายชื่อบรรณานุกรมที่เสนอแนะแหล่งที่จะให้ผู้เรียนที่สนใจหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทักษะนั้น ๆ
6. ควรมีกิจกรรมให้เลือก
7. ควรมีคำสั่งหรือคำชี้แจงในการศึกษบทเรียนที่มีรายละเอียดชัดเจน ว่านักเรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของตนอย่างไร
8. ควรมีการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติเข้าด้วยกัน
9. จะต้องสร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับความจริง พยายามให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ซึ่งเป็นจริงหรือสถานการณ์จำลอง
10. บทเรียนควรมีความน่าสนใจ สนุกสนานและไม่น่าเบื่อ

เกณฑ์แบบที่ 2 ใช้ประเมินรูปแบบบทเรียนโมดูล โดยพิจารณาจากส่วนสำคัญต่าง ๆ ของบทเรียนโมดูล ดังนี้คือ

1. คำชี้แจง (Prospectus) โดยพิจารณาว่า
  - 1.1 มีการบอกจุดมุ่งหมายและขอบเขตของบทเรียนโมดูลไว้อย่างชัดเจนหรือไม่
  - 1.2 ได้มีการกล่าวนำย่อ ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียนหรือไม่
  - 1.3 ได้ระบุความรู้พื้นฐานที่ต้องมีก่อนการเรียนบทเรียนโมดูลหรือไม่
  - 1.4 ได้ชี้แจงการใช้บทเรียนโมดูลไว้อย่างชัดเจนหรือไม่
2. จุดมุ่งหมาย (Objectives) โดยพิจารณาว่า
  - 2.1 ได้ระบุพฤติกรรมได้หรือไม่
  - 2.2 ได้ระบุเกณฑ์ไว้ด้วยหรือไม่
  - 2.3 ได้ระบุลักษณะของเกณฑ์ไว้ชัดเจนหรือไม่
3. การประเมินผลเบื้องต้น (Pre-assessment) โดยพิจารณาว่า
  - 3.1 มีการประเมินก่อนการใช้บทเรียนโมดูลหรือไม่
  - 3.2 มีการวัดความรู้พื้นฐานหรือไม่
  - 3.3 มีลักษณะครอบคลุมจุดมุ่งหมายทั้งหมดของบทเรียนโมดูลหรือไม่
  - 3.4 บทเรียนโมดูลมีลักษณะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
  - 3.5 มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้หรือไม่
4. กิจกรรมการเรียน (Enabling activities) โดยพิจารณาว่า
  - 4.1 มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
  - 4.2 มีเนื้อหาชัดเจนหรือไม่
  - 4.3 มีเนื้อหาสมบูรณ์หรือไม่
  - 4.4 มีความสอดคล้องกับกระบวนการประเมินผลหรือไม่
5. การประเมินผลหลังเรียน (Post-assessment) พิจารณาว่า
  - 5.1 มีการประเมินผลรวมอยู่ด้วยหรือไม่
  - 5.2 มีลักษณะครอบคลุมจุดมุ่งหมายทั้งหมดหรือไม่
  - 5.3 มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่
  - 5.4 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจน และสอดคล้องกันหรือไม่
6. กระบวนการย้อนกลับ (Recycle Procedure) โดยพิจารณาว่า
  - 6.1 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือไม่

เมื่อสร้างบทเรียนโมดูลตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว การที่จะทราบว่าบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนหรือไม่เพียงใดนั้น จำเป็นต้องใช้เครื่องมือประเมินผลบทเรียนโมดูล ซึ่งมีวิธีการ 2 วิธีดังต่อไปนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ 2534 : 129)

1. ประเมินโดยอาศัยเกณฑ์ เป็นการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลว่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ถ้าประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลมากกว่า หรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน หมายความว่าบทเรียนโมดูลนั้นมีคุณภาพที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2. ประเมินโดยไม่ได้ตั้งเกณฑ์ เป็นการประเมินโดยการเปรียบเทียบผลการสอบของผู้เรียนภายหลังจากที่เรียนจากบทเรียนโมดูลนั้นแล้วว่าสูงกว่าผลการสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ หากผลการเปรียบเทียบพบว่า ผลการสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าบทเรียนโมดูลนั้นมีคุณภาพที่เหมาะสม

วิธีสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล ซึ่งนักเรียนรู้ในอัตราความสามารถที่ต่างกัน กิจกรรมเลือกของการเรียนรู้จะต้องได้รับการเตรียมพร้อมให้มีความเที่ยงตรง เข้าใจง่าย และมีความสมบูรณ์ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว นักเรียนจะไม่บรรลุถึงเป้าหมายได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์ ประโยชน์ของบทเรียนโมดูล

บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2542 :87) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของบทเรียนโมดูลดังต่อไปนี้

1. เป็นบทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง ตามอัตราความสามารถของตน เป็นการเรียนแบบเอกัตบุคคล
2. เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีระเบียบแบบแผนและรวมการสอนหลาย ๆ อย่างเอาไว้ด้วยกัน เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้แตกต่างกัน
3. ช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความสามารถและความก้าวหน้าของตนทุกระยะ
4. ช่วยลดภาระของครูในการสอนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทำให้ครูมีเวลาว่างในการพบปะเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยเหลือเด็กที่เรียนไม่ทันในบางเนื้อหาวิชา

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดจะพบว่า บทเรียนโมดูลสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง บทบาทของครูจะเปลี่ยนจากผู้สอน เป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตามระดับความสามารถของตนเอง

ความคิดเห็น

พจนานุกรม Cambridge International Dictionary (1995 : 989) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็น คือ ความคิดของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่บนพื้นฐานของความรู้สึก (Feeling) และ ความเชื่อ (Beliefs)

Maier (1995, อ้างถึงใน วิชาญ รุ่งอุทัย 2533 : 12) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของเจตคติส่วนหนึ่ง และเป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริงอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งการแปลความหมายย่อมขึ้นอยู่กับอิทธิพล และเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2524 : 76) กล่าวว่า ทศนคติ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น ความคิดเห็นคือการแสดงซึ่งวิจรรย์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคล ความคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

โยธิน คันสนยุทธ (2529 : 34) ได้ให้ความหมายความคิดเห็น ว่านักจิตวิทยาสังคมนิยาม “ความคิดเห็น” ว่าเป็นการแสดงออกทางถ้อยคำ เกี่ยวกับทศนคติ ความเชื่อหรือค่านิยม ความคิดเห็นไม่ใช่สิ่งเดียวกับเจตคติ เพราะในตัวของมันเองไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทางอารมณ์หรือพฤติกรรม

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2533 : 75) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นเพียงการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจเป็นเพียงเจตคติ ความเชื่อหรือค่านิยม หรือถ้าจะกล่าวในลักษณะของพฤติกรรมในแง่จิตวิทยา อาจกล่าวได้ว่า เจตคติ ความเชื่อ และค่านิยมเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ นอกจากตัวของเขานั้น แต่ความคิดเห็นจะเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่นสามารถสังเกตหรือทราบได้อย่างชัดเจน

นพมาศ ธีรเวคิน (2533 : 139) ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งสะท้อนถึงความในใจ

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานมาจากเจตคติ ความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ ประสบการณ์ ของบุคคลนั้น ๆ เป็นความคิดเห็นที่แสดงออกมาเป็นภาษา สื่อภาษาถ้อยคำไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวขึ้นอยู่กับการประเมินค่าในสิ่งนั้น ๆ และลงความคิดเห็นออกมาตามที่ได้คิดไว้ของแต่ละบุคคล เพราะอิทธิพลของเจตคตินั้นเองที่ทำให้เราคิดเห็นเช่นนั้น และความคิดเห็นเกิดจากการแปลข้อเท็จจริงหรือสิ่งที่ได้พบมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ความรู้ทางวัฒนธรรมมีผลกระทบโดยตรงต่อกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ดังนั้นจึงมีผู้ตระหนักเห็นความสำคัญของการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษา และได้ศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต่าง ๆ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จารุมาลย์ ตรีมาศ (2538) ได้ศึกษาความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคต้นปีการศึกษา 2538 จำนวน 426 คน จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 56.98 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60 เล็กน้อย

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ญาดา คุ้มแก้ว (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจำนวน 5 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมอังกฤษ 1 ฉบับรวม 50 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยในด้านความเข้าใจวัฒนธรรมอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 74.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 2) ความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 โรงเรียนนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน 3) หัวข้อวัฒนธรรมที่นักเรียนเข้าใจน้อยมาก 2 หัวข้อคือการใช้ภาษาท่าทางและการเชื้อเชิญไปเยี่ยมเยียนที่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับ พนิดา สุนทรวิภาต (2533) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและความเข้าใจวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและความเข้าใจ

ใจวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษารวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 6 ห้องเรียน 240 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบจำนวน 2 ชุด คือ แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ คือร้อยละ 36.42 ของคะแนนเต็ม 40 คะแนน หัวข้อที่มีผู้ทำคะแนนได้สูงสุด คือการขอโทษ และการยกโทษ หัวข้อที่มีผู้ทำคะแนนได้ต่ำสุดคือ การแนะนำทิศทางและสถานที่ 2) คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางคือร้อยละ 60.4 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน หัวข้อที่มีผู้ทำคะแนนได้สูงสุดมี 2 หัวข้อคือ มารยาทในการแนะนำ การแสดงอารมณ์และความคิด หัวข้อที่มีผู้ทำคะแนนได้ต่ำที่สุดคือ มารยาทในการถามข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล 3) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความเข้าใจในวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในระดับอุดมศึกษา รติกร สิริสถิต (2536) ได้ศึกษาความรู้ด้านวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรมภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทางด้านความรู้เกี่ยวกับการสนทนาในชีวิตประจำวัน ความรู้เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูด และความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทักษะคิด และค่านิยมต่าง ๆ พบว่านิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีความรู้ด้านวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรมภาษาอังกฤษอยู่บนเกณฑ์ปานกลาง โดยเฉลี่ยร้อยละ 52.76 นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษจากวิทยาลัยครู มีความรู้เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูดสูงสุด เฉลี่ยร้อยละ 66.71 อยู่ในเกณฑ์ดี รองลงมาคือความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทักษะคิดและค่านิยมต่าง ๆ เฉลี่ยร้อยละ 51.26 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนความรู้เกี่ยวกับการสนทนาในชีวิตประจำวัน เฉลี่ยร้อยละ 45.48 อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ สำหรับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัย มีความรู้เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูดสูงสุด เฉลี่ยร้อยละ 68.13 อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี รองลงมาคือความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติ การดำเนินชีวิต ทักษะคิดและค่านิยมต่าง ๆ เฉลี่ยร้อยละ 58.68 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนความรู้เกี่ยวกับการสนทนาในชีวิตประจำวันเฉลี่ยร้อยละ 51.27 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โปรโดรมัว (Prodromou 1992) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทางการสอนภาษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวกรีกจำนวน 300 คน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสถาบันเอกชน แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับต้นคือผู้ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นมีผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับกลาง และระดับสูง จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามพบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเป้าหมายซึ่งหมายความถึงวัฒนธรรมภาษา อังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับกลางมากกว่าระดับต้น และในระดับสูงมากกว่าระดับกลาง 2) ผู้สอนควรใช้สื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นสำหรับชั้นเรียนภาษาต่างประเทศและควรคำนึงถึงวัฒนธรรมและกระบวนการเรียนของนักเรียน 3) ผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาสามารถเป็นผู้ชำนาญทางภาษาเป้าหมายได้เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา และควรคำนึงถึงประโยชน์จากความรู้ด้านวัฒนธรรมและภาษาแม่ของนักเรียน และ 4) ควรให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษทั้งด้านเนื้อหาภาษาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในการทดสอบควรสร้างข้อสอบให้สอดคล้องกับโลกแห่งความจริง

ไฮแลนด์ (Hyland 1993) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของการเรียนรู้เรื่องการศึกษาความชอบในรูปแบบการเรียนรู้นักเรียนญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถามเพื่อพิสูจน์ว่าปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นตัวส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นกับนักเรียน 440 คน ในมหาวิทยาลัย 8 แห่งในประเทศญี่ปุ่น (265 คน) และวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศนิวซีแลนด์ (140 คน) ผลการวิจัยปรากฏว่าความแตกต่างทางเพศ ระดับของวิทยาลัย จำนวนปีของการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวนของภาคเรียนที่นักเรียนได้เรียนกับครูต่างชาติ และการเรียน ในต่างประเทศมีส่วนเกี่ยวข้องกับความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ นักเรียนญี่ปุ่นไม่มีรูปแบบการเรียนรู้หลัก แต่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ความชอบในรูปแบบการเรียนรู้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากเจ้าของภาษา และนักเรียนที่พูดภาษาต่างกันจะมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ต่างกัน

โอนิล (O'Neill 1999) ได้ทำการศึกษา เรื่องทัศนคติข้ามวัฒนธรรมในโปรแกรมภาษาต่างประเทศ กับนักเรียนเกรด 10 จำนวน 598 คน จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทัศนคติที่มีต่อกลุ่มวัฒนธรรมอื่นค่อนข้างน่าพอใจ เป็นไปในทางบวกมากกว่า ทางลบ และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางด้านทัศนคติ ไม่ว่าจะนักเรียนนั้นเรียนอยู่ในโปรแกรมภาษาหรือไม่ก็ตาม และจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียน 59% ต้องการให้มีการสอนวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นในการเรียนภาษา และจากการสำรวจครูผู้สอนภาษาพบว่าครูส่วนใหญ่ตั้งจุดมุ่ง

หมายคือต้องการให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา และครูส่วนใหญ่ตระหนักว่า ความเข้าใจทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาระบบความหมายของภาษา ความรู้และความเข้าใจทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งจำเป็นที่ก่อให้เกิดการพัฒนาความเข้าใจข้ามวัฒนธรรมและมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมอื่นในทางบวก

จากการศึกษาวิจัยด้านความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของผู้เรียนจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนยังคงประสบปัญหาความไม่เข้าใจวัฒนธรรมซึ่งอาจเป็นผลที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ภาษาและนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีคุณภาพ ทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา ซึ่งผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาควรจะต้องตระหนักและแก้ไขต่อไป

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษา

งานวิจัยในประเทศไทย

การสอนวัฒนธรรมภาษาอังกฤษหรือการสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น สมจิตร วรธนวิไล (2527) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจำนวนเท่า ๆ กัน กลุ่มทดลองเรียนจากแผนการสอนภาษาอังกฤษที่เสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กลุ่มควบคุมเรียนจากแผนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่เสริมเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ใช้เวลาเรียนกลุ่มละ 16 คาบ ในการทดลองมีการทดสอบก่อนเรียน หลังการเรียน และทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ภายหลังการสอน เมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุม 2) กลุ่มทดลองที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษโดยเสริมเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมเจ้าของภาษา 3) นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลังการสอน เมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปราณี ระเบียบดี (2529) ได้ศึกษาผลของการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของ

เจ้าของภาษาที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษและเจตคติที่มีต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน ซึ่งเรียนจากการสอนที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กลุ่มควบคุม 30 คน เรียนจากการสอนตามคู่มือครูใช้เวลาเรียนกลุ่มละ 12 คาบ มีการทดสอบก่อนและหลังการเรียน ตลอดจนทดสอบความคงทนภายหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 1 และ 2 สัปดาห์ และมีการสอบถามเจตคติที่ผู้เรียนมีต่อวิธีการสอนภายหลังการสอนด้วย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 1 สัปดาห์ และ 2 สัปดาห์มากกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ จุฑารัตน์ ธาณี (2534) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมติกับการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด และความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี จิตโสภา (2536) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพฤติกรรมการตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการสอนเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู โดยได้ศึกษาทางด้านการวัดพฤติกรรม 5 ด้านคือ การบอกคำศัพท์ การแปลความ การตีความ การขยายความและการจับใจความสำคัญ พบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบชี้แนะที่มีการสอนเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

นอกจากนั้นบรรเจิด พุฒมารัตน์ (2541) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน

แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม จำนวน 80 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษารูปแบบที่ 1 ที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กลุ่มควบคุมใช้การสอนตามคู่มือครู เครื่องมือ ที่ใช้คือ แผนการสอน แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียน และแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบวัดความสนใจ ในการเรียน ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม มีการทดสอบก่อนการเรียน ใช้เนื้อหา เดียวกัน ระยะเวลาการสอนเท่ากันคือใช้เวลาสอนกลุ่มละ 20 คาบเป็นเวลา 5 สัปดาห์ หลังจากนั้นทำการทดสอบหลังการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษารูปแบบที่ 1 ที่มีการสอนเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่น คือกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษารูปแบบที่ 1 ที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองและก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นั่นคือทั้งสองกลุ่มมีความสนใจเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทศพร สุวรรณชาติ (2529) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบ สัมฤทธิ์ผล และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วย การสอดแทรก และไม่สอดแทรกเนื้อหา และกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กลุ่มตัว อย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนกาวิละวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 34 คน โดยให้กลุ่มทดลองเรียน ด้วยการสอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่ม ควบคุมเรียนด้วยบทเรียนปกติไม่มีการสอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแผนการสอน 40 แผน รวมบทเรียน 20 บท ผลการวิจัย ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการ สอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ม ีการสอดแทรกเนื้อหา และกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการสอด แทรกเนื้อหา และกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสูงขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ อารีย์ แวชาญ (2529) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษโดยสอดแทรกวัฒนธรรมโดยให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบทและโดยการสอนตามคู่มือครู โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอดแทรกวัฒนธรรมมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนด้วยวิธีการให้เดาความหมายของคำศัพท์และสำนวนบริบทและวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ จตุพร วิไลพรหม (2534) ได้ทำการวิจัย การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา ความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าระดับทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอยู่ในระดับสูง มีความสนใจเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ

งานวิจัยในต่างประเทศ

โบรวอร์ (Brower 1990) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ การแนะนำการสอนสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างคือ ครูสอนภาษาอังกฤษหลักสูตรทั้งหมด 18 สัปดาห์ โดยใช้บทเรียนโมดูลดังต่อไปนี้ ในแต่ละส่วนของบทเรียนโมดูลจะประกอบด้วยเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ การดำรงชีวิต และเรื่องทั่วไป เช่นบทเรียนโมดูลเกี่ยวกับเรื่อง บ้าน การใช้จ่าย อาชีพ ร่างกาย อีกบทเรียนหนึ่งก็จะเป็นเรื่องของส่วนต่างๆ ของร่างกาย สุขอนามัย การเจ็บป่วย ยา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ต่อมาก็จะเกี่ยวข้องกับการเดินทาง ยานพาหนะ ใบขับขี่ การประกันภัย ความปลอดภัย ทิศทาง การจราจร โทรศัพท์ การศึกษาทั่วไป โมดูลสุดท้ายครอบคลุมในเรื่องของวันหยุดและวันสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย วันขอบคุณพระเจ้า วันเกิดของประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน วันแห่งอิสระภาพ วันเกิดของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น วันเกิดของมาตินีร์ ลูเธอร์คิง วันแห่งความทรงจำ และวันทหารผ่านศึก และเมื่อสำเร็จหลักสูตรพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น

คาอิกโคเนน (Kaikkonen 1997) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประเทศฟินแลนด์-รูปแบบของการเรียนรู้วัฒนธรรมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากงานเขียนของนักเรียน และบันทึกเทปวิดีโอเอาไว้ระหว่างที่มีกิจกรรมในห้องเรียน ทั้งนักเรียนและครูต้องเก็บแฟ้มสะสมงานพร้อมแสดงความคิดเห็นลงไป นักเรียนทุกคนจะถูกสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมมากขึ้นหลังจากที่

พวกเขาได้เรียนรู้โดยมีประสบการณ์ร่วมกับการเรียนรู้และภาษาต่างประเทศต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับวัฒนธรรมและในหลักสูตรการเรียนรู้อาษาในแต่ละโรงเรียน ควรมีพื้นฐานดังนี้ 1) ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของตนเอง 2) เข้าใจวัฒนธรรมต่างประเทศและพฤติกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษาวิจัยด้านการเรียนการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษานั้นสรุปได้ว่า การสอนวัฒนธรรมสอดแทรกในการเรียนคำศัพท์ หรือวิธีการสอนโดยตรง รวมทั้งการสอนวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาทักษะต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษา และสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น ตลอดจนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูงขึ้นด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษและหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียนภาษา

งานวิจัยในประเทศไทย

การวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ อภิษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ (2527) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาด้านวัฒนธรรมในหนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาอังกฤษ รายวิชา อ.411 ภาษาอังกฤษ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์จัดหมวดหมู่ รูปแบบ และความถี่ของเนื้อหาทางด้านวัฒนธรรม ตลอดจนรวบรวมรูปแบบประโยคที่ใช้ในการเสนอเนื้อหาด้านวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบ ในหนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาอังกฤษรายวิชา อ.411 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 ชุด ได้แก่ Active Context English Book 1, Kernel One และ Lado English Series Book 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ บัญชีรูปแบบวัฒนธรรมของเนลสัน บรูคส์ (Nelson Brooks 1964) ซึ่งเสนอไว้สำหรับครูเพื่อใช้ในการสอนเนื้อหาวัฒนธรรม ในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบทางวัฒนธรรมที่หนังสือแบบเรียน 3 เล่ม เสนอไว้ตรงกันและมีความถี่สูงคือเรื่องลำดับของคำพูด (Levels of Speech) และแบบแผนของความสุขภาพ (Patterns of Politeness) เมื่อเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์หนังสือเรียนและคู่มือครู เพื่อศึกษาความสอดคล้องกันในการเสนอเนื้อหาวัฒนธรรม ปรากฏว่าหนังสือเรียน และคู่มือครูแต่ละชุดมีความสัมพันธ์กันน้อย ซึ่งเห็นได้จากการที่คู่มือครูมิได้เสนอเนื้อหาวัฒนธรรมและคำอธิบายเนื้อหาวัฒนธรรมทั้ง ๆ ที่เนื้อหาเหล่านั้นหนังสือเรียนเสนอไว้เป็นจำนวนมาก

พวงค์ ชันธิสิทธิ์ (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์กิจกรรมภาษาในหนังสือเรียน ชุด Reading Comprehension Course มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หัวข้อในการสื่อสารและเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในเอกสารจริง โดยศึกษาหนังสือเรียนชุด Reading Comprehension Course จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ Reasons for Reading, Strategies for Reading และ Study Skills for Reading ซึ่งเป็นหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการให้ใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เกณฑ์สำหรับวิเคราะห์ตำรา แผนการเรียน และ โสทัศน์อุปกรณ์ของโครงการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการสอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การนำเอกสารจริงหลาย รูปแบบมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น สามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในหัวข้อ 14 หัวข้อ โดยพบการปรากฏของหัวข้อเกี่ยวกับเวลาว่าง การบันเทิง หัวข้อประวัติและสถานภาพส่วนบุคคล มากกว่าหัวข้ออื่น ๆ สำหรับผลการวิเคราะห์เนื้อหาทางวัฒนธรรม พบว่าในเอกสารที่วิเคราะห์มี เนื้อหาทางวัฒนธรรมปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก และเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก ได้แก่ เนื้อหาทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการอ้างถึงสถานที่ องค์การและสถาบัน รองลงมาคือ เนื้อหาทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาและเรื่องของคนสำคัญตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อ พิจารณาสื่อการเรียนแต่ละเล่ม พบว่าสื่อการเรียน Reasons for Reading มีเอกสารจริงที่เสนอ เนื้อหาทางวัฒนธรรมมากที่สุด รองลงมาคือ Strategies for Reading และ Study skills for Reading ตามลำดับ โดยผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า หนังสือเรียนชุดที่นำมาวิเคราะห์นี้ได้อธิบายความหมายของคำ หรือข้อความเกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ ถ้าผู้สอนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาทาง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ไม่เพียงพอที่จะถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้อย่างลึกซึ้ง ผู้เรียนอาจจะ ประสบปัญหาในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นภูมิหลังทางภาษาและการใช้ภาษาให้ ถูกต้องในการทำกิจกรรมหรือการสื่อสาร

ในทำนองเดียวกันการศึกษาเกี่ยวกับหัวข้อทางวัฒนธรรม กิงงาม ตาละลักษณ์ (2536) ทำการวิจัยการสร้างกรอบความรู้ทางวัฒนธรรมภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย พบว่า กรอบความรู้เนื้อหาทางวัฒนธรรมภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย มีองค์ประกอบใหญ่ ๆ 10 องค์ประกอบเรียงตามลำดับความสำคัญจาก มากไป นาน้อยคือ 1. การใช้ภาษาในการสนทนาในชีวิตประจำวัน 2. ครอบครัวและสังคม 3. อาหาร 4. ขนบธรรมเนียม 5. มรดกทางวัฒนธรรม 6. เบ็ดเตล็ด 7. การใช้เวลาว่าง 8. การแต่งกายและที่อยู่อาศัย 9. การสื่อสาร 10. อวัจนภาษา และยังพบว่ากรอบเนื้อหาวัฒนธรรมของนักเรียนส่วนภูมิภาคมีความคล้ายคลึงกับกรอบเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่สร้างไว้ ในขณะที่

นักเรียนในกรุงเทพฯ มีกรอบทางวัฒนธรรมน้อยกว่ากรอบเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแบบเรียน

นอกจากนี้จากการศึกษาวิจัยของ ญัฐพล ภักดิ์เจริญ (2537) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาทางวัฒนธรรมของแบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาทางวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในระดับต่าง ๆ ในแบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชุด Improve Your Reading เล่ม หนึ่ง สอง และสาม จัดทำโดย Colin Swatridge กับ Practice in Comprehension เล่ม หนึ่ง สอง และสาม จัดทำโดย มาลินี จันทวิมล เพื่อเปรียบเทียบเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดจนเพื่อสร้างคู่มือครูเพื่อเสริมความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในหนังสือแบบเรียนทั้ง 2 ชุด พบว่า หนังสือทั้งสองชุดมีการสอดแทรกหัวข้อทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษา อาหารและเครื่องดื่ม บุคคลและสถานที่สำคัญ กิจกรรมในเวลาว่าง และระบบทางสังคม นอกจากนี้ยังพบว่า หนังสือแบบเรียนชุด Improve Your Reading กับหนังสือแบบเรียนชุด Practice in Comprehension มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่หนังสือแบบเรียนชุด Improve Your Reading มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมมากกว่าหนังสือแบบเรียนชุด Practice in Comprehension

นवलสมร เพื่อนปฐม (2541) ได้ทำการวิจัย โดยวิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการศึกษาความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยทำการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษ โดยการศึกษาค้นคว้าหัวข้อทางวัฒนธรรมจากเอกสารต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลงานของนักการศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ พบว่า หัวข้อทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีความหลากหลายแยกได้เป็น 23 หัวข้อ และผลการวิจัยเชิงคุณภาพสามารถสรุปกรอบของหัวข้อวัฒนธรรมได้ดังนี้ กรอบหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ได้จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ 10 หัวข้อเรียงตามลำดับความสำคัญมากไปน้อยดังนี้ หัวข้อทางวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษา อาหาร สถาบันครอบครัว วันสำคัญและการเฉลิมฉลอง การใช้เวลาว่าง วรรณกรรม บทบาทของเพศชายและเพศหญิง ศิลปะการแต่งกาย เพลงและดนตรี ในการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ตอบแบบทดสอบเป็นข้อมูลด้านอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในต่างประเทศ และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความรู้ด้านวัฒนธรรมจำนวน 100 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 62.54$) 3) ภูมิหลังด้านอายุ และประสบการณ์ด้านระยะเวลาในการสอน ของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลต่อคะแนนความรู้ทางวัฒนธรรม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 4) ภูมิหลังด้านระดับการศึกษา ประสบการณ์ในต่างประเทศ และประสบการณ์ในการสอนของกลุ่มตัวอย่างไม่มีอิทธิพลต่อคะแนนความรู้ทางวัฒนธรรม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการศึกษาวิจัยด้านรูปแบบและหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ควรสอนในชั้นเรียนนั้นสรุปได้ว่าการเรียนการสอนภาษาที่เหมาะสมคือ การสอนภาษาที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาตามหน้าที่ได้ ซึ่งล้วนแต่เป็นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย อาหาร การใช้เวลาว่าง การสื่อสาร เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีหัวข้อที่น่าสนใจอีกเช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี การเฉลิมฉลองในวันหยุดและวันสำคัญต่าง ๆ วรรณกรรมและมรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ มีประเด็นที่น่าสนใจคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังคงต้องการที่จะได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมเพิ่มเติม และมีความต้องการในด้านเนื้อหาวัฒนธรรมอยู่ในระดับสูง ในขณะที่มีความเห็นด้วยน้อยในการให้ความสำคัญต่อการกำหนดจุดประสงค์ การใช้วิธีสอน การใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การเรียนการสอนตลอดจนการใช้วิธีวัดและประเมินผลในการเรียนการสอนเนื้อหาด้านวัฒนธรรมที่สำคัญ งานวิจัยบางเรื่องชี้ให้เห็นว่าความเข้าใจวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาของนักเรียน โดยเฉพาะการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ และการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้การสอนภาษาอังกฤษแบบเสริม หรือสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทำให้ผลสัมฤทธิ์และทัศนคติตลอดจนความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สูงกว่าการสอนแบบไม่เสริมหรือไม่สอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้หนังสือเรียน และคู่มือครูบางชุดมีความสอดคล้องกันในด้าน การเสนอเนื้อหาด้านวัฒนธรรมน้อย กล่าวคือ คู่มือครูมิได้เสนอเนื้อหาและคำอธิบายด้านวัฒนธรรมสำหรับครูเพื่อใช้ในการสอน สำหรับผลการวิจัยที่ทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติเจ้าของภาษาในระดับปานกลาง ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยจึงควรสอดแทรกวัฒนธรรมทางภาษา โดยเลือกใช้กิจกรรมหรือสื่อการเรียนที่เหมาะสม น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอนด้วย

งานวิจัยเกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล

งานวิจัยในประเทศไทย

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับการนำเอานวัตกรรม (Innovation) เข้ามาช่วยในการเรียนการสอน ซึ่งมีหลายประการด้วยกัน เช่น ชุดการสอนมินิคอร์ส บทเรียนโปรแกรมศูนย์การเรียนรู้

วิโรจน์ โชคดีมชัย (2528) ได้ทำการสร้างบทเรียนโมดูลเรื่องการจัดโรงฝึกงานตามหลักสูตรวิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ของสภาการฝึกหัดครู โดยนำไปทดลองกับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ที่วิทยาลัยครู เพชรบูรณ์ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างมีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้ และบทเรียนโมดูลสามารถสร้างความสนใจของนักศึกษา และนักศึกษาทุกคนให้ความเห็นว่า การเรียนจากบทเรียนโมดูลนั้นดีกว่าการเรียนการสอนตามปกติ นอกจากนี้ นภาพร สิงห์ต (2530) ได้ทำการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามกระบวนการของวิจัยพัฒนาโดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาสมรรถภาพหลักของการวิจัยที่จำเป็นสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ โดยการวิเคราะห์เอกสารและสำรวจความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) พัฒนาชุดการสอนรายบุคคลซึ่งประกอบด้วย 7 หน่วย 3) สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจทางการวิจัย จากจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในแต่ละหน่วยนำมารวมเป็นแบบทดสอบฉบับรวม 4) หาประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 90/90 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนั้น พิศาล อินทร์ทอง (2541) ได้ทำการวิจัย โดยการสร้างบทเรียนอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางกู จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คนทำการทดลองโดยให้นักเรียนศึกษาบทอ่านเสริมเอง ผู้วิจัยจะคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา ผลการทดลองพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนอ่านเสริมสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอ่านเสริม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประสิทธิภาพของบทเรียนอ่านเสริม จากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมีค่า 78.64/78.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 ถือว่าบทเรียนอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก

เปรมวดี รัตกุล (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการเรียนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 52 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 26 คน เครื่องมือที่ใช้คือบทเรียนโมดูลแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ซึ่งใช้สอนกลุ่มทดลอง และแผนการสอนตามคู่มือครูรายวิชา ภาษาอังกฤษหลัก 5 สำหรับกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสอนรวม 20 คาบ 5 สัปดาห์ และมีการทดสอบก่อนและหลังการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษารูปแบบที่ 1 สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

วิไลศักดิ์ บัวแย้ม (2542) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาบทเรียนโมดูลเพื่อเสริมสร้าง สมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนโมดูลที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.80/80.33 และพบว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อน การเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับบท เรียนโมดูลในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

เทวี คุ่มภยันต์ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่องการสนทนาวิชา ภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า บท เรียนโมดูลกิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.83/86.00 และกิจกรรมที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่า กับ 88.68/87.11

ทวนทอง เขาวงกิตพิงส์ (2545) ได้พัฒนาบทเรียนโมดูลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ ด้านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ จากผลการวิจัยพบว่าบทเรียนโมดูลที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.92/82.22 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

งานวิจัยในต่างประเทศ

เบนเนตต์ (Bennett 1977) ศึกษาเรื่อง การสร้างบทเรียนโมดูลที่มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นอุปกรณ์ช่วยในการสอนอ่านสำหรับครูในระดับมัธยมศึกษา จุดมุ่งหมายของการสร้างบทเรียนโมดูลเพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยในการจัดเตรียมการสอนศิลปภาษาให้มีประสิทธิภาพได้ผลดี ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษเบื้องต้น และเป็นเครื่องมือช่วยการเรียนการสอนอ่านในโรงเรียน บทเรียนที่สร้างขึ้นเป็นบทเรียนที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยนำบทเรียนที่สร้างเสร็จแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูที่จะไปสอนในระดับมัธยมศึกษา ผลการทดลองปรากฏว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นนี้ได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและมีเจตคติที่ดี บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการใช้ร้อยละ 80 และบางบทเรียนก็มีประสิทธิภาพในการใช้สูงถึงร้อยละ 90

เนลสัน (Nelson 1993) ได้ทำการศึกษาและสร้างบทเรียนโมดูล เพื่อเสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้ป่วยที่รักษาตัวโดยใช้ไนโตรกลีเซอริน จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อเสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้ป่วยที่เป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจที่รักษาด้วยไนโตรกลีเซอริน และต้องการประเมินกำลังใจผู้ป่วยหลังได้รับบทเรียนโมดูล กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจ 105 คน อายุระหว่าง 39-70 ปี วิธีดำเนินการทดลองคือ แบ่งผู้ป่วยเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้ศึกษาบทเรียนโมดูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มที่ 2 ให้ศึกษาโดยใช้เอกสารของสมาคมโรคหัวใจสหรัฐอเมริกา โดยให้กลุ่มที่สองทำแบบทดสอบก่อนและหลังการศึกษบทเรียนโมดูลจำนวน 16 ข้อ ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มที่ใช้บทเรียนโมดูลมีความรู้และกำลังใจเพิ่มมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้เอกสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โรว์แลนด์ (Rowland 1995) ได้ทำการศึกษาพัฒนาบทเรียนโมดูลเพื่อส่งเสริมและเตรียมความพร้อมด้านความมีระเบียบวินัยของนักเรียนฝึกหัดครู บทเรียนโมดูลนี้ได้พัฒนาตามความต้องการด้านความมีระเบียบวินัยของนักศึกษาจากโครงการต่าง ๆ ในจำนวน 13 รัฐ โรว์แลนด์ได้นำบทเรียนโมดูลไปทดลองใช้กับนักศึกษาฝึกหัดครูที่มหาวิทยาลัยมิสซิสซิปปี โดยเริ่มจากให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความมีระเบียบวินัยก่อนที่จะฝึกปฏิบัติตามบทเรียนโมดูล และให้นักศึกษาทำแบบสอบถามหลังการใช้บทเรียนโมดูลอีกครั้งเพื่อเปรียบเทียบความมีระเบียบวินัยในตัวเอง นักศึกษาก่อนและหลังฝึก ผลการวิจัยสรุปว่า นักศึกษามีความรู้และมีความเป็นระเบียบวินัยเพิ่มมากขึ้น ก็หมายความว่า บทเรียนโมดูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทำให้เห็นว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้กิจกรรม อุปกรณ์ การเรียนการสอน บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนโมดูล ตลอดจนการใช้วีดิทัศน์และประเมินผลในการเรียนการสอนเนื้อหาด้านวัฒนธรรมต่างมีความสำคัญและส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสิ้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีการสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรม สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษา ทำให้สามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล สรุปผลในภาพรวมได้ว่า บทเรียนโมดูล เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้บทเรียนโมดูลยังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะในด้านต่าง ๆ ได้แก่ มีความกล้าแสดงออก รู้จักวิธีการแสวงหา ความรู้ด้วยตนเอง รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ และมีทัศนคติในการเรียนที่ดีต่อวิชาที่เรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษ และความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 134-137) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนและหลังของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูล เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดก่อนและหลังของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูลเรื่อง การสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้มีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อการดำเนินงานได้ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) ใช้รูปแบบ One-group Pretest Posttest Design (บำรุง ไตรรัตน์ 2534 : 29-31) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

T1 แทน การทดสอบก่อนการใช้บทเรียน

T2 แทน การทดสอบหลังการใช้บทเรียน

X แทน การใช้บทเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ.015 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 2 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 76 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ.015 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ได้มาโดยการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเลือกมา 1 ห้องเรียน จำนวน 37 คน แต่เหลือกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เนื่องจากนักเรียนอีก 7 คน นั้นมีบ้านอยู่นอกเขตเทศบาลทำให้ไม่สะดวกในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองในคาบสุดท้ายของแต่ละวัน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

3.2 ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อบทเรียนโมดูล วิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่

1. บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษจำนวน 5 โมดูล
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาจำนวน 1 ฉบับ 60 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจทางวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ 60 ข้อ
4. แบบสอบถามความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนโดยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

การสร้างและพัฒนา

ในการพัฒนาเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการต่อไปนี้

1. ศึกษาเนื้อหาของวัฒนธรรมวันหยุด

1.1 สัมภาษณ์วันหยุด (Holidays) จากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

1. Holidays in America and Thailand ของ Suan Sunantha Teachers College (1965)

2. ESL Teacher's holiday Activities ของ Elizabeth Claire (1990)

3. Longman Language Activator (1993)

4. Cambridge International Dictionary of English (1994)

1.2 รวบรวมวันหยุด (Holidays) 15 วันหยุดที่ศึกษาได้จากข้อ 1.1 ได้ดังนี้

1. วันแรงงานแห่งชาติ (Labor Day)
2. วันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving Day)
3. วันคริสต์มาส (Christmas Day)
4. วันพ่อ (Father's Day)
5. วันแม่ (Mother's Day)
6. วันฮาโลวีน (Halloween Day)
7. วันวาเลนไทน์ (Valentine's Day)
8. วันเอปิลฟูลส์เดย์ (April Fool's Day)
9. วันอีสเตอร์ (Easter Day)

10. วันมอบของขวัญ (Boxing Day)
11. วันทหารผ่านศึก (Veterans Day)
12. วันแห่งฤดูใบไม้ผลิ (May Day)
13. วันศุกร์พรายเดย์ (Good Friday's Day)
14. วันประกาศอิสรภาพ (The Fourth of July)
15. วันแห่งความทรงจำ (Memorial Day)

2. การจัดลำดับความสำคัญของวันหยุด

เพื่อแสดงให้เห็นถึงลำดับความสำคัญของวันหยุด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการสร้างกรอบของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดให้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และเป็นข้อมูลในการสร้างบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของหัวข้อทางวัฒนธรรมตามลำดับต่อไปนี้

1. ทสอบถามชาวต่างประเทศ 10 คน จากประเทศดังต่อไปนี้

1. ประเทศสหรัฐอเมริกา 3 คน
2. ประเทศออสเตรเลีย 3 คน
3. ประเทศอังกฤษ 2 คน
4. ประเทศแคนาดา 2 คน

โดยให้ชาวต่างประเทศทั้ง 10 คน จัดเรียงลำดับความสำคัญของวันหยุดตามความคิดเห็นของแต่ละท่าน โดยจัดลำดับความสำคัญโดยแทนค่าความสำคัญจาก 1 ถึง 15 เช่น หมายเลข 1 หมายถึงวันหยุดที่มีความสำคัญมากที่สุด และหมายเลข 15 หมายถึงมีความสำคัญน้อยที่สุด ดังแสดงรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 คะแนนและลำดับความสำคัญของวันหยุด (Holidays) จากชาวต่างประเทศ

บุคคลที่ วันหยุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	ลำดับ ที่
Labor Day	7	13	11	10	10	7	10	7	9	13	97	11
Thanksgiving Day	5	3	8	4	14	11	3	6	7	8	69	4
Christmas Day	1	1	1	1	1	3	1	1	1	1	12	1
Father's Day	6	11	3	9	5	2	8	9	10	11	74	7
Mother's Day	4	12	4	8	4	1	9	5	11	12	70	5
Halloween Day	8	7	6	7	13	12	7	12	8	7	86	8
Valentine's Day	9	6	7	6	7	8	6	14	5	5	73	6
April Fool's Day	11	14	15	15	9	14	11	15	15	14	133	15
Easter Day	2	2	2	2	2	4	4	2	3	2	25	2
Boxing Day	13	15	9	5	6	5	14	8	6	6	87	9
Veterans Day	14	9	12	12	8	15	13	13	12	9	117	14
May Day	15	10	13	13	12	9	12	4	13	10	111	13
Good Friday Day	12	5	5	3	3	6	5	3	4	3	49	3
The Fourth of July	3	4	14	14	15	13	2	11	14	15	105	12
Memorial Day	10	8	10	11	11	10	15	10	2	4	91	10

จากตารางที่ 2 แสดงคะแนนและลำดับความสำคัญของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดจากชาวต่างประเทศทั้ง 10 คน แสดงให้เห็นว่าลำดับของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดที่มีความสำคัญมากไปน้อยตามลำดับ 5 หัวข้อคือ 1) วันคริสต์มาส (Christmas Day) 2) วันอีสเตอร์ (Easter Day) 3) วันศุกร์พรายเดย์ (Good Friday Day) 4) วันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving Day) 5) วันแม่ (Mother's Day)

2.2. สอบถามจากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตจังหวัดนครพนมจำนวน 10 ท่าน โดยให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 10 ท่าน จัดเรียงลำดับความสำคัญของวันหยุดตามความคิดเห็นของแต่ละท่าน โดยจัดลำดับความสำคัญโดยแทนค่าความสำคัญจาก 1 ถึง 15 เช่น หมายเลข 1 หมายถึงวันหยุดที่มีความสำคัญมากที่สุด และหมายเลข 15 หมายถึงมีความสำคัญน้อยที่สุด ดังแสดงรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 คะแนนและลำดับความสำคัญของวันหยุด (Holidays) จากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ในเขตจังหวัดนครพนมจำนวน 10 ท่าน

บุคคลที่ วันหยุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	ลำดับ ที่
Labor Day	7	11	9	9	10	8	13	13	9	11	100	11
Thanksgiving Day	6	2	5	8	3	3	7	6	3	3	46	4
Christmas Day	1	1	1	1	1	7	1	1	2	1	17	1
Father's Day	8	7	10	6	8	1	12	8	14	7	81	8
Mother's Day	9	8	11	7	9	2	11	9	15	8	89	9
Halloween Day	3	5	2	2	2	14	3	3	5	6	45	3
Valentine's Day	2	4	3	3	4	5	2	2	4	2	31	2
April Fool's Day	5	10	6	4	6	15	6	5	7	15	79	7
Easter Day	4	3	4	11	5	11	5	4	1	9	57	5
Boxing Day	10	14	7	15	11	9	10	14	8	10	108	12
Veterans Day	11	13	15	14	13	6	15	15	10	13	125	14
May Day	12	15	14	12	14	12	9	12	11	12	123	13
Good Friday Day	13	9	8	13	12	13	8	7	12	4	99	10
The Fourth of July	14	6	13	5	7	4	4	10	6	5	74	6
Memorial Day	15	12	12	10	15	10	14	11	13	14	126	15

จากตารางที่ 3 แสดงคะแนนและลำดับความสำคัญของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดจากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 10 คน แสดงให้เห็นว่าลำดับของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดที่มีความสำคัญมากไปน้อยตามลำดับ 5 หัวข้อคือ 1) วันคริสต์มาส (Christmas Day) 2) วันวาเลนไทน์ (Valentine's Day) 3) วันฮาโลวีน (Halloween Day) 4) วันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving Day) 5) วันอีสเตอร์ (Easter Day)

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดจากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 12 เล่ม ได้แก่หนังสือ Discoveries I-III , English for a changing world I-III , Compass I-III และ Let's use English I-III โดยมีการแจกแจงค่าความถี่ของหัวข้อวัฒนธรรมวันหยุดดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การแจกแจงค่าความถี่ของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดที่พบในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 12 เล่ม

หนังสือ	Discoveries 1	Discoveries 2	Discoveries 3	ECW 1	ECW 2	ECW 3	Compass 1	Compass 2	Compass 3	Let's use Eng 1	Let's use Eng 2	Let's use Eng 3	รวม	ลำดับที่
Labor Day													0	4
Thanksgiving Day													0	4
Christmas Day					/		/	/					3	1
Father's Day													0	4
Mother's Day													0	4
Halloween Day		/										/	2	2
Valentine's Day									/			/	2	2
April Fool's Day												/	1	3
Easter Day									/				1	3
Boxing Day													0	4
Veterans Day													0	4
May Day													0	4
Good Friday Day											/		1	3
The Fourth of July													0	4
Memorial Day													0	4

จากตารางที่ 4 แสดงคะแนนและลำดับความสำคัญของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดจากการแจกแจงค่าความถี่ของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดที่พบในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 12 เล่ม แสดงให้เห็นว่าลำดับของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดที่มีความสำคัญมากไปน้อยตามลำดับ 6 หัวข้อคือ 1) วันคริสต์มาส (Christmas Day) 2) วันวาเลนไทน์ (Valentine's Day) และวันฮาโลวีน (Halloween) 3) วันอีสเตอร์ (Easter) วันเอพริลฟูลส์เดย์ (April Fool's Day) และวัน กูดฟรายเดย์ (Good Friday Day)

2.4 เนื่องจากการจัดลำดับความสำคัญของหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ได้จากชาวต่างประเทศ จากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และจากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดที่ได้จัดเรียงลำดับความสำคัญทั้งจากชาวต่างประเทศในข้อ 2.1 จากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในข้อ 2.2 และจากหนังสือเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้นในข้อ 2.3 มาจัดเรียงลำดับใหม่ โดยการนำลำดับของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดมาเป็นค่าคะแนน แล้วนำคะแนนมารวมกัน จากนั้นจัดเรียงลำดับความสำคัญของหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดจากคะแนนรวมน้อย ซึ่งหมายถึงระดับความสำคัญมาก และคะแนนรวมมากหมายถึงระดับความสำคัญน้อยตามลำดับ แล้วกำหนดให้หัวข้อทางวัฒนธรรมที่จัดเรียงลำดับความสำคัญเสร็จแล้วนั้นจำนวน 5 หัวข้อ เป็นกรอบของหัวข้อทางวัฒนธรรมที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษต่อไปดังแสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 การจัดลำดับความสำคัญของหัวข้อวัฒนธรรมวันหยุด

แหล่งข้อมูล วัน	ลำดับจากชาว ต่างประเทศ	ลำดับจากครู สอนภาษาอังกฤษ	ลำดับจาก หนังสือเรียน	รวมคะแนน	ลำดับที่
Christmas	1	1	1	3	1
Easter	2	5	3	10	2
Good Friday	3	10	3	16	6
Thanksgiving's Day	4	4	4	12	4
Mother's Day	5	9	4	18	7
Valentine's Day	6	2	2	10	2
Halloween	8	3	2	13	5

จากตารางที่ 5 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของหัวข้อวัฒนธรรมวันหยุด พบว่าการวางกรอบของหัวข้อทางวัฒนธรรมจากการสอบถามชาวต่างประเทศ การสอบถามครู และศึกษาจากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ลำดับหัวข้อทางวัฒนธรรมวันหยุดตามลำดับความสำคัญดังนี้

- (1) วันคริสต์มาส (Christmas)
- (2) วันวาเลนไทน์ (Valentine's Day) ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ (2) วันอีสเตอร์ (Easter)
- (3) วันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving Day)
- (4) วันฮาโลวีน (Halloween)

3. นำหัวข้อวัฒนธรรมวันหยุดที่ได้มาสร้างกรอบของบทเรียนโมดูล การสร้างกรอบของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สร้างขึ้นโดยสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 ของ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจุดประสงค์ของบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการสอน เสริมวิชาภาษาอังกฤษหลักให้นักเรียนมีความรู้ ด้านหน้าที่ของภาษา (Language function) และรูปแบบภาษา (Language form) ตามข้อกำหนดของหลักสูตร แต่มีสาระที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม วันหยุด ซึ่งรายละเอียดการสร้างกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูลมีดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539 และศึกษา จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษหลัก 5-10 ซึ่งมีดังนี้

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรมของผู้ชนชาติพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับระดับที่เรียน
3. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามระดับภาษาที่เรียน สำหรับการศึกษาค้นคว้าและการประกอบอาชีพ
4. เพื่อพัฒนาเจตคติของผู้เรียน ให้เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ/มีนิสัย ไม่หาคำความรู้ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

3.2 ศึกษาหลักสูตรของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 (อ.015-อ.016) ในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อดูขอบข่ายสาระที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องเรียนในวิชาภาษาอังกฤษหลัก เพื่อสร้างบทเรียนโมดูลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อเสริมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษหลัก โดยมีสาระที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวันหยุด

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10

ฝึกการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่ซับซ้อนขึ้น ฟังบทสนทนา เรื่องเล่าและข้อความต่าง ๆ พูดสื่อความเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน บรรยายและเล่าเรื่องสั้น ๆ อ่านออกเสียง อ่านบทอ่านที่มีระดับความยากง่ายที่สูงขึ้น เขียนบรรยาย เขียนเล่าเรื่อง กรอกแบบฟอร์มและเขียนจดหมายส่วนตัว เพื่อให้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้กว้างขวาง เหมาะสมกับกาลเทศะและเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษา

ภาษาอังกฤษหลัก 9 -10

จุดประสงค์รายวิชา

1. นักเรียนสามารถฟังคำขอร้อง คำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง แล้วปฏิบัติตามได้
2. นักเรียนสามารถฟังข้อความ บทสนทนา ข่าว บทร้อยกรอง แล้วตอบคำถามสรุปใจความสำคัญได้
3. นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบในชีวิตประจำวันได้
4. นักเรียนสามารถพูดบรรยาย และเล่าเรื่องตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้
5. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่กำหนดให้ได้
6. นักเรียนสามารถอ่านบทความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามสรุปใจความสำคัญได้
7. อ่านคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง ป้ายประกาศต่าง ๆ แล้วตอบคำถาม และปฏิบัติตามได้
8. เขียนบรรยายโดยใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนได้
9. เขียนจดหมายส่วนตัวได้
10. กรอกแบบฟอร์มได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

3.3 วิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 (อ.015-อ.016) และเนื้อหาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ที่ปรากฏในหนังสือเรียนประกอบรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 (อ.015-อ.016) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ English for a Changing World Book III, Compass Book III และ Discoveries Book III สามารถสรุประดับความสามารถเป็นทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ดังนี้

ทักษะ	หน้าที่ทางภาษา	รูปแบบภาษา
ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> - ฟังคำแนะนำ/คำชี้แจง - ฟังทิศทาง - ฟังพยากรณ์อากาศ - ฟังข่าว - ฟังบทร้อยกรอง - ฟังเพลง - ฟังและรวบรวมข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> - Imperative forms. - Prepositions of places, places, directions. - Words about weather. - Main ideas and details. - Main ideas and details - Main ideas and details - Giving information

ทักษะ	หน้าที่ทางภาษา	รูปแบบภาษา
พูด	<ul style="list-style-type: none"> - พูดบรรยายสิ่งของ - พูดถามทางและบอกทาง - พูดรายงานจากสิ่งที่อ่านหรือฟัง - พูดแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่อ่านหรือฟัง - พูดแสดงความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย - การถามและกรให้ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิอากาศ - พูดเล่าเรื่องตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ - พูดเพื่อเชิญ ต้อนรับ คำเชิญ ปฏิเสธ คำเชิญ 	<ul style="list-style-type: none"> - Present tense, prepositions of places - Prepositions of places, places, direction. - Present tense, past tense. - Giving opinions and giving reasons and explanation. - Expressing agreement and disagreement. - Adjectives of weather. - Connectives showing processes or sequences, first, second, etc. - Simple past/ present/future.
อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านออกเสียงคำ ประโยค ข้อความ - อ่านเรื่องและข่าวจากหนังสือพิมพ์ - อ่านบทความ - อ่านบทร้อยกรอง - อ่านป้ายประกาศต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - Rhythm, intonation , stress - Vocabularies in context, Headline, Lead. - Main ideas and details. - Main ideas, rhythm - Language used in advertisement.
เขียน	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนบรรยาย - เขียนจดหมายส่วนตัว - เขียนประวัติตนเอง - เขียนเล่าเรื่องสั้น ๆ ในชีวิตประจำวัน 	<ul style="list-style-type: none"> - Describing, present tense, past tense, present perfect tense. - Body of letter, solution , closing - Connectives showing process or sequences. - Past tense

3.4 จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
 หลัก 5-10 (อ.011-อ.016) ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 และจุดประสงค์การเรียนรู้
 วิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 (อ.015-อ.016) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนครพนม ผู้วิจัย
 ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในครอบคลุมทักษะหน้าที่ภาษา และรูปแบบภาษา โดยใช้หัวเรื่อง
 ทางวัฒนธรรมวันหยุดเป็นแนวทางได้เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ดังนี้

Objective	Topic	Function	Form	Activities
Students are able to answer questions based on the text, and write a Christmas card.	Christmas	1. Asking for and giving opinions. 2. Giving reason and explanation.	- What do you think of ..+n or Ving? - What do you think about...? - How did you find? - What's your opinion? Grammar Wh-question Present tense Vocabularies - emperor - stable - shepherds - frankincense - myrrh - reindeer	- Complete the flowchart. - Watch slides about the history of Christmas and the way to celebrate toward this day. - Read the story of Christmas and do the exercise. - Match the pictures with the descriptions. - Listen to the Christmas carols and complete the sentences. - Answer the questions and discuss in group. - Choose the given blessing words and make a Christmas's card. - Do the project work in the topic of "Christmas" by searching from the internet.

Objective	Topic	Function	Form	Activities
		<p>3. Expressing agreement and disagreement.</p> <p>4. Writing sentences about blessing words.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● I think +..... ● I believe+... ● In my view.... ● I don't know what to say ● I don't really know <p>Agreement</p> <ul style="list-style-type: none"> - I agree../ Yes, I agree. - That's true/ I don't agree <p><u>Disagreement</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - I disagree / I don't agree - No.../ I don't think that's right. <p>Structure</p> <p>Present Simple</p> <p>Tense</p> <p><u>Example</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - We wish you a merry Christmas. 	

Objective	Topic	Function	Form	Activities
Students are able to express invitation orally and in written form about Thanksgiving Day with appropriate language and culture.	Thanksgiving Day	<p>1. Identify the cultural tradition</p> <p>2. Ask and talk about historical facts.</p> <p>3. Writing a short letter to invite accept and refuse invitation.</p>	<p>● Vocabularies in context of Thanksgiving Day.</p> <p>Example :</p> <ul style="list-style-type: none"> - feast - gravy - cranberry sauce - settles - starve - tomahawk <p>Expression</p> <ul style="list-style-type: none"> - Would you like to have dinner with my family on Thanksgiving Day? - Yes, I'd love to. - Thanks very much. - Thanks very much but I can't / I'd love to, but I'm busy - Present Simple - Past tense 	<p>Identify and demonstrate the way to celebrate on this day.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Matching the pictures with descriptions. - Listen to the history of Thanksgiving and complete the flowchart. - Matching invitations with their replies. - Talking to a partner in order to invite and accept or refuse invitations. - Writing an invitation to a friend for coming to have big dinner on Thanksgiving.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

Objective	Topic	Function	Form	Activities
Students are able to write love poems and opinions about the poem.	Valentine's Day	1. Asking for information 2. Writing Poem	- Present Simple Tense. - Past Tense <u>Vocabularies</u> - bouquet - honor - heart-shaped - saint - festival - Lupercalia - mate - lace - poem - gay Rhyming words	- Complete the map according to the things which students know toward Valentine. - Read the Origin of Valentine and do the exercise. - Listen to the story of cupid and fill in the missing word. - Discuss the way of writing love poems and opinions about the poem. - Write a love poem . - Oral report about the poem and their opinions in front of class.
Students are able to write the instructions and steps of colors Easter Eggs and also comprehend the cultural traditions and festivals of Easter.	Easter	1. Identifying the cultural tradition.	- Vocabulary of Easter history. Example: Tomb Angel Joyful Symbols Symbols Worship Priest Promise bunny tradition Good Friday	<ul style="list-style-type: none"> ● Answer the questions towards the Easter ● Read the story of Easter and do the exercise according to the story. ● Listen to Easter's story and complete the missing words. ● Listen to the steps of coloring Easter Eggs, after that read the way to do it. ● Do the Easter Egg by following the given instructions.

Objective	Topic	Function	Form	Activities
		<p>2. Demonstrating the way to make coloring Easter Eggs.</p> <p>3. Writing a short paragraph to give instructions to color Easter Eggs.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Past Tense - Expressions of linking steps together. ● First of all you.. ● The first thing you have to do is..... ● After you've done that, you..... ● Finally..... <p>* Sequence makers, first, second, third, next, then, first of all, lastly.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Discuss and plan to decide to make Easter Eggs shell collage. ● Write the instruction and steps of coloring Easter Eggs according to creativity picture which decide by each group. ● Do the project work on the topic of "Easter" by searching from the internet. ● Report and demonstrate the way to coloring Easter Eggs by each group.
Students are able to give information and write a process of making the Jack 'O Lantern.	Halloween	1. Giving information about Halloween.	<ul style="list-style-type: none"> ● Past Tense <p>Vocabularies :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ghost - witch - monster - devil - pumpkin - costume - mask - cemetery - skull - skeleton 	<ul style="list-style-type: none"> - Matching the pictures with the descriptions. - Read the Halloween story and do the exercises. - Listen to the history of Halloween and fill out the missing words. - Rearrange the tale of Jack O' Lantern and write it into a right story.

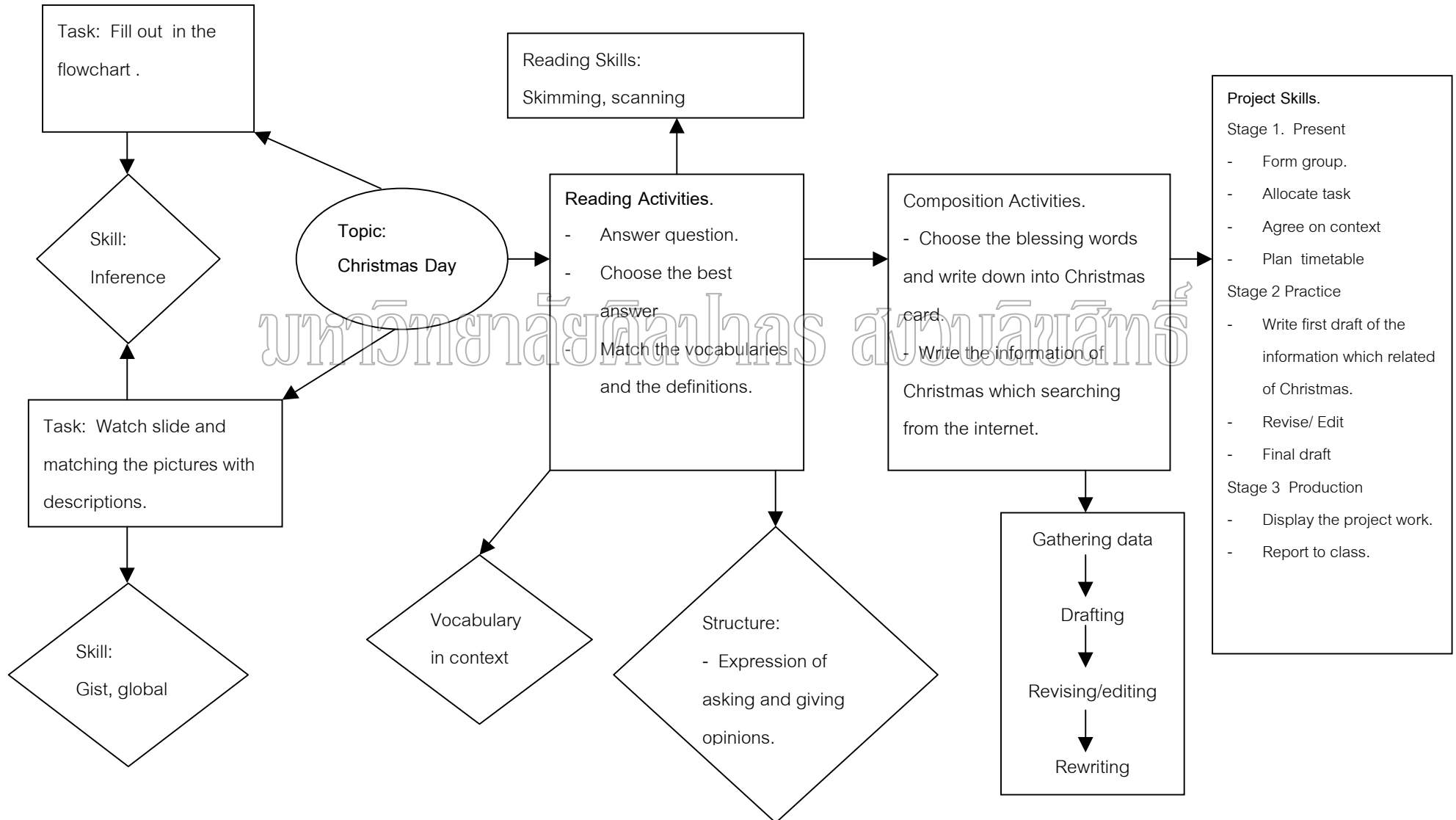
Objective	Topic	Function	Form	Activities
		2. Writing a process of doing something.	* Imperative form Example : - Buy a nice orange pumpkin. - Sequence markers, first, second, third, next, etc.	- Complete the sequence words in the way of making Jack O' Lantern. - Draw the pictures according to the passage about the way of making Jack O' Lantern. - Do the project work in the topic of "Halloween" by searching from the internet.

3.5 กำหนดกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรม
วันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

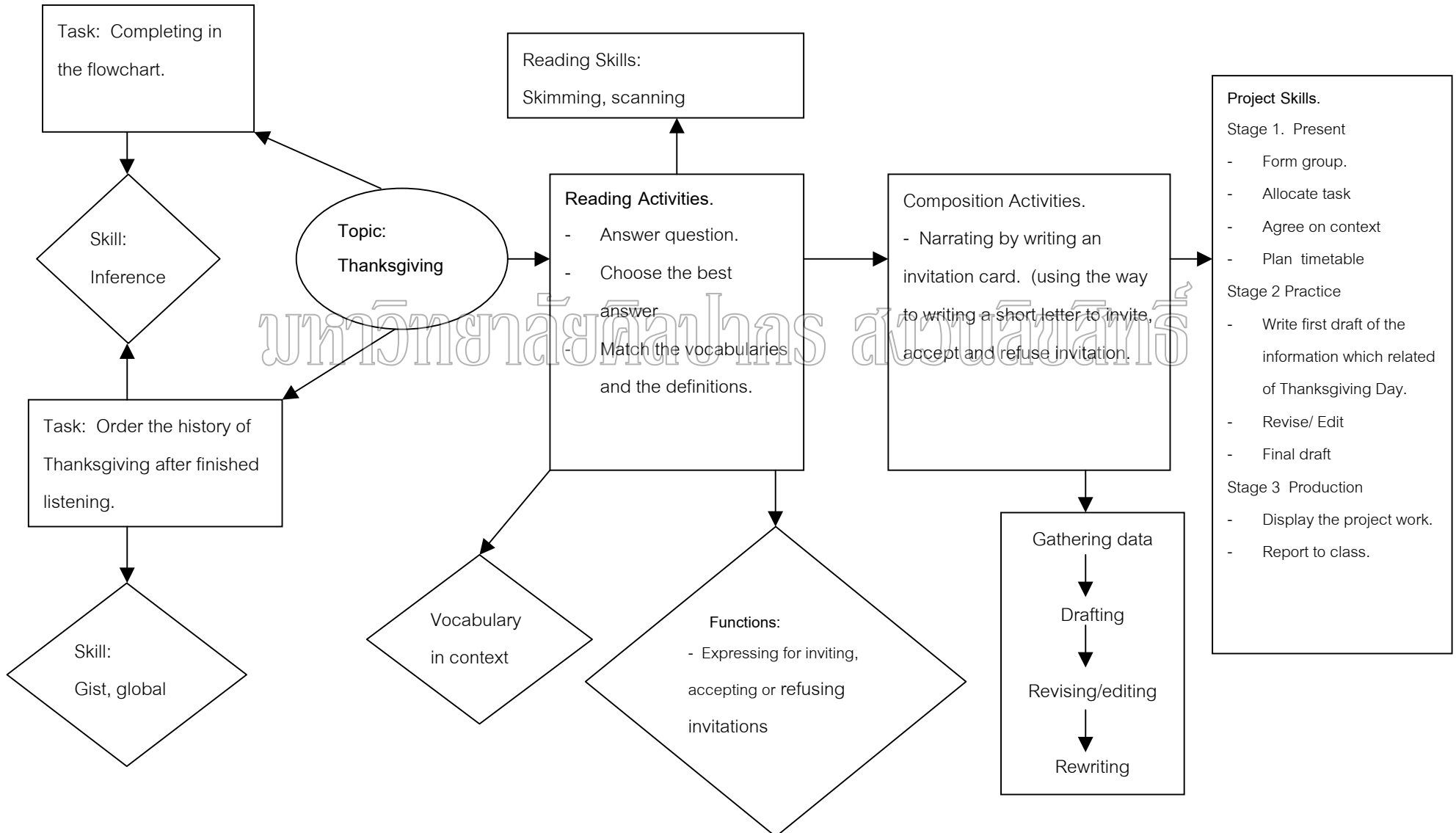
ตารางกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูล

Christmas

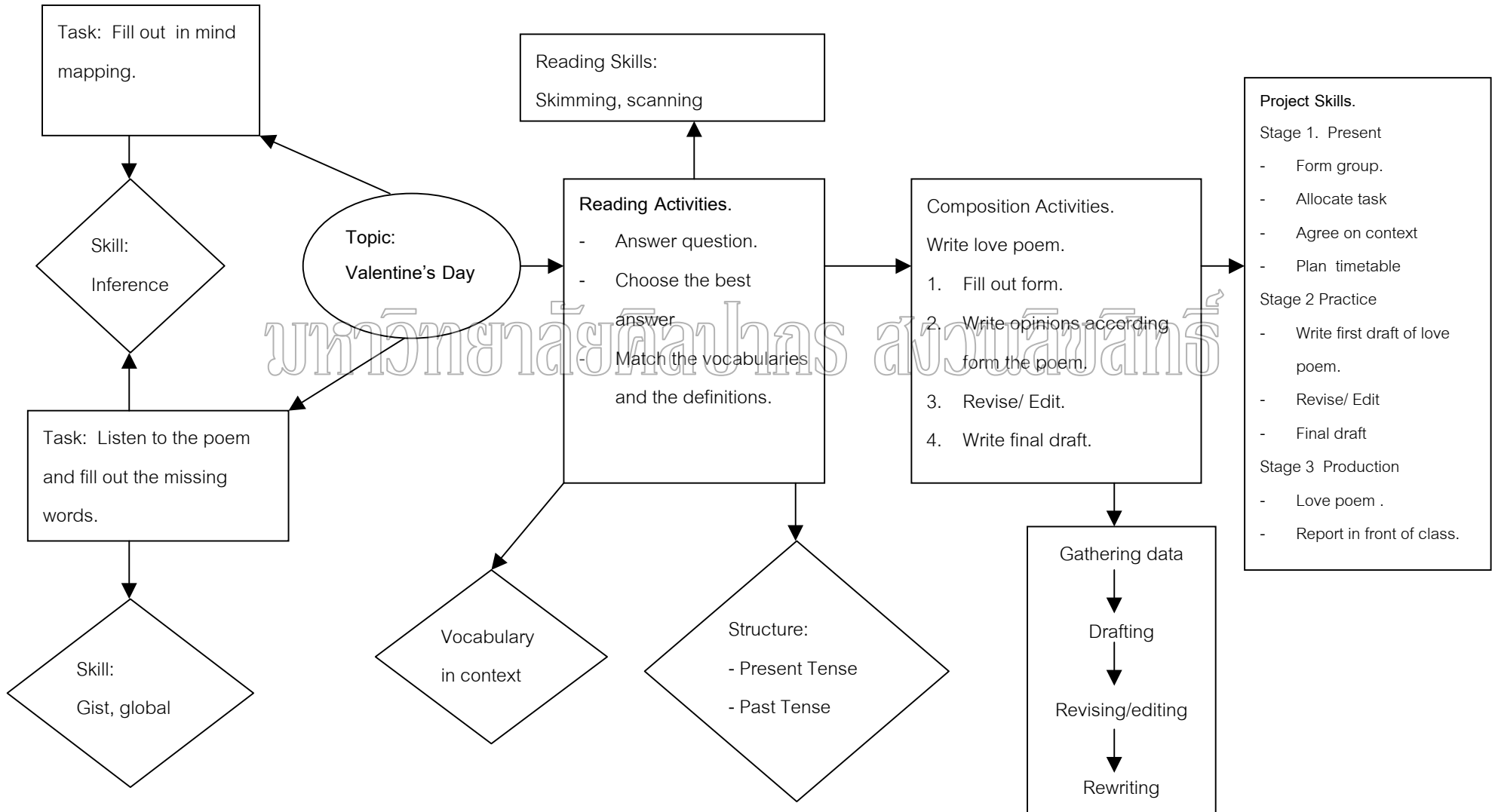
ตารางกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูล

Thanksgiving

ตารางกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูล

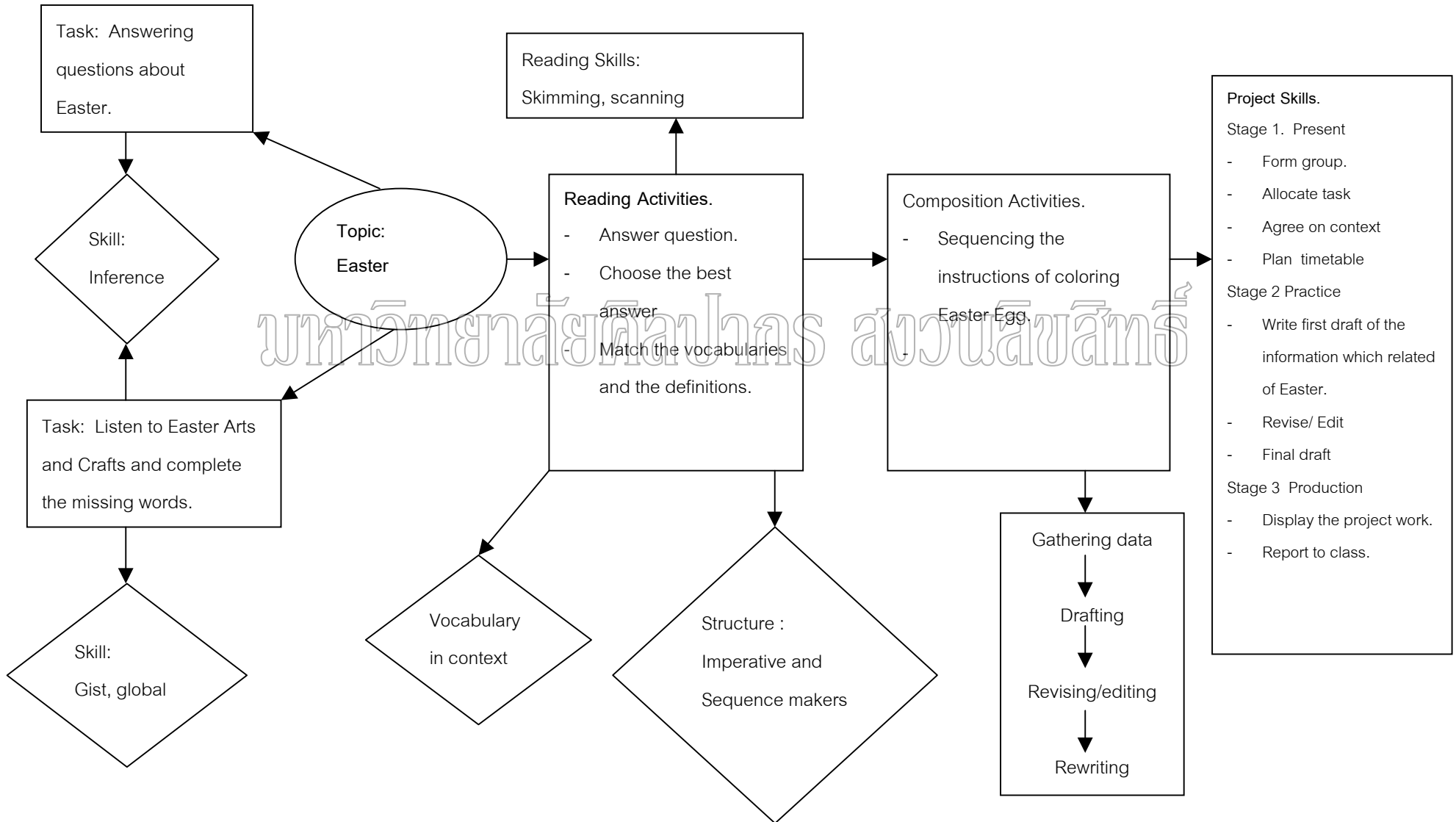
Valentine's Day

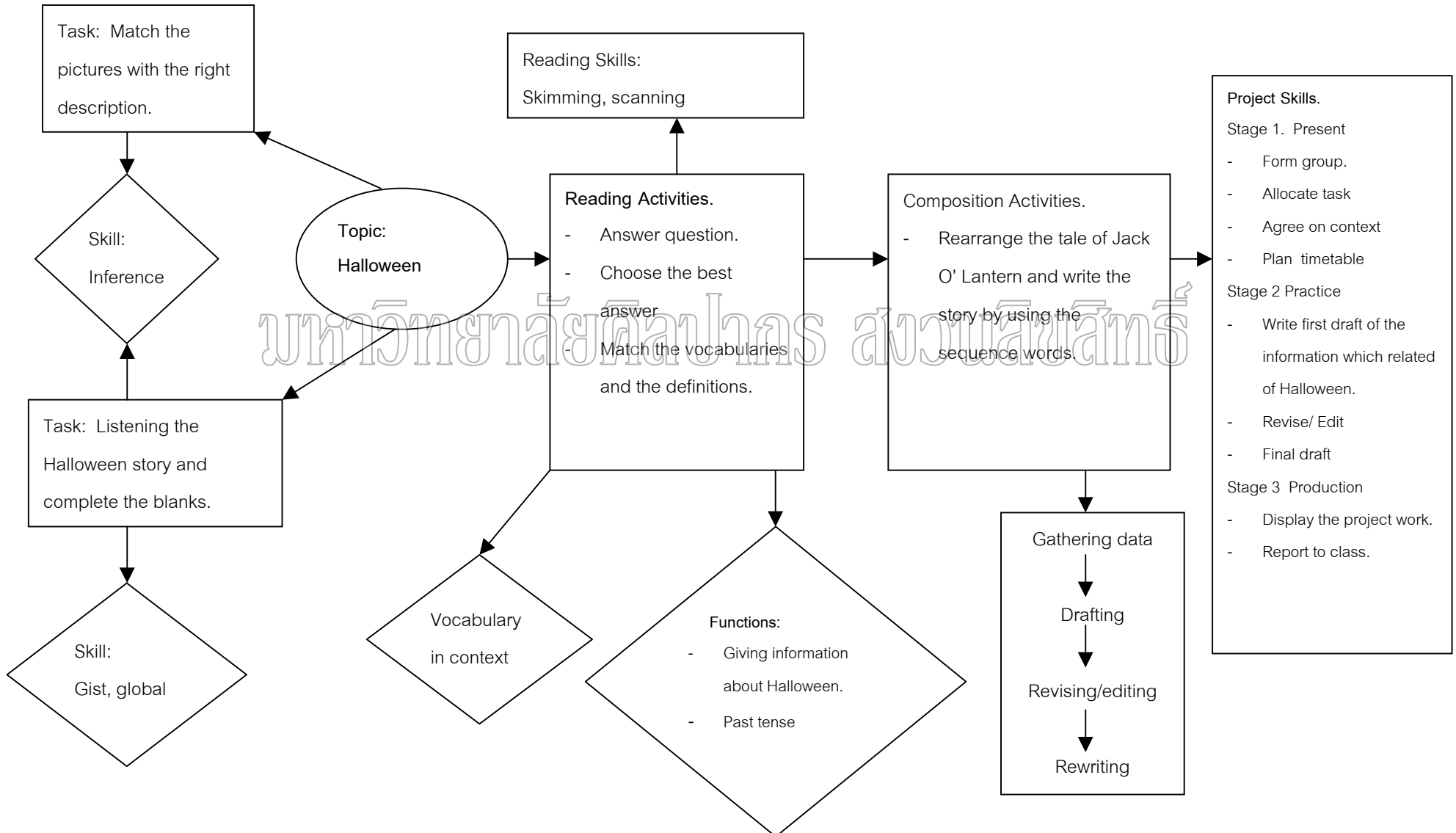
ตารางกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูล

Easter

ตารางกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูล

Halloween

4. นำกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูลไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา องค์ประกอบภาษา กิจกรรม และการประเมิน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาความสอดคล้องดังนี้
 ถ้าเนื้อหาองค์ประกอบภาษา กิจกรรม และการประเมิน เหมาะสม ให้ 1 คะแนน
 ถ้าไม่แน่ใจว่าเนื้อหา องค์ประกอบภาษา กิจกรรม และการประเมิน เหมาะสมหรือไม่ ให้ 0 คะแนน
 ถ้าเนื้อหา องค์ประกอบภาษา กิจกรรม และการประเมิน ไม่เหมาะสม ให้ -1 คะแนน
5. นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร วิธีหาความสอดคล้อง (กรมสามัญศึกษา, หน่วยศึกษานิเทศก์ 2540 : 17-20)

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence)

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

พิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามดังนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าเนื้อหา องค์ประกอบภาษา กิจกรรม และการประเมินเหมาะสม คัดเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 ถือว่าเนื้อหา องค์ประกอบภาษา กิจกรรม และการประเมิน ไม่เหมาะสมจึงควรพิจารณาปรับปรุง

6. แก้ไขปรับปรุงเนื้อหา องค์ประกอบภาษา กิจกรรม และการประเมิน ที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ
7. สร้างบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุด โดยดำเนินการตามองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2537)

7.1 ส่วนที่ 1

- หัวข้อ (Title)
- หลักการและเหตุผล (Rationale)
- เนื้อหา (Content)
- จุดประสงค์ (Objectives)
- แบบประเมินผลก่อนเรียน (Pretest)

7.2 ส่วนที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities)

7.3 ส่วนที่ 3 แบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ (Posttest)

หัวข้อ (Title) คือ ชื่อเรื่องของบทเรียนโมดูล เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษในแต่ละบท

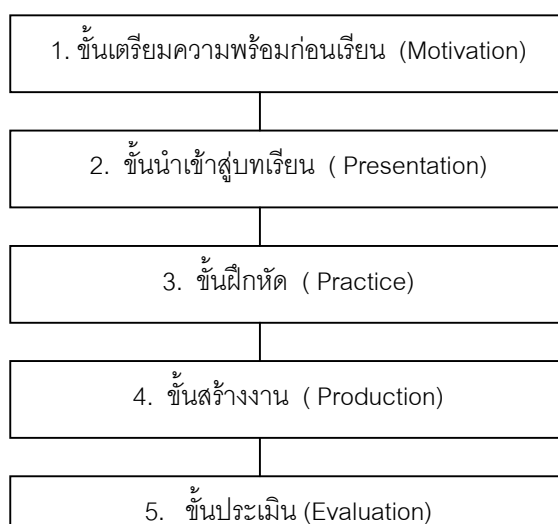
หลักการและเหตุผล (Rational) เป็นการกล่าวถึงหลักการและเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังบทเรียนนั้น มุ่งให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของเรื่องที่เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาต่าง ๆ ในบทเรียนและความสัมพันธ์กับเนื้อหาอื่น ๆ

เนื้อหา (Content) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เห็นรูปแบบของภาษา และไวยากรณ์ที่ต้องการให้นักเรียนเรียนในบทเรียนนี้

จุดประสงค์ (Objectives) เป็นจุดประสงค์ของบทเรียน ซึ่งคาดว่าเมื่อเรียนจบบทเรียนนั้นแล้วผู้เรียนจะมีสมรรถภาพหรือพฤติกรรมตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์

แบบประเมินผลก่อนเรียน (Pre-Assessment) เป็นการประเมินผลก่อนเรียนบทเรียนโมดูล เพื่อทราบว่าก่อนเรียนผู้เรียนมีความรู้และสมรรถภาพพื้นฐานมากน้อยเพียงใด ซึ่งแบบทดสอบประจำบทเรียน (Pretest – Posttest) มีจำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก โดยในแต่ละบทเรียนโมดูลจะมีการให้คะแนนข้อสอบ 1-0 หมายถึงตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities) เป็นกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นสื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของบทเรียน โดยจะมีกิจกรรมต่าง ๆ หลายกิจกรรม บางกิจกรรมเป็นกิจกรรมรายบุคคล บางกิจกรรมเป็นการเรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งสรุปขั้นตอนได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนกิจกรรมของบทเรียนโมดูล

จากแผนภูมิที่ 3 สามารถอธิบายรายละเอียดของขั้นตอนกิจกรรมในบทเรียนโมดูลได้ดังนี้

1) ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Motivation) เป็นขั้นที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและเตรียมความพร้อมก่อนที่จะลงมือทำแบบฝึก ด้วยการแจ้งจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทาง และประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการทำแบบฝึกในบทนั้น

2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เห็นรูปแบบของภาษาที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียน พร้อมทั้งอธิบายการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็น

3) ขั้นฝึกหัด (Practice) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ได้เรียนตามจุดประสงค์นำทางที่กำหนดไว้ กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น เติมคำลงในช่องว่าง การถามและตอบเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

4) ขั้นสร้างงาน (Production) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อบรรลุตามจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้ กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำมีทั้งกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม เช่น การเขียนบัตรอวยพร การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น

5) ขั้นประเมิน (Evaluation) เป็นการตรวจให้คะแนน และวัดความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้หลังจากที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามใบงาน (worksheet) ที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากใบงานเป็นแบบฝึกใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะดังนั้นในการประเมินมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนในทักษะการพูดครั้งนี้ให้คะแนนตั้งแต่ 10 ถึง 5 ตามที่ได้ประเมิน

10-9.5 ดีเยี่ยม ความคิดดีและสร้างสรรค์ คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้อง การเน้นเสียงถูกต้อง ชัดเจน มีการสบตากับผู้ฟัง ใช้เวลาเหมาะสม

9-8.5 ดีมาก ความคิดดีและมีจินตนาการ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ถูกต้อง การเน้นเสียงเข้าใจได้เว้นจังหวะหยุดได้เหมาะสม

8-7.5 ดี ความคิดและจินตนาการใช้ได้ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้เหมาะสม ประหม่าเล็กน้อย พยายามเน้นเสียงให้ถูกต้อง ตะกุกตะกักเล็กน้อย

7-6.5 ปานกลาง ความคิดใช้ได้ พยายามใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ให้ถูกต้อง ตะกุกตะกักบางครั้ง ประหม่า ใช้เวลาเกินเล็กน้อย

6-5.5 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ความคิดไม่น่าสนใจ ข้อมูลมาจากแบบสำรวจอย่างเดียว การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับที่ควรจะเป็น ข้อมูลเข้าใจยาก สบตากับผู้ฟังน้อย และใช้เวลาไม่เหมาะสม

5-4.5 ไม่ดี ไม่มีควมใสใจ เสนอตะกุกตะกัก ใช้ไวยากรณ์ผิดและไม่ใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ ไม่สบตากับผู้ฟัง และใช้เวลาไม่เหมาะสม (Marr 1999 : 24)

และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนด้านการเขียนยึดเกณฑ์ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2530 : 54) ดังนี้

1. การลำดับความ (Writing Organizing)
2. ความคิดใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehension)
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

(Comprehensible Writing)

ส่วนทักษะการฟังและการอ่านนั้น มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. ตอบถูกได้ 1 คะแนน
2. ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน

การประเมินผลหลังการเรียน (Post-Assessment) เป็นการประเมินผลหลังจาก

เรียนบทเรียนโมดูลจบแล้ว เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่า ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนหรือไม่ในระดับใด เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลหลังเรียนเป็นเครื่องมือเดียวกับที่ใช้ประเมินผลก่อนเรียนมีจำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก โดยในแต่ละบทเรียนโมดูลจะมีการให้คะแนนข้อสอบ 1-0 หมายถึงตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

8. นำบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชาวไทย และต่างประเทศจำนวน 3 ท่านตรวจและปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์ 3 ข้อคือ

1. ความถูกต้องของภาษา
2. ความสอดคล้องกับจุดประสงค์
3. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

9. ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของระดับความยากง่ายของเนื้อหาโดยนำบทเรียนที่สร้างขึ้นทั้ง 5 บทเรียนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศรวม 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 10 คน

การสร้างและพัฒนาคู่มือครูประกอบการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง การสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาคู่มือครูประกอบการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหนังสือเรียน คู่มือครู ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. สร้างคู่มือครู (ดูภาคผนวก ค) ประกอบการสอนสำหรับการสอนบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษทั้ง 5 บทเรียน โดยศึกษาจากคู่มือครูประกอบการสอนหนังสือ Discoveries และหนังสือ Compass ซึ่งภายในคู่มือครูประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายและคำแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ในแต่ละบทเรียน เฉลยแบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบท
3. นำคู่มือครูที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ และอาจารย์ชาวต่างประเทศตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้ภาษาและนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขคู่มือครู

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

เพื่อวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารูปแบบและการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษจากหนังสือแนวการสร้างแบบทดสอบทางภาษาของอัฉรา วงศ์โสธร (2539) และหนังสือ Classroom Testing ของ ฮีตัน (Heaton 1990)
2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 (อ.015-อ.016) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนครพนม ตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 และเนื้อหาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ที่ปรากฏในหนังสือเรียนประกอบรายวิชาดังกล่าวจำนวน 4 เล่ม ได้แก่ English for a Changing World Book III , Compass III, Discoveries Book III และ Let's use English III ได้ขอข่ายจุดประสงค์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบจำนวน 75 ข้อดังนี้
  - (1) ฟังคำสั่ง คำแนะนำ แล้วปฏิบัติตามได้
  - (2) ฟังบทร้อยกรอง บทสนทนา แล้วตอบคำถามสรุปใจความสำคัญได้
  - (3) พูดโต้ตอบในชีวิตประจำวันได้

- (4) พุดบรรยาย และเล่าเรื่องตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้
- (5) อ่านบทความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามสรุปใจความสำคัญได้
- (6) อ่านคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง แล้วปฏิบัติตามได้
- (7) เขียนกรอกแบบฟอร์มได้

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ จากตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบโดยสร้างข้อสอบเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนนจำนวน 75 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะถูกคัดเลือกข้อสอบที่สร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) สร้างจากตารางกำหนดหน้าที่ทางภาษาเดียวกัน

4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาโดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาว่าของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วนำข้อมูลจากการประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มาคำนวณหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง (IOC) (กรมสามัญศึกษา, ๒๕๔๐ : 17-20) แล้วปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้เหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้อาจารย์ชาวต่างประเทศตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

6. ตรวจสอบคำตอบให้คะแนนแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ EXCEL โดยคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนก 0.2 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่น 0.70 ขึ้นไป

7. นำแบบทดสอบที่ได้รับการวิเคราะห์แล้วมาปรับปรุงแก้ไข และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ในข้อ 6 ซึ่งแบบทดสอบนี้จะถูกคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ให้เหลือจำนวน 60 ข้อ พร้อมทั้งตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อสอบที่คัดเลือกแล้วว่าสอดคล้องกับตารางที่กำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบซึ่งให้นำหนักและทักษะที่ต้องการวัดตามที่กำหนด ได้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจำนวนทั้งหมด 60 ข้อ 60 คะแนน

8. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 60 ข้อ ไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบอีกครั้งกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โดยเป็นนักเรียนที่ยังไม่ได้ผ่านการทดสอบในครั้งที่ 1 จากนั้นนำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกซึ่งอยู่ระหว่าง 0.24-0.80 ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.22-0.76 และค่าความเชื่อมั่นให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดได้แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษจำนวนทั้งหมด 60 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที (ดูภาคผนวก ง แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ) ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 60 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

9. จากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนาม

การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือเทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษของ เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2528) และ Classroom Testing ของฮีตัน (Heaton 1990)
2. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดในหนังสือเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ Discoveries, Compass, English For A Changing World และ Let's use English.
3. กำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุด โดยศึกษาจากกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูลที่มีสาระเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุด
4. สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุด (Specification of the Culture Including Holidays of the Speakers of English) (ดูภาคผนวก ค)
5. สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ จากตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบโดยสร้างข้อสอบเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนนจำนวน 75 ข้อ ซึ่งเป็นจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะถูกคัดเลือกข้อสอบที่สร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) สร้างจากตารางกำหนดหน้าที่ทางภาษาเดียวกัน
6. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาโดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาว่าของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วนำข้อมูลจากการประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มาคำนวณหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง IOC (กรมสามัญศึกษา, หน่วยงานศึกษานิสิต 2540 : 17-20) แล้วปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้เหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ

7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

8. ตรวจสอบคำตอบให้คะแนนแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ EXCEL โดยคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่น 0.70 ขึ้นไป

9. นำแบบทดสอบที่ได้รับการวิเคราะห์แล้วมาปรับปรุงแก้ไข และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ในข้อ 6 ซึ่งแบบทดสอบนี้จะถูกคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ให้เหลือจำนวน 60 ข้อ พร้อมทั้งตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อสอบที่คัดเลือกแล้วว่าสอดคล้องกับตารางที่กำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบที่ต้องการวัดตามที่กำหนด ได้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษจำนวนทั้งหมด 60 ข้อ 60 คะแนน

10. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 60 ข้อ ไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบอีกครั้งกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โดยเป็นนักเรียนที่ยังไม่ได้ผ่านการทดสอบในครั้งที่ 1 จากนั้นนำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกซึ่งอยู่ระหว่าง 0.20-0.63 ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.23-0.77 และค่าความเชื่อมั่นให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดได้แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา อังกฤษจำนวนทั้งหมด 60 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที (ดูภาคผนวก ง แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 60 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

11. จากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในขั้นทดลองภาคสนาม

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล วิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามความคิดเห็นในบทเรียนโมดูล มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert rating) โดยมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามโดยใช้วิธีของลิเคอร์ท (Likert rating) จากหนังสือคู่มือการทำวิจัยของรวิวรรณ ชินะตระกูล (2531) และหนังสือ Research in Education ของเบสท์ (Best 1986)

2. สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ทางด้านรูปแบบ ในเรื่องความเหมาะสมของตัวอักษร รูปภาพประกอบ และการนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ด้านเนื้อหาในเรื่องความเหมาะสมของระดับความยากง่ายกับระดับชั้นเรียน และความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหาเกี่ยวกับเวลาเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องความเหมาะสมของขั้นตอนกิจกรรม ได้แก่ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Motivation) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นฝึกหัด (Practice) ขั้นสร้างงาน (Production) และขั้นประเมินผล (Evaluation) และกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมกลุ่มเพื่อแสดงบทบาทสมมุติ กิจกรรมเขียนโคลงกลอน กิจกรรมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ (ภาคผนวก ข) โดยให้เลือก 5 ระดับดังนี้

แบบสอบถามที่มีข้อความเป็นบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 5
เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 4
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าระดับเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 1

3. นำคำถามที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของคำถาม และรูปแบบของภาษา

4. ปรับปรุงแก้ไขตามการตรวจสอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบทดสอบวัดความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองถามผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 จำนวน 30 คนที่มีคุณสมบัติคล้ายกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งก่อนที่จะนำแบบทดสอบไปทดลองถามนั้น ได้มีการจัดกิจกรรมและมีการแสดงนิทรรศการย่อยของวันสำคัญทั้ง 5 หัวข้อเพื่อให้นักเรียนที่มีคุณสมบัติคล้ายกลุ่มตัวอย่างได้รู้จักเกี่ยวกับวันสำคัญ

ทั้ง 5 แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

6. นำแบบทดสอบวัดความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนาม โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากเรียนด้วยบทเรียนโมดูลเสร็จสิ้นแต่ละบททุกครั้งจนครบทั้ง 5 บทเรียน

การทดลองใช้บทเรียนในกลุ่มเล็ก 10 คน

1. นำบทเรียนโมดูลไปทดลองสอนเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 จังหวัดนครพนม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม – 20 มีนาคม 2546 ผู้เรียนเรียนด้วยบทเรียนโมดูล แล้วทำแบบทดสอบประจำบทเรียนจนครบ 5 โมดูล จากนั้นทำแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน นำคะแนนทดสอบประจำบทเรียน และคะแนนทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้

1.1.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ (Pretest) แล้วบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้

1.1.3 ทำการเรียนการสอนนักเรียน 10 คน โดยใช้บทเรียนโมดูลจนครบทั้ง 5 บทเรียน ซึ่งใช้เวลา 3 สัปดาห์ โดยทำการสอนทุกวัน วันจันทร์ถึงศุกร์ วันละ 1 คาบ รวมทั้งสิ้น 20 คาบเรียน ก่อนทำการสอนผู้วิจัยได้ศึกษาคู่มือครูประกอบการใช้บทเรียนที่สร้างขึ้นอย่างละเอียด และดำเนินการสอนตามคำแนะนำในคู่มือครู เมื่อเรียนจบแต่ละบทให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบท จดบันทึกคะแนนของนักศึกษาแต่ละคนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทแต่ละครั้ง

1.1.4 ให้นักเรียน 10 คนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) เพื่อนำคะแนนไปคำนวณหาประสิทธิภาพ ของบทเรียนโมดูล โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทในทุกบทเรียน และคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest) มาคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนโม

ดูตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งผลปรากฏว่าได้ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนการสอนในชั้นทดลองใช้บทเรียนโมดูลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทจำนวน 5 บทเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองใช้บทเรียนโมดูล

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบทดสอบรายบท					รวม	ร้อยละ	คะแนนสอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5				
	20	20	20	20	20	100	100	60	100
1	14	13	15	16	14	72	72	42	70
2	16	14	16	13	15	74	74	48	80
3	14	14	15	13	14	70	70	46	76.66
4	13	13	14	15	12	67	67	44	73.33
5	15	12	14	15	14	70	70	46	76.66
6	14	15	15	17	13	74	74	49	81.67
7	15	16	14	14	15	74	74	45	75
8	16	15	16	16	15	78	78	46	76.66
9	17	16	18	14	13	78	78	44	73.33
10	16	16	15	15	16	78	78	52	86.66
คะแนนรวม แต่ละบท	150	144	152	148	141	735	735	462	769.97
ค่าร้อยละของ แต่ละบท	75	72	76	74	70.5	73.50	73.50	77	77

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ในชั้นทดลองใช้บทเรียนโมดูลซึ่งทดลองกับนักเรียน จำนวน 10 คน นักเรียนทำคะแนนจากแบบทดสอบรายบทได้คะแนนรวม 735 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.50 สำหรับบทเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ บทที่ 3 (Valentine's Day) คิดเป็นร้อยละ 76 ส่วนบทเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ บทที่ 5 (Halloween) คิดเป็นร้อยละ 70.5 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 462 คะแนน จากคะแนนเต็ม 600 คิดเป็นร้อยละ 77 สรุปผลของประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ในชั้นทดลองใช้บทเรียนโมดูลเท่ากับ 73.50/77

1.1.5 ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนการสอนจำนวน 3 บทที่นักเรียนในชั้นทดลองใช้บทเรียนทำคะแนนแบบทดสอบรายบทคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 75 ซึ่งได้แก่บทที่ 2 (Thanksgiving Day) และบทที่ 4 (Easter) และบทที่ 5 (Halloween) ในบทที่ 2 ผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมนำเสนอคำศัพท์ในชั้นนำเข้าสู่บทเรียนและเพิ่มคำชี้แนะในกิจกรรมการฟัง ในบทที่ 4 เพิ่มการฝึกทักษะอ่าน

และการฝึกปฏิบัติงานตามคำสั่ง โดยให้นักเรียนวาดรูปไฮสเตรอร์ ตามคำสั่งที่กำหนด ในบทที่ 5 เพิ่มคำชี้แนะในแบบฝึกทักษะการฟัง โดยกำหนดข้อความและให้นักเรียนเรียงลำดับให้ถูกต้อง ก่อนถึงกิจกรรมการเขียน

2. นำบทเรียนโมดูลที่ผ่านการทดลองใช้และได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ.015) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ในภาคสนาม (Field Trial) ซึ่งเป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้รูปแบบ One-group pretest posttest design (บำรุง ไตรรัตน์ 2534 : 29-31) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สังกัดคณะศึกษาศาสตร์

T1 แทน การทดสอบก่อนการใช้บทเรียนโมดูล

T2 แทน การทดสอบหลังการใช้บทเรียนโมดูล

X แทน การใช้บทเรียนโมดูล

ขั้นตอนในการทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก่อนการทดลองใช้บทเรียนโมดูล ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดก่อนเรียน

2.2 ขั้นการใช้บทเรียนโมดูล ให้นักเรียนเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสัปดาห์ละ 5 คาบเรียน รวม 5 สัปดาห์ จำนวน 5 บทเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 (วันที่ 2 มิถุนายน – 4 กรกฎาคม 2546) โดยผู้สอนแจ้งจุดประสงค์พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนและเนื้อหาของบทเรียนโมดูล หลังจากนั้นทำการสอน แล้วให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาโดยทำภาระงานและกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแต่ละบทเรียน จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนหลังเรียน

ผู้สอนจัดบันทึกคะแนนแบบทดสอบท้ายบทของนักเรียนแต่ละคนอย่างละเอียดทุกครั้ง นอกจากนี้ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลแต่ละบทจนครบ 5 บทเรียน

2.3 **ขั้นทดสอบหลังเรียน (Posttest)** เมื่อสอนนักเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลครบทั้ง 5 บทเรียนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปยังผู้บริหารโรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) เพื่อขออนุญาตในการดำเนินการวิจัย เริ่มตั้งแต่การจัดเรียงลำดับหัวข้อความสำคัญของวันหยุด จนถึงการดำเนินการทดลองเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Pretest) และแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง แล้วตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

2.2 ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษทั้งหมด 5 บทเรียน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 5 คาบเรียน โดยก่อนการสอนผู้วิจัยได้ศึกษาคู่มือครูประกอบการสอนโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ต่อจากนั้นเริ่มการทดลองสอนโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อทดสอบดูว่านักเรียนมีความรู้ในเรื่องบทเรียนโมดูลนั้นมากน้อยแค่ไหน ต่อจากนั้นนักเรียนจะได้ดูสไลด์ รูปภาพที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวันหยุด ทำกิจกรรม ภาระงาน เพื่อฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน และก่อนที่จะเรียนจบแต่ละบทนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมโครงการโดยการค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

เมื่อเรียนจบแต่ละบทให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทซึ่งอยู่ในชั้นประเมินผล จุดบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการทำแบบทดสอบแต่ละครั้ง เพื่อนำไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

2.3 เมื่อทำแบบทดสอบท้ายบทเสร็จแล้วให้นักเรียนประเมินคุณสมบัติของบทเรียนแต่ละบทโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทั้งสิ้น 5 ครั้ง โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามหลังจากทำแบบทดสอบท้ายบทของบทเรียนโมดูลแต่ละบท ใช้เวลา 10 นาทีในการทำแบบทดสอบแต่ละครั้ง รวมเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนและทำแบบสอบถาม 5 สัปดาห์ ๆ ละ 5 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 25 คาบ

2.4 เมื่อทำการสอนจนครบทั้ง 5 บท ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุด แล้วตรวจให้คะแนนเพื่อนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนโมดูล นอกจากนั้นก็ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ในแต่ละบทเรียนและผลสรุปทุกบทเรียนจากการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนโดยอิงเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136-137)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{(\sum X_i / N) \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	คือ	ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
	X_i	คือ	คะแนนรวมของแบบฝึกหัดทุกชุดของผู้เรียนคนที่ i
	A	คือ	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดมารวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{(\sum F_i / N) \times 100}{B}$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียน

F_i คือ คะแนนเต็มของผลการสอบหลังการเรียนของผู้เรียนคนที่ i

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

2. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และ 3 เปรียบเทียบความรู้ด้านภาษาอังกฤษและ
ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล โดยใช้

T-test แบบจับคู่

3. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มี
ต่อคุณสมบัติของบทเรียนโมดูล โดยแปลความหมายระดับความคิดเห็นซึ่งดัดแปลงมาจาก เบสท์
(Best 1986 : 181-182) ดังต่อไปนี้

$1.00 \leq \bar{x} < 1.50$ หมายถึง ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับต่ำสุด

$1.50 \leq \bar{x} < 2.50$ หมายถึง ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับต่ำ

$2.50 \leq \bar{x} < 3.50$ หมายถึง ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับปานกลาง

$3.50 \leq \bar{x} < 4.50$ หมายถึง ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับสูง

$4.50 \leq \bar{x} < 5.00$ หมายถึง ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับสูงสุด

ความคิดเห็นที่ดีหมายถึง $\bar{x} \geq 3.50$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136-137) จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล คະแนนความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ สร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คนทำแบบทดสอบรายบทในบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทซึ่งมีคะแนนเต็มบทละ 20 คะแนน หลังจากเรียนบทเรียนโมดูลเสร็จสิ้นแต่ละบท จากนั้นจึงวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนนและจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบประจำบทเรียนโมดูล แต่ละบทเรียน ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนน และจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบประจำบทเรียนโมดูล แต่ละบทเรียน

บทเรียนโมดูล ที่	ชื่อบทเรียนโมดูล	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	ร้อยละ	ลำดับที่
1	Christmas Day	20	17.10	1.45	85.50	1
2	Thanksgiving Day	20	15.53	1.33	77.65	3
3	Valentine's Day	20	15.67	1.32	78.35	2
4	Easter	20	14.30	1.42	71.50	5
5	Halloween	20	14.93	1.62	74.66	4

จากตารางที่ 7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนแบบทดสอบประจำบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียนตามลำดับดังนี้ แบบทดสอบประจำบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละได้สูงสุด ได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 1 Christmas (85.50%) อันดับสองได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 3 Valentine's Day (78.35 %) อันดับสามได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 3 Thanksgiving Day (77.65%) อันดับสี่ได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 5 Halloween (74.66 %) และแบบทดสอบประจำบทเรียนโมดูลที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละได้ต่ำสุด ได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 4 Easter (71.50%)

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล โดยการหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียน และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียน และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบทดสอบรายบท					รวม	ร้อยละ	คะแนนสอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5				
	20	20	20	20	20				
1	18	14	16	16	14	78	78	49	81.66
2	15	17	17	15	13	77	77	42	70.00
3	14	15	14	15	16	74	74	43	71.66
4	17	14	15	13	15	74	74	41	68.33
5	17	15	16	17	14	79	79	48	80.00
6	18	17	17	14	17	83	83	50	83.33
7	19	18	17	13	14	81	81	45	75.00
8	14	16	18	14	16	78	78	43	71.66
9	17	17	19	15	15	83	83	46	76.66
10	15	18	16	15	15	79	79	48	80.00
11	18	15	14	12	16	75	75	46	76.66
12	17	15	15	13	15	75	75	45	75.00
13	15	15	14	15	16	75	75	43	71.66
14	18	15	14	16	14	77	77	50	83.33
15	18	13	16	14	17	78	78	44	73.33
16	18	16	15	17	17	83	83	51	85.00
17	17	16	15	12	16	76	76	43	71.66
18	18	15	14	13	17	77	77	49	81.66
19	17	15	14	14	14	74	74	42	70.00
20	19	15	17	14	18	83	83	52	86.66

ตารางที่ 8 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบทดสอบรายบท					รวม	ร้อยละ	คะแนนสอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5				
	20	20	20	20	20				
21	16	14	16	15	13	74	74	46	76.66
22	19	14	16	13	12	74	74	41	68.33
23	18	14	15	15	16	78	78	42	70.00
24	17	15	16	13	14	75	75	44	73.33
25	17	15	17	14	13	76	76	42	70.00
26	16	17	15	17	12	77	77	46	76.66
27	17	15	14	12	17	75	75	44	73.33
28	16	16	14	15	13	75	75	42	70.00
29	19	17	16	14	14	80	80	47	78.33
30	19	18	18	14	15	82	82	51	85.00
รวม	513	466	470	429	448	2,325	77.50	1,365	75.83
คะแนน เต็ม	600	600	600	600	600	3,000			
ค่าร้อยละ	85.50	77.60	78.33	71.50	74.66				

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า จากผลรวมของคะแนนเต็มในแบบทดสอบประจำบทเรียนโมดูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เท่ากับ 3,000 คะแนน กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทเรียนโมดูลได้คะแนนรวม 2,325 คิดเป็นร้อยละ 77.50 และจากผลรวมของคะแนนเต็มในแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เท่ากับ 1,800 คะแนน กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนแบบทดสอบแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวม 1,365 คิดเป็นร้อยละ 75.83 ดังนั้นประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ $77.50/75.83$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในสมมุติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 เพื่อตอบจุดประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 คือเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 10 และ 11 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 คะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

นักเรียน คนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	20	49	29	16	23	51	28
2	28	42	14	17	20	43	23
3	24	43	19	18	19	49	30
4	18	41	23	19	21	42	21
5	21	48	27	20	31	52	21
6	22	50	28	21	28	46	18
7	19	45	26	22	20	41	21
8	30	43	13	23	23	42	19
9	22	46	24	24	22	44	22
10	21	48	27	25	31	42	11
11	17	46	29	26	28	46	18
12	28	45	17	27	30	44	14
13	26	43	17	28	24	42	18
14	30	50	20	29	25	47	22
15	31	44	13	30	27	51	24

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ค่าผลต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูลสูงสุดมีค่าเท่ากับ 30 และต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 11

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	$\bar{D}$	S.D. (D)	df.	tcal	ttable
ก่อนเรียน	60	24.3	4.37					
หลังเรียน	60	45.50	3.30	21.2	5.33	29	42.4*	1.699

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t_{cal} = 42.4 > t_{table} = 1.699$) โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังจากการทดลองใช้บทเรียนโมดูลเท่ากับ 45.50 คะแนน (S.D = 3.30) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองใช้บทเรียนโมดูลที่มีค่าเท่ากับ 24.30 คะแนน (S.D = 4.37) และคะแนนผลต่างเฉลี่ยระหว่างหลังการใช้บทเรียนโมดูลและก่อนการใช้บทเรียนโมดูลเท่ากับ 21.20 คะแนน (S.D = 5.33) แสดงว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังจากเรียนด้วยบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียน สูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 เพื่อตอบจุดประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 คือ เปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุด ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้ง

มาเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 11 และ 12 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 คะแนนความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

นักเรียน คนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	35	58	23	16	21	59	38
2	40	56	16	17	29	54	25
3	33	49	16	18	28	47	19
4	26	55	29	19	36	52	16
5	30	57	27	20	31	56	25
6	35	51	16	21	34	51	17
7	27	55	28	22	26	55	29
8	33	54	21	23	27	47	20
9	35	56	21	24	28	50	22
10	36	55	19	25	22	53	31
11	32	50	18	26	25	45	20
12	27	49	22	27	34	52	18
13	29	52	23	28	35	57	22
14	37	48	11	29	44	57	13
15	33	56	23	30	41	56	15

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ค่าผลต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูลสูงสุดมีค่าเท่ากับ 38 และต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 11

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	$\bar{D}$	S.D. (D)	df.	tcal	ttable
ก่อนเรียน	60	31.63	5.46	23.93	5.77	29	17.99*	1.699
หลังเรียน	60	55.57	4.86					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t_{cal} = 17.79 > t_{table} = 1.699$) โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังจากการทดลองใช้บทเรียนโมดูลเท่ากับ 55.57 คะแนน (S.D = 4.86) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองใช้บทเรียนโมดูลที่มีค่าเท่ากับ 31.63 คะแนน (S.D = 5.46) และคะแนนผลต่างเฉลี่ยระหว่างหลังการใช้บทเรียนโมดูลและก่อนการใช้บทเรียนโมดูลเท่ากับ 23.93 คะแนน (S.D = 5.77) คะแนน ดังนั้น แสดงว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังจากเรียนด้วยบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียน สูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

ตอนที่ 4 เพื่อตอบจุดประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 คือสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนโมดูลในด้าน จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และรูปแบบของบทเรียน จำนวน 20 ข้อ หลังจากทำการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลทุกครั้งรวม 5 ครั้ง จากนั้นนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียน

ข้อความ	บทที่							
	ค่าสถิติ	1	2	3	4	5	รวม	ลำดับที่
ด้านจุดประสงค์	$\bar{x}$	3.93	3.80	4.17	3.80	3.90	3.92	2
1. บทเรียนโมดูลระบุจุดประสงค์ในการเรียนไว้ชัดเจนและเหมาะสม	S.D	0.91	0.81	0.83	0.81	0.92	0.85	
2. กิจกรรมและแบบฝึกแต่ละขั้นตอนในบทเรียนโมดูลสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการเรียนของแต่ละบทเรียน	$\bar{x}$	4.00	3.93	4.07	3.77	3.67	3.89	3
	S.D	0.91	0.83	0.83	0.86	0.96	0.88	
3. บทเรียนโมดูลนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ	$\bar{x}$	4.03	4.30	4.33	3.87	3.77	4.06	1
	S.D	0.85	0.70	0.88	0.89	0.94	0.85	
ค่าระดับเฉลี่ยรวมด้านจุดประสงค์	$\bar{x}$	3.99	4.01	4.19	3.81	3.78	3.96	
	S.D	0.89	0.78	0.85	0.85	0.94	0.86	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ	บทที่							
	ค่าสถิติ	1	2	3	4	5	รวม	ลำดับที่
ด้านจุดประสงค์	$\bar{x}$	4.03	4.1	4.1	3.96	4.17	4.07	1
4. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นเรียนของข้าพเจ้า	S.D	0.81	0.76	0.8	0.99	0.7	0.81	
5. เนื้อหาในบทเรียนโมดูลนี้ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีความรู้และเข้าใจในวัฒนธรรม วันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	$\bar{x}$	3.63	4.27	4.37	3.73	3.93	3.99	2
	S.D	0.96	0.69	0.61	0.91	0.87	0.81	
6. ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	$\bar{x}$	3.5	4.23	4.2	3.66	3.97	3.91	3
	S.D	1.04	0.73	0.76	0.92	0.85	0.86	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา	$\bar{x}$	3.72	4.2	4.22	3.78	4.02	3.99	
	S.D	0.94	0.73	0.72	0.94	0.8	0.83	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ	บทที่							
	ค่าสถิติ	1	2	3	4	5	รวม	ลำดับที่
ด้านกิจกรรมของบทเรียนโมดูล								3
7. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Motivation) ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรม วันหยุดและพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมในขั้นต่อไป	$\bar{x}$	3.83	4.06	3.80	3.87	4.00	3.91	
	S.D	0.75	0.87	0.76	0.89	0.87	0.83	
8. กิจกรรมมีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ	$\bar{x}$	3.93	4.00	4.03	3.96	4.03	3.99	1
	S.D	0.78	0.87	0.76	0.96	0.85	0.84	
9. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีคำอธิบายและให้ตัวอย่างการทำแบบ ฝึกหัดชัดเจนและเข้าใจง่าย	$\bar{x}$	3.97	3.73	3.93	3.83	3.60	3.81	5
	S.D	0.85	1.01	0.87	0.83	1.04	0.92	
10. แบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนโครงสร้างไวยากรณ์ และหน้าที่ทางภาษาที่ได้เรียนมา	$\bar{x}$	3.63	3.43	3.36	4.10	3.97	3.70	6
	S.D	0.99	1.04	0.81	0.88	1.03	0.95	
11. ชี้นำฝึกหัด (Practice) มีแบบฝึกหัดที่ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่	$\bar{x}$	3.73	3.87	3.97	3.66	4.00	3.85	4
	S.D	0.98	0.86	0.89	0.92	0.87	0.90	
12. กิจกรรมในบทเรียนโมดูลช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะต่างๆ ในการทำงาน กลุ่มได้	$\bar{x}$	4.13	3.83	4.03	3.77	4.06	3.96	2
	S.D	0.94	1.02	0.81	0.86	0.87	0.90	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมของบทเรียนโมดูล	$\bar{x}$	3.87	3.82	3.85	3.86	3.94	3.87	
	S.D	0.88	0.95	0.82	0.89	0.92	0.89	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ	บทที่							
	ค่าสถิติ	1	2	3	4	5	รวม	ลำดับ ที่
ด้านความรู้ความสามารถ 13. กิจกรรมและแบบฝึกให้บทเรียนโมดูลทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	$\bar{x}$	3.93	3.53	4.00	3.50	4.13	4.21	1
	S.D	0.91	0.94	0.83	0.71	0.73	0.82	
14. กิจกรรมในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะต่างๆในการทำงาน กลุ่มได้	$\bar{x}$	4.07	3.60	3.46	4.13	3.97	3.85	5
	S.D	0.83	0.97	1.04	0.73	0.76	0.87	
15. ในการปฏิบัติกิจกรรมในบทเรียนโมดูลให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็น และส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ด้วยตนเอง	$\bar{x}$	4.03	3.97	3.43	3.93	3.97	3.87	4
	S.D	0.72	0.76	1.07	0.87	0.91	0.87	
16. แบบทดสอบทางภาษาทำยบทเรียนโมดูลเหมาะสมกับระดับความสามารถ ของผู้เรียน	$\bar{x}$	4.00	3.9	4.23	3.57	4.00	3.94	3
	S.D	0.79	0.88	0.82	0.86	0.74	0.82	
17. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรม วันหยุดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	$\bar{x}$	3.77	4.06	4.17	4.6	4.00	4.00	2
	S.D	0.94	0.87	1.08	0.56	0.91	0.93	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความรู้ความสามารถ	$\bar{x}$	3.36	3.81	3.86	3.95	4.01	3.97	
	S.D	0.84	0.88	0.97	0.75	0.81	0.86	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ	บทที่							
	ค่าสถิติ	1	2	3	4	5	รวม	ลำดับที่
ด้านรูปแบบ	$\bar{x}$	4.03	3.77	3.93	4.03	3.93	4.00	2
18. ตัวอักษรในบทเรียนโมดูลในบทเรียนอ่านง่ายและชัดเจน	S.D	0.99	0.77	0.87	0.99	0.98	0.88	
19. บทเรียนโมดูลประกอบด้วยข้อมูลทางภาษา แบบฝึกหัด กิจกรรมทางภาษา ที่สอดคล้องต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ	$\bar{x}$	3.97	3.80	3.87	3.97	3.50	3.83	3
	S.D	0.89	3.96	0.89	0.89	1.07	0.94	
20. บทเรียนโมดูลมีสื่อการสอน รูปภาพประกอบบทเรียนที่น่าสนใจและ สอดคล้องกับเนื้อหา	$\bar{x}$	4.23	4.60	4.33	4.23	3.90	4.30	1
	S.D	0.63	0.56	0.67	0.63	0.80	0.67	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านรูปแบบ	$\bar{x}$	4.08	4.06	4.04	4.08	3.78	4.04	
	S.D	0.84	0.76	0.81	0.84	0.95	0.83	
ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละบท	$\bar{x}$	3.92	3.98	3.89	3.92	3.91	3.97	
	S.D	0.86	0.82	0.84	0.86	0.89	0.85	

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสนทนาวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ทั้ง 5 บทเรียน โดยเฉลี่ยรวม 3.97 ($\bar{x}=3.97$, $S.D=0.85$) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนโมดูล ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 สำหรับบทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 3 Valentine's Day ($\bar{x}=4.08$, $SD=0.83$) บทเรียนโมดูลที่ 2 Thanksgiving Day ($\bar{x}=3.98$, $SD=0.82$) บทเรียนโมดูลที่มีค่าระดับเฉลี่ยลำดับที่ 3 ได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 1 Christmas ($\bar{x}=3.92$, $SD=0.86$) บทเรียนโมดูลที่มีค่าระดับเฉลี่ยลำดับที่ 4 ได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 5 Halloween ($\bar{x}=3.91$, $SD=0.89$) ส่วนบทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 4 Easter ($\bar{x}=3.89$, $SD=0.84$) และจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนโมดูลในด้านจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และรูปแบบของบทเรียน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านจุดประสงค์ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อด้านจุดประสงค์ของบทเรียนโมดูลเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 คะแนน ($\bar{x}=3.96$, $SD=0.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนตามลำดับดังนี้ ข้อ 3 บทเรียนโมดูลนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ($\bar{x}=4.06$, $SD=0.85$) ข้อที่ 1 บทเรียนโมดูลระบุจุดประสงค์ในการเรียนไว้ชัดเจนและเหมาะสม ($\bar{x}=3.92$, $SD=0.85$) ข้อที่ 2 กิจกรรมและแบบฝึกแต่ละขั้นตอนในบทเรียนโมดูลสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการเรียนของแต่ละบทเรียน ($\bar{x}=3.89$, $SD=0.88$)

2. ด้านเนื้อหาวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อเนื้อหาของบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 คะแนน ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.83$) เมื่อพิจารณาเนื้อหา รายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 4 ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ($\bar{x}=4.07$, $SD=0.89$) ข้อที่ 5 เนื้อหาในบทเรียนโมดูลนี้ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีความรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.81$) ข้อที่ 6 ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{x}=3.91$, $SD=0.86$)

3. ด้านกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมของบทเรียนโมดูล โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 คะแนน ($\bar{x}=3.87$, $SD=0.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 8 กิจกรรมมีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.84$) ข้อที่ 12 กิจกรรมในบทเรียนโมดูลช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างผลงานที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดได้ ($\bar{x}=3.96$, $SD=0.90$) ข้อที่ 7 ชัยชนะเข้าสู่บทเรียน (Motivation) ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมวันหยุดและพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมในขั้นต่อไป ($\bar{x}=3.91$,

SD=0.83) ข้อที่ 11 ชั้นฝึกหัด(Practice) มีแบบฝึกหัดที่ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่ ($\bar{x}=3.85, SD=0.90$) ข้อที่ 9 ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีคำอธิบายและให้ตัวอย่างการทำแบบฝึกหัดชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{x}=3.81, SD=0.92$) ข้อที่ 10 แบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนโครงสร้างไวยากรณ์ และหน้าที่ทางภาษาที่ได้เรียนมา ($\bar{x}=3.70, SD=0.95$)

4. ด้านความรู้ความสามารถ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีด้านความรู้ความสามารถ โดยเฉลี่ยรวม 3.97 คะแนน ($\bar{x}=3.97, SD=0.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 13 กิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ($\bar{x}=4.21, SD=0.82$) ข้อที่ 17 ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x}=4.00, SD=0.93$) ข้อที่ 16 แบบทดสอบทางภาษาท้ายบทเรียนโมดูลเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ($\bar{x}=3.94, SD=0.82$) ข้อที่ 15 ในการปฏิบัติกิจกรรมในบทเรียนโมดูลช่วยให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นและส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{x}=3.87, SD=0.87$) ข้อที่ 14 กิจกรรมในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงานกลุ่มได้ ($\bar{x}=3.85, SD=0.87$)

5. ด้านรูปแบบ ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อรูปแบบของบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.04 คะแนน ($\bar{x}=4.04, SD=0.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 20 บทเรียนโมดูลมีสื่อการสอน รูปภาพประกอบบทเรียนที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{x}=4.30, SD=0.67$) ข้อที่ 18 ตัวอักษรในบทเรียนโมดูลอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{x}=4.00, SD=0.88$) ข้อที่ 19 บทเรียนโมดูลประกอบด้วยข้อมูลทางภาษาแบบฝึกหัด กิจกรรมทางภาษาที่สอดคล้องต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ($\bar{x}=3.83, SD=0.94$)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรม วันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจใน วัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล พร้อมทั้งเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล และทั้งสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย บทเรียนโมดูลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์)อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัส ๒.015 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 บทเรียน ซึ่งประกอบด้วย แผนการสอน บทเรียน คู่มือครู และเนื้อหา ของบทเรียนโมดูลทางวัฒนธรรมวันหยุดที่ปรากฏในบทเรียน สร้างขึ้นจากการเรียงลำดับความ สำคัญของวันหยุดโดยชาวต่างประเทศ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื้อหาภาษาของบทเรียนโมดูล ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 ซึ่งบทเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 77.50/75.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ สร้างขึ้นโดยยึดกรอบเนื้อหาของ บทเรียนโมดูลเป็นแบบทดสอบทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบภาษาตาม คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 จำนวน 60 ข้อ 60 คะแนน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ฟังบท สนทนาแล้วตอบคำถาม ตอนที่ 2 อ่านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตอนที่ 3 อ่านบทความ และเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ตอนที่ 4 อ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถาม ข้อสอบเป็นแบบปรนัยชนิด

เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.85

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นโดยยึดจากกรอบเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดของบทเรียนโมดูล เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน สร้างขึ้นเป็นภาษาไทย จำนวน 60 ข้อ 60 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.89

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษในด้าน จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และรูปแบบของบทเรียน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับความคิดเห็น คือ เห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.84

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ใช้เวลา 5 สัปดาห์ ละ 5 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 25 คาบเรียน ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการทดลองด้วยการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว จากนั้นดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ทั้ง 5 บทเรียน แต่ละบทเรียนใช้เวลา 5 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เมื่อเรียนจบแต่ละบทให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบท และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนโมดูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาบทเรียนโมดูลให้มีประสิทธิภาพต่อไป และเมื่อทำการสอนจนครบทั้ง 5 บทเรียนแล้ว จึงทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบทในบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บท และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนตลอดจนข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน กล่าวคือ หาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลโดยใช้เกณฑ์ 75/75 จากสูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136-137) เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง และเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมวัน

หยุดของเจ้าของภาษา โดยใช้สถิติ t-test (dependent group) และวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทเรียนโมดูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.50/75.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนโมดูล สูงกว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยบทเรียนโมดูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล สูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนโมดูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ระหว่าง 3.89-4.08 โดยมีระดับความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรวม 3.96 ($\bar{x}=3.96$, $SD = 0.86$) ดังนั้นแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี สำหรับบทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ 2 บทเรียนได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 3 Valentine's Day ($\bar{x}=4.08$, $SD=0.83$) บทเรียนโมดูลที่ 2 Thanksgiving Day ($\bar{x}=3.98$, $SD=0.82$) บทเรียนโมดูลที่มีค่าระดับเฉลี่ยลำดับที่ 3 ได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 1 Christmas ($\bar{x}=3.92$, $SD=0.86$) บทเรียนโมดูลที่มีค่าระดับเฉลี่ยลำดับที่ 4 ได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 5 Halloween ($\bar{x}=3.91$, $SD=0.89$) ส่วนบทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ บทเรียนโมดูลที่ 4 Easter ($\bar{x}=3.89$, $SD=0.84$) และจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนโมดูลในด้านจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และรูปแบบของบทเรียน สรุปได้ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านจุดประสงค์ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านจุดประสงค์ของบทเรียนโมดูลเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 คะแนน ($\bar{x}=3.96$, $SD=0.86$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนตามลำดับดังนี้ ข้อ 3 บทเรียนโมดูลนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ($\bar{x}=4.06$, $SD=0.85$) ข้อที่ 1

บทเรียนโมดูลระบุจุดประสงค์ในการเรียนไว้ชัดเจนและเหมาะสม ($\bar{x}=3.92$, $SD=0.85$) ข้อที่ 2 กิจกรรมและแบบฝึกแต่ละขั้นตอนในบทเรียนโมดูลสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการเรียนของแต่ละบทเรียน ($\bar{x}=3.89$, $SD=0.88$)

4.2 ด้านเนื้อหาวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาของบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 คะแนน ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.83$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเนื้อหารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 4 ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ($\bar{x}=4.07$, $SD=0.89$) ข้อที่ 5 เนื้อหาในบทเรียนโมดูลนี้ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีความรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.81$) ข้อที่ 6 ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{x}=3.91$, $SD=0.86$)

4.3 ด้านกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมของบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 คะแนน ($\bar{x}=3.87$, $SD=0.89$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 8 กิจกรรมมีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.84$) ข้อที่ 12 กิจกรรมในบทเรียนโมดูลช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างผลงานที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดได้ ($\bar{x}=3.96$, $SD=0.90$) ข้อที่ 7 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Motivation) ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมวันหยุดและพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมในขั้นต่อไป ($\bar{x}=3.91$, $SD=0.83$) ข้อที่ 11 ขั้นฝึกหัด(Practice) มีแบบฝึกหัดที่ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่ ($\bar{x}=3.85$, $SD=0.90$) ข้อที่ 9 ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีคำอธิบายและให้ตัวอย่างการทำแบบฝึกหัดชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{x}=3.81$, $SD=0.92$) ข้อที่ 10 แบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนโครงสร้างไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษาที่ได้เรียนมา ($\bar{x}=3.70$, $SD=0.95$)

4.4 ด้านความรู้ความสามารถ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านความรู้ความสามารถโดยเฉลี่ยรวม 3.97 คะแนน ($\bar{x}=3.97$, $SD=0.86$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 13 กิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ($\bar{x}=4.21$, $SD=0.82$) ข้อที่ 17 ข้าพเจ้าสามารถทำความรู้ทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x}=4.00$, $SD=0.93$) ข้อที่ 16 แบบทดสอบทางภาษาทำียบบทเรียนโมดูลเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ($\bar{x}=3.94$, $SD=0.82$) ข้อที่ 15 ในการปฏิบัติกิจกรรมในบทเรียนโมดูล ช่วยให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นและส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียน

รู้ด้วยตนเอง ($\bar{x}=3.87$, $SD=0.87$) ข้อที่ 14 กิจกรรมในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะต่างๆ ในการทำงานกลุ่มได้ ($\bar{x}=3.85$, $SD=0.87$)

4.5 ด้านรูปแบบ ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบของบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.04 คะแนน ($\bar{x}=4.04$, $SD=0.83$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 20 บทเรียนโมดูลมีสื่อการสอน รูปภาพ ประกอบบทเรียนที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{x}=4.30$, $SD=0.67$) ข้อที่ 18 ตัวอักษร ในบทเรียนโมดูลอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{x}=4.00$, $SD=0.88$) ข้อที่ 19 บทเรียนโมดูลประกอบด้วย ข้อมูลทางภาษา แบบฝึกหัด กิจกรรมทางภาษาที่สอดคล้องต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ($\bar{x}=3.83$, $SD=0.94$)

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ที่พบว่าบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.50/75.83 และถือว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี โดยพบว่าค่าประสิทธิภาพตัวแรกสูงกว่าค่าประสิทธิภาพตัวหลังเล็กน้อย กล่าวคือ นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบรายบททั้ง 5 บทเรียน ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}=77.50$) สูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน 75.83 เล็กน้อย ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นสูงกว่าที่กำหนดไว้ และค่าประสิทธิภาพตัวแรกสูงกว่าค่าประสิทธิภาพตัวหลัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อาจเนื่องมาจาก บทเรียนโมดูลฉบับนี้พัฒนาขึ้นมาตามกระบวนการสร้างบทเรียนโมดูล เริ่มจากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 เพื่อให้เนื้อหาของกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียนโมดูล นอกจากนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนโมดูลฉบับนี้ขึ้นจากการวิเคราะห์ความสำคัญของวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ โดยให้ชาวต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาอังกฤษเรียงลำดับความสำคัญของวันหยุดได้ลำดับความสำคัญ 5 หัวข้อ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน อาทิ ซีลส์และกลาสโกว (Seels and Glasgow 1990: 4) ริชาร์ดส์และโรเจอร์ (Richards and Roger 1991 : 20) นูแนน (Nunan 1995 : 10) ที่กล่าวว่าสื่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีความสมบูรณ์ด้านเนื้อหาสาระ (Content) นี้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน และเนื้อหาทางภาษา

(Language Content) ที่สอดคล้องกับหลักสูตรซึ่งมีระดับความยากง่ายตามระดับชั้นของผู้เรียน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ภาระงานในบทเรียนโมดูล ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ (Nunan 1995 : 10) นอกจากนี้ในบทเรียนโมดูลยังได้ พัฒนาศาสนาความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และนักเรียนยังได้มีโอกาสทำกิจกรรมโครงการเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกับเพื่อน นอกจากนี้ การสอนวัฒนธรรมโดยใช้โครงการสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของรัฐบาลประเทศสวีเดน ซึ่งทำการพัฒนาการเรียนการสอนโดยการสอนสอดแทรก เนื้อหาทางวัฒนธรรมโดยใช้โครงการ ตั้งแต่ปี ค.ศ.1988 ถึงปี ค.ศ.1991 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างความสำนึกในวัฒนธรรมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม ในการทำงานประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ผลของการศึกษาพบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความสนใจในกิจกรรมอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่า กิจกรรมที่ทำมีความหมายและสนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีความกระตือรือร้นในการเรียน และได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานอีกด้วย (Person 1992)

นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะว่า บทเรียนโมดูลที่พัฒนาขึ้นได้พัฒนาปรับปรุงแก้ไข ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากการทดลองใช้กับนักเรียน และได้มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดการทดลองใช้ จึงทำให้บทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ และบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวัฒน์ พูลพันธ์ (2542) และวิไลศักดิ์ บัวแย้ม (2542) ที่พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยบางเรื่องพบว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการเรียนจากวิธีการสอนตามคู่มือครู (พนิดา พวงชูศักดิ์ 2531; เปรมวดี รัตกุล 2541 ; ศศิวิมล เนิ่งนิตย์ 2543) จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บทเรียนโมดูลที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจน โดยมีการจัดลำดับกิจกรรมและเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และรับทราบผลการเรียนของตนเองเป็นระยะ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

1.2 จากผลการทำแบบทดสอบรายบทในบทเรียนโมดูลทั้ง 5 บท พบว่า ผู้เรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละของแบบทดสอบรายบทในบทเรียนโมดูลสูงกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป 3 บท ยกเว้นบทที่ 4 และบทที่ 5 ซึ่งนักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละได้ตามลำดับดังนี้ บทที่ 4

Easter (71.51) และบทที่ 5 วันฮาโลวีน Halloween (74.66) การที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายบทในบทที่ 4 ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือต่ำกว่าร้อยละ 75 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้ ในบทที่ 4 วันอีสเตอร์ (Easter) ลักษณะเนื้อหาของบทเรียน ช่วงเวลาที่ใช้ในการสอนและรูปแบบของแบบทดสอบท้ายบท ด้านลักษณะเนื้อหาของบทเรียน อาจมีสาเหตุจากการที่เนื้อหาของบทที่ 4 มีโครงสร้างทางภาษาที่นักเรียนต้องเรียนรู้สองรูปแบบคือ โครงสร้างประโยคคำสั่ง (Imperative) และการใช้คำเชื่อม (Sequence markers) ซึ่งในบทเรียนนักเรียนต้องเขียนขั้นตอนการทำไข่อีสเตอร์ตามจินตนาการของนักเรียน ซึ่งกิจกรรมการเขียนในบทเรียนนี้อาจยากสำหรับนักเรียนจึงทำให้นักเรียนทำไม่ค่อยได้ เพราะทักษะเขียนเป็นทักษะที่ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ ด้านมารวมกัน ดังนั้นการสอนทักษะเขียนจึงไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะครูผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบมากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านไวยากรณ์ กลไกทางภาษา ระบบการเขียน จุดมุ่งหมายในการเขียน (กันต์ตันย์ วรจิตติพล 2542 :18) นอกจากนั้นนักเรียนยังต้องเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของวันอีสเตอร์ และจากการทดสอบ พร้อมทั้งสอบถามจากนักเรียนพบว่านักเรียนไม่รู้จำและไม่คุ้นเคยกับเทศกาลนี้มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ที่ให้ความสำคัญต่อความรู้เดิม กล่าวคือ นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับทักษะการอ่านและคำศัพท์มาบ้างแล้ว แต่ปัจจัยที่จะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่ยังไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่ (Bernhardt 1984 : 325-327; Carrell 1984 : 322) ส่วนบทเรียนโมดูลที่ 5 Halloween จากการสอบถามนักเรียนพบว่า ในกิจกรรมการฟังประวัติความเป็นมาของ The Jack O' Lantern นักเรียนต้องฟังเนื้อเรื่องที่ยาว และต้องเรียงลำดับให้ถูกต้อง จากนั้นต้องนำมาเขียนเป็นเนื้อเรื่อง นักเรียนส่วนใหญ่ฟังไม่ทันและไม่สามารถเรียงลำดับเนื้อเรื่องให้ถูกต้องทั้งหมด จึงทำให้ทำคะแนนในใบงานที่ได้รับมอบหมายได้น้อย เพราะนักเรียนบางคนไม่เข้าใจเนื้อหา และความหมายของบทความ จึงยังส่งผลทำให้คะแนนท้ายบทเรียนน้อยไปด้วย นอกจากนี้ในด้านช่วงเวลาที่สอนอาจมีสาเหตุจากความจำกัดของเวลาเรียนในการเรียนการสอน ซึ่งบทเรียนโมดูล 1 บทเรียนใช้เวลาในการสอน 5 คาบเรียน ดังนั้น เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน จึงอาจน้อยไปสำหรับเนื้อหาในบทที่ 5 และเมื่อเรียนจบแต่ละบทก็ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบททันทีอาจทำให้นักเรียนไม่มีเวลาเตรียมตัวทบทวนเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจก่อนสอบ นอกจากนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่ารู้สึกเหนื่อยล้าจากการเรียนเพราะทำการเรียนติดต่อกันหลายสัปดาห์ และในสัปดาห์นั้นมีกิจกรรมวันสุนทรภู่ซึ่งนักเรียนต้องเตรียมทำกิจกรรมหลายอย่าง ด้วยเหตุนี้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเหนื่อยล้าและกังวลซึ่งความกังวลมีผลทางลบต่อความสามารถในการทำแบบทดสอบ (Fabienne 1992 : 4256A ;

Ganshow 1994 : 41-45) ทำให้นักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบท้ายบทได้ไม่ดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 บทเรียนโมดูลเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่สูงกว่าร้อยละ 75 ทั้ง 3 บทนั้นอาจเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้ ด้านลักษณะเนื้อหาของบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีเนื้อหาที่มีการสอดแทรกวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ให้รายละเอียดในเรื่องประวัติความเป็นมา การเฉลิมฉลอง สัญลักษณ์ในวันสำคัญเหล่านั้น พร้อมทั้งสอดแทรกวัฒนธรรมทางภาษา ซึ่งการที่จะสอนให้ผู้เรียนสื่อสารได้นั้น จะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมทางภาษา ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ (Valdes, in Harrison, ed. 1990 : 20-30) นอกจากนี้การสอดแทรกวัฒนธรรมทางภาษาในการสอนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ หรือบริบทต่าง ๆ ของสังคมเจ้าของภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาพูด หรือภาษากาย อีกทั้งรู้ถึงข้อห้ามทางภาษาว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควร จึงทำให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ และสื่อความหมายได้ตรงกัน (Knox 1999: 43-44) นอกจากนี้บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น อาจทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความสามารถทางกรใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตัวนักเรียนเอง และอาจสร้างแรงจูงใจในการเรียนทำให้นักเรียนสนใจเรียนและปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ส่งผลให้ความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนสูงขึ้น และจากการสอบถามนักเรียนให้เหตุผลว่านักเรียนรู้จักวัน คริสต์มาส วันวาเลนไทน์ เป็นอย่างดีจึงทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นเมื่อได้เรียนประวัติความเป็นมาอย่างละเอียด อีกทั้ง บทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาแล้วในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก นอกจากนี้บทเรียนโมดูลยังได้รับการแก้ไขและปรับปรุงให้เหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาเหตุดังกล่าวข้างต้น อาจทำให้บทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของยูพาพิน แก้วดี (2545) พบว่า แบบฝึกเสริมเพื่อการสื่อสารที่เน้นความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามบริบทของวัฒนธรรมภาษาอังกฤษหลังจากได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นซึ่งสูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.4 ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลตัวแรกสูงกว่าค่าประสิทธิภาพตัวหลัง 77.50/75.83) กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทดสอบรายบทมีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทดสอบหลังเรียนเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้

รูปแบบของบทเรียนโมดูลและลักษณะของแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลเหมาะสม นอกจากนั้นผู้วิจัยสร้างแผนการสอน และบทเรียนประกอบบทเรียนโมดูล โดยแต่ละบทเรียนประกอบด้วยแผนการสอนเกี่ยวกับการสอนเนื้อหาทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 และเตรียมความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของนักเรียนก่อนที่จะเริ่มทำแบบฝึกในบทเรียนโมดูลแต่ละบท กล่าวคือ ก่อนทำแบบฝึก ครูได้แจ้งจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทางในการเรียน ทำให้นักเรียนรู้เป้าหมายในการเรียน เห็นความสำคัญของบทเรียน และมีแรงจูงใจที่จะเรียนในชั้นเตรียมนำเข้าสู่วิชาเรียน (Motivation) โดยผู้วิจัยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นสไลด์ รูปภาพเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุด การเฉลิมฉลอง สัญลักษณ์ต่างๆ มาพูดคุยกับนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านคำศัพท์ และสำนวนพร้อมทั้งความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดในบทเรียนโมดูลนั้น ต่อจากนั้นจึงทำกิจกรรมขั้นต่อไป ในขั้นเสนอเนื้อหาและฝึกหัด (presentation and practice) นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษทั้งทักษะ การอ่าน การฟัง และเรียนรู้เนื้อหาทางวัฒนธรรม บทเรียนที่มีการสอดแทรกวัฒนธรรมทางภาษา พร้อมทั้งได้เน้นรูปแบบของภาษาที่ต้องการให้นักเรียนฝึกในบริบทที่มีความหมาย และได้ฝึกใช้รูปแบบของภาษานั้นอย่างเพียงพอ ที่จะนำไปใช้ทำกิจกรรม ในขั้นผลิตภาษา (production) อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละบทเสร็จนักเรียนจึงได้ทำกิจกรรมโครงการ เพื่อเสนอในคาบเรียนถัดไป จากนั้นนักเรียนจึงได้ทำแบบทดสอบรายบทในคาบเรียนถัดไปเพื่อประเมินผลสิ่งที่เรียนมา ทำให้นักเรียนมีโอกาสทำคะแนนแบบทดสอบรายบทได้สูงกว่าคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน เนื่องจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนนักเรียนต้องศึกษาและทำแบบฝึกให้ครบทั้ง 5 บทเรียนก่อนจึงจะได้ทำแบบทดสอบ และข้อสอบที่ปรากฏในแบบทดสอบหลังเรียนเป็นเนื้อหาที่ได้จากการสุ่มเนื้อหาของบทเรียนโมดูลทุกบท ดังนั้นความหลากหลายในเนื้อหาของแบบทดสอบหลังเรียนจึงมีมากกว่าแบบทดสอบรายบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกันต์ดนัย วรจิตติพล (2542) ศิริรักษ์ ธิจิตตั้ง (2544) และยุพาพิน แก้วดี (2545) ที่พบว่า ค่าประสิทธิภาพของเอกสารการสอนและแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพตัวแรกสูงกว่าค่าประสิทธิภาพตัวหลัง

นอกจากนี้ การที่พบว่าค่าประสิทธิภาพตัวแรกสูงกว่าอาจเนื่องมาจากการทำแบบทดสอบรายบทนักเรียนไม่วิตกกังวลมากนัก เนื่องจากนักเรียนเพิ่งได้เรียนเนื้อหาแต่ละบทจบไป และแบบทดสอบรายบทเป็นการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษที่มีจำนวนน้อยข้อในแต่ละบท ส่วนแบบทดสอบหลังเรียนเป็นการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยสุ่มเนื้อหาของบทเรียนโมดูลทุกบท ซึ่งมีจำนวนข้อสอบมากกว่า และต้องใช้เวลาในการทำแบบทดสอบนานกว่า ผู้เรียนอาจเกิดความกังวลว่าจะทำแบบทดสอบได้ไม่ดี จากการวิจัยของ ฟาเบียง (Fabienne 1992

: 4256A) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความวิตกกังวลส่งผลทางลบต่อความสามารถในการเรียนและความสามารถในการทำแบบทดสอบ ดังนั้นผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ อาจเกิดความวิตกกังวลและความเหนื่อยล้าในการทำแบบทดสอบหลังเรียน จึงทำให้แบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนแบบทดสอบรายบท

2. จากผลการวิจัยข้อ 2 ที่พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนโมดูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ส่วนหนึ่งอาจมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษฉบับนี้สร้างขึ้นโดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาคู่กับวัฒนธรรม และมีเนื้อหาช่วยให้เรียนอย่างเป็นธรรมชาติและมีเป้าหมาย นอกจากนี้การสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษาสามารถช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในตัวภาษาได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของทศพร สุวรรณชาติ (2530) ซึ่งศึกษาและเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของกลุ่มที่เรียนโดยการสอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผลการวิจัยพบว่าสัมฤทธิ์ผลของกลุ่มที่เรียนโดยการสอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรม สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่สอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรม นอกจากนี้เนื้อหาและองค์ประกอบทางภาษาและวัฒนธรรมในวันหยุดยังได้มาจากกรอบเนื้อหาทางภาษา และวัฒนธรรม ที่ได้ผ่านการวิจัยและผ่านการประมวลผล และเรียงลำดับความสำคัญของวันหยุดจากชาวต่างประเทศและครูสอนภาษาอังกฤษ บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นจึงมีกรอบเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน นอกจากนี้กิจกรรมในบทเรียนเป็นกิจกรรมการสอนภาษาที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ กิจกรรมและแบบฝึกที่ใช้เป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เน้นทักษะการใช้ภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาตามความต้องการโดยนำความรู้ด้านโครงสร้างคำศัพท์ วัฒนธรรมทางภาษาและวัฒนธรรมวันหยุดมารวมเข้าด้วยกันเพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับวอลเดส (Valdes 1990 : 49-51) ที่กล่าวว่า การสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาเป็นการเพิ่มความเข้าใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป้าหมาย และกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนภาษาต่างประเทศ บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมแบบร่วมมือกัน กิจกรรมกลุ่มย่อย โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในการปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษา

หรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหา สิ่งเหล่านี้อาจเสริมให้ชั้นเรียนมีบรรยากาศร่วมมือกันและลดความเครียดในการปฏิบัติกิจกรรมและแบบฝึก สอดคล้องกันแนวคิดของ เคลเมนท์ คอร์นเย และโนเอลส์ (Clement, Dornyei, and Noels 1994 : 417-448) ที่เสนอว่าควรส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อการสื่อสารแบบร่วมมือกัน เนื่องจากช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีแก่ชั้นเรียน นอกจากนี้ยังช่วยลดความวิตกกังวลและสร้างความสนใจแก่ผู้เรียน เช่นเดียวกับ แซททีแมน และคณะ (Schatteman et al. 1997 : 1) กล่าวเสริมว่ากิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทำคะแนนจากการทดสอบสูงขึ้น นอกจากนี้ โทมาลิน (Tomalin 1993 : 8) ได้เสนอว่าแนวทางการสอนวัฒนธรรมทางภาษา ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร แบบร่วมมือกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ ความหมายที่ต้องการสื่อสาร เช่นเดียวกับผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษา ดังผลการวิจัยของ จุฑารัตน์ ธาณี (2534) อัญชลี จิตโสภา (2536) และบรรเจิด พงศารัตน์ (2541) ที่พบว่า การสอนเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสาร จึงน่าจะเป็นไปได้ว่าการที่ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นอาจเกิดจากกิจกรรมในแบบฝึกซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีความหมายโดยคำนึงถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วย

2.2 บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นประกอบด้วยข้อมูลทางภาษาที่เป็นเอกสารจริง (authentic materials) จากแหล่งต่างๆ อาทิ รูปภาพ วารสารภาษาอังกฤษ หนังสือพิมพ์ สไลด์ โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงเพื่อนำความรู้ในชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักภาษาและวัฒนธรรม แนวคิดเกี่ยวกับการใช้เอกสารจริงประกอบการสอนวัฒนธรรมสอดคล้องกับแนวคิดของ เทย์เลอร์และฟอกส์ (Taylor and Fox 1996 : 88) ที่ได้สนับสนุนให้มีการใช้เอกสารจริง เช่น นิทาน กลอน ร้อยแก้ว รูปภาพ ในการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา นอกจากนี้ ไฮแมน และดิเฟนแบคเกอร์ (Hyman and Diefenbacher 1992 : XV-XVI) ได้จัดทำสื่อเอกสารจริงเกี่ยวกับเพลง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจองค์ประกอบต่างๆ ของวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ความเมอร์ (Kramer 1993) ที่ใช้เพลง ภาพวาด วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างของวัฒนธรรมเป้าหมาย และสามารถทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ นอกจากนี้ โบว์เวอร์ (Brower 1990) ได้จัดทำบทเรียนโมดูลเพื่อสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดและวันสำคัญต่างๆ เพื่อสอนครูภาษาอังกฤษ เมื่อ

จบหลักสูตรพบว่าครูภาษาอังกฤษมีความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมวันหยุดและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ยูพาพิน แก้วดี (2545) ได้พัฒนาแบบฝึกเสริมเพื่อการสื่อสารที่เน้นความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 16 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามบริบทของวัฒนธรรมภาษาอังกฤษหลังจากได้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน และจากผลการวิจัยที่ผ่านมาที่ใช้เอกสารจริงประกอบการสอนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ พบว่าเอกสารจริงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงขึ้น อาทิ พิศาล อินทร์ทอง (2541) ดาว แสงบุญ (2543) ศิริรักษ์ จิตตั้ง (2544) สุภรพรรณ ศรีบุญเบ็ง (2544)

2.3 บทเรียนโมดูลเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 (กรมวิชาการ 2539 : 2) คือการมุ่งเน้นระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรจึงใช้ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นฐาน (Proficiency -Beased Curriculum) ซึ่งมีหลักการคือ เน้นการเรียนการสอนทักษะกระบวนการ และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน โดยเน้นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง นอกจากนี้ในบทเรียนโมดูลยังมีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งถือว่าเป็นการเรียนแบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) ซึ่งการเรียนแบบมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดมากขึ้นและบ่อยขึ้น และยังเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ผ่อนคลาย เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนเป็นการเรียนที่มีความหมาย (Olsen and Kagan, quoted in Jacobx and Hall 1994 : 2)

นอกจากนี้บทเรียนโมดูลยังเน้นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในการทำกิจกรรม ซึ่งนักเรียนได้ศึกษาจากแผนภูมิ ตาราง ภาพประกอบสไลด์ เพลง และสื่อการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ไม่ว่าจะในการสอนคำศัพท์และไวยากรณ์ หรือเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุด สไลด์ และรูปภาพ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเนื้อหาบทเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุด และสนใจที่จะเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ และสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมวันหยุดได้ง่ายขึ้น ประกอบกับเทปบันทึกเสียงของชาวต่างประเทศ ช่วยให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับเสียงเจ้าของภาษาและฝึกออกเสียงอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ นักเรียนยังได้มีโอกาสทำกิจกรรมโครงการในแต่ละบทเรียนด้วย ดัง คราแมช(Kramach 1995 : 284-289) ได้กล่าวว่า แบบเรียนที่เป็นสื่อจริงประเภทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และเหตุ

การณ์ต่าง ๆ ในอดีต เมื่อมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วม จะช่วยส่งเสริมความสำคัญของบริบทและวัฒนธรรมในการสอนภาษาต่างประเทศให้มีความเข้าใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแคลร์ (Claire 1990) ที่กล่าวว่า การใช้ภาพประกอบ การตกแต่งรูปภาพหรือการระบายสีรูปภาพเกี่ยวกับวันหยุดและวันสำคัญต่าง ๆ จะทำให้นักเรียนสนใจและเพลิดเพลินในการเรียนมากขึ้น

3. จากผลการวิจัยข้อที่ 3 ที่พบว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูลสูงกว่าความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยบทเรียนโมดูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

3.1 บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อมูลทางภาษาและภาระงานที่สอดคล้องกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ เป็นผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเรียนรู้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย หัวข้อ และขอบข่ายเนื้อหาของแต่ละบทเรียน มีจุดประสงค์และกิจกรรมที่สอนเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดอย่างชัดเจน ได้แก่บทเรียนโมดูลที่ 1 Christmas Day วันคริสต์มาส เป็นการฉลองการประสูติของพระเยซูคริสต์ บทเรียนโมดูลที่ 2 Thanksgiving Day วันขอบคุณพระเจ้า เป็นวันที่ครอบครัวขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาได้รับ บทเรียนโมดูลที่ 3 Valentine's Day วันแห่งความรัก เพื่อระลึกถึงนักบุญวาเลนไทน์และแสดงความรักต่อคนรักและครอบครัว บทเรียนโมดูลที่ 4 Easter วันอีสเตอร์ เป็นการเฉลิมฉลองที่พระเยซูคริสต์ฟื้นคืนชีพ บทเรียนโมดูลที่ 5 Halloween วันแห่งการเฉลิมฉลองโดยการสวมชุดแฟนซีและหน้ากากผี หัวข้อและขอบข่ายเนื้อหาของวัฒนธรรมวันหยุด ผ่านการเรียงลำดับความสำคัญจากชาวต่างประเทศและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงนำหัวข้อมาพัฒนาเป็นบทเรียนโมดูล โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นความรู้เดิม (Background Knowledge) เกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดเหล่านี้อยู่บ้าง เมื่อนักเรียนได้มาศึกษาบทเรียนโมดูลด้วยตนเองอีกครั้ง จึงช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาของวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ด้วยสาเหตุดังที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ที่ให้ความสำคัญต่อความรู้เดิม กล่าวคือ นักเรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดมาบ้างแล้วจึงนำมาใช้ในการตีความเรื่องที่อ่าน ซึ่งทำให้การตีความของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ที่เขามีด้วย (Bernhardt 1984 : 325-327 ; Carrell 1984 : 322) ซึ่งสอดคล้องกับ อิลลิส

(Ellis 1996 : 213-214) ที่กล่าวว่า การสอนวัฒนธรรมควรเน้นในเรื่องการนำความรู้ใหม่ผสมผสานกับพื้นฐานความเชื่อ และความรู้เดิม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

3.2 กิจกรรมและแบบฝึกหัดของบทเรียนมัลติวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอนวัฒนธรรม วันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นประกอบด้วย สื่อการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมากขึ้น จากการนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนด้วยสไลด์หรือรูปภาพ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนรู้ประวัติความเป็นมา ประเพณีการเฉลิมฉลอง เพลง อาหารและสัญลักษณ์ประจำวันหยุดนั้น นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังจากเทปเสียงของชาวต่างประเทศ ดัง สเตราส์ (Straus 1999: 2-5) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้สอนควรใช้วิธีการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมพร้อมทั้งพิธีกรรมต่าง ๆ ในวัฒนธรรมนั้น เพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ได้ฝึกใช้ภาษาและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน นอกจากนี้ในบทเรียนโมดูลยังได้ให้นักเรียนทำกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดในแต่ละบทโดยค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับ ซิมป์สัน (Simpson 1996 : 43) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนวัฒนธรรมสามารถทำได้โดยการใช้กิจกรรมโครงการ ซึ่งวิธีนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเป้าหมายได้ลึกซึ้งมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เฮนส์ (Haines 1996 : 3, อ้างถึงใน สุภรพรพรรณ ศรีบุญเป็ง 2544) ที่กล่าวว่ากิจกรรมโครงการเป็นกิจกรรมของการมีส่วนร่วม การที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกและตัดสินใจ ช่วยเพิ่มแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ภาษา นอกจากนี้บทเรียนโมดูลยังมีกิจกรรม วาดภาพ ตามจินตนาการของนักเรียนซึ่งเป็นการบูรณาการการสอนภาษาอังกฤษที่สอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับวิชาศิลปะ ซึ่งสอดคล้องกับ อินแกรมและโอนิล (Ingram and O'Neil 1999 : 25-26) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนว่ามีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อทัศนคติข้ามวัฒนธรรม และควรมีการสอนวัฒนธรรมแบบบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ เช่น สอนภาษาโดยสอดแทรกเนื้อหาวิชาดนตรี วิชาสังคมศึกษา เป็นต้น ในการทำโครงการนั้นนักเรียนได้มีโอกาสค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับ ฌอนอม ตันพิพัฒน์ (2539, อ้างถึงใน นงคินุช เพ็ชรชื่น 2543) ว่า การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต โดยจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา เพื่อฝึกการค้นคว้าวิจัย หรือทำรายงานในรายวิชาต่าง ๆ และที่สำคัญคือ นักเรียนสามารถศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป นอกจากนี้ ฌอนอมพร เลหาจรัสแสง (2541, อ้างถึงใน นพรัตน์ เสี่ยงเกษม 2546) กล่าวว่า การค้นคว้ากิจกรรมการเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีผลให้ผู้เรียนทำโครงการจากการสืบค้นจากระบบเครือข่ายต่าง ๆ นี้ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะทำความเข้าใจกับโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ บนคอมพิวเตอร์และสามารถนำเครือข่าย

ข่าวยามาใช้เชื่อมโยงกับกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นักเรียนสามารถที่จะบูรณาการเข้ากับวิชาต่าง ๆ ได้

4. จากการวิจัยข้อที่ 4 ที่พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.89-4.08 และมีระดับความคิดเห็นโดยรวมเฉลี่ย 3.97 ($\bar{x}=3.97$, $SD = 0.85$) ผู้เรียนมีค่าความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทุกบทเรียน อาจเนื่องมาจาก ครอบคลุมความรู้ เนื้อหา และวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจากการวิเคราะห์ความสำคัญของวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษโดยให้ชาวต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษเรียงลำดับความสำคัญของวันหยุดได้ 5 หัวข้อ และบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นนำเสนอแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามความสนใจของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิดา พรจำเริญ (2540) ดาว แสงบุญ (2543) และ ศิริรักษ์ ธิจิตต์ (2544) ที่สร้างเอกสารการสอนโดยมีการวิเคราะห์หลักสูตร มีการถามความต้องการของครูผู้สอนและผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นและผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อเอกสารการสอนนอกจากนี้ แบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นการสอน เนื้อหาภาษาโดยสอดคล้องกับวัฒนธรรมทางภาษาดังแนวคิดของ ซีลีย์ (Seelye 1988, quoted in Tomallin 1993 : 7-8) ที่ได้เสนอไว้ใน กระบวน การเรียนการสอนภาษาซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้พฤติกรรมของคนในสังคม วัฒนธรรมเป้าหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ ค่านิยม และผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบข้อแตกต่าง ระหว่างวัฒนธรรมของตนและวัฒนธรรมภาษาเป้าหมายได้ นอกจากนี้ ในบทเรียนโมดูลยังมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมโครงการ ส่งเสริมการค้นคว้าข้อมูลด้วยตัวของนักเรียนเอง เพราะกิจกรรมโครงการส่งเสริมความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ฝึกผู้เรียนให้เรียนรู้ภาษา ทุกทักษะอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ เชพเพิร์ด และสโตเลอร์ (Sheppard and Stoller 1995: 5) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมโครงการว่าช่วยเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียน เพิ่มความตระหนักในความจำเป็นในการใช้ภาษาทักษะสัมพันธ์ กระตุ้นและสร้างความพอใจในการเรียนรู้ สุภรพรรณ ศรีบุญเบ้ง (2544) ได้ทำการทดลองโดยใจกิจกรรมโครงการกับนักศึกษาคหกรรม เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมโครงการ

เมื่อพิจารณารายบทเรียนพบว่า บทเรียนที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่บทที่ 3 Valentine's Day ($\bar{x} = 4.08$, $SD = 0.83$) การที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของบทเรียนโมดูลของบทที่ 3 สูงสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมและภาระงานในบทที่ 3 เป็นกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมแบบร่วมมือกันโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหา ผู้เรียนจึงกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลิตเติลวูด (Littlewood 1995 : 16-64) ที่เสนอไว้ว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเป็นลักษณะของกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่จำเป็นต้องถูกต้องตามหลักภาษาเสมอไป แต่สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร นอกจากนั้น เคลเมนท์ ดอร์นแย และ โนเอลส์ (Clement, Dornyei, and Noels 1994 : 417) ได้เสนอให้การจัดการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนและลดความวิตกกังวลแก่ผู้เรียน

ส่วนบทที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่บทที่ 4 Easter ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.84$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การไม่คุ้นเคยกับรูปแบบและขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกหัด และภาระงานในบทเรียน กิจกรรมเน้นการเขียนบรรยายโดยใช้ประโยคคำสั่ง ซึ่งนักเรียนไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมนี้ อาจส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลบทที่ 4 Easter อยู่ในระดับน้อยกว่าบทอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับเฉลี่ยที่กำหนดไว้ยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนโมดูลบทที่ 4 อยู่ในระดับสูง และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อบทเรียนโมดูลในด้าน จุดประสงค์ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม ด้านความรู้ความสามารถและด้านรูปแบบสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ด้านจุดประสงค์พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบของบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนตามลำดับดังนี้ ข้อ 3 บทเรียนโมดูลมีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ($\bar{x} = 4.06$, $SD = 0.85$) ข้อที่ 1 บทเรียนโมดูลระบุจุดประสงค์ในการเรียนไว้ชัดเจนและเหมาะสม ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.85$) ข้อที่ 2 กิจกรรมและแบบฝึกแต่ละขั้นตอนในบทเรียนโมดูลสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการเรียนของแต่ละบทเรียน ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.88$) สอดคล้องกับที่ สวอนและ วอลเตอร์ (Swan and Walter 1984, อ้างถึงใน เส็งี่ยม โตร์ตัน 2538 : 53) กล่าวถึงขอบข่ายเนื้อหาในแต่ละหน่วยของแบบเรียนว่าควรมีจุดประสงค์ของหน่วยการเรียน

หรือบทเรียนบอกไว้ชัดเจนในแต่ละบทเรียนต้องระบุว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะทำอะไรได้และเรียนรู้เรื่องอะไร นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒกุล (2537 : 107-111) เสนอหลักการในการจัดการเรียนการสอนภาษาว่า ต้องให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกภาษาว่ากำลังทำอะไรเพื่ออะไร เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

4.2 ด้านเนื้อหาวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาของบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 คะแนน ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.83$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเนื้อหารายชื่อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 4 ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ($\bar{x}=4.07$, $SD=0.89$) ข้อที่ 5 เนื้อหาในบทเรียนโมดูลนี้ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีความรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.81$) ข้อที่ 6 ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{x}=3.91$, $SD=0.86$) จะเห็นว่าทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์สูง แสดงว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อเนื้อหาของบทเรียนโมดูล กล่าวคือ ผู้เรียนอาจมีความคิดเห็นว่างบทเรียนเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน มีปริมาณเนื้อหาตรงตามหลักสูตรรายวิชา และใช้สื่อเอกสารจริงในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ ฟินาฟลอริดา (Penaflores 1995 : 116) ที่เสนอว่าเนื้อหาของบทเรียนควรประกอบด้วย เอกสารจริงจากแหล่งต่างๆ และควรเลือกเนื้อหาที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สวอฟฟาร์ (Swaffar 1985 : 18) กล่าวว่าเอกสารจริงมีเนื้อหาที่เป็นธรรมชาติและมีความหลากหลายของรูปแบบภาษา นอกจากนั้นในบทเรียนยังแทรกเนื้อหาของวรรณกรรม การเขียนโคลงกลอน ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง เช่น ความรัก ซึ่งเป็นผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดของตนเอง และสามารถเขียนถ่ายทอดออกมาเป็นกลอนได้ (Harris and Sipay 1990 : 41) ซึ่งในการเลือกเนื้อหาของบทเรียน ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาโดยคำนึงถึงระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นของผู้เรียนเป็นผู้ประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา นอกจากนั้น การสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โรบินสัน (Robinson 1988 : 26) ที่พบว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยผ่านแนวคิด ภาษาพูด ภาษาท่าทาง ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น

4.3 ด้านกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมของบทเรียนโมดูล โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 คะแนน ($\bar{x}=3.87$, $SD=0.89$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 8 กิจกรรมมีรูปแบบที่หลากหลายนำ

สนใจ ($\bar{x}=3.99$, $SD=0.84$) ข้อที่ 12 กิจกรรมในบทเรียนโมดูลช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างผลงานที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดได้ ($\bar{x}=3.96$, $SD=0.90$) ข้อที่ 7 ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน (Motivation) ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมวันหยุดและพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมในขั้นต่อไป ($\bar{x}=3.91$, $SD=0.83$) ข้อที่ 11 ชั้นฝึกหัด(Practice) มีแบบฝึกหัดที่ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่ ($\bar{x}=3.85$, $SD=0.90$) ข้อที่ 9 ช้่นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีคำอธิบายและให้ตัวอย่างการทำแบบฝึกหัดชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{x}=3.81$, $SD=0.92$) ข้อที่ 10 แบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนโครงสร้างไวยากรณ์ และหน้าที่ทางภาษาที่ได้เรียนมา ($\bar{x}=3.70$, $SD=0.95$) เมื่อพิจารณาข้อความในการประเมินความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมมีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด อาจเนื่องมาจาก ช้่นนำเข้าสู่บทเรียนนั้นมีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เช่น การจับคู่รูปภาพ การให้ผู้เรียนได้ดู สไลด์ รูปภาพ ทำให้ผู้เรียนสนใจและรู้ว่าจะได้ทำกิจกรรมอะไรบ้างในบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ บ็อค (Bock 1993 : 3) กล่าวว่า การสอนอย่างมีกิจกรรมหลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนและขยายความตั้งใจต่อบทเรียนเป็นระยะเวลายาวนาน นอกจากนี้กิจกรรมในบทเรียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างผลงานที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวันหยุดได้ เช่น ผู้เรียนสามารถเขียนบัตรเชิญ บัตรอวยพร เขียนกลอน และวาดรูปไข่อีสเตอร์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ น็อก (Knox 1999 : 40) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับภาษา และวัฒนธรรมกับการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดกิจกรรมโดยมีคำอธิบาย และยกตัวอย่างในการทำแบบฝึกหัดชัดเจนและเข้าใจง่าย ในชั้นฝึกทักษะทางภาษาประกอบด้วย คำอธิบายโครงสร้างทางภาษารูปแบบต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับหน้าที่ทางภาษา ซึ่งแบบฝึกทางภาษาในบทเรียนโมดูลในแต่ละบทเรียนอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ พร้อมทั้งจะนำความรู้ไปใช้ในกิจกรรมขั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ นูแนน (Nunan 1995: 47-77) ที่กล่าวว่า ในการพัฒนาภาระงานเพื่อการสื่อสาร นอกจากครูผู้สอนต้องเลือกใช้ข้อมูลทางภาษาจากสื่อที่หลากหลายเหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และระดับความสามารถของผู้เรียนแล้ว ต้องคำนึงถึงปริมาณข้อมูลทางภาษาว่ามีปริมาณให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันในการปฏิบัติกิจกรรม เช่น กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โทมอลิน (Tomalin 1993 : 8) ที่เสนอไว้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนเสริมวัฒนธรรมทางภาษา ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ และร่วมกันอภิปรายวิเคราะห์ ติความเป็นบริบทของวัฒนธรรม ซึ่งตรงกับข้อเสนอแนะของ นูแนน (Nunan 1995 :

45) ที่เสนอว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้เข้าใจความหมายในการสื่อสารได้ดีขึ้น

ด้านความรู้ความสามารถ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านความรู้ความสามารถโดยเฉลี่ยรวม 3.97 คะแนน ($\bar{x}=3.97$, $SD=0.86$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 13 กิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ($\bar{x}=4.21$, $SD=0.82$) ข้อที่ 17 ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x}=4.00$, $SD=0.93$) ข้อที่ 16 แบบทดสอบทางภาษาทำยบทเรียนโมดูลเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ($\bar{x}=3.94$, $SD=0.82$) ข้อที่ 15 ในการปฏิบัติกิจกรรมในบทเรียนโมดูล ช่วยให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นและส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{x}=3.87$, $SD=0.87$) ข้อที่ 14 กิจกรรมในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะต่างๆ ในการทำงานกลุ่มได้ ($\bar{x}=3.85$, $SD=0.87$) จากระดับความคิดเห็นของผู้เรียนจะเห็นว่า แต่ละข้อมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้จากการได้ฝึกกิจกรรมต่าง ๆ ในบทเรียนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก ในแต่ละบทเรียนโมดูลนั้น มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกครบทั้ง 4 ทักษะ ประกอบกับบทเรียนประกอบด้วยกิจกรรมการสื่อสารที่หลากหลายและฝึกทุกทักษะในลักษณะที่สัมพันธ์กัน สอดคล้องกับ ทูดอร์ (Tudor 1996 : 14-15) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งหมายถึงกิจกรรมที่ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถอย่างอิสระ ผู้สอนควรส่งเสริมกิจกรรมที่นักเรียนได้ร่วมทำงานเป็นกลุ่มในลักษณะที่ช่วยเหลือกัน และร่วมมือกัน ซึ่งสมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544 : 3) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธี การเรียนที่มีการจัดกลุ่มการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มแรงจูงใจทางการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นในบทเรียนยังมีกิจกรรมโครงงาน ซึ่งสอดคล้องกับ สุภรพรรณ ศรีบุญเป็ง (2544) ได้พัฒนากิจกรรมโครงงานรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม จากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโครงงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.5 ด้านรูปแบบ ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบของบทเรียนโมดูลโดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.04 คะแนน ($\bar{x}=4.04$, $SD=0.83$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 20 บทเรียนโมดูลมีสื่อการสอน รูปภาพ ประกอบบทเรียนที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{x}=4.30$, $SD=0.67$) ข้อที่ 18 ตัวอักษร

ในบทเรียนโมดูลอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{x}=4.00$, $SD=0.88$) ข้อที่ 19 บทเรียนโมดูลประกอบด้วย ข้อมูลทางภาษา แบบฝึกหัด กิจกรรมทางภาษาที่สอดคล้องต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ($\bar{x}=3.83$, $SD=0.94$) จะเห็นว่าทุกข้อมีระดับความคิดอยู่ในระดับดี แสดงว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อรูปแบบบทเรียนโมดูล กล่าวคือ บทเรียนโมดูลมีสื่อการสอน รูปภาพ ประกอบบทเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหา และสื่อมีความชัดเจนสอดคล้องกับแนวการสอนภาษาและวัฒนธรรมทางภาษา ตามแนวคิดของ ลาสคอฟสกี (Laskowski 1997: 65-66) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วัฒนธรรม สื่อการสอนควรมีความรู้ทางวัฒนธรรม ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อเอกสารจริง นอกจากนี้บทเรียนโมดูลประกอบด้วย ข้อมูลทางภาษา แบบฝึกหัด กิจกรรมทางภาษาที่สอดคล้องต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ เกรฟส์ (Grawes 1996 : 12.37) ที่เสนอว่าการเรียงลำดับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงระบบการจัดลำดับ ขั้นตอนของบทเรียนในแต่ละบท ตลอดจนการจัดลำดับขั้นตอนทั้งหมดของรายวิชา และบทเรียนโมดูลฉบับนี้ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเนื้อหาโดยคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ เปนาฟลอริดา (Penafloida 1995 : 116, อ้างถึงใน ศิริรักษ์ ธิจิตตัง 2544 : 101) ที่เสนอว่า ในการรวบรวมและเลือกเอกสารจริงจากแหล่งต่างๆ ควรเลือกเนื้อหาที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนและควรเรียงลำดับบทเรียนตามระดับความยากง่าย

ปัญหาที่พบในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้แม้ว่าผู้วิจัยได้วางแผนในการทดลองตามขั้นตอนที่กำหนด แต่ก็มีปัญหาและอุปสรรคบางประการดังต่อไปนี้

1. ปัญหาช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน เป็นคาบสุดท้ายในแต่ละวัน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเหนื่อยล้าจากการเรียนในแต่ละวัน ทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนไปบ้าง
2. ปัญหาเรื่องความหลากหลายด้านแนวคิดเรื่องการปฏิบัติเกี่ยวกับวันสำคัญต่างๆ ตลอดจนการให้ความสำคัญของวันและวันหยุดแตกต่างกัน ทำให้บทเรียนที่พัฒนาไม่สามารถครอบคลุมความหลากหลายด้านต่าง ๆ เหล่านั้นในบทเรียนได้
3. ปัญหาการไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมการใช้บทเรียนโมดูล ทำให้ตอนเริ่มต้นทำการสอน ผู้เรียนรู้สึกว่ายาก ผู้วิจัยต้องอธิบายและให้กำลังใจนักเรียน พร้อมทั้งเล่าประวัติความเป็นมาของวันหยุดเหล่านั้นก่อนสอน เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน

4. ปัญหาในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของบทเรียน เนื่องจากรูปแบบของบทเรียน โมดูลนักเรียนไม่คุ้นเคย อาจทำให้เกิดความสับสน และควรมีการศึกษารูปแบบบทเรียนที่เป็น มาตรฐาน มีการจัดเรียงลำดับกิจกรรมจากเรื่องง่ายไปเรื่องยาก

5. ปัญหาการไม่คุ้นเคยกับเทคนิควิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการปฏิบัติกิจกรรม เมื่อผู้สอนได้อธิบายและให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวัฒนธรรม แต่ในขั้นปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนต้อง ปฏิบัติกิจกรรมโดยทำงานร่วมกัน อาจเป็นกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มหรือทั้งชั้น ครูผู้สอนมีบทบาท เป็นที่ปรึกษาและคอยช่วยเหลือและเสนอแนะเมื่อมีปัญหา ผู้วิจัยต้องชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงแนว ทางปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้ เรียนเป็นสำคัญ

6. ปัญหาเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน ในการทำกิจกรรมบทเรียนโมดูลที่มีเนื้อหา ทางวัฒนธรรมวันหยุด ไม่เป็นไปตามกำหนด เนื่องจากเนื้อหาในขั้นตอนการอ่านผู้เรียนต้องใช้ เวลาในการทำกิจกรรม ทำให้มีการใช้เวลาในการทำกิจกรรมทักษะการอ่านนานกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ทำให้เวลาที่กำหนดไว้ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มขึ้น บางกิจกรรมเช่นกิจกรรมทักษะการฟังต้องนำ มาฝึกในคาบพักเที่ยง และบางกิจกรรมต้องให้นักเรียนนำกลับไปทำเป็นการบ้าน

7. จากการสอนเนื้อหาทางไวยากรณ์ พร้อมสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมวันหยุด ผู้วิจัยพบว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย เมื่อต้องศึกษาในเรื่องไวยากรณ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงปรับ เปลี่ยนเวลาการสอนเนื้อหาไวยากรณ์ในคาบเรียนปกติแทน เพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจและสามารถ ทำกิจกรรมต่อไปได้

8. ในการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนใช้เวลามาก เพราะมีคอมพิวเตอร์ เพียง 5 เครื่องเท่านั้นที่ติดตั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ดังนั้นจึงต้องแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แทนที่จะมีกลุ่มละ 4 คนตามที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นเมื่อนักเรียนได้ข้อมูลต้อง เก็บข้อมูลในแผ่นดิสเก็ต และเมื่อผู้เรียนได้ข้อมูลมา ผู้วิจัยต้องช่วยดูรายละเอียดของข้อมูลให้ ตรงกับหัวข้อที่กำหนดไว้ เพราะข้อมูลส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ

9. ปัญหาการไม่คุ้นเคยในการทำกิจกรรมการฟังเนื้อเรื่อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวเลือก ให้ผู้เรียนเลือกคำที่ถูกต้องเติมลงในช่องว่าง เพื่อลดระดับความยากของกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนา บทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ตลอดจนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการสอน วัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

1.1 ควรใช้รูปภาพ สไลด์ และภาพยนตร์ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้น ความสนใจของผู้เรียนให้พร้อมก่อนเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุด ควรมีการค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อให้เนื้อหา รูปภาพ และข้อมูลต่าง ๆ ทันทสมัยอยู่เสมอ

1.3 ควรพัฒนาบทเรียนโมดูลให้มีรูปแบบน่าสนใจ โดยใช้ภาพประกอบที่มีสีสัน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน

1.4 ควรปรับปรุงกิจกรรมในบทเรียนให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น โดยเพิ่มกิจกรรม ที่เป็นเกมในการฝึกภาษา อาทิเช่น เกมการแก้ปัญหา เกมแข่งขัน เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดแรงจูงใจและความเพลิดเพลินในการเรียน

1.5 ควรมีการบูรณาการบทเรียนโมดูลให้มีความทันสมัยและสามารถบูรณาการ กับวิชาอื่นๆ ได้ด้วย

1.6 จากการสร้างและพัฒนาบทเรียนโมดูลเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชน ชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่า บทเรียนที่พัฒนาโดยผู้วิจัยมีข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ต้องพัฒนา บทเรียนให้มีความยากง่ายเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นในการนำบทเรียนมาใช้สอนกับผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือตัดบางส่วนเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและผู้สอน

2. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม

2.1 โรงเรียนควรกำหนดนโยบาย โดยกำหนดวันวัฒนธรรมเพื่อให้นักเรียนประกวด โครงการวันวัฒนธรรมวันต่าง ๆ

2.2 ควรกำหนดหัวข้อและเนื้อหาทางวัฒนธรรมในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับ ชั้นมัธยมศึกษา เช่นเดียวกับการกำหนดเนื้อหาและทักษะทางภาษาต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบและ แนวทางในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ชัดเจนมากขึ้น

2.3 ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูควรให้ความสำคัญด้านเนื้อหา วัฒนธรรมที่ปรากฏในแบบเรียนและจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา หรือมีการสอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ครูยังควรศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่ไม่เข้าใจจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ในบางโอกาสครูอาจเชิญวิทยากรซึ่งเป็นเจ้าของภาษาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาหรือผู้มีประสบการณ์ในต่างประเทศเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วย เพื่อให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ถูกต้องและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.4 ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา อาจทำได้โดยการจัดงานเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การเชิญเจ้าของภาษามาบรรยายในชั้นเรียน การจัดบรรยายภาควัฒนธรรมในชั้นเรียนโดยติดข้อความหรือรูปภาพเกี่ยวกับประเทศเจ้าของภาษา จากวารสารต่าง ๆ หรือหนังสือพิมพ์มาติดไว้ในห้องเรียน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับผู้เรียน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 : 39-41)

2.4 ควรใช้สื่อการสอนที่เป็นเอกสารจริงในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรม เช่น แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ หรือวิดีโอ ซึ่งเอกสารจริงเหล่านี้ขอรับได้จากองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐและผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.5 ในการสอนเสริมความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษในทุกด้าน เพื่อการอธิบายและเล่าประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจน และในการดำเนินการสอนผู้สอนควรระมัดระวังมิให้เกิดความเข้าใจผิด หรือเกิดอคติหรือปฏิกิริยาต่อต้านเกี่ยวกับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา ควรชี้แจงหรือปฐมนิเทศให้ผู้เรียนได้ทราบเจตนาที่ดีของผู้สอน และไม่ควรรนำเอาวัฒนธรรมของผู้เรียนและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามาเปรียบเทียบให้เห็นข้อดีข้อเสีย แต่ควรศึกษาความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างสองวัฒนธรรมเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อวัฒนธรรมเจ้าของภาษา (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 : 39-41)

2.6 ควรมีการสอนวัฒนธรรมโดยใช้กิจกรรมโครงการ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลด้วยตนเองและควรมีการบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ เช่น วิชาประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2.7 ควรมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางภาษาโดยจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มตามจุดประสงค์ที่บทเรียนโมดูลได้ระบุไว้ นอกจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันเสนอความคิดเพื่อปรับปรุงบทเรียนโมดูลด้วย

3. ข้อเสนอแนะในการทำบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

3.1 ก่อนนำบทเรียนที่สร้างขึ้นไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือประกอบการสอน และเนื้อหาวัฒนธรรมประกอบการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3.2 ในขั้นปฏิบัติกิจกรรม และฝึกทักษะทางภาษา ครูต้องมีส่วนร่วมในการอธิบายหรือชี้แจงเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชี้แนะให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง

3.3 ควรมีการจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร โดยจัดกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม โดยมีการใช้สื่อเอกสารจริงและสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรศึกษาพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุด โดยใช้บทเรียนเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.2 ควรมีการพัฒนากิจกรรมโครงการเพื่อสอนเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

4.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนที่ได้รับการสอนเสริมความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษกับการเรียนการสอนแบบปกติ

4.4 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ เช่น นิทาน วรรณกรรม เพลง อาหาร เป็นต้น

4.5 ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาวัฒนธรรมของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็นหัวข้อวัฒนธรรมในประเทศต่างๆ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เป็นต้น

4.6 ควรศึกษาเกี่ยวกับผลของความรู้เดิมด้านวัฒนธรรมของผู้สอนภาษาอังกฤษ ต่อความเข้าใจด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เป็นภาษาอังกฤษ

4.7 ควรมีการพัฒนา ศูนย์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษควบคู่กับวัฒนธรรมต่าง ๆ ของผู้ใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมผ่านทางแบบทดสอบ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กมลทิพย์ เสวตมาลัย. "ระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนหน่วยที่ 6 เครื่องมือใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2540.

กระทรวงศึกษาธิการ. สรุปผลสัมมนาวิชาการวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ : ความคล้ายคลึงในวิถีชีวิต. กรุงเทพฯ : สยามบุ๊ค แอนด์ พับลิเคชัน จำกัด, 2540.

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2540.

กัณฑาทิพย์ สิงหนะเนติ และฝ่าน บาลโพธิ์. "การสร้างมิตรสัมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อการเรียนการสอนและการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาแบบมหภาค." 2526 (อดีตสำเนา).

กาญจนา จงอุตสาหิ. "ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

กิ่งงาม ตาละลักษณ. "การสร้างกรอบความรู้ทางวัฒนธรรมอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2536.

จตุพร วิไลพรหม. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 10." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา ต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.

จารุมาลย์ ตรีมาล. "การศึกษาความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538.

จุฑารัตน์ ธาณี. "การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด เพื่อการสื่อสารและความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมุติกับการสอนตามคู่มือครู." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ชาลินี สุขมิลินท์. "การพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการเพื่อส่งเสริมความรู้ทางวัฒนธรรม." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

ญาดา คุ่มแก้ว. "การศึกษาความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

ณัฐพล ภักดิ์เจริญ. "การวิเคราะห์เนื้อหาทางวัฒนธรรมของแบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

ดวงพร คำณูนวัฒน์. "เพิ่มอรรถรสในการสื่อสารด้วยสื่อไร้ภาษา." วารสารภาษาและวัฒนธรรม 8,1 (มกราคม-มิถุนายน 2532) : 32-36.

เดือนตา ไม้จันทร์. "ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนหัวข้อวัฒนธรรมในแบบเรียนภาษาอังกฤษ." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ทศพร สุวรรณชาติ. "การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอดแทรกและไม่สอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ทำนอง เจริญรูป. "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาวิทยาลัยครู และสัมฤทธิ์ผลในการอ่านร้อยกรองภาษาอังกฤษ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. ภาษากับวัฒนธรรม กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู, 2535.

นวลสมร เพื่อนปฐม. "วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการศึกษาความรู้ทางวัฒนธรรม ของผู้ใช้ภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

นียบพรรณ วรณศิริ. มนุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

บรรเจิด พงษ์วรัตน์. "การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

บำรุง ไตรรัตน์. การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2534.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

บุญชม ศรีสะอาด. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2537.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. คู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้เบื้องต้น เรื่องวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2523.

เบญจภรณ์ สมศักดิ์โยธิน. "การศึกษาปัญหาในด้านเนื้อหาวัฒนธรรมในหนังสือแบบเรียนชุด DISCOVERIES." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537

ประพิมพ์พรรณ มีลักษณะ. "ความต้องการด้านเนื้อหาวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของครูระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

ปราณี ระเบียบดี. "ผลของการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.

เปรมวดี รัตกุล. "การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

ผ่าน บาลโพธิ์. "เทคนิคการสอดแทรกวัฒนธรรมในการสอนภาษา." วารสารภาษาปริทัศน์ 9, 1 (ภาคต้น 2531) : 5 – 9.

พนิดา สุนทรวิภาค. "การศึกษาความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และความเข้าใจวัฒนธรรม." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

พียงค์ ขันถิติ. "การวิเคราะห์กิจกรรมภาษาในหนังสือแบบเรียนชุด Reading Comprehension Course." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

พิศาล อินทร์ทอง. "การสร้างบทเรียนอ่านเสริม จากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางกู จังหวัดศรีสะเกษ." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย ศิลปากร, 2541.

รติกร สิริสถิต. "ความรู้ด้านวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรมภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

รสริน วรรัฐ. "ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน ต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

วิชัย ดิสสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2535.

วิโรจน์ ธีรคุณ. รู้ไว้ก่อนไปอเมริกา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์, 2531.

วีณา สังข์ทองจีน. "ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สมจิตร วรณวิไลย. "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมวัฒนธรรมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

สัมฤทธิ์ คลังภูเขียว. "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามคู่มือครู." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.

สุกุมารดี ข้าหิรัญ. "ภาษาและวัฒนธรรม : เครื่องมือของครูสอนภาษา." วารสารและวัฒนธรรม 13, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2537) : 4-19.

สุพรพรรณ ศรีบุญแข็ง. "การพัฒนากิจกรรมโครงงาน รายวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม 1 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวปัตตานี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

สุพรพรรณวิภา วัฒนบุญญ์. "เปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษแบบเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมดาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบางใหญ่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

สุพัฒน์ สุขมลสันต์. "การวิเคราะห์วิถีสัมพันธ์ของตัวประกอบที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2." วารสารภาษาปริทัศน์ 11 (ฉบับปีการศึกษา 2533) : 19-28.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัวยุคใหม่ ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2534.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุวัฒน์ พูลพันธ์. "การพัฒนาบทเรียนโมดูลเรื่อง ความรู้พื้นฐานการวิจัยสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2542.

สุวิไล เปรมศรีรัตน์. "ภูมิปัญญา ภาษา และวัฒนธรรม." วารสารภาษาและวัฒนธรรม 10, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2534) : 45-47.

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์พรินต์ติ้งจำกัด, 2533.

ศิริรักษ์ ธิจิตต์. "การพัฒนาเอกสารการสอนเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สายวิชาช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี-ราชมนคค." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ. "การวิเคราะห์เนื้อหาด้านวัฒนธรรมในหนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาอังกฤษรายวิชา อ.411 (ภาษาอังกฤษ 1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ." ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

อัจฉรา วงศ์โสธร. แนวการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อัญชลี จิตตโสภณ. "การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

อานนท์ อาภาภิรม. สังคม วัฒนธรรม และประเพณีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสไตร์, 2525.

อารีย์ แวงชาญ. "การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษโดยสอดแทรกวัฒนธรรม โดยให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยการสอนตามคู่มือครู." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

ภาษาต่างประเทศ

Abbs, Brian, and Ingrid Freebain. Discoveries : Students'Book 1-3. Essex, England : Longman, 1987.

Allen, Edward David, and Rebecca M. Vallete. Classroom Techniques : Foreign Languages and English as a Second Language. U.S.A : Harcourt Brace Javonovich, 1977.

Allen, Quinn Linda. "Culture and the Ethnographic Interview in Foreign Language Teacher Development." Foreign Language Annals 33 (Jan/Feb 2000) : 101-104.

Asaskou, A.,D.Britten, and B. Fahsi. "Design Decisions on the Cultural Content of a Secondary English Course for Morocco." ELT Journal 44,1 (January 1990) : 3-4.

Bachman, Lyle F. Fundamental Considerations in Language Testing. England : Oxford University Press, 1990.

Bessmertnyi, Alexander. "Teaching Cultural Literacy to Foreign Language Students." English Teaching Forum 32, 1 (January 1994) : 24-27.

Brooks, Nelson. Language and Language Learning. Second edition. New York : Harcourt Brace and World Inc., 1964.

Brower, Lynne. "Beginning English : An Instructional Guide for ESL Teachers." Dissertation Abstracts International 4 (May/June 1990) : 2488

Brown, D.H.Principle of Language Learning and Teaching. New Jersey : Prentice-Hall Inc, 1980.

Brown, Gillian, and George Yule. Teaching the Spoken Language. Cambridge : Cambridge University Press, 1983.

Byram, Michael, and Sarries E. Veronica. Investigating Cultural Studies in FLT . Philadelphia : Multilingual Matter Ltd., 1991.

Cambridge International Dictionary of English. Cambridge : Cambridge University Press, 1995.

Campton's Encyclopedia. U.S.A : Campton's Learning Company Press, 1994.

- Cassion, Ronald W. Language Culture and Cognition . New York : MacMillon Publishing Co.,Ltd., 1983.
- Chastian, Kenneth. Developing Second Language Skills. England : Oxford University Press, 1979.
- Claire, Elizabeth. ESL Teacher's Holiday Activities Kit. New York : Prentice-Hall, 1990.
- Damen, Louise. Culture Learning : The Fifth Dimension in the Language Classroom. U.S.A : Addison – Wesley Publishing Corperation Inc,1987.
- David, Heyes. "Native Speaker Rules of speaking and Foreign Language learning". PASAA 25 (December 1995) : 15-32.
- Dorn, Maryann Jinn-Jen. "The Effect of An Interactive, Problem-Based Hypercard Modular Instruction on Statistical Reasonning." Dissertation Abstracts International. 55,9 (March 1995) : 2770.
- Ellis, Greg. "How Culturally Appropriate is the Communicative Approach." ELT Journal 30,3 (July 1996) : 213-218.
- Encyclopedia Americana Staff. U.S.A : Grolier Incorporated, 1993.
- Fantini, Alvino E. "Bilingualism : Exploring Language and Culture." In Language Culture and Cognitions, 117 Edited by Lilliam M. Malave and George Duguette. New York : Multilingual Matters, 1991.
- Finocchiaro, Mary, and Michael Bonomo. The Foreign Language Learners : A Guide for Teachers. New York : Regents Publishing Company Inc.,1973.
- Girard, Denis. "Conciliating Communication, Culture and Language Arareness." In Language Teaching Methodology for the Ninties, 201 Edited by Sarince Anivan. Singapore : Semio Regional Language Center,1990.
- Hammerly, Hector. Synthesis in Second Language Teaching . An Introduction to linguistics. New York : Simon Fraser University Press,1982.
- Harmer, Jeremy. The Practice of English Language Teaching. London : Longman Group Limited, 1983.
- Herber, Harold L. "Cultural Conflict and Struggle : Literacy Learning in a kKndergarten Program". Dissertation Abstracts. 54,8 (February 1994) : 2883.

- Hyland, K. "Culture and Learning : A Study of the Learning Style Preferred of Japanese Students." RELC Journal. 24 (December 1993) : 68-84.
- Imbert, Hazel and others. Compass (Student's book 1-3). Bangkok : Aksorn Charoentat, 1991.
- Ingram, E.D. "Cross-Cultural Attitudes in Foreign Language Programmes." PASAA 29 (December 1999) : 1-23.
- Irving, Kathy J. Communicating in Context. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1986.
- Johnson, Donald. "The Acculturation of Sikh Immigrants in the Capital District of New York State." Dissertation Abstracts 54,8 (February 1994) : 2922.
- Kaikkonen, Pauli. "Learning a Culture and foreign language at school-aspects of intercultural Learning." Language Learning Journal., 15,3 (March 1997) : 47-51.
- Knox, John. "Culture and Language: What do our students need." THAI TESOL Bulletin 12,1 (February 1999) : 41-52.
- Lado, Robert. Teaching English Across Cultures. New York : Mc Graw Hill, 1988.
- Lawrence, Gordon. Florida Modules on Generic Teacher Competencies : Module on Modules. Florida : The University of Florida, 1973.
- Levine, Deena R. and others. The Culture Puzzle : Cross-Cultural Communication For English As A Second Language. U.S.A. : Prentice Hall, Inc., 1987.
- Longman Language Activator. Great Britain : Clays Ltd., 1993.
- Marcus, Stacey, and Nuala Slansky. "Teaching the unwritten rules of time and space." ELT Journal 48, 4 (October 1994) : 306-313.
- Met, Myriam, and Michael Byram. "Standards for foreign language learning and the teaching Of culture." Language Learning Journal 19,6 (June 1999) : 61-68.
- Monica, Taylor, and Fox L. Dana. "New Teachers." English Journal 50,12 (December 1996) : 87-90.
- Oxford, Rebecca L., and Neil J. Anderson. "A crosscultural view of learning styles." Language Teaching 28 (December 1995) : 201-215.

- Pesola, Carol Ann. "Culture in the Elementary School Foreign Language Classroom." Foreign Language Annals 24,4 (September 1991) : 346.
- Prodromou, Luke. "What culture? What culture" Cross-Cultural Factors in Language Learning." ELT Journal 46, 1 (January 1992) : 39-50.
- Rauf, S., and M. Abudon. "Culture and Reading Comprehensions." English Teaching Forum 26,1 (January 1988) : 24.
- Ribolzi, Luisa. Holiday around the world. Bangkok : Grolier International, Inc., 1988.
- Robinson, L. Nemetz Gail. What is culture, Cross cultural Understanding. UK : Prentice Hall International Ltd., 1988.
- Rowland, Sidney. "The development and implementation of an instructional module that prepares preservice teacherd to address the needs of students with attention deficit hyperactivity disorder (ADHD)." Dissertation Abstracts International. 56,6 (December 1995) : 2201.
- Seelye, H. Teaching Culture : Strategies for Intercultural Communication. Illinois : National Testbook Company, 1984.
- Si-Qing, Chen."A Study of Communication Strategies in Interlanguage Production by Chinese EFL learners." Language Learning 40,2 (June 1990) : 155-187.
- Simpson, Colin. "Culture and Foreign Language teaching." Language Learning Journal 15 (March 1997) : 40-43.
- Sinhaneti, Kantatip. "Culture! Culture! Everywhere." PASAA 15, 2 (December 1985) : 41-53.
- Song-Chu, Wu, and Harold A. Stephens. "Be Bicultural to Be Bilingual." English Teaching Forum 29, 2 (April 1991) : 29-31.
- Straus, Hyns. " Designing a Cross-Cutural Course." English Teaching Forum 37,6 (Jul-Sep 1999) : 2-6.
- Suppiah Suseela. "Cross Cultural Sharing and Language Teaching." Guidelines15, 6 (June 1993) : 50-58.
- Ter-Minasova, S. "Kaleidoscope." Modern English Teachers 3 (October 1994) : 62.
- Tomalin, Barry. Culture Watch. U.S.A. : Prentice Hall Regents, 1995.

- Tomscha, Terry. American Customs and Traditions. Hong Kong : Longman Group Ltd., 1990.
- Valdes, M.J. Culture Bound. Bridging the Cultural Gap in Language Teaching. Cambridge : Cambridge University Press, 1986.
- _____. "The Inevitability of Teaching and Learning Culture in a Foreign Language Course." In Culture and the Language Classroom, 20-30. Edited by Brian Harrison. London: Modern English Publications and the British Council, 1990.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed. U.S.A. : Harcourt Brace Javanovich. Inc.1977.

อินเทอร์เน็ต

Clair, Annie. Holidays Around the World. [Online]. Accessed January 1998-2004.

Available from <http://annie.home./home./ericdb.holidays.htm>

Fryer, Chad. Bringing Culture into the Classroom [Online]. Accessed 10 March 1998.

Available from <http://www.aitech.ac.jp/~iteslj/>

Gousseva, Julia. Crossing Cultural and Spatial Boundaries [Online]. Accessed 11

November 1998. Available from <http://www.aitech.ac.jp/~iteslj/>

Ishibasshi, Aya, and Amane Nagamoton. American National Holidays [Online].

Accessed 10 June 1999. Available from

<http://rootsweb.com/~pacentre/holidays.htm>

Kramer, Jurgen. Cultural Studies in English Studies : A German Perspective. [Online].

Accessed 25 July 1999. Available from <http://ericae.net/ericdb/EJ483604.thm>

Rothstcir-Fisch, Carrie. Bridging Culture : A Pre-Service Teacher Preparation Module

[Online]. Accessed 2 February 2001. Available from

<http://ericase.nel/ericdb/ED42513.thm>

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกรอบ
เนื้อหาของบทเรียนโมดูล และค่าดัชนีความสอดคล้องของ
แบบสอบถามความเหมาะสมของกรอบเนื้อหาบทเรียน

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกรอบเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสมในการสร้างบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล ๓ (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นของแต่ละส่วนในแต่ละบทเรียน และเขียนข้อเสนอแนะ เช่น Language functions, Language form, Skill focused และ Activity focused ลงในช่องข้อเสนอแนะที่กำหนดให้ แต่ละส่วนให้ประเมิน 1 ความคิดเห็น โดยประเมินภาพรวมของบทเรียนในแต่ละโมดูล

ค่าระดับคะแนนความคิดเห็น

1	แทน	แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นตัวแทนเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสมในการสร้างบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล ๓ (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม
0	แทน	ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นตัวแทนเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสมในการสร้างบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล ๓ (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม
-1	แทน	แน่ใจว่าข้อความนั้นไม่เป็นตัวแทนเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสมในการสร้างบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล ๓ (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
Students are able to express invitation orally and in written form about Thanksgiving Day with appropriate language and culture.	Thanksgiving Day	<p>1. Identify the cultural tradition</p> <p>2. Ask and talk about historical facts.</p>	<p>● Vocabularies in context of Thanksgiving Day.</p> <p>Example :</p> <ul style="list-style-type: none"> - feast - gravy - cranberry sauce - settles - starve - tomahawk <p>Expression</p> <ul style="list-style-type: none"> - Would you like to have dinner with my family on Thanksgiving Day? 	<p>Listening</p> <p>Speaking</p> <p>Reading</p> <p>Writing</p>	<p>Identify and demonstrate the way to celebrate on this day.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Matching the pictures with descriptions. - Listen to the history of Thanksgiving and complete the flowchart. - Matching invitations with their replies. - Talking to a partner in order to invite and accept or refuse invitations. - Writing an invitation to a friend for coming to have big dinner on Thanksgiving. 				

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
		3. Writing a short letter to invite accept and refuse invitation.	<ul style="list-style-type: none"> - Yes, I'd love to. - Thanks very much. - Thanks very much but I can't / I'd love to, but I'm busy. Present Simple <ul style="list-style-type: none"> - Past tense 						

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอนะ
Students are able to give information and write a process of making the Jack 'O Lantern.	Halloween	1. Giving information about Halloween	<ul style="list-style-type: none"> ● Past Tense Vocabularies : <ul style="list-style-type: none"> - ghost - witch - monster - devil - pumpkin - costume - mask - cemetery - skull - skeleton 	Listening Speaking Reading Writing	<ul style="list-style-type: none"> - Matching the pictures with the descriptions. - Read the Halloween story and do the exercises. - Listen to the history of Halloween and fill out the missing words. - Rearrange the tale of Jack O' Lantern and write it into a right story. - Complete the sequence words in the way of making Jack O' Lantern. - Draw the pictures according to the passage about the way of making Jack O' Lantern. 				

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
		2. Writing a process of doing something.	<ul style="list-style-type: none"> ● Imperative form Example : - Buy a nice orange pumpkin. - Sequence markers, first, second, third, next, etc. 		<ul style="list-style-type: none"> - Do the project work in the topic of "Halloween" by searching from the internet. 				

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
Students are able to answer questions based on the text, and write a Christmas card.	Christmas	1. Asking for and giving opinions. 2. Giving reason and explanation.	<ul style="list-style-type: none"> - What do you think of ..+n or Ving? - What do you think about...? - How did you find? - What's your opinion? <p><u>Grammar</u> Wh-question Present tense</p> <p><u>Vocabularies</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - emperor - stable - shepherds - frankincense - myrrh - reindeer ● I think + ... ● I believe+..... 	Listening Speaking Reading Writing	<ul style="list-style-type: none"> - Complete the flowchart. - Watch slides about the history of Christmas and the way to celebrate toward on this day. - Read the story of Christmas and do the exercise. - Match the pictures with the descriptions. - Listen to the Christmas carols and complete the sentences. - Answer the questions and discuss in group. - Choose the given blessing words and make a Christmas's card. 				

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
		3. Expressing agreement and disagreement.	<ul style="list-style-type: none"> ● In my view..... ● I don't know what to say ● I don't really know <p><u>Agreement</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - I agree../ Yes, I agree. - That's true/ I don't agree <p><u>Disagreement</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - I disagree / I don't agree - No.../ I don't think that's right. <p>Structure</p> <p>Present Simple Tense</p> <p><u>Example</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - We wish you a merry Christmas. 		- Do the project work in the topic of "Christmas" by searching from the internet.				

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
Students are able to write love poems and opinions about the poem.	Valentine's Day	1. Asking for information 2. Writing Poem	<ul style="list-style-type: none"> - Present Simple Tense. - Past Tense <p><u>Vocabularies</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - bouquet - honor - heart-shaped saint - festival - Lupercalia - mate - lace - poem - gay <p><u>Rhyming words</u></p>	Listening Speaking Reading Writing	<ul style="list-style-type: none"> - Complete the map according to the things which students know toward on Valentine. - Read the Origin of Valentine and do the exercise. - Listen to the story of cupid and fill out the missing word. - Discuss the way of writing love poems and opinions about the poem. - Write a love poem . - Oral report about the poem and their opinions in front of class. 				

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
Students are able to write the instructions and steps of colors Easter Eggs and also comprehend the cultural traditions and festivals of Easter.	Easter	1. Identifying the cultural tradition.	- Vocabulary of Easter history. Example: Tomb Angel Joyful Symbols Worship Priest Promise bunny tradition Good Friday - Past Tense	Listening Speaking Reading Writing	<ul style="list-style-type: none"> ● Answer the questions towards on Easter ● Read the story of Easter and do the exercise according from the story. ● Listen to Easter's story and complete the missing words. ● Listen to the steps of coloring Easter Eggs after that read the way to do it. ● Do the Easter Egg by following the given instructions. 				

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities	-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
		2. Demonstrating the way to make coloring Easter Eggs.	<ul style="list-style-type: none"> - Expressions of linking steps together. ● First of all you... ● The first thing you have to do is..... ● After you've done that, you..... ● Finally..... 		<ul style="list-style-type: none"> ● Discuss and plan to decide to make Easter Eggs shell collage. ● Write the instruction and steps of coloring Easter Eggs according to creativity picture which decide by each group. ● Do the project work on the topic of "Easter" by searching form the internet. ● Report and demonstrate the way to coloring Easter Eggs by each group. 				
		3. Writing a short paragraph to give instructions to color Easter Eggs	<ul style="list-style-type: none"> * Sequence makers, first, second, third, next, then, first of all, lastly. 						

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องจากแบบสอบถามความเหมาะสมของกรอบเนื้อหาของ บทเรียนโมดูลทั้ง 5 บทเรียน

บทเรียนที่	หน้าที่ของภาษา	ผู้เชี่ยวชาญ				ค่า ioc แต่ ละหน้าที่ ภาษา
		1	2	3	4	
1. Christmas Day	1. Asking for and giving opinions.	1	1	1	1	1
	2. Giving reason and explanation.	1	1	1	1	1
	3. Expressing agreement and disagreement.	1	1	1	1	1
	4. Writing sentences about blessing words.	1	1	1	1	1
	ค่า ioc ของบทเรียนโมดูลที่ 1	1	1	1	1	1
2. Thanksgiving's Day	1. Identify the cultural tradition.	0	1	1	1	0.75
	2. Ask and talk about historical facts.	1	1	1	1	1
	3. Writing accept and refuse invitations.	1	1	1	1	1
	ค่า ioc ของบทเรียนโมดูลที่ 2	0.66	1	1	1	0.92
3. Valentine's Day	1. Asking for information.	1	1	1	1	1
	2. Writing poem.	0	1	1	1	0.75
	ค่า ioc ของบทเรียนโมดูลที่ 3	0.50	1	1	1	0.88
4. Easter	1. Identifying the cultural tradition.	1	1	0	1	0.75
	2. Demonstration the way to make coloring Easter Eggs.	0	1	1	1	0.75
	3. Writing a short paragraph to give instructions to color Easter Eggs.	1	1	1	1	1
	ค่า ioc ของบทเรียนโมดูลที่ 4	0.67	1	0.67	1	0.83
5. Halloween	1. Giving information about Halloween.	1	1	1	1	1
	2. Writing a process of doing something.	1	1	0	1	0.75
	ค่า ioc ของบทเรียนโมดูลที่ 5	1	1	0.50	1	0.88

จากตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง จากแบบสอบถามความเหมาะสมของกรอบเนื้อหาของบทเรียนโมดูล จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า บทเรียนโมดูลที่ 1 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 บทเรียนโมดูลที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92 บทเรียนโมดูลที่ 3 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 บทเรียนโมดูลที่ 4 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.83 บทเรียนโมดูลที่ 5 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 จะเห็นว่าบทเรียนโมดูลทั้ง 5 มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ถือว่า เนื้อหาองค์ประกอบ ภาษา กิจกรรม และการประเมินเหมาะสมคัดเลือกไว้ใช้ได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ข.

กรอบเนื้อหาบทเรียนโมดูล

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
<p>Students are able to express invitation orally and in written form about Thanksgiving Day with appropriate language and culture.</p>	<p>Thanksgiving Day</p>	<p>1. Identify the cultural tradition</p> <p>2. Ask and talk about historical facts.</p>	<p>● Vocabularies in context of Thanksgiving Day.</p> <p>Example :</p> <ul style="list-style-type: none"> - feast - gravy - cranberry sauce - settles - starve - tomahawk <p>Expression</p> <ul style="list-style-type: none"> - Would you like to have dinner with my family on Thanksgiving Day? 	<p>Listening</p> <p>Speaking</p> <p>Reading</p> <p>Writing</p>	<p>Identify and demonstrate the way to celebrate on this day.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Matching the pictures with descriptions. - Listen to the history of Thanksgiving and complete the flowchart. - Matching invitations with their replies. - Talking to a partner in order to invite and accept or refuse invitations. - Writing an invitation to a friend for coming to have big dinner on Thanksgiving.

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
		3. Writing a short letter to invite accept and refuse invitation.	<ul style="list-style-type: none"> - Yes, I'd love to. - Thanks very much. - Thanks very much but I can't / I'd love to, but I'm busy Present Simple <ul style="list-style-type: none"> - Past tense 		

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
<p>Students are able to give information and write a process of making the Jack 'O Lantern.</p>	<p>Halloween</p>	<p>1. Giving information about Halloween</p>	<p>● Past Tense</p> <p>Vocabularies :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ghost - witch - monster - devil - pumpkin - costume - mask - cemetery - skull - skeleton 	<p>Listening</p> <p>Speaking</p> <p>Reading</p> <p>Writing</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Matching the pictures with the descriptions. - Read the Halloween story and do the exercises. - Listen to the history of Halloween and fill out the missing words. - Rearrange the tale of Jack O' Lantern and write it into a right story. - Complete the sequence words in the way of making Jack O' Lantern. - Draw the pictures according to the passage about the way of making Jack O' Lantern.

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
		2. Writing a process of doing something.	<ul style="list-style-type: none"> ● Imperative form Example : - Buy a nice orange pumpkin. - Sequence markers, first, second, third, next, etc. 		<ul style="list-style-type: none"> - Do the project work in the topic of "Halloween" by searching from the internet.

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
Students are able to answer questions based on the text, and write a Christmas card.	Christmas	<p>1. Asking for and giving opinions.</p> <p>2. Giving reason and explanation.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - What do you think of ..+n or Ving? - What do you think about...? - How did you find? - What's your opinion? <p>Grammar</p> <p>Wh-question</p> <p>Present tense</p> <p>Vocabularies</p> <ul style="list-style-type: none"> - emperor - stable - shepherds 	<p>Listening</p> <p>Speaking</p> <p>Reading</p> <p>Writing</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Complete the flowchart. - Watch slides about the history of Christmas and the way to celebrate toward on this day. - Read the story of Christmas and do the exercise. - Match the pictures with the descriptions. - Listen to the Christmas carols and complete the sentences. - Answer the questions and discuss in group. - Choose the given blessing words and make a Christmas's card. - Do the project work in the topic of "Christmas" by searching from the internet.

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
		<p>3. Expressing agreement and disagreement.</p> <p>4. Writing sentences about blessing words.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - frankincense - myrrh - reindeer ● I think + ... ● I believe+ ..... ● In my view..... ● I don't know what to say ● I don't really know <p>Agreement</p> <ul style="list-style-type: none"> - I agree../ Yes, I agree. - That's true/ I don't agree <p>Disagreement</p> <ul style="list-style-type: none"> - I disagree / I don't agree 		

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
			<ul style="list-style-type: none"> - No.../ I don't think that's right. <p>Structure</p> <p>Present Simple Tense</p> <p>Example</p> <ul style="list-style-type: none"> - We wish you a merry Christmas. 		

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
<p>Students are able to write the instructions and steps of colors Easter Eggs and also comprehend the cultural traditions and festivals of Easter.</p>	Easter	1. Identifying the cultural tradition.	<p>- Vocabulary of Easter history.</p> <p>Example:</p> <p>Tomb</p> <p>Angel</p> <p>Joyful</p> <p>Symbols</p> <p>Worship</p> <p>Priest</p> <p>Promise</p> <p>bunny</p> <p>tradition</p> <p>Good Friday</p> <p>- Past Tense</p>	<p>Listening</p> <p>Speaking</p> <p>Reading</p> <p>Writing</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Answer the questions towards on Easter ● Read the story of Easter and do the exercise according from the story. ● Listen to Easter's story and complete the missing words. ● Listen to the steps of coloring Easter Eggs after that read the way to do it. ● Do the Easter Egg by following the given instructions.

Objective	Topic	Function	Form	Skill	Activities
		<p>2. Demonstrating the way to make coloring Easter Eggs.</p> <p>3. Writing a short paragraph to give instructions to color Easter Eggs</p>	<p>- Expressions of linking steps together.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● First of all you.. ● The first thing you have to do is..... ● After you've done that, you..... ● Finally..... <p>* Sequence makers, first, second, third, next, then, first of all, lastly.</p>		<ul style="list-style-type: none"> ● Discuss and plan to decide to make Easter Eggs shell collage. ● Write the instruction and steps of coloring Easter Eggs according to creativity picture which decide by each group. ● Do the project work on the topic of "Easter" by searching from the internet. ● Report and demonstrate the way to coloring Easter Eggs by each group.

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างบทเรียนโมดูลเรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติ

มหาวิทยาลัยศิลปากร อังวะนลขสิทธิ์
ที่พูดภาษาอังกฤษและคู่มือครู

Module II

Thanksgiving Day

Period No.

Date :

Time : 150 minutes.

1. **Rationale** : Thanksgiving Day is a day for Americans to give thanks to God for everything they have. It's on the fourth Thursday in November. This topic is the way to encourage students to practice English using various skills.

2. **Content** : Thanksgiving Day.

◆ **Skill** : Express invitation orally and in written form about Thanksgiving Day.

◆ **Vocabulary words**: Vocabularies in content of Thanksgiving Day such as feast, gravy, cranberry sauce, settles, starve, pilgrims, fortune, harvest, tomahawk, bonnet.

◆ **Functions** : Expressions for inviting , accepting or refusing invitations.

3. **Terminal Objectives** :

◆ Students are able to express invitation orally and in written form about Thanksgiving Day with appropriate language and culture.

4. **Enabling Objectives** :

◆ To complete flowchart according what they have known towards on Thanksgiving Day.

◆ To read and answer the questions according to the story of Thanksgiving.

◆ To listen and order the history of Thanksgiving after they finished listening from the taperecording.

◆ To study the language focus and match the invitations on Thanksgiving Day with the replies.

- ◆ To express invitations and replies
- ◆ To write an invitation card.
- ◆ To do the project work in the topic of “Thanksgiving” by searching the information from the Internet.
- ◆ To report about their project work in front of class.

5. **Types of activity :**

- ◆ Listening : Listen to the history of Thanksgiving Day and order the history of Thanksgiving.
- ◆ Speaking : Expressing the invitations including accept or refuse them.
- ◆ Reading : Reading the history of Thanksgiving Day.
- ◆ Writing : Writing the invitations.

6. **Preparation :**

- ◆ Prepare listening descriptions.
- ◆ Prepare worksheet about the history of Thanksgiving.
- ◆ Prepare worksheet for Thanksgiving exercise.

7. **Teaching aid :**
- ◆ Tape recording the history of Thanksgiving Day
  - ◆ Pictures

8. **Pretest :** These are 20 items in the test. The purpose is to check the students knowledge before studying the lesson.

9. **Procedures :**

Motivation (Worksheet B1)

1. Inform students the objectives of the Module and what learning out come is required after studying.
2. Motivate students' interest on the topic “ Thanksgiving Day” by demonstrating the pictures of this day.

3. Give worksheet B1, inform the students to complete in the flowchart what they have known towards on Thanksgiving Day.

Presentation (Worksheet B2 and B3)

1. Give worksheet B2 for the students to answer pre-reading questions.
2. Inform the students to read the history of Thanksgiving then do the exercise.
3. Give students worksheet B3 for the students to listen about the history of Thanksgiving and let them order the correct historical events with happened on the original of Thanksgiving.

Practice (Worksheet B4, B5)

1. Give students worksheet B4 and teach them about language focus after that the students have to do the exercises by matching invitations with their replies.
2. Give students worksheet B5 and assign them to practice the exercise by expressing invitation and replies.
3. Divide students in pairs and let them practice by talking to his/her friend in order to invite him/her for dinner.

Production (Worksheet B6 and B7)

1. Give students worksheet B6 to show the example of invitations.
2. Assign students that they have to write the invitation card to their friends for coming to have big dinner on Thanksgiving Day.
3. Give students worksheet B7 and assign them to do the project work by searching more information on the topic of “Thanksgiving Day” from the internet and prepare for reporting about their work.

10. **Follow-up activity** : Invitation card and project work.

11. **Evaluation** : Posttest to check students' understanding after finishing the studying in Module II.

Pretest-Posttest

Choose the best answer

1. What is the meaning of “Pilgrims”?
  - a. a large fresh-water fish.
  - b. Colouring of skin..
  - c. A person who travels to a holy place.
  - d. A small tablet containing a medicine.
2. What did the Indian do for the Pilgrims?
  - a. They bought the Pilgrims.
  - b. They decorated the room.
  - c. They helped and taught them how to grow crops.
  - d. They invited their Indian for food.
3. What else were the Pilgrims thankful for besides a good harvest?
  - a. For their new homeland.
  - b. For their new homeland.
  - c. For celebrated to the sun.
  - d. ll are correct.
4. What is the main dish on Thanksgiving Day?
  - a. A big pumpkin.
  - b. A huge roast turkey.
  - c. Chocolate.
  - d. Cookies and candies.
5. What kind of food is not the symbol of Thanksgiving Day?
  - a. roast turkey.
  - b. Cranberry sauce.
  - c. Mashed potatoes.
  - d. Chocolate

6. Who helped the Pilgrims and taught them how to plant?
- teachers.
  - Indian
  - Students
  - Another pilgrims.
7. What is not the color of Thanksgiving Day?
- black
  - gold
  - yellow
  - red
8. Who was the first person to make Thanksgiving a national holiday?
- Bill Clinton
  - George Bush
  - Christopher Columbus
  - Abraham Lin Coin
9. What is the meaning of the word "feast"?
- a young female horse.
  - a very large meat.
  - to go without food.
  - able to be done or achieved.
10. Do most Thai people celebrate for Thanksgiving Day?
- Yes, they do.
  - No, they don't.
  - Yes, they did.
  - No, they didn't.

Dialogue.

Anne: Hello, how are you?

Betty: Hi, very well, thanks. And you?

Anne: O.K. Well.....,are you free on Thursday?

Betty: Not exactly in the morning but after 11 a.m. I'm free.

Anne: Can you join my Thanksgiving party with my family at 6 p.m.?

Betty: Great. Thanks for inviting me. I'll be there at 5.30.

Choose the best answer.

16. A: Will you be able to come for Thanksgiving party tonight?

B: .....

A: Then. What about going after you finish?

B: O.K.

a. I'd love to but I have a lot of homework.

b. Thank you very much.

c. Great! See you later.

d. That would be very nice.

17. A: We will go bike riding to Jane's house on Thursday night. Would you like to go with us?

B: .....

A: See you at 6 p.m.

a. No, I'm sorry.

b. Thanks, but I have no bicycle.

c. That would be very nice.

d. No, thank you.

Select the best word to complete in each blank.

	8 King Street
	London.
	November 20 th 2003
Dear Joe and Lucy,	
You are ___18___ to Thanksgiving ___19___ at 61/210 Greenwood Road, on ___20___	
24 th , 2003.	
	Peter and Jane

18. a. provided

b. invited

c. producted

d. got

19. a. party

b. breakfast

c. demonstration

d. school

20. a. Wednesday

b. Thursday

c. Friday

d. Saturday

Worksheet B1

Objective : Given the flowchart about Thanksgiving, students are able to complete the flowchart according what they have known towards on Thanksgiving Day.

Complete the flowchart

```
graph TD; Thanksgiving((Thanksgiving)) --- Purpose[The purpose of Thanksgiving Day.]; Thanksgiving --- Colours[The colours of Thanksgiving are.....]; Thanksgiving --- Food([Traditional Food for big feasts.]);
```

The purpose of Thanksgiving Day.

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Thanksgiving

The colours of Thanksgiving are.....

_____

_____

_____

_____

_____

Traditional Food for big feasts.

_____

_____

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Worksheet B2

Objective : Students are able to answer the questions according to the reading text.

Thanksgiving

A : Pre-reading

1. What is the symbol on Thanksgiving Day?
2. Who were the settlers from England to America?
3. When is Thanksgiving Day?

Thanksgiving

Many holidays in America are celebrated with big feast, but Thanksgiving dinner is the most famous feast of all. The whole family usually comes together to eat Thanksgiving dinner. The main dish is a huge roast turkey. There are many other delicious foods too, such as mashed potatoes with gravy, cranberry sauce, vegetables, and fresh baked bread. The traditional dessert is a big pumpkin pie. When people finish this meal, they feel as if they will never be hungry again.

Thanksgiving comes each year on the fourth Thursday in November. It is a day for Americans to give thanks to God for everything they have. Although President Abraham Lincoln first made Thanksgiving a national holiday just 100 years ago, the first Thanksgiving feast was over 300 years ago. It was then that the first settlers came to America from England. They were called Pilgrims. In the new land they worked hard and planted wheat, corn, and vegetables. The American Indians helped the Pilgrims hoped to have a good harvest, because without a good harvest they would starve during the long, cold winter. Finally autumn came and the harvest was good. The Pilgrims felt very thankful for their good harvest, for their new homeland, and for their friendship with the Indians. They rested from work for a week in order to give thanks to God and to celebrate their good fortune. During this week they feasted and prayed. They invited their Indian friends too. Together they had a huge feast which lasted for three days. They killed turkeys and roasted them: they also ate corn and pumpkins and other vegetables they had harvested. This was the beginning of the tradition of a big Thanksgiving dinner.

At school nowadays children like to decorate their classroom for Thanksgiving. They draw pictures of the Pilgrims and the Indians. They cut out paper turkeys and pumpkin and vegetable and leaves to put on the walls. The color to Thanksgiving are the colors of autumn: brown, orange, yellow, red and gold. Sometimes the class will give a play telling a Thanksgiving story about the Pilgrims and the Indians. Some

children dress like Indians with feather in their hair, paint on their faces, and tomahawks in their hands. Other dress like Pilgrims, the boys wearing black knee-pants, long-sleeved white shirt, and the girls wearing long dresses, white aprons and white bonnets. They enjoy remembering the first feast of the Pilgrims in America.

Source : Clair, Elizabeth. ESL Teacher's Holidays Activities. West Nyack, N.Y; 1990.
 : Suan Sunantha Teachers College. Holidays in America and Thailand.
 Bangkok : Durusapha, 1970.

B : Understanding Vocabulary words.

Match the meanings under B with the words or phrases under A. Write only the appropriate letter (a, b, c.....) in front of the number (1,2,3.....)

A	B
___ 1. feast	a. people who move into a new and uncivilized land, to make a new name and find a new way of life.
___ 2. gravy	b. to die of hunger.
___ 3. cranberry sauce	c. a tool and weapon used by Indians, made of a sharp-edged stone with a wooden stick handle.
___ 4. settles	d. a sauce to put on meat.
___ 5. starve	e. the gathering in of ripe crops
___ 6. pilgrims	f. good or bad luck.
___ 7. fortune	g. a very large meal
___ 8. harvest	h. a hat
___ 9. tomahawk	i. a sweet sauce like jam, always eaten with turkey.
___ 10. bonnet	j. a person who travels to a holy place.

C : Comprehension**Answer the questions**

1. Who helped the Pilgrims when they first settled in America?

---

2. Who was the first person to make Thanksgiving a national holidays?

---

3. What was the reason of celebrating Thanksgiving Day?

---

4. What is the main dish toward on Thanksgiving Day?

---

5. List three activities which children celebrate on Thanksgiving Day.

D : Choose the correct answer.

1. When do people celebrate Thanksgiving Day?

- a. On the third Thursday in November.
- b. On the fourth Thursday in November.
- c. On the third Thursday in December.
- d. On the fourth Thursday in December.

2. From the story what does “ big feast” means?

- a. a very large and special meal.
- b. a big fare well party.
- c. a festival which hold on Thanksgiving Day.
- d. a name of food.

3. Which one is not an activity on Thanksgiving Day?

- a. They killed turkeys and roasted them.
- b. They wear evil masks.
- c. They draw pictures of the Pilgrims and the Indians.
- d. Some children dress like Indians and Pilgrims.

4. In the new land they work hard and .....what does the “new land” means?
- a. England
  - b. India
  - c. Canada
  - d. America
5. Which picture is not a symbol on Thanksgiving Day?

a.

b.

c.

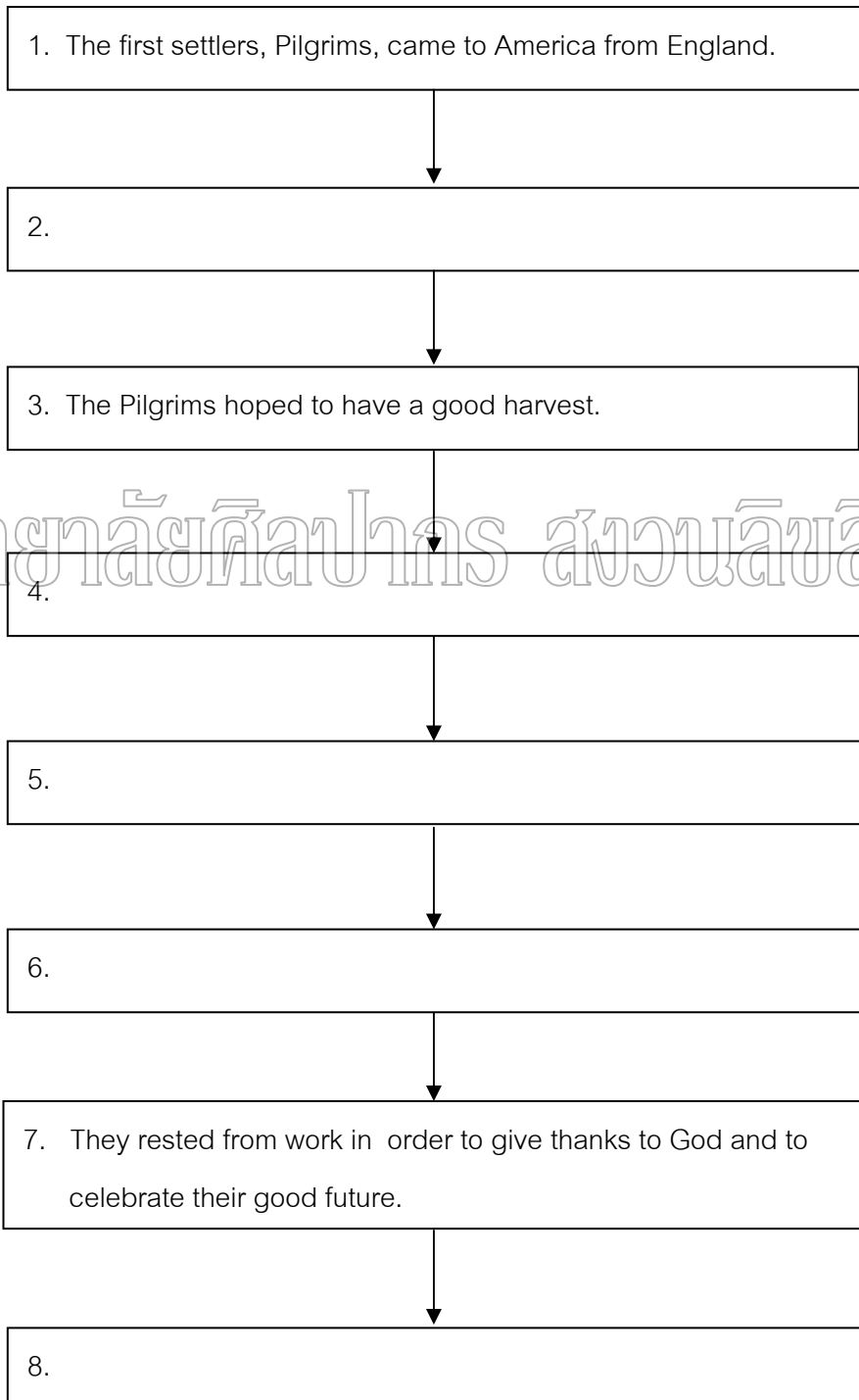
d.

Worksheet B3

Objective : Students are able to order the history of Thanksgiving after they finished listening from the tapescript.

Ordering the historical events with happened on the original of Thanksgiving Day.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Worksheet B4

Objective : Given some explanation of past tense, including the way to invite people to join on Thanksgiving Day, students are able to express invitations and replies.

Language Focus

Past Tense

ใช้กับเหตุการณ์ต่อไปนี้

1. แสดงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และจบลงแล้วในขณะที่ยู่

เช่น The American Indians **helped** the Pilgrims .

The Pilgrims **felt** very thankful for their good harvest.

การทำประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำถามและปฏิเสธ

1. ถ้าในประโยคบอกเล่า (Affirmative) มี กริยาช่วยสามารถเปลี่ยนเป็นประโยคคำถามได้ โดยนำกริยาช่วยไปหน้าประโยคแล้วใส่เครื่องหมาย ?

เช่น The harvest was good. → Was the harvest good?

Thanksgiving was over 300 years ago.

Was Thanksgiving over 300 years ago?

2. ทำให้เป็นประโยคปฏิเสธ (Negative) ได้โดยการเติม not หลัง กริยาช่วย ประโยคบอกเล่าจะกลายเป็นประโยคปฏิเสธ

เช่น The harvest was not good

3. ถ้าในประโยคบอกเล่ามีกริยาแท้ (ช่อง 2) ให้ใช้ did เข้ามาช่วย

เช่น They invited their Indian friends.

⇒ Did they invite their Indian friends?

The Pilgrims felt very thankful for their good harvest.

⇒ Did the Pilgrims feel very thankful for their good harvest?

4. ทำให้เป็นประโยคปฏิเสธ ให้เติม did not (didn't) ไว้หน้าคำกริยาแท้แล้วเปลี่ยนกริยาแท้เป็นช่องที่ 1 เช่น

เช่น They didn't invite their Indian friends.

The Pilgrims didn't feel very thankful for their good harvest.

Invitation (การเชิญ)

การเชิญถือเป็นมารยาทอย่างหนึ่งของสังคมชาวอังกฤษ หรืออเมริกันเขาใช้ประโยคหลายประโยคเมื่อเราจะใช้ให้เลือกเอาประโยคใดประโยคหนึ่งดังนี้

- I would like to invite you to + ข้อความที่ให้กระทำ
- I would to have you + ข้อความที่ให้กระทำ
- Would like to + ข้อความที่ให้กระทำ
- Will you be able to + ข้อความที่ให้กระทำ
- How about + Ving + สิ่งที่ให้กระทำ
- Would you care to + V1 + สิ่งที่ให้กระทำ

1. I would like to invite you to go out this evening.
2. I would to have you to come to Thanksgiving party next Friday.
3. Would like to go to the party with me tonight?
4. Will you be able to have dinner with us
5. How about having dinner with my family in this evening?

ผู้ถูกเชิญอาจจะตอบขอบคุณเขาก่อน แล้วจึงบอกว่ายินดีหรือขัดข้อง (ตอบรับ หรือ ปฏิเสธ)

1. **ตอบรับ** มักกล่าวขอบคุณก่อนแล้วตามด้วยการตอบรับ

Thank you	}	<p>I'd love to.</p> <p>I'll be very glad to.</p> <p>I'd like to very much.</p> <p>That's very kind of you.</p> <p>That'll be fine.</p> <p>If you want me to.</p>
-----------	---	--

2. **ตอบปฏิเสธ** มักกล่าวขอบคุณแล้วปฏิเสธ

Thank you, but I don't have the time.

I'm sorry, but.....

Thank you, but I'm afraid I can't.

I'd like to, but I'm not so well.

Objective : Students are able to match the invitations on Thanksgiving Day with the replies.

Matching invitations with their replies.

Invitation

Replies

_____ 1. Would you like to dine with me?

a. Thank you, it smells good.

_____ 2. How about tasting this turkey?

b. Thank you, but I can't have Sweet.

_____ 3. Will you be able to come for Thanksgiving with us this evening?

c. Thank you, I'll be very glad to.

_____ 4. Do you want to go to John's house with me?

d. I'd like to, but I haven had it already.

_____ 5. Would you care to have some big pumpkin pies?

e. I'm sorry, I don't know his house.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Worksheet B5

Objective : Students are able to practice the exercise by expressing invitation and replies.

Suppose that you have to invite your friend to your house for celebrating on the Thanksgiving Day.

Situations : Talk to your friend in order to invite him/her for dinner. And write the expressions which you use here.

มหาวิทยาลัยศิลปากรสงวนลิขสิทธิ์

You : _____

Your friend : _____

You : _____

Your friend : _____

You : _____

Your friend : _____

Worksheet B6

Objective : Given the example of invitation card on Thanksgiving Day, students should be able to write invitation.

<u>Example</u>	
	10 Dusit Road, Bangkok November 20 th , 2003
Dear Joe and Jane,	
You are invited to join our Thanksgiving party at 59/11 Sukumwit Road, on Thursday 22 nd November at 6 pm.	
	Peter and Mary

Write an invitation to a friend for coming to have big dinner on Thanksgiving Day.

Worksheet B7

Objective : Students are able to do the project work on the topic of “ Thanksgiving Day”
by searching from the Internet.

Project Work

1. Divide into groups of four.
2. Find the information about Thanksgiving from the Internet by using the topic guide which is given.
3. Display your project work and report in front of the class.

Title:

Thanksgiving

History : _____

Activity: _____

Symbols: _____

The first settlers from England to America:

_____

The people who helped the Pilgrims :

_____

Colors of Thanksgiving : _____

Thanksgiving food : _____

_____

Pictures which related to Thanksgiving :

คู่มือครู

โมดูล 2 : Thanksgiving

1. Motivation

☀️ นักเรียนและครูสนทนาถึงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในบทนี้ ต่อจากนั้นครูแสดงรูปภาพเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของวันขอบคุณพระเจ้าให้นักเรียนรู้จักและอธิบายสั้น ๆ ถึงความสำคัญของวันนี้ จากนั้นครูให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมที่นักเรียนมีเกี่ยวกับวันขอบคุณพระเจ้าเติมข้อมูลลงในแผนภูมิ

Key : 1. The purposes of Thanksgiving Day

- Thanks God
- To celebrate the pilgrim's good fortune.
- Thanks for their Indians' friends.

2. The colours of Thanksgiving Day

- brown
- red
- orange
- gold
- yellow

3. Traditional Food for big feasts.

- roast turkey
- mashed potatoes with gravy.

2. Presentation

☀️ นักเรียนอ่านประวัติวันขอบคุณพระเจ้าและทำใบงาน B2

Part B :

Key	1. G	2. D	3. I	4. A	5. B
	6. J	7. F	8. E	9. C	10. H

Part C :

- Key
1. The American Indians.
  2. The Pilgrims
  3. To give thanks to god and thanks for their friendship with the Indians.
  4. A huge roast turkey.
  5. - They decorate their classroom.
- They draw pictures of Pilgrims and the Indians.
- They give a play telling thanksgiving's story.

Part D :

- Key   1. B   2. A   3. B   4. D   5. C

☀️ นักเรียนฟังเทปเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวันขอบคุณพระเจ้า หลังจากนั้นให้นักเรียนทำใบงาน B3 โดยเรียงลำดับประวัติวันขอบคุณพระเจ้าให้ถูกต้อง

Key

2. They were called Pilgrims.
4. Finally autumn came and the harvest was good.
5. The pilgrims felt very thankful for their good harvest.
6. They also thanks for their new homeland and their friendship with the Indians.
8. They feasted and prayed and invite their Indian friends too.

3.

Practice

☀️ Language Focus : เรียนไวยากรณ์เพื่อเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Past Simple Tense ซึ่งเป็นการใช้ไวยากรณ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และ Invitation คือ การเชิญเชิญซึ่งถือเป็นมารยาทอย่างหนึ่งของสังคมชาวตะวันตก

☀️ นักเรียนฝึกใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยฝึกพูดสนทนาในเรื่องการเชิญ พร้อมการตอบรับและปฏิเสธ โดยให้นักเรียนเขียนบทสนทนาที่นักเรียนใช้พูดลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Example :   You : Hello, John. How are you?
                   Your friend : Hello, Tim, fine thanks and you?
                           You : Not so bad, thanks. Well, would you like to go to the party with
   me tonight?
                   Your friend : I'd love to but I have to prepare for the test tomorrow.
                           You : Never mind. I hope we can go out next time.
                   Your friend : I hope so.

4.

Production

☀️ นักเรียนดูตัวอย่างการเขียนบัตรเชิญในงาน B6 ต่อจากนั้นให้นักเรียนเขียนบัตรเชิญเพื่อเชิญเพื่อนมาร่วมเลี้ยงฉลองในวันขอบคุณพระเจ้า

Example:

10 Dusit Road,
 Bangkok
 November 20th, 2002

Dear Joe and Jane,

You are invited to join our Thanksgiving party at 59/11 Sukumvit Road, on
 Thursday 22nd November at 6 pm.

Peter and Mary

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนเต็ม 3 คะแนน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- 3 เขียนประโยคได้ถูกต้อง
- 2 สะกดผิดเล็กน้อย
- 1 สะกดผิดเล็กน้อย และผิดไวยากรณ์
- 0 สะกดผิดมากและผิดไวยากรณ์

☀️ นักเรียนทำโครงการในใบงาน B7 โดยมีเกณฑ์การประเมินผลในการรายงานโครงการ

ดังนี้

- 10-9.5 ดีเยี่ยม ความคิดดีและสร้างสรรค์ คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้อง การเน้นเสียงถูกต้อง ชัดเจน มีการสบตากับผู้ฟัง
- 9-8.5 ดีมาก ความคิดดีและมีจินตนาการ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ถูกต้อง การเน้นเสียง เข้าใจได้เว้นจังหวะหยุดได้เหมาะสม
- 8-7.5 ดี ความคิดและจินตนาการใช้ได้ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้เหมาะสม ประหม่า เล็กน้อย พยายามเน้นเสียงให้ถูกต้อง ตะกุกตะกักเล็กน้อย
- 7-6.5 ปานกลาง ความคิดใช้ได้ พยายามใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ถูกต้อง ตะกุกตะกัก บางครั้ง ประหม่า ใช้เวลาเกินเล็กน้อย
- 6-5.5 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ความคิดไม่น่าสนใจ ข้อมูลมาจากแบบสำรวจอย่างเดียว การใช้ ไวยากรณ์และคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับที่ควรจะเป็น ข้อมูลเข้าใจยาก สบตากับผู้ฟังน้อย และใช้เวลาไม่เหมาะสม
- 5-4.5 ไม่ดี ไม่มีความใส่ใจ เสนอตะกุกตะกัก ใช้ไวยากรณ์ผิดและไม่ใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ ไม่ สบตากับผู้ฟัง และใช้เวลาไม่เหมาะสม
- (Marr, 1999 : 24)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ภาคผนวก ง

ตารางกำหนดลักษณะข้อสอบและแบบทดสอบวัดความ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย

สามารถทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุด

Table of Test Specification

Objectives	Mode	Text Type	Level of Knowledge	Test Technique	Time (100 mins)	No. of Items	Weight 100 %	Scoring
1. To exchange information, ideas, opinions, feeling experiences and understand the history of Christmas.								
- Giving reasons and explanation.	L-S	Dialogues	Cr,T,C	M/C	6	5	6%	0-1
- Expressing agreement and disagreement.	L-S	Dialogues	T,Cr	M/C	10	5	10%	0-1
2. Students are able to comprehend the historical facts and cultural traditions on Thanksgiving Day.								
- Identifying the cultural tradition	R	Passage	T,C	M/C	10	5	10%	0-1
- Ask and talk about historical facts.	L-S	Dialogues	Cr,T	M/C	6	3	6%	0-1
- Writing a short letter to invite accept and refuse invitation.	R-W	Dialogues, Passages	T,C	M/C	4	2	4%	0-1

Objectives	Mode	Text Type	Level of Knowledge	Test Technique	Time (100 mins)	No. of Items	Weight 100 %	Scoring
3. To understand the poem and the values of western people towards on Valentine's Day. - Asking and giving for information about Valentine's Day. - Read poem	L-S	Dialogues	T,C	M/C	10	5	10%	0-1
	R	Passage	T,C	M/C	10	5	10%	0-1
4. To comprehend the cultural traditions and festivals of Easter. - Filling out forms with the instructions to color Easter Eggs. - Identifying the cultural traditions.	R-W	Passage	T,C,Cr	M/C	10	5	10%	0-1
	L-S	Dialogues, Passage	T,C,Cr	M/C	10	5	10%	0-1

Objectives	Mode	Text Type	Level of Knowledge	Test Technique	Time (100 mins)	No. of Items	Weight 100 %	Scoring
5. To describe the event or activity which happen on the Halloween and asking and giving direction.								
- Describing the activities on Halloween/	L-S	Dialogues, Passage	T,C	M/C	6	3	6%	0-1
- Asking and giving information.	L-S	Dialogues, Passage	T,C	M/C	10	5	10%	0-1
- Writing the steps of making a Jack O'Lantern.	R-S	Passage	T,C	M/C	4	2	4%	0-1

หมายเหตุ ระดับของทักษะย่อย (Skill Level) แบ่งตามทักษะภาษาของ วาเล็ทและเดสิค (Valette and Disick : 1972) ดังนี้

1. ระดับกลไก (Mechanical, M)
2. ระดับความรู้ (Knowledge, K)
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer, T)
4. ระดับสื่อสาร (Communication, C)
5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism, Cr)

การตรวจให้คะแนน

การให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง มีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ตอบถูกได้	1	คะแนน
ตอบผิดหรือไม่ตอบได้	0	คะแนน

Test

Level: Secondary level of Mattayomsuksa 3

Time : 120 minutes.

Score: 60 points

Part I : Listening (10 points)

A: : Listen to Steve and Nipa are talking about activities on Valentine's Day. Then answer the questions. (5 points)

1. Did anyone give stickers to Nipa?
  - a. No, she got them herself.
  - b. Yes, she received many stickers.
  - c. No, she is not a Christian.
  - d. Yes, many friends love her.
2. Who gave her the heart sticker?

a. Robert.	b. Jack
c. Steve	d. Her parents.
3. Who is Steve?

a. A close friend.	b. A sticker seller.
c. Saint Valentine.	d. Nipa's father.
4. From the dialogue. Do most Thai people celebrate Valentine's Day?
  - a. Yes, it is a national holiday.
  - b. Not many. Mostly teenagers celebrate it.
  - c. No, it is not important.
  - d. Everyone must join the party.
5. What is the symbol of Valentine 's Day?
  - a. Heart Stickers.
  - b. Masks.
  - c. Turkey.
  - d. Santa Claus

B : Listen to Nat and Robert are talking about Thanksgiving Day. Then answer the questions. (5 points)

6. What are they talking about?
  - a. The celebration of Christmas.
  - b. The celebration of Thanksgiving.
  - c. Holiday celebration around the world.
  - d. Pilgrim.
7. What kind of food do people normally have on Thanksgiving?
  - a. A big pumpkin.
  - b. A roast turkey.
  - c. Easter egg.
  - d. Ghost.
8. Who are the Pilgrims?
  - a. The first people who began to have a big feast to thank for God.
  - b. American Indians who have a huge turkey to thank God.
  - c. The people who colour the Easter Egg.
  - d. The people who wear ghost's mask.
9. Why does Nat need the information about Thanksgiving?
  - a. Because she is interested in it.
  - b. She needs to get more money.
  - c. For her presentation.
  - d. Just for fun.
10. What will Robert give to Nat?
  - a. a book.
  - b. a postcard
  - c. a diary
  - d. a letter

Part 2 : You will read four dialogs in various situations. After reading them, choose the best answer to complete each blank in the dialogs. (15 points)

A : Situation: Mark and John are Talking about Christmas party.(5 points)

M: How old are you, John?

J: _____ 11 _____.

M: Christmas is coming soon. How do you feel?

J: I'm very excited and ____ 12 _____.

I'm looking forward to it.

M: Do you believe in Santa Claus?

J: _____ 13 _____, but now I don't.

M: What do you like most about Christmas?

J: Christmas presents, and you?

M: I do love presents. Well, Are you going shopping?

J: Yes, we go on Christmas Eve and Christmas Day.

M: I hope you will have a good time on Christmas.

J: _____ 14 _____.

11. a. I'm a student.
 b. I'm a carpenter.
 c. I'm ten years old.
 d. He is ten years old.
12. a. boring
 b. sad
 c. happy
 d. interested
13. a. Yes, I have believed in Santa until now.
 b. I don't believe in Santa Claus.
 c. I never believed before.
 d. I used to when I was young.

14. a. Thank you, I hope you do, too.
 b. You're welcome.
 c. Never mind.
 d. That's all right.

B : Situation : Jim introduces Mary to Charles at a party.

Jim : Who's the tall girl next to Barbara?

Charles: ___15___. Didn't you meet her at
 Steve's party?

Jim : No, I didn't.

Charles: Oh, then let me introduce you to her now...

Mary, ___16___.

Mary : Hi! Jim. I'm glad to meet you.

Jim : I'm glad to meet you, too. Can't we sit down
 somewhere and talk?

Mary : _____ 17 _____.

15. a. It's someone.
 b. That is Mr. Edward Smith.
 c. That's Mary Anderson.
 d. Mr. Edward is a teacher.
16. a. You don't know her, do you?
 b. This is my cousin Jim.
 c. Look at this.
 d. That's Jim who goes out.
17. a. Sure let's sit over there.
 b. Yes, I can go home now.
 c. No, I don't want to talk.
 d. O.K. I'll see you later. Bye.

C : Situation: Peter and Jean are talking about health. (3 points)

Peter: ____18____.

Jean: Oh! I had a sore throat after I had went to
Easter party last night.

Peter: ____19____. Is everything all right now?

Jean: ____20____. I've still got a problem.

Peter: Oh, you'll be all right soon.

18. a. Don't you feel good today?
b. You'll be all right, won't you?
c. You'll go to school again, won't you?
d. You don't look so good today. What's the matter?
19. a. Fine
b. Very well.
c. Don't worry.
d. I'm sorry to hear that.
20. a. Not at all.
b. No, nonsense.
c. No, not really.
d. No, why do you want to know?

D : Situation: Nancy and Mark are talking and planning about Richard's birthday party.

Nancy : Hi.____21____.

Mark : It doesn't matter. Don't worry about it.

____22____.

Nancy : No, thank you. By the way,you know Richard's
birthday is next week.

Mark : Really? ____23____.He has been
unhappy for a long time. He misses his
friends and family.

Part 3 : Writing . In this part, you will be given different types of passages and a letter to read. Then choose the most approximately one to answer in each blank (15 points)

Direction: Choose the best answer for each blank.

Passage 1 (5 points)

SHIPPED TO THE WORLD

The Deluxe Fruitcake

Last year, these ___(26)___ Christmas Cakes were delivered to 195 countries around the world. The order you place is treated with as much ___(27)___ as the wonderful Christmas Cakes we bake. We are possible mail order specialists and we make sure your order is sent exactly as ___(28)___ . Years of experience, coupled with our decorative holiday tin and ___(29)___ shipping carton, assure your gift will arrive perfectly ...anywhere in the world, fresh delivery ___(30)___ .

26. a. old

b. famous

c. notable

d. young

27. a. time

b. concern

c. speed

d. care

28. a. returned

b. requested

c. reused

d. responded

29. a. protective

b. talkative

c. sensitive

d. supportive

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

30. a. confirmed
 b. insured
 c. guaranteed
 d. sent

Passage 2 (7 points)

The celebration of St. Valentine's Day is an interesting day for the young. The day ___(31)___ for many years.

St. Valentine was a bishop who ___(32)___ by Claudius II in Rome on February 14,270. Now St. Valentine ___(33)___ as the patron saint of lovers. There is even a belief that birds would begin to select their mates on Valentine's Day.

In the past young people ___(34)___ to choose the name of a person of the opposite sex on St. Valentine's Day. Thus, each gentleman ___(35)___ a lady and become her valentine. Now school children ___(36)___ valentine cards with one another. It ___(37)___ a sentimental day for older people. They commemorate the day by sending candy flowers, and cards to their friends and loved ones.

31. a. was observed
 b. has been observed
 c. is observed
 d. had been observed
32. a. will be killed
 b. has been killed
 c. was killed
 d. is killed
33. a. will be known
 b. was known
 c. had been known
 d. is known

34. a. meet
 b. met
 c. have met
 d. are meeting
35. a. is choosing
 b. will choose
 c. would choose
 d. chooses
36. a. had exchanged
 b. exchanged
 c. exchange
 d. would exchange
37. a. was
 b. is
 c. had been
 d. would be

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวนลิขสิทธิ์

Choose the appropriate answer or statement to fill in each blank. (3 points)

Dear Sir :

I would like to apply ____38____ the position. I am Ms.Pornthip Sootsuay.

I have ____39____ working as a secretary.

My present salary is 10,000 baht. I can type, speak and write English ____40____.

Please let me know if I am qualified in the job.

Yours Sincerely,

Ms. Pornthip Sootsuay

38. a. to
 b. for
 c. on
 d. at

39. a. six years' experience
 b. six years experience
 c. experience of six years
 d. six-years experience
40. a. accurately and fluently
 b. accuracy and fluently
 c. accurately and fluent
 d. accuracy and fluency

Part 4 : Reading. In this part you will be given different types of materials to read. You will then be asked questions that test your comprehension of the reading material. Choose your answer on the basis of what is stated or implied in the passage, and mark your choice on your answer sheet.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Passage 1

Christmas is the celebration of the birth of Jesus Christ. For most people, Christmas is a holy and serious holiday, a time to think about Christ and His teachings ,and a time to thank God for sending his son, Christ, into the world of men. But it is a joyous holiday ,too. There is a feeling of friendship and giving. People give gifts not only to their friends and relatives but also to poor and sick people. The Christmas spirit is everywhere. All during December and even November, people are busy getting ready for Christmas buying presents, sending cards making cookies and cakes, and decorating the house. On Christmas day most Christians visit their relatives and give and receive presents. Members of the families have dinner together and sing Christmas carols together.

41. What is Christmas celebrating?
- a. The death of Jesus Christ.
 b. The birth of Jesus Christ.
 c. The resurrection of Jesus Christ.
 d. The thankful day to God.

42. Besides people in families and friends, who are given presents?

- a. Poor and sick people.
- b. The rich children.
- c. The Pilgrims.
- d. Santa Clause.

43. Generally what do people eat on Christmas?

- a. A big turkey.
- b. A pumpkin pine.
- c. A big delicious dinner.
- d. Cookies and cakes.

44. In what season is Christmas ?

- a. Summer
- b. Rainy season.
- c. Spring
- d. Winter

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนลินีสิทธิ์

Passage 2

Thanksgiving comes each year on the fourth Thursday in November. It is a day for Americans to give thanks to God for everything they have. Although President Abraham Lincoln first made Thanksgiving a national holiday just 100 years ago, the first Thanksgiving feast was over 300 years ago. It was then that the first settlers came to America from England. They were called Pilgrims. In the new land they worked hard and planted wheat, corn, and vegetables. The American Indians helped the Pilgrims to have a good harvest, because without a good harvest they would starve during the long, cold winter. Finally Autumn came and the harvest was good. The Pilgrims felt very thankful for their good harvest, for their new homeland, and for their friendship with the Indians. They rested from work for a week in order to give thanks to God and to celebrate their good fortune. During this week they feasted and prayed. They invited their Indian friends too. Together they had a huge feast which lasted for three days.

They killed turkeys and roasted them; they also ate corn and pumpkins and other vegetables they had harvested. This was the beginning of the tradition of a big Thanksgiving dinner.

45. When do people celebrate Thanksgiving Day?

- a. On the third Thursday in November.
- b. On the fourth Thursday in November.
- c. On the third Friday in November.
- d. On the fourth Friday in November.

46. What does “the new homeland...” refers to?

- a. England.
- b. America.
- c. India.
- d. Thailand.

47. Who helped the Pilgrims when they first settled in America?

- a. American Indians.
- b. Americans.
- c. English.
- d. Abraham Lincoln.

48. What does “good fortune” mean?

- a. A good harvest and friendship with the Indians.
- b. The people from America to England.
- c. A huge turkey and a big feast.
- d. The first settlers who came to America from England.

Passage 3

How did Valentine's Day begin? More than 2000 years ago, there was a festival in Rome every year on February 15, called Lupercalia. At this festival the names of all the young women were written on pieces of paper. Then the pieces of paper were folded and put together in a box. Each young man then took out one piece of paper.

The girl whose name was written on it would be his partner for the festival, or, some people say, his partner for the whole year until the next festival of Lupercalia. It was a gay festival of dancing and games, and many young people met the person they would marry.

The Christians later changed the name of the festival to honor a Christian saint named Saint Valentine: and they changed the date to February 14, the day that Saint Valentine died. But they did not change the meaning of the holiday. This was believed to be the date when birds first began to mate after the winter season, and for that reason they kept the holiday in honor of love. And through many, many years and many changes of customs, this holiday has always been a day in honor of love.

49. How was Lupercalia important?

- a. A day to thanks to God.
- b. A day to say " I love you".
- c. The day for boys to find partners.
- d. The day for bird to find their partner.

50. Which activity did not occur on Lupercalia?

- a. Girls had to write their names on paper.
- b. Each boy had to pick a piece of paper.
- c. It was a festival of dancing and games.
- d. A time for people to go to pray to God.

51. Why is Valentine's Day celebrated on February 14th ?

- a. It was the date to give birth of Saint Valentine.
- b. It was the day for people to find their partners.
- c. It was the day that Saint Valentine died.
- d. It was the day for birds to find their mates.

52. What kind of animals symbolize love?

- a. Bird
- b. Bug
- c. Butterfly
- d. Peacock.

Passage 4

No holiday in the Christian calendar is comparable to the importance to Easter. Without Easter, Christmas would have no meaning. Easter is the day when Christians celebrate the *resurrection* of Jesus Christ after his death by crucifixion (*to put a person to death by fixing his hands and feet to a cross.*) Easter Sunday is the climax of a series of church-related events, called Lent and Holy Week beginning with Palm Sunday, proceeding to Good Friday, and then to Easter Sunday, when people attend morning church services.

Today Christians celebrate the festival of Easter after the first full moon of spring. This day is usually in April. The name "Easter" comes from an ancient name for the goddess of spring, Eostre. Spring is the season of new life in nature, and on Easter Sunday Christ made a promise of new life for people who believe in Him. One of the best-known symbols of Easter --the egg – is also a symbol of new life.

53. What day does Easter fall on?

- a. The first full moon of spring.
- b. The first full moon of winter.
- c. The first full moon of summer.
- d. The first full moon of autumn.

54. What are the symbols of Easter?

- a. Eggs and pumpkins.
- b. Rabbits and Eggs.
- c. Santa and Eggs.
- d. Roses and Turkeys.

55. Why do Christians celebrate Easter?

- a. Easter Sunday is the first day of Holy week.
- b. It is the day of Jesus Christ's resurrection.
- c. Easter is based on the Christian religion.
- d. It is the first day of spring.

56. Where does the name "Easter" come from?

- a. The goddess of summer, Eostre.
- b. The god of Love.
- c. The god of winter, Eostre.
- d. The goddess of spring, Eostre.

Passage 5

Halloween means holy evening. This holiday has become one of the most popular and best liked holidays. Halloween takes place on October 31. Some people in the old days believed that on this night witches and ghosts came out. To keep away these evil spirits, they lit huge bonfires. Today, children have fun and excitement on this night. They scare each other by wearing masks. They go from door to door saying "trick or treat" to get some candy and chocolate. If they don't get any, they play tricks on the house-holders.

57. When is Halloween?

- a. It's on 30th October.
- b. It's on 31st October.
- c. It's on 30th November.
- d. It's on 30th December.

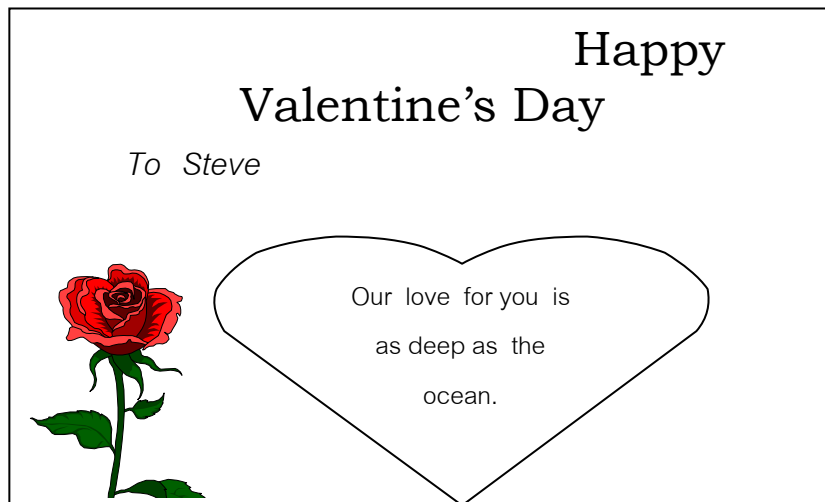
58. Why did the people in the old day light the huge bonfires?

- a. To thank Gods.
- b. To keep them warm.
- c. To keep away the evil.
- d. To have a better life.

59. What will children do on Halloween night?

- a. Sing Christmas carols.
- b. Thank God for letting them have a new life.
- c. Wear masks and costumes.
- d. Knock on their neighbor's doors.

60. What did the card say?

- a. The love of parents is deeper than the ocean.
- b. Parents love their child as deep as the ocean.
- c. Parents' love is the greatest of all.
- d. The ocean is very big, deep and mystery.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

**ตารางกำหนดแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูด
ภาษาอังกฤษ**

หัวข้อวัฒนธรรมวันหยุด	รูปแบบข้อสอบ	จำนวนข้อ	ร้อยละของข้อสอบ	เกณฑ์การให้คะแนน
1. วันคริสต์มาส - ประวัติความเป็นมาของวันคริสต์มาส - สัญลักษณ์ - การเฉลิมฉลอง - อาหาร - เพลง	ปรนัยชนิดเลือกตอบ	4 3 4 2 2	8 6 8 4 4	0-1 0-1 0-1 0-1 0-1
2. วันขอบคุณพระเจ้า - ประวัติความเป็นมาของวันขอบคุณพระเจ้า - กิจกรรมในวันขอบคุณพระเจ้า - อาหารและการเฉลิมฉลอง	ปรนัยชนิดเลือกตอบ	3 2 2	6 4 4	0-1 0-1 0-1
3. วันวาเลนไทน์ - ประวัติความเป็นมาของวันวาเลนไทน์ - กลอน - สัญลักษณ์	ปรนัยชนิดเลือกตอบ	3 3 3	6 6 6	0-1 0-1 0-1
4. วันอีสเตอร์ - ประวัติความเป็นมาของวันอีสเตอร์ - กิจกรรม - สัญลักษณ์และการเฉลิมฉลอง	ปรนัยชนิดเลือกตอบ	3 3 3	6 6 6	0-1 0-1 0-1

**ตารางกำหนดแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูด
ภาษาอังกฤษ**

หัวข้อวัฒนธรรมวันหยุด	รูปแบบข้อสอบ	จำนวนข้อ	ร้อยละของข้อสอบ	เกณฑ์การให้คะแนน
5. วันฮาโลวีน				
- ประวัติความเป็นมาของวันฮาโลวีน	ปรนัยชนิดเลือกตอบ	3	6	0-1
- กิจกรรมและการเฉลิมฉลอง		3	6	0-1
- สัญลักษณ์		2	4	0-1
- เกมส์		2	4	0-1

การตรวจให้คะแนน

การให้คะแนนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูด

ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ตอบถูกได้   1   คะแนน

ตอบผิดหรือไม่ตอบได้   1   คะแนน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

คำสั่ง : ให้กาเครื่องหมาย X ข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงในช่องกระดาษคำตอบ

1. วันคริสต์มาสตรงกับวันที่
  - ก. 25 ธันวาคม
  - ข. 14 กุมภาพันธ์
  - ค. พุทธศักราชที่สามของเดือนพฤศจิกายน
  - ง. 4 กรกฎาคม
2. วันคริสต์มาสมีความสำคัญอย่างไร
  - ก. เป็นวันสวรรคตของพระเยซู
  - ข. เป็นวันฟื้นคืนชีพของพระเยซู
  - ค. เป็นวันประสูติของพระเยซู
  - ง. เป็นวันปล่อยผี
3. วันคริสต์มาสมีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้นับถือศาสนาใด
  - ก. ศาสนาพุทธ
  - ข. ศาสนาอิสลาม
  - ค. ศาสนาคริสต์
  - ง. ศาสนาฮินดู
4. กิจกรรมใดไม่ได้จัดขึ้นในวันคริสต์มาส
  - ก. แลกเปลี่ยนของขวัญ
  - ข. ทานอาหารร่วมกัน
  - ค. แต่งชุดแฟนซีไปตามบ้านของเพื่อนบ้าน
  - ง. เด็ก ๆ ติดตามผู้ใหญ่ไปโบสถ์เพื่อร่วมสวดมนต์และร้องเพลง
5. เมืองเบิร์ดเลแฮม เกี่ยวข้องกับพระเยซูอย่างไร
  - ก. เป็นสถานที่ประสูติของพระเยซู
  - ข. เป็นที่อยู่อาศัยของนางแมรี
  - ค. เป็นเมืองหลวงของอิสราเอล
  - ง. เป็นสถานที่ที่พระเจ้าประทับอยู่

6. เกิดปรากฏการณ์อะไรขึ้นที่ทำให้นักปราชญ์รู้ว่ามีพระเจ้าองค์ใหม่ประสูติบนโลกนี้
  - ก. มีดาวดวงใหญ่สุกสว่างเด่นอยู่บนท้องฟ้าทางทิศตะวันออก
  - ข. มีดวงจันทร์เต็มดวงทางทิศเหนือ
  - ค. มีดาวตกดาวใหญ่ทางทิศใต้
  - ง. มีดาวดวงใหญ่ขึ้นทางทิศตะวันตก
7. ทำไมประชาชนมากมายต่างรอคอยวันคริสต์มาส
  - ก. เพราะจะเป็นวันที่ครอบครัวกลับมารวมกัน
  - ข. หมายถึงวันที่มีเพลงไพเราะ มีของขวัญมากมาย
  - ค. เป็นวันที่ต้องไปโบสถ์เพื่อร่วมสวดมนต์และร้องเพลง
  - ง. ถูกทุกข้อ
8. วันคริสต์มาสคือวันอะไร
  - ก. คืบก่อนวันคริสต์มาส
  - ข. สองวันถัดจากวันคริสต์มาส
  - ค. คืบหลังจากวันคริสต์มาส
  - ง. วันก่อนปีใหม่
9. สัญลักษณ์ใดที่สำคัญที่สุดในวันคริสต์มาส
  - ก. ซานตาคลอสและต้นคริสต์มาส
  - ข. ของขวัญและกวางเรนเดียร์
  - ค. ซานตาคลอสและฟักทอง
  - ง. ต้นคริสต์มาสและไก่งวง
10. เด็ก ๆ แขนงอะไรเพื่อใส่ของขวัญจากซานตาคลอส
  - ก. ถุงเท้า
  - ข. กลอง
  - ค. กระเป๋า
  - ง. เสื้อ
11. สีที่เป็นสัญลักษณ์ของวันคริสต์มาสคือสีใด
  - ก. ฟ้ำและขาว
  - ข. เขียวและขาว
  - ค. แดงและเขียว
  - ง. แดงและน้ำเงิน

12. วันขอบคุณพระเจ้ามีต้นกำเนิดมาจากชนกลุ่มใด
- โคลัมบัส
  - ผู้แสวงบุญ
  - ประชาชนประเทศสหรัฐอเมริกา
  - อเมริกันอินเดียน
13. อาหารหลักซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ในวันขอบคุณพระเจ้าคือข้อใด
- ไก่งวง
  - ฟักทองแกะสลัก
  - ไข่ไก่
  - สเต็ก
14. ใครที่ช่วยเหลือผู้อพยพให้รู้จักการปลูกพืช
- รัฐบาลอเมริกา
  - ผู้แสวงบุญ
  - อเมริกันอินเดียน
  - ประชาชนในประเทศอังกฤษ
15. วันขอบคุณพระเจ้าตรงกับวันใด
- วันพฤหัสบดีสัปดาห์ที่ 1 ของเดือนพฤศจิกายน
  - วันพฤหัสบดีสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนพฤศจิกายน
  - วันพฤหัสบดีสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนพฤศจิกายน
  - วันพฤหัสบดีสัปดาห์ที่ 4 ของเดือนพฤศจิกายน
16. ใครเป็นบุคคลแรกที่กำหนดวันขอบคุณพระเจ้า
- ประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น
  - ประธานาธิบดี จอร์จ บุช
  - ประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน
  - ประธานาธิบดีบิล คลินตัน
17. จุดประสงค์สำคัญที่ผู้อพยพจัดวันขอบคุณพระเจ้าคือข้อใด
- ขอบคุณรัฐบาลอเมริกันที่ส่งเสริมการเพาะปลูกให้กับพวกเขา
  - เป็นวันรวมญาติและพบประสังสรรค์
  - ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการอาศัยในดินแดนใหม่ และมีตรภาพที่ได้รับ
  - เฉลิมฉลองโดยการจัดงานตามโรงเรียนต่าง ๆ

18. สัญลักษณ์ใดไม่เกี่ยวข้องกับวันขอบคุณพระเจ้า

- ก. ไก่วง
- ข. อินเดียนแดง
- ค. รูปผี
- ง. ผู้แสวงบุญ

19. สีที่เป็นสัญลักษณ์สำหรับวันขอบคุณพระเจ้าคือสีใด

- ก. สีนํ้าตาล สีส้ม
- ข. สีนํ้าตาล สีเขียว
- ค. สีแดง สีเขียว
- ง. สีทอง สีเขียวสด

20. วันขอบคุณพระเจ้าตรงกับช่วงฤดูใด

- ก. ใบไม้ผลิ
- ข. ร้อน
- ค. ฤดูใบไม้ร่วง
- ง. ฝน

21. กิจกรรมใดที่สำคัญที่สุดในวันขอบคุณพระเจ้า

- ก. อาหารค่ำในวันขอบคุณพระเจ้า
- ข. การเดินทางไปโบสถ์
- ค. การตกแต่งห้องเรียน
- ง. การแต่งกายให้เหมือนอินเดียนแดง

22. ข้อใดคืออาหารหวานตามประเพณีในวันขอบคุณพระเจ้า

- ก. ขนมปังปิ้ง
- ข. ซอสแครนเบอร์รี่
- ค. ขนมพายฟักทองขนาดใหญ่
- ง. เค้กสตอร์เบอร์รี่

23. การอพยพของผู้คนซึ่งเป็นต้นกำเนิดของวันขอบคุณพระเจ้า อพยพมาจากประเทศใด
สู่ประเทศใด

- ก. ไอร์แลนด์สู่อังกฤษ
- ข. อเมริกาสู่อังกฤษ

- ค. อังกฤษสู่สกอตแลนด์
ง. อังกฤษสู่อเมริกา
24. กิจกรรมใดที่นักเรียนไม่ทำในวันขอบคุณพระเจ้า
ก. ตกแต่งห้องเรียนด้วยรูปไก่่งวง
ข. ครูและนักเรียนไปโบสถ์เพื่อรับศีลบริสุทธิ
ค. วาดภาพผู้แสวงบุญและอินเดียนแดง
ง. มีการเล่าเรื่องเกี่ยวกับการขอบคุณพระเจ้า
25. วันวาเลนไทน์ตรงกับวันใด
ก. 13 กุมภาพันธ์
ข. 14 กุมภาพันธ์
ค. 15 กุมภาพันธ์
ง. 16 กุมภาพันธ์
26. สีที่เป็นสัญลักษณ์ของวันวาเลนไทน์คือสีแดง
ก. สีแดง
ข. สีส้ม
ค. สีขาว
ง. สีทอง
27. สัญลักษณ์ใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับวันวาเลนไทน์
ก. หัวใจ
ข. ซ็อกโกแลต
ค. ไก่่งวง
ง. บัตรอวยพร
28. เทพเจ้าใดที่มีความสำคัญในวันวาเลนไทน์
ก. เทพเจ้ากรีก
ข. อธิมิติส
ค. เฮอคิวลิส
ง. คิวปิด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

29. วันลูเปอร์ซาลเลีย คือวันอะไร
- วันจับคู่แต่งงาน ร้องเพลงในวันอีสเตอร์
  - วันจับคู่ของหนุ่มสาวเพื่อให้เป็นคู่กันในระยะเวลานั้น
  - วันที่นกจับคู่
  - วันเสียชีวิตของนักบุญวาเลนไทน์
30. กิจกรรมใดไม่ได้เกิดขึ้นในวันลูเปอร์ซาลเลีย
- เขียนชื่อหญิงสาวใส่กระดาษ
  - ชายหนุ่มจับชื่อหญิงสาว
  - ขอแต่งงานทันทีที่จับชื่อได้
  - มีการแต่งงานที่สนุกสนาน
31. สัตว์ใดที่มีการจับคู่กันในช่วงฤดูเทศกาลแห่งความรัก
- วัว
  - กระทาย
  - แมลง
  - นก
32. คำพูดใดที่นิยมมากที่สุดในวันวาเลนไทน์
- ฉันรักเธอ
  - สบายดีไหม
  - คุณมีใครรักหรือยัง
  - ขอให้แฟนเร็ว ๆ
33. เทพเจ้าแห่งความรักใช้สิ่งใดเพื่อทำให้คนรักกัน
- ลูกดอก
  - การ์ดวันวาเลนไทน์
  - ธนู-ลูกศร
  - ดาบ
34. จากข้อ 11 เมื่อเทพเจ้าแห่งความรักทำหน้าที่แล้ว จะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้นเป็นลำดับแรก
- มีการขอแต่งงานเกิดขึ้น
  - ส่งดอกไม้ให้กับคนรัก

- ค. พาไปพบผู้ใหญ่เพื่อหมั้นหมายกันไว้
ง. บุคคลนั้นจะตกหลุมรักคนที่แรกที่เขาได้พบทันที
35. วันวาเลนไทน์ถือเป็นวันสำคัญของศาสนาพุทธหรือไม่เพราะเหตุใด
ก. ไม่ เพราะศาสนาพุทธไม่ให้คนรักกัน
ข. ไม่ เพราะวันวาเลนไทน์เกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์
ค. ไม่ เพราะประเทศไทยห้ามให้เฉลิมฉลองความรักกันในวันนี้
ง. ไม่ เพราะไม่มีความจำเป็นที่คนไทยต้องไปทำตามชาติตะวันตก
36. วันอีสเตอร์มีความสำคัญอย่างไร
ก. เป็นวันที่พระเยซูสวรรคต
ข. เป็นวันที่พระเยซูคริสต์ฟื้นคืนชีพ
ค. เป็นวันประสูติของพระเยซู
ง. เป็นวันขอบคุณพระเจ้า
37. วันอีสเตอร์ตรงกับช่วงเวลาใด
ก. วันพระจันทร์เต็มดวงครั้งแรกในฤดูใบไม้ผลิ
ข. วันพระจันทร์เต็มดวงครั้งแรกในฤดูใบไม้ร่วง
ค. วันพระจันทร์เต็มดวงครั้งแรกในฤดูร้อน
ง. วันพระจันทร์เต็มดวงครั้งแรกในฤดูหนาว
38. สัญลักษณ์ประจำเทศกาลอีสเตอร์คือ
ก. ไข่
ข. ไก่จวง
ค. ฟักทอง
ง. แชนตาคลอส
39. กิจกรรมใดไม่เกี่ยวข้องกับวันอีสเตอร์
ก. เด็ก ๆ วาดลวดลายต่าง ๆ ลงบนไข่
ข. ชาวคริสต์ไปโบสถ์เพื่อสวดมนต์
ค. มีการเล่นดนตรีสำหรับเทศกาลอีสเตอร์
ง. มีการแต่งชุดแฟนซีผี

40. สัตว์ชนิดใดที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในวันอีสเตอร์
- สุนัข
  - กวาง
  - กระต่าย
  - งู
41. ดอกไม้ประจำวันอีสเตอร์คือ
- ดอกมะลิ
  - ดอกกุหลาบ
  - ดอกลิลลี่
  - ดอกทิวลิป
42. พระเยซูได้สัญญากับชาวคริสต์ที่เชื่อในพระองค์ว่าอย่างไร
- จะพบกับพระองค์ที่เมืองเบ็ธเลแฮม
  - จะพบกับพระองค์ที่เมืองนาซาเร็ธ
  - พระองค์จะเสด็จลงมาทุกครั้งที่ชาวคริสต์ต้องการ
  - จะพบกับพระองค์ในสวรรค์
43. ชาวคริสต์ไปโบสถ์ในวันอีสเตอร์เพื่อจุดประสงค์ใด
- ร่วมเฉลิมฉลองโดยรับประทานอาหารค่ำร่วมกัน
  - ทำพิธีขอบคุณพระเจ้าสำหรับสัญญาของพระเยซูคริสต์
  - ร่วมไว้อาลัยเพราะเป็นวันสวรรคต
  - ร่วมเฉลิมฉลองเพราะเป็นวันประสูติของพระเยซูคริสต์
44. คำว่า Easter มีต้นกำเนิดมาอย่างไร
- มาจากชื่อเดิมของพระเจ้าแห่งฤดูร้อน
  - มาจากชื่อเดิมของพระเจ้าแห่งฤดูหนาว
  - มาจากชื่อเดิมของพระเจ้าแห่งฤดูผลิ
  - มาจากชื่อเดิมของพระเจ้าแห่งฤดูร่วง
45. วันอีสเตอร์ตรงกับวันใด
- วันศุกร์
  - วันเสาร์
  - วันอาทิตย์
  - วันจันทร์

46. ข้อใดไม่ใช่สัญลักษณ์ในวันอีสเตอร์
- ดอกไม้
  - กระต่าย
  - ไข่
  - ฟักทอง
47. เมื่อเด็ก ๆ ตื่นนอนขึ้นมาตอนเช้าพวกเขาจะทำกิจกรรมใดในวันอีสเตอร์
- พวกเขารีบดูที่ถุงเท้าว่ามีของขวัญหรือไม่
  - รีบแต่งตัวเพื่อออกไปโรงเรียน
  - พวกเขารีบออกหาตะกร้าไข่อีสเตอร์
  - เคาะประตูเพื่อนบ้านเพื่อขอขนม
48. กิจกรรมอีกอย่างหนึ่งที่ได้รับคามนิยมมากคือ
- เด็ก ๆ ระบายสีไข่
  - เด็ก ๆ ร้องเพลงเนื่องในวันคริสต์มาส
  - เด็ก ๆ ส่งการ์ดอวยพรเพื่อน ๆ
  - รวมญาติเพื่อไปเคารพบรรพบุรุษ
49. วันฮาโลวีนตรงกับวันใด
- วันที่ 31 สิงหาคม
  - วันที่ 30 กันยายน
  - วันที่ 31 ตุลาคม
  - วันที่ 30 พฤศจิกายน
50. วันฮาโลวีนเริ่มมีขึ้นครั้งแรกในประเทศใด
- อังกฤษ
  - ออสเตรเลีย
  - แคนาดา
  - ไทย
51. ในวันฮาโลวีนเด็ก ๆ และผู้ร่วมเฉลิมฉลองสวมเสื้อผ้าอย่างไร
- ชุดผี
  - ชุดแม่มด
  - ชุดปีศาจ
  - ถูกทุกข้อ

52. วันฮาโลวีนอยู่ในช่วงฤดูใด
- ร้อน
  - ใบไม้ผลิ
  - ฝน
  - หนาว
53. ชาวอังกฤษโบราณทำอะไรเพื่อขับไล่วีศาจและความมืด
- จุดไฟหน้าบ้านทุกบ้าน
  - จุดไฟไว้บนยอดเขา
  - จุดพลุ
  - เปิดไฟทิ้งไว้ทุกบ้าน
54. สีที่เป็นสัญลักษณ์ของวันฮาโลวีนคือสีใด
- สีแดงและสีเขียว
  - สีส้มและสีขาว
  - สีดำและสีครีม
  - สีขาวและสีเขียว
55. ผลไม้ใดถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของวันฮาโลวีน
- แอปเปิ้ล
  - ฟักทอง
  - มะพร้าว
  - ลูกพีช
56. เมื่อเด็ก ๆ เคาะประตูเพื่อนบ้านพวกเขาพูดว่าอย่างไร
- Trick or Treat
  - Give me some candies.
  - Touch and Trick
  - Happy Birthday.
57. กิจกรรมในวันฮาโลวีนนิยมจัดขึ้นในช่วงเวลาใด
- เช้า
  - กลางวัน
  - บ่าย
  - กลางคืน

58. ถ้าเด็ก ๆ ไม่ได้รับในสิ่งที่พวกเขาต้องการพวกเขาจะทำอะไร
- ก. ขว้างก้อนหินใส่กระจก
  - ข. โกหกว่ามีขโมยขึ้นบ้าน
  - ค. แกล้งเพื่อนบ้านโดยการนำน้ำสบู่ไปเช็ดตามผ้าม่านหรือมุ้งลวด
  - ง. เดินกลับบ้านเฉย ๆ
59. Jack O' Lantern คืออะไร
- ก. หน้ากากผีขนาดใหญ่
  - ข. ฟักทองแกะสลักรูปหน้าคนแล้วใส่เทียนไว้ข้างใน
  - ค. พายฟักทองอบขนาดใหญ่
  - ง. พระจันทร์เต็มดวง
60. ทำไมชาวอังกฤษโบราณจึงกลัวการเริ่มต้นของฤดูหนาว
- ก. เพราะพวกเขาไม่ชอบหิมะ และอากาศที่หนาวจัด
  - ข. เพราะพวกเขาคิดว่าเป็นเวลาแห่งความมืดและโชคร้าย
  - ค. เพราะพวกเขาจะต้องล่าสัตว์เพื่อกักตุนไว้เป็นอาหาร
  - ง. เพราะพวกเขาจะไม่ได้เห็นดวงอาทิตย์เป็นเวลานาน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

*****

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	0.47	0.84	21	0.65	0.52	41	0.33	0.35
2	0.60	0.70	22	0.37	0.42	42	0.57	0.63
3	0.52	0.35	23	0.50	0.75	43	0.31	0.44
4	0.40	0.60	24	0.40	0.32	44	0.47	0.24
5	0.34	0.45	25	0.45	0.80	45	0.65	0.39
6	0.33	0.38	26	0.55	0.40	46	0.60	0.68
7	0.44	0.56	27	0.34	0.45	47	0.35	0.32
8	0.37	0.70	28	0.25	0.27	48	0.31	0.29
9	0.41	0.50	29	0.53	0.72	49	0.36	0.30
10	0.37	0.52	30	0.50	0.41	50	0.55	0.38
11	0.41	0.72	31	0.67	0.22	51	0.41	0.32
12	0.53	0.72	32	0.72	0.41	52	0.45	0.35
13	0.52	0.55	33	0.46	0.33	53	0.31	0.30
14	0.62	0.45	34	0.37	0.52	54	0.53	0.56
15	0.47	0.23	35	0.22	0.29	55	0.42	0.24
16	0.40	0.42	36	0.63	0.44	56	0.27	0.25
17	0.35	0.32	37	0.74	0.30	57	0.76	0.28
18	0.52	0.65	38	0.45	0.26	58	0.41	0.27
19	0.60	0.68	39	0.44	0.24	59	0.30	0.74
20	0.31	0.29	40	0.35	0.27	60	0.22	0.77

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุด
ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	0.42	0.24	21	0.55	0.38	41	0.33	0.22
2	0.41	0.32	22	0.27	0.42	42	0.45	0.25
3	0.27	0.32	23	0.36	0.61	43	0.33	0.22
4	0.58	0.62	24	0.64	0.63	44	0.68	0.24
5	0.42	0.24	25	0.28	0.46	45	0.23	0.21
6	0.35	0.49	26	0.71	0.32	46	0.27	0.25
7	0.45	0.35	27	0.53	0.57	47	0.37	0.20
8	0.27	0.25	28	0.66	0.27	48	0.41	0.37
9	0.53	0.27	29	0.43	0.37	49	0.67	0.30
10	0.42	0.27	30	0.45	0.25	50	0.34	0.31
11	0.42	0.26	31	0.42	0.20	51	0.60	0.27
12	0.23	0.26	32	0.76	0.37	52	0.42	0.25
13	0.35	0.32	33	0.34	0.20	53	0.51	0.42
14	0.76	0.24	34	0.68	0.22	54	0.46	0.47
15	0.65	0.55	35	0.56	0.47	55	0.66	0.21
16	0.31	0.29	36	0.53	0.42	56	0.77	0.37
17	0.37	0.42	37	0.48	0.32	57	0.28	0.25
18	0.53	0.57	38	0.23	0.20	58	0.34	0.20
19	0.43	0.37	39	0.50	0.35	59	0.40	0.37
20	0.31	0.30	40	0.37	0.20	60	0.23	0.20

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนโมดูล

และแบบสอบถามความคิดเห็นหัวข้อวัฒนธรรมวันหยุด

จากชาวต่างประเทศและครูสอนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโมดูล
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ
บทเรียนโมดูลที่.....

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

หัวข้อ	ข้อความ	ระดับคะแนน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้าน	1. บทเรียนโมดูลระบุจุดประสงค์ในการ					
จุดประสงค์	เรียนไว้ชัดเจนและเหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....
	2. กิจกรรมและแบบฝึกแต่ละขั้นตอนใน					
	บทเรียนโมดูลสัมพันธ์กับจุดประสงค์					
	ในกรเรียนของแต่ละบทเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
	3. บทเรียนโมดูลนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับ					
	วัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูด					
	ภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านเนื้อหา	4. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับ					
	ระดับชั้นเรียนของข้าพเจ้า	.....	.....	.....	.....	.....
	5. เนื้อหาในบทเรียนโมดูลนี้ส่งเสริมให้					
	ข้าพเจ้ามีความรู้และเข้าใจใน					
	วัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูด					
	ภาษาอังกฤษมากขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
	6. ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา					
	เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านกิจกรรม	7. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน (Motivation) ช่วย					
	ให้ข้าพเจ้ามีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรม					
	วันหยุดและพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรม					
	ในขั้นต่อไป	.....	.....	.....	.....	.....
	8. กิจกรรมมีรูปแบบที่หลากหลาย					
	น่าสนใจ	.....	.....	.....	.....	.....

หัวข้อ	ข้อความ	ระดับคะแนน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความรู้ ความสามารถ	9. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีคำอธิบายและให้ตัวอย่างการทำแบบฝึกหัดชัดเจนและเข้าใจง่าย	.....	.....	.....	.....	.....
	10. แบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนโครงสร้างไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษาที่ได้เรียนมา	.....	.....	.....	.....	.....
	11. ชั้นฝึกหัด (Practice) มีแบบฝึกหัดที่ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่	.....	.....	.....	.....	.....
	12. กิจกรรมในบทเรียนโมดูลช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างผลงานที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมวันหยุดได้ (Production)	.....	.....	.....	.....	.....
	13. กิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทเรียนโมดูลทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
	14. กิจกรรมในบทเรียนโมดูลส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะต่างๆ ในการทำงานกลุ่มได้	.....	.....	.....	.....	.....
	15. ในการปฏิบัติกิจกรรมในบทเรียนโมดูลช่วยให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นและส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ด้วยตนเอง	.....	.....	.....	.....	.....
16. แบบทดสอบทางภาษาท้ายบทเรียนโมดูลเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....	
17. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมวันหยุดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	.....	.....	.....	.....	.....	

หัวข้อ	ข้อความ	ระดับคะแนน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้าน รูปแบบ	18. ตัวอักษรในบทเรียนโมดูลอ่านง่าย และชัดเจน	.....	.....	.....	.....	.....
	19. บทเรียนโมดูลประกอบด้วยข้อมูล ทางภาษา แบบฝึกหัด กิจกรรมทาง ภาษาที่สอดคล้องต่อเนื่องอย่างเป็น ระบบ	.....	.....	.....	.....	.....
	20. บทเรียนโมดูลมีสื่อการสอน รูปภาพ ประกอบบทเรียนที่น่าสนใจและ สอดคล้องกับเนื้อหา	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Nationality..... Occupation.....

Direction : Please list, in order of preference, the most important holidays of your country.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Nationality..... Occupation .....

Direction : *Please put in order the holidays according to the most important to less important by putting the number 1-20 (1 is the most important and 20 is the less important)*

Native English Speakers' Holidays.

Holidays	Number
1. New Year's Day	_____
2. Labor Day	_____
3. Thanksgiving Day	_____
4. Christmas Day	_____
5. Father's Day	_____
6. Mother's Day	_____
7. Halloween	_____
8. Valentine's Day	_____
9. April Fool's Day	_____
10. Easter Day	_____
11. Boxing Day	_____
12. Veterans Day	_____
13. May Day	_____
14. Good Friday	_____
15. Columbus Day	_____
16. George Washington's Day	_____
17. Independence Day	_____
18. Spring Holidays	_____
19. Summer Holidays	_____
20. Memorial Day	_____

แบบสอบถามความคิดเห็นหัวข้อวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษ และความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล ๓ (พินิจพิทยานุสรณ์)
2. แบบสอบถามความคิดเห็นนี้มีจุดประสงค์เพื่อจัดลำดับความสำคัญของวันหยุด (Holidays) ของชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และเป็นข้อมูลในการพัฒนาของบทเรียนโมดูลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยครั้งนี้

(นางสาวอัจฉรา โกษาแสง)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

โรงเรียน.....

แบบสอบถามความคิดเห็น

กรุณาเรียงลำดับความสำคัญของวันหยุด (Holidays) ของชนชาติที่พูด
ภาษาอังกฤษ ที่ควรจะสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยให้อันดับที่ 1 เป็นลำดับที่
มีความสำคัญมากที่สุด

วันหยุด	อันดับที่
1. Labor Day	วันแรงงานแห่งชาติ .....
2. Thanksgiving Day	วันขอบคุณพระเจ้า .....
3. Christmas Day	วันคริสต์มาส .....
4. Father's Day	วันพ่อ .....
5. Mother's Day	วันแม่ .....
6. Halloween	วันฮาโลวีน .....
7. Valentine's Day	วันวาเลนไทน์ .....
8. April Fool's Day	วันเมษาหลอกหลวง .....
9. Easter Day	วันอีสเตอร์ .....
10. Boxing Day	วันมอบของขวัญ .....
11. Veterans Day	วันทหารผ่านศึก .....
12. May Day	วันเมย์เดย์ .....
13. Good Friday	วันศุกร์พรายเดย์ .....
14. Independence Day	วันประกาศอิสรภาพ .....
15. Memorial Day	วันแห่งความทรงจำ .....

ภาคผนวก ข

หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือวิจัยและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ที่ ทม (นฐ) 1109/ 115.3

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

๒๘ พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อโนมา โรจนพงษ์

ด้วย นางสาวอังฉรา โกษาแสง นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษและความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (ทินนพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะ ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

๐๗๑๗

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.034243435, 034218788

ที่ ทม (นฐ) 1109/ 1154

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

๙๘ พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสมพงษ์ สังข์เกิด

ด้วย นางสาวอัจฉรา โภษาแสง นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษและความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะ ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย ให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะคังกูร)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร. 034243435, 034218788

ที่ ทม (นฐ) 1109/ 2434

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

| ๒ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ อภิราดี จันทร์แสง

ด้วย นางสาวอัจฉรา โกษาแสง นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษ และความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ดร. นฐ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะคังกูร)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร 034243435, 034218788

ที่ ทม (นฐ) 1109/ ๕๔๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

12 ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ นवलสมร เคื่อนปฐม

ด้วย นางสาวอังฉรา โภษาแสง นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การสอนวัฒนธรรมวันหยุดของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษ และความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) จังหวัดนครพนม” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ดร.ท.พ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร 034243435, 034218788

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวอัจฉรา โกษาแสง
 ที่อยู่ 2/9 ถนนศาลากลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
 ที่ทำงาน โรงเรียนชุมชนเทศบาล ๓ (พนิจพิทยานุสรณ์) อำเภอเมือง
 จังหวัดนครพนม โทรศัพท์ (042) 511539

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2538 สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ
 วิชาโทบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 พ.ศ.2542 ศึกษาต่อระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
 ประวัติการทำงาน
 พ.ศ.2540-ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนชุมชนเทศบาล ๓ (พนิจพิทยานุสรณ์)